

မင်္ဂလားထွင်သောလမ်း

မြန်းဆီ (Mra Hninzi)

Mandela's Way

Richard Stengel

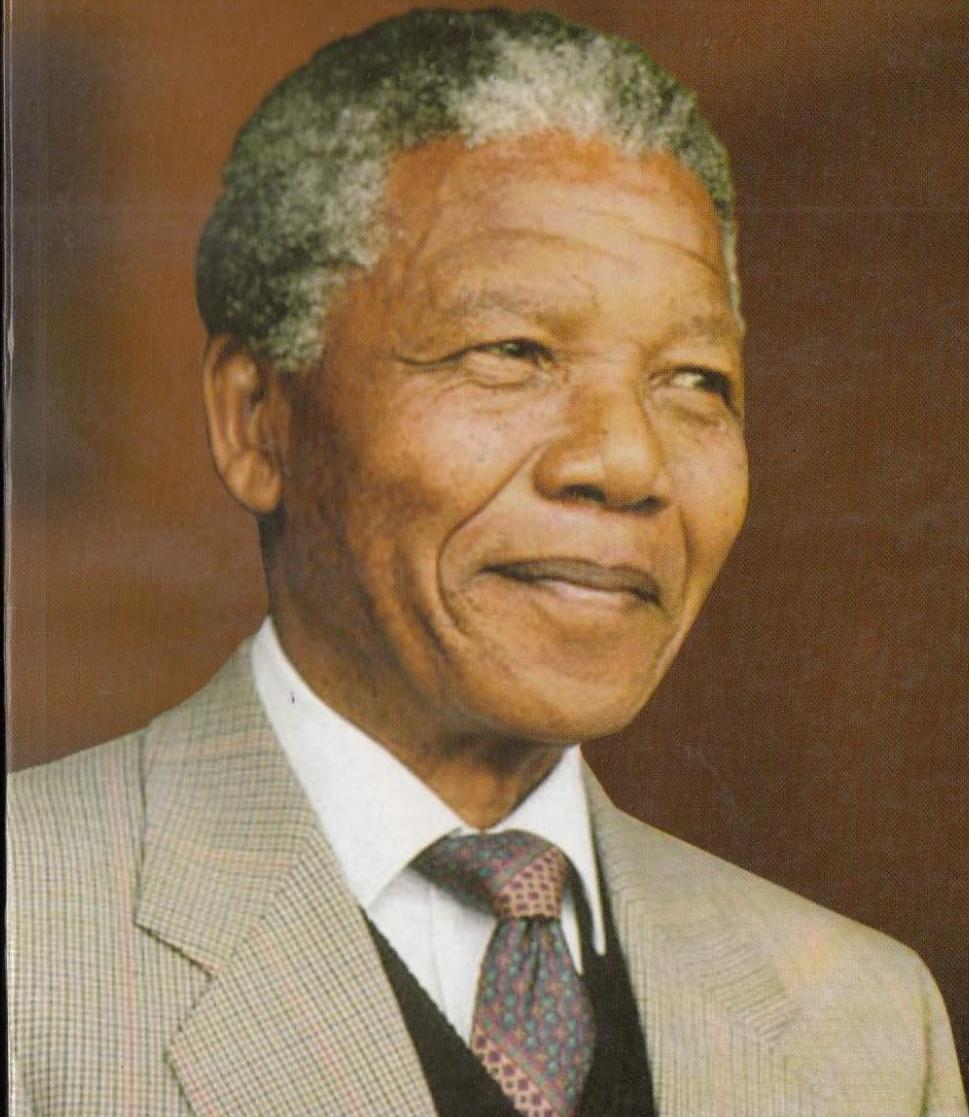

ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၏ အတိုင်းအတာသည်
သူ၏ ချပ်တည်းနှင့်မှုပင် ဖြစ်သည်။
လူသား အားလုံးအတွက်လည်း ထိနည်းလည်းကောင်းပင်။
တည်ငြိမ်အေးအေးမှုသည် နိုင်ငံရေး၊ သို့မဟုတ်
ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတို့ အကြေအနေတင်းမာနေသည့်
အခိန်တွင် လူအများက လိုလားကြသော
အရည်အသွေးတစ်ခုဖြစ်သည်။

2500X
CAPITAL
-649042287

မင်္ဂလားထွင်သောလမ်း

မြန်းဆီ (Mra Hninzi)

Mandela's Way

Richard Stengel

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

ဝထမအကြိမ်

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

အုပ်ရေ (၅၀၀)

တန်ဖိုး (၂၅၀၀) ကျပ်

မျက်နှာပုံးဒီဇိုင်း

စောရန်နှင့်

ထုတ်ဝေသူ

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

အမှတ် စီ-၂၊ အန္တာဝါလမ်းသွယ်(၂)၊ ညောင်တန်းအိမ်ရာ၊

ပုံနှိပ်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

အမှတ် စီ-၂၊ အန္တာဝါလမ်းသွယ်(၂)၊ ညောင်တန်းအိမ်ရာ၊

ပုံနှိပ်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာမျခွင့်ပြုချက် - ၄၀၀၃၉၅၀၄၁၁

မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက် - ၄၀၀၃၈၆၀၄၁၁

ဖြန့်ချိရေး

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

စာများ မူပိုင်^(၃) - တူဒေးစာအုပ်တိုက်

အတွေးအမြင်စာစဉ် (၉)

မင်္ဂလားထွင်သောလမ်း

မြန်းသီ (Mra Hninzi)

ဘဝ၊ ရုပ်ပြင်းပေါ်ဘန်းရုပ်မြေးသတ္တိဆိုင်ရာသင်စန်းစာ - ၁၅ ဂ

မြန်းသီ (Mra Hninzi)

၁၃၁၁

မင်္ဂလားထွင်သောလမ်း / မြန်းသီ (Mra Hninzi) — —

ရန်ကုန်၊ တူဒေးစာအုပ်တိုက်၊ ၂၀၁၁။

ရုပ်စာ ၂၀ စင်တီ။ — — (အတွေးအမြင်စာစဉ် · ၉)

၁။ မင်္ဂလားထွင်သောလမ်း

**MANDELA'S WAY FIFTEEN LESSONS ON LIFE,
LOVE, AND COURAGE**

BY

RICHARD STENGEL

နှစ်တာဝန်အငောက်သုံးပါး

- * ပြည်ထောင်စုမြို့ကွဲရေး
- * တိုင်းရှင်းသားဝည်လုပ်ညွှန်မြို့ကွဲရေး
- * အချုပ်အခြားအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြေရေး

နှစ်တာဝန်
နှစ်အငောက်
နှစ်အငောက်

ပြည်သူသတေသနဗျာ

- * ပြည်ပတေားဂီးလုပ်နှင့် အဆီးမြိုင်ဝါဒများအား ဆန်ကျင်ကြ။
- * နိုင်တော်ဘဏ်ပြုပေးသေးမျိုးနှင့် နိုင်တော်ဘို့တက်ရေးကို နှောင့်ယုက်မျက်သီးသူများအား ဆန်ကျင်ကြ။
- * နိုင်တော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွဲဖော်နှောင့်ယုက်သော ပြည်ပနိုင်များအား ဆန်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား တဲ့ရန်သူကပြုစ်သတ်မှတ်ခေါ်ခွဲနှင့်ကြ။

နိုင်ငံရေးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * နိုင်တော်ဘဏ်ပြုပေးရုံးနှင့်အော်ချို့ချိုးသာယာရေးနှင့်တရားပေါ်စို့ဖို့ရေး
- * ဘဏ္ဍားသားပြန်လည်လုပ်လုပ်စွဲရေး
- * နိုင်မာသည့်စွဲရေး အကြော်ချေပေးသော်ပြုပေါ်လာရေး
- * ပြည်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပြုပေးသော်နှင့်အညီခေါ်စို့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်တော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးတည်ချက် (၅) ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကိုအကြော်ချေပေးချေကဏ္ဍာများကိုလည်း ကော်စုံစွဲပြီးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * ဓားကွက်စီးပွားရေးဝန်ဆိုပြုပြုပေါ်လာရေး
- * ပြည်တွင်းပြည်ပုံ အတတ်ပညာနှင့်အရင်အနှံများ ပိတ်ဆော်၍ ဓားကွက်စီးပွားရေးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * နိုင်တော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်ပွုံ့စွဲများအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်တော်နှင့်အကျင့်စာရှိဖြင့်ပေးရေး
- * ဘဏ္ဍားရှင်း အတိုက်ပြုပေးရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွှေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ ပေါ်ပေါ်ပျက်စောင် ထိန့်သိမ်းတော်ကျော်ရေးရေး။
- * ချီးချွဲစိတ်တော်နှင့်သနတော်မြှုပ်နည်းရေးရေး။
- * တစ်မျိုးသားလုံးကျင့်မာဌားရှိခိုင်ရေးနှင့်ပညာရည်မြိုင်မားရေး။

မာတိကာ

- ထုတ်ဝေသူအမှာ	...	၁
- နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလား၏အမှာစကား	...	
- ထူးခြားသော ပင်ကိုစရိတ်များကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ	...	
၁။ ရဲဝါးသတ္တိရှိခြင်းသည် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြေးမှု ကင်းမဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ	...	၂၀
၂။ စဉ်းစားချင့်ချိန်ပြီးမှ စီမံဆောင်ရွက်ပါ	...	၃၃
၃။ ရွှေးကန်းမှ ဦးဆောင်ပါ	...	၄၃
၄။ နောက်တန်းမှ ဦးဆောင်ပါ	...	၆၂
၅။ သင်၏ အခန်းကဏ္ဍနှင့် သင်၏အသွင်အပြင် ကိုက်ညီမှုရှိပါစေ	...	၇၂
၆။ ကျော်ရှိုးမှတ်စ်ခုထားရှိပါ	...	၈၂
၇။ အခြားသူများအပေါ် အကောင်းမြှင့်ပါ	...	၉၆
၈။ ရန်သူကို သိနားလည်ပါ	...	၁၀၅
၉။ ရန်သူကို မျက်ခြည်ပြတ်မခံပါနှင့်	...	၁၂၄
၁၀။ 'နှီး' ပြောသင့်သည်အချိန်ကို ပိုင်းခြားသိပါ	...	၁၃၁
၁၁။ ကစားပွဲကို အချိန်ယူကစားပါ	...	၁၃၆
၁၂။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဘဝကို ထူးကဲစေသည်	...	၁၄၃

၁၃။	စွန့်လွတ်ခြင်းသည်း	ဦးဆောင်ခြင်းပင်	... ၁၆၁
၁၄။	အမြှင်နှစ်ခုစလုံး	မှန်စမြဲပင်	... ၁၆၃
၁၅။	မိမိအတွက် သီးသန့်ကမ္ဘာလေးတစ်ခုထားရှိပါ	... ၁၇၄	
-	မင်္ဂလား၏လက်ဆောင်မွန်	... ၁၈၂	
-	စာရေးသူအကြောင်း	... ၁၉၆	

ထုတ်ဝေသူအမှာ

လူဘဝက တိုတောင်းလွန်းသည်။ ထိုတိုတောင်းလူသော လူဘဝက၌ အချို့က မိမိတို့၏ဘဝကို ဘာသိဘာသာဖြတ်သန်းကြသည်။ သမားရှိုးကျပ်စံများဖြင့် ဘဝကို တည်ဆောက်ကြသည်။ အချို့ကတော့ ထိုသို့မဟုတ်။ ကိုယ့်အကျိုးကို နောက်တွင်ထားပြီး အများအကျိုးကို ရှုံးတန်းတင်ကာ အနှစ်နာခံဆောင်ရွက်ကြသည်။ အများလိုအင်ဆန္ဒ အတွက် ကိုယ့်ကျိုးစွန်း တိုက်ပွဲဝင်ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် တောင်အာ ဖရိကခေါင်းဆောင်နယ်ဆန်မင်္ဂလားသည်းလည်း တစ်ယောက်အပါ အဝင်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားသည် အာဖရိကန်ပြည်သူများ၏အကျိုး အတွက် သူဘဝကို ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူဘဝ၏အချိန်တော် တော်များများက ထောင်ထဲတွင် ကုန်ဆုံးခဲ့ရသည်။ ထိုပြင် သူပြည်သူများ၏အရေးသည် သူဘဝ၏အရေးဟု ခံယူထားသောကြောင့် မိသားစုကို ပင် အချိန်မပေးနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုသို့သော ‘မင်္ဂလား’ နှင့် ပတ်သက်၍ Time မဂ္ဂဇားအယ်ဒီတာ Richard Stengel က ဘဝ၊ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် ရွှေမြေးသတ္တိဆိုင်ရာ သင်ခန်းစာ ၁၅ ခု ပါဝင်သည့် မင်္ဂလား ထွင်သောများ စာအုပ်ကို မင်္ဂလားနှင့် နာရီပေါင်းများစွာ တွေ့ဆုံးနေးမေးမြန်းပြီး ရေးသားတင်ဆက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ Richard Stengel ရေးပြီး ဆရာမမြှုနှင့်ဆီ ဘာသာပြန်သည့် ဉာဏ်အုပ်၌ မင်္ဂလား၏ဘဝက မင်္ဂလား၏ခေါင်းဆောင်မှု စွမ်းရည်နှင့် အခက်အခဲကျော်ဖြတ်မှုအရည်အခင်းတို့ကိုပါ ဖွင့်ဆိုပြသ ထားသောကြောင့် မိစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တူအေးစာအုပ်တိုက်

နယ်လ်ဆန်မင်အဲလား၏ အမှာစကား

အာဖရိကတွင် အူဘန်ထူ ဆိုသည့် အမြင်သဘောထား
တစ်ခု ရှုပါသည်။ ယင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားသူများ၏ ကြောမှုနှင့်
စာနာထောက်ထားမှုမှ တစ်ဆင့် သာ လူသားဆန်နိုင်သည်ဆိုသည့်
နက်နဲ့သိမ်မွှေ့သော အသိတရားပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဤကမ္ဘာတွင်
တစ်ခုခုကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့လျှင် ယင်းသည် အခြားသူ
များ၏ ကြိုးပမ်းမှာ အောင်မြင်မှုတို့နှင့် ဆတူပင်ဖြစ်သည်။ ရှစ်ချုပ်
စတင်ဂဲလ်သည် ဤအတွေးအခေါ်ကို မဆိုင်းမတွေ ဆုပ်ကိုင်မိသူများ
အနက်မှ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ထူးချွန်သော စာရေးဆရာတစ်
ယောက် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏သမိုင်းကို နက်နဲ့စွာ နားလည်ထားသူ
လည်းဖြစ်သည်။ ‘လွတ်မြောက်ရေးဆို ရှည်လျားသောခရီး’ စာအုပ်
ပြုစရာတွင်သူ၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ သူကို အထူး
ပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ထိုစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် နာရီ
ပေါင်းများစွာ စကားလက်ဆံပြောခဲ့ခြင်း၊ လုံးလအတွေ စိုက်ခဲ့ခြင်းတို့မှ
အောက်မေ့ဖွယ်ရာ အမှတ်တရများစွာရှိပါသည်။ ယနေ့ကမ္ဘာနှင့် လူ
တစ်ဦးချင်းစီတို့ ရင်ဆိုင်နေရသောရှုပ်တွေးလှသည့် ခေါင်းဆောင်မှု
ပိုင်း စိန်ခေါ်မှုများကို သူက ထူးခြားသည့် ထိုးထွင်းအမြင် ရှိသည်။
လူတိုင်းလူတိုင်းဤအမြင်မှုသင်ခန်းစာရယူနိုင်ပါသည်။

နယ်လ်ဆန်မင်အဲလား
(ပုဂ္ဂနိုင်ခုနှင့် နိုဝင်ဘာလ)

ထူးခြားသောပင်ကိုစရိတ်များကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ

ကျွန်ုပ်တော်တို့အားလုံး သူရဲကောင်းများကို တမ်းတကြသော်
လည်း ထိုသူတို့သည် နည်းပါးလှပေသည်။ နယ်လ်ဆန်မင်အဲလားသည်
ကျွန်ုပ်တော်တို့ကမ္ဘာ၏ နောက်ဆုံးသော သူရဲကောင်းစစ်စစ် တစ်ဦးပင်။
သူသည် မိမိကိုယ်ကိုယ် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခြင်း၊ တည်ပြုမှုအေးမှု
ရှိခြင်းတို့၏ သက်တာအပြုးကို ဆောင်သည်။ သန်းပေါင်းများစွာသော
လူသူတို့ ကြည်ညိုလေးစားသော သက်ရှိထင်ရှား သူတော်စင်တစ်ဦး
ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ယင်းအမြင်သည် တစ်ဖက်သတ်အမြင်သာဖြစ်
သည်။ သူသည် ‘သူတော်စင်တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုယ် နှုန်းချ
ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်ကြောင်း’ သူကိုယ်တိုင် လက်ဦးရယူ ပြောဆိုလိမ့်
မည်။

နယ်လ်ဆန်မင်အဲလားသည် ဆန့်ကျင်ဘက်လက္ခဏာများစွာ
တိုကို ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်သည်။ သူသည် သူများအပြောအဆိုကို တော်ရုံး
မနာတတ်ပေ။ အရေထူသည်။ သို့သော် စိတ်ထိခိုက်လွယ်သည်။
အခြားသူများ၏ ခံစားချက်ကို နားလည်ပေးနိုင်သော်လည်း သူနှင့်
အရင်းနှီးဆုံးသော သူများကို များသောအားဖြင့် လျှစ်လျှော်စွာထားတတ်
သည်။ ငွေအသုံးအစွဲ ရက်ရောသော်လည်း လက်ဖက်ရည်ဖိုး ပေးရာတွင်
တွန့်တို့သည်။ ပုံရှစ်၊ သို့မဟုတ် ပင့်ကူတို့ကို တက်မန်းမိအောင် ကရုထား
သော်လည်း အာဖရိကန်အမျိုးသားကွန်ဗုဒ္ဓရက်၏ စစ်တပ်တွင် အဆင့်

(၁) တပ်ချုပ် ဖြစ်သည်။ ပြည်သူလူထု၏ လေးစားမှုကို သူကိုယ်တိုင် ရယူထားသော်လည်း အခြား စင်ပေါ်ကျော်ကြားသူများအကြားတွင် ပျော်ဆွဲရွှေ့စွာ ရောနောနေတတ်သည်။ သူများ စိတ်ချုမ်းသာအောင် လုပ်ပေးဖို့ ဝန်မလေးသော်လည်း ‘မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး’ ဟုပြောရန်လည်း ဝန်မလေးပေါ် နာမည်ကောင်းရယူလိုစိတ် မရှိသော်လည်း သူရသင့် သည်ဟု ထင်သည့်အခါ သင့်ကိုပြောလိမ့်မည်။ သူသည် စားဖို့ဆောင်မှ ဝန်ထမ်းများအားလုံးကို လက်ဆွဲနှင့်ပောက်သော်လည်း သူကိုယ်ရုံတော် အချို့၏ နာမည်များကိုပင် မသိပါ။

သူ့ပေါ်ရပ်မှာ အာဖရိကန် မင်းမျိုးမင်းနှယ်နှင့် ပြီတိသျှ အထက်တန်းလွှာ ယူကိုနှယ်သည်။ ပိုးထည်ဝှက်ရုံး ဝတ်ဆင်ထားသော ဝိတိရိယခေတ် လူကြီးလူကောင်းပုံ ပေါက်သည်။ သူအမှုအရာများသည် နှင့်ဆန်သည်။ ပြီတိသျှ ကိုလိုနိုင်ကျောင်းများတွင် ပညာသင်ခဲ့ပြီး စာရေး ဆရာတွေးဒစ်ကင်း(စံ) သက်ရှိထင်ရှား စာရေးနေစဉ်အချို့က ဒစ်ကင်း(စံ) စာပေများကိုဖတ်သော ကျောင်းဆရာများ၏ သွေန်သင်မှုအောက်တွင် ကြိုးပြင်းလာခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ သူသည် သမားရီးကျဆန်သည်။ သူခါးကိုကိုကိုင်းပြီး လက်ကိုဝှက်သင့်သွေနှေ့မှုသွားရန် ဦးစားပေးမည်။ သို့သော် သူစကားပြောရာတွင် ဟိတ်ဟန်မလုပ်ပါ။ ရော်ဘင်ကျွန်းမှ အကျဉ်းထောင်၏ သန့်စင်ခန်းစနစ်အကြောင်း အသေးစိတ် ပြောပြ သလို သူအသက် ၁၆ နှစ်က သူတို့မျိုးနှယ်စုံ ဓမ္မလေ့ထုံးတမ်းအရ လိုင်တဲ့ ထိပ် အရပြားလိုးခံရသည့်အချို့က ခံစားချက်အကြောင်းကိုလည်း တိတိကျကျပြောပြုလိမ့်မည်။ လန်ဒန်၊ သို့မဟုတ် ဂျိဟန်နှစ်ဘတ်တွင် ငွေထည်အလူ ပန်းကန်အသုံးအဆောင်များဖြင့် စားသောက်သော်လည်း သူ၏ရပ်မြေ ‘ထရန်စကို’ တွင်မူ ဓမ္မလေ့ထုံးစုံအတိုင်းလက်ဖြင့် ထမင်းစား သည်။

နယ်လ်ဆန်မင်အဲလားသည် စောင်သေချာသည်။ တစ်ရွှေးသူး ထဲမှ တစ်ရွှေးယူပြီးလျှင် သေချာခေါက်ပြီးမှ သူအကျိုးရှေ့အိတ်ကပ်တွင်

ထည့်တတ်သည်။ တစ်ခါက သူ၏အင်တာပျုံးတစ်ခု အချိန်တွင် သူခြေအီတ်တစ်ဖက်မှာ ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေသည်ကို သတိထားမိပြီး ပြန်ပြင်ဝတ်သည်။ အကျဉ်းထောင်တွင် အနှစ် ၂၀ အတွင်းသူရေးသည့် စာတိုင်းကို အပိုတစ်စောင် ကူးယူထားလေ့ရှိသည်။ ရသည့်စာများကို ရရှိသည့်နေ့စွာ သူတာပြန်ရေးသည် နေ့စွာတို့ဖြင့် စာရင်းပြုစုထားသည်။ ဂရာစာမာချုပ်နှင့် လက်မထပ်မံအချိန်အထိ သူ၏ နေအီမြို့နှင့်ယောက်အိပ်ခုတင်တွင် တစ်ဖက်တည်း၌သာ အိပ်လေ့ရှိသည်။ ကျွန်းတစ်ဖက်ကို လုံးဝအသုံးမပြုပါ။ အိပ်တွင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဟိုတယ်တွင်ဖြစ်ဖြစ်၊ နှင့်က် အရှင်မတက်မီ အိပ်ရာမှုထပြီး သူအိပ်ရာကို သန့်ပြန်အောင် ခင်းကျင်းသည်။ သူ အိပ်ရာကိုယ်တိုင်ခင်းသည်ကို မြင်သော ဟိုတယ် ဝန်ထမ်းအချို့၏ အုံသူမှုကို ကျွန်းတော်မြင်ဖူးသည်။ သူသည် အချိန်ကို လေးစားပြီး အချိန်မတိကျသူများကိုစာရိတ္တချို့ယွင်းမှ ရှိသူများဟု သတ်မှတ်သည်။

ကျွန်းတော် နယ်လ်ဆန်မင်အဲလားကဲသို့ ပြီမြှင့်လေးနေတတ်သူ ကို မတွေ့ဖူးပါ။ သူထိုင်နေလျှင်၊ သို့မဟုတ် တစ်ခုတစ်ရာကို နားထောင် နေလျှင်သူလက်ချောင်းများဖြင့်တစ်ခုတစ်ခုကိုတိုးခေါက်ခြင်း၊ သူခြေ ထောက်များကို လှုပ်နေခြင်း၊ ဟိုသည်ထွားခြင်းတို့ကို လုပ်လေ့ မရှိပါ။ ကျွန်းတော် သူနှင်းကတိုင်ကို ညီပေးခြင်း၊ သူအကျိုးကို ပြန်အောင် သပ်ချ ပေးခြင်း၊ မိုက်ကရိဖုန်းကိုအကျိုးတွင် ချိတ်ပေးခြင်းတို့ ပြုလုပ်သည့်အခါ သူ့ပြီမြဲန်းသဖြင့် ရုပ်တုတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းနှင့် တူနေသည်။ သူသင့်ကိုနားထောင်နေလျှင် သူပုံစံသည် အုပ်စာတ်ပုံနှင့် တူသည်။ သူအသက်ရှုံးနေသည်ကိုပင် သင် သတိထားမိမည် မဟုတ်ပါ။

သူတဲ့တွင် သင့်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်သည့် ညီးစာတ်ရှိသည်။ သူ ကိုယ်သူလည်းသိသည်။ သူသည် သင့်ပြောနေသည့် စကားအပေါ် အာရုံ ရှိသည်။ ယဉ်ကျေးပူးကြာသည်။ ခင်မင်စရာကောင်းသည်။ ထို့ပြင် (သူမ နှစ်သက်သည့် စကားလုံးဖြင့် ပြောရမည်ဆိုလှု) ညီးယူဖမ်းစားနိုင်စွမ်း

ရှိသည်။ ရှိအောင်လည်းကြီးစားသည်။ သင့်ကိုမတွေ့မဲ့ သင့်အကြောင်း ရသလောက်စုံစမ်းထားမည်။ သူအကျဉ်းထောင်မှ လွတ်ခဲ့စဉ်အခါန်က ထိုစဉ်က သတ်းထောက်များ၏ အရေးအသားများကို သေချာဖတ်ပြီး တစ်ဦးချင်းကို ရေးသားမှုအလိုက် ထောက်ပြပြီး ချီးကျူးသည်။ ညျှောက် သူများ၏ထုံးစုံအတိုင်း သူကိုယ်တိုင်လည်း အလွယ်တက္ကာ အညီးခံသည်။ သူကို သင်သဘောကျသည်ကိုသိစေခြင်းဖြင့် ထိုအရာကို သင်စွမ်းဆောင်နိုင်မည်။

သူ၏ညျှောက်သည် နိုင်ငံရေးအတွက်ဖြစ်သလို ကိုယ်ရေး ကိုယ်တာအတွက်လည်း ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးဆိုရာတွင် စည်းရုံးတိုက် တွန်းမှုသည် အဓိကကျသည်။ မင်းလေးသည် သူကိုယ်သူ ဆက်ဆံရေး ကောင်းလှသူတစ်ဦးအဖြစ် မခဲ့ယူပါ။ စည်းရုံးတိုက်တွန်းမှု ကောင်းသူ အဖြစ်သာ ခံယူသည်။ သူသည် ယူတိုဆန်စွာ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ဆွေးနွေးခြင်း၊ သို့မဟုတ် ညျှောက် အသုံးပြုခြင်း၊ သို့မဟုတ် ထိုနည်းနှင့်မူလုံး အသုံးပြုခြင်းဖြင့် သင့်အား စည်းရုံးမည်။ သူသည် သင့်ကို တစ်ခုခုဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ပေးသည်ထက် တိုက်တွန်းလိမ့်မည်။ သို့သော် လိုအပ်ပါက သင့်ကို သူအမိန့်ပေးလိမ့်မည်။

သူကို သူများနှစ်သက်သည်ကို လိုလားသည်။ အထင်ကြီးလေးစားသည်ကိုလည်းကြောက်သည်။ သူများ မျှော်လင့်ချက်ကို မဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မည်စိုးသည်။ သင် သူနှင့်တွေ့ဆုံးသည့်အခါန်တွင် သင့်အနေဖြင့် သူသည် သင်မျှော်လင့်စားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကေန်ဖြစ်ကြောင်းခံစားစေလိုသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရန်အတွက် ဝါယမစိုက်ထုတ်ဖို့လိုသည်။ သို့သော် သူနှင့်တွေ့ဆုံးအတွက် ထိုဝါယမကို သူစိုက်ထုတ်သည်။ မည်သူကိုမျှော်လျှော့ပြီး မဆက်ဆံပါ။ လူတိုင်းကို 'မင်းလေးစိတ်ဓာတ်' အပြည့်အဝဖြင့် ဆက်ဆံသည်။ ပင်ပန်းစွမ်းနယ်နေလျှင်မူသူ၏ မျက်လုံးများစင်းလာပြီး မတ်တတ်အိပ်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်းတော်အနေဖြင့် သူလောက် တစ်ည့် အိပ်ရုံးဖြင့်

ထိုမျှော်လောက် ပြန်လည်လန်းဆန်းသွားသူမျိုးကို မမြင်ဖူးပါ။ သူ ၁၀ နာရီတွင် ဖြေဖပ်ဖူးကြေဖြစ်နေသောသူသည် နောက် ရှစ် နာရီအကြားနံနက် ၆ နာရီတွင်၊ တက်ကြွေလန်းဆန်းပြီး အသက် ၂၀ ပြန်ထုတ်သွားသည် ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ဖြစ်နေသည်။

သူ၏ နှစ်လိုပုံဖော်ရာအပြုအမှုသည် သူသင့်ကို မည်မျှသိသည် ဆုံးခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဆက်နွဲယူမှု ရှိသည်။ သူသည် သူစိမ်းများကို နွေးထွေးစွာဆက်ဆံပြီး ရင်းနှီးသူများကို ခပ်စိမ်းစိမ်းဆက်ဆံသည်။ သူဝန်းကျင်သူ ဝင်ရောက်လာသော လူသစ်မှုနှင့်သမျက်နှာကို နွေးထွေးသည် အပြုဖြင့် ဆီကြိုးကိုတော်ဆက်သည်။ သို့သော် ထိုအပြုးသည် အပြုလူများ အဖိုး သီးသန့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်းတော်သူကို သူ၏သား၊ သူ၏သမီးများ၊ သူ၏ညီမများနှင့်အတူ မကြာခဏတွေ့ဖူးသည်။ ထိုသူတို့ သိသော မင်းလေးသည် ခက်ထန်ပြီး မပြုးဆွင်သော အသွင်အပြုးရှိကာ သူတို့၏ ပြဿနာများကိုလည်း စာနာမှု သိပ်မပေးနိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ သည် ဝိတိရိယခေတ်ကကဲ့သို့ ရေးကျသော အာဖရိကန် ဖောင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ခေတ်သစ်ဖောင်တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သူဆွေးနွေးရန် မလိုလားသော အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ပြောမောင်ကြုတ်လေ့ရှိသည်။ နှုတ်ခမ်းသည် အပြုး၏ ပြောင်းပြန်ပုံသဏ္ဌာန် ဖြစ်သွားသည်။ သင်သူကို အဆိုပါအကြောင်းဆက်ပြောလျှင် သူမျက်နှာသည် အေးစက်လာပြီး အာရုံလွှာပြောင်းရန် ပြုမှုလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဆိုပါက နေသာသော နောက်နေသော ရှုတ်ခြည်းမောင်မည်းလာသလို ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။

မင်းလေးသည် ရုပ်ဝါးပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်မှုကို အလေးမထားပါ။ ကားနာမည်များ၊ ဓည့်ခန်းထိုင်ခု အမျိုးအစားများ၊ နာရီအမျိုးအစားများ၊ ကိုမသိပါ။ သိရန်လည်းမကြိုးစားပါ။ သို့သော် တစ်ခါက သူကိုယ်ရံတော် တစ်ဦးကို သူနှစ်သက်သည့် ဖောင်တိန်ပင်ဝယ်ယူရန် တစ်နာရီကြော ကားမောင်းရသည့် ဝေးကွာသောနေရာသို့သွားခိုင်းသည်။ သူသားသမီးများကို ငွေအပေးရက်ရောသည်။ သို့သော် သင်သူစားပွဲထိုး ဖြစ်လျှင်

တော့ သူထံမှ လက်ဖက်ရည်ဖိုးများများရရန် မမျှော်လင့်ပါနော်။ ကျွန်တော်တို့တစ်ခါက ဂျိဟန်းနှစ်ဘတ်မြို့ရှိ ခေတ်မီစားသောက် ဆိုင်တစ်ခုတွင် နေ့လယ်စာ အတူစားကြသည်။ စားပွဲထိုးများက သူကို အထူးဂရုစိုက်ကြသည်။ စားသောက်စရိတ်သည် စုစုပေါင်း ရန်း တစ်ထောင်ကျသည်။ မင်္ဂလားက သူလက်ထံမှ အကြွေစေများကို စိစစ်ပြီး စားပွဲတွင် အကြွေစေအနည်းငယ်ကိုသာ ချထားခဲ့သည်။ သူ ထသွားသည့်အခါ ကျွန်တော်ကစားပွဲထိုးကို ရန်းတစ်ရာတန် တစ်ရွက် လက်သိပ်ထိုးပြီး ပေးခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ဉာဏ်ထိုးပြုလုပ်သည့်မှာ တစ်ကြိမ် မကပါ။

သူသည် သူမှန်သည်ဟုထင်သောအကြောင်းအရာတစ်ခု အတွက် မဆုတ်မနစ်၊ မလျှော့သောဖွဲ့လှုပြင် ကာကွယ်ပြောဆိုသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူက 'ဒါမျိုးတော့ မဖြစ်သင့်ဘူး' ဟု ပြောသည်ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်တော်ကြားဖူးသည်။ သေးငယ်သည့် အကြောင်းအရာဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံတကာအရေးပါသည့် အကြောင်းအရာ ဖြစ်ဖြစ် သူလေသံမှာတစ်သံတည်းပင်။ ထိုလေသံကို သူလှုပြုရေး အစောင့်တစ်ဦး၏သော်ဖြင့် သူရုံးခန်းကို ဖွင့်မရသည့်အခါကသုံးသလို၊ တောင်အာဖရိကသမွှတ အက်ဒ်ပေါ်လျှော့ပြုကလတ်နှင့် ဖွဲ့စည်းပံ့ကိစ္စ ညီးစိုင်းဆွေးနွေးသည့်အခါတွင်လည်း သမ္မတကို တိုက်ရှိကြပြောသည်ကို ကြားရသည်။ ထိုစကားစုကို ရော်ဘင်ကျွန်း အကျဉ်းထောင်တွင် အစောင့်တစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် အကျဉ်းထောင် အကြီးအကဲကို ပြောသည့်အခါတွင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင် သုံးစွဲသည်။ 'ဒါမျိုး တော့ မဖြစ်သင့်ဘူး'၊ အခြေခံအားဖြင့် မျှတမှု မရှိခြင်းကို သည်းမခံနိုင် ခြင်းသည် သူကိုတွေ့နိုင်းအားပေးသည့်အရာ၊ သူ၏စိတ်မကျေနှင့်မှုကို နှီးဆွဲပေးသည့်အရာဖြစ်သည်။ အပါသိုက်၏ အစိကျသည့်တရား မမျှတမှုအပေါ် သူ၏ရုံးရှင်းသည့် ခံယူချက်သည် ထိုနည်းလည်းကောင်း ပင်။ အမှားတစ်ခုကိုမြင်၍ မှန်အောင်လုပ်ရန် သူကြီးစားသည်။ တရား မမျှတမှုကို မြင်၍ ပြင်ရန် သူကြီးစားသည်။

ကျွန်တော်ထိုးအကြောင်းအရာများကို မည်သို့သိသနည်း

ကျွန်တော် နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားနှင့် သူအထူးပွဲထိုးရန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သည်။ ကျွန်တော်သူနှင့် သုံးနှစ်ခုနှစ်အတူရှိနေခဲ့သည်။ ထိုကာလအတွင်းသူနှင့် ကျွန်တော်နေ့တိုင်းလိုလို ဆုံးတွေ့သည်။ ကျွန်တော် သူနှင့်ခရီးအတူသွားသည်။ ထမင်းအတူစားသည်။ သူမြန်ပြီးကိုချည့်ပေးသည်။ သူနှုက်ကတိုင်ကို ညီးပေးသည်။ သူဘဝါ သူအလုပ် အကြောင်း နာရီပေါင်းများစွာ အတူဆွေးနွေးကြသည်။

ကျွန်တော် မင်္ဂလားနှင့် ဆုံးစည်းရန် အကြောင်းဖန်လာသည် မှာ အမှုတ်မထင်တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တောင်အာဖရိကသို့ မရည်ရွယ်ဘဲရောက်သွားခဲ့သည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ရွာနယ် လစ်တစ်ဦးက တောင်အာဖရိကသွားရန် ကိစ္စတစ်ခုကို နောက်ဆုံး အချိန်ကျမှ ကပ်ပြီးယျက်သိမ်းသည်။ ကျွန်တော် သူအစား သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထိုခရီးတွင် သိခဲ့ရသည့်အချက်အလက်တို့အပေါ် မြို့ပြီးပြီး တောင်အာဖရိကမြို့ငယ်တစ်ခု၏ အပါသိုက်အောက်နေထိုင်မှုစနစ် အကြောင်း စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးသည်။ ထိုစာအုပ်ကို မင်္ဂလား၏ ဘဝါ မှတ်တမ်းထုတ်မည့် အယ်ဒီတာက မတော်တဆ ဖတ်ရသောအခါ မင်္ဂလား၏ ဘဝါတ်လမ်းကို မင်္ဂလားနှင့်အတူ လက်တွဲပြုစုရန် အခွင့်အလမ်းကို ကျွန်တော်အား ကမ်းလှမ်းသည်။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော် ၁၉၉၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ဂျိဟန်းနစ်ဘတ်မြို့တွင်ရောက်ရှိပြီး မင်္ဂလားကိုတွေ့ရှိရန် စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။ ထိုအချိန်ကာလသည် တောင်အာဖရိက၏ သမိုင်းတွင် ခက်ခဲမှု များ၊ သွေဖည်ဖောက်ပြန်မှုများရှိနေသောကာလ ဖြစ်သည်။ စည်းလုံး ညီညွတ်မှုမရှိခြင်းကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ရန် အန္တရာယ်ရှိနေသည်။ မင်္ဂလားအကျဉ်းထောင်မှု လွှာစုံထားသည့်မှာ သုံးနှစ် မပြည့်သေးပါ။ သူ၏အကာစာက် ကျစ်လျှစ်ခိုင်မှာအောင် ကြိုးပမ်းနေချိန်ဖြစ်သည်။ သူ၏ဦးဆောင်မှုဖြင့် နိုင်ငံ၏သမိုင်းတွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်မည့် ဒီမို့ ကရေစီ ရွှေးကောက်ပွဲသို့ ဦးတည်လှပ်ရှားနေသည်။ သူအထူးပွဲထိုး

ပြုစရန်မှာ သူ၏လုပ်ရန်ရှိစာရင်းတွင် နံပါတ် ၁ တော့မဟုတ်ပါ။သို့သော် သူ၏တော်လမ်းကိုသူကိုယ်ထိုင်ပြောပြုလိုသည့် ဆန္ဒတော့ရှိသည်။ သူကို ကျွန်တော်တွေခွင့်မရမဲ့ ကျွန်တော့ကို တစ်လတိတိ စောင့်ဆိုင်း သေသည်။ တွေ့သည့်အခါ ကျွန်တော့စီမံကိန်းကို ကျွန်တော် ဖျက်မိမလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သူ၏ရုံးဟောင်း အောအင်နှစ်ရုံးချုပ်၏ အပြင် စောင့်ဆိုင်းခန်းတွင် ကျွန်တော်သူအလာကို ထိုင်စောင့်နေစဉ် သူရောက်လာ သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် မျှော်နေသည့်ဘက်မှမဟုတ်ဘဲ ခန်းမကို ဖြတ်လျောက်ကာ အခြားတစ်ဖက်မှုဝင်လာသည်။ “သူလမ်းလျောက် သည်မှာ ထိန်းချုပ်မှုကြောင့် နေးကွေးနေသည်။ အနေးရပ်ရှင်ပြောက် နှင့်တူသည်။ ကျွန်တော်ပထမဦးဆုံး သတိပြုမိသည့်မှာ သူ၏ အသား အရေပင်ဖြစ်သည်။ နှီးညံ့လှပသော ညီဝါရောင်ဖြစ်သည်။ မျက်နှာ သွင်ပြင်မှာ လှပသည်။ မေးရှိမြင့်ပြီး အာရုံဆန်သည်။ အရပ်မှာ ၆ ပေ၂လက်မ ရှိသည်။ သူ့ဗီးခေါင်း၊ သူ့လက်များ၊ အားလုံးသည် ထည်ဝါ သည်။ သူအနားရောက်လာသည့်အခါ ကျွန်တော် မတ်တတ်ရပ်လိုက် သည်။

သူက ‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျားက . . .’ ဟု ဆိုပြီး နာမည်ကွက်လပ် ဖြည့်ပြောရန် ကျွန်တော့ကိုစောင့်နေသည်။ ကျွန်တော်က ‘ရစ်ချုပ် စတင်လဲလဲ’ ဟုပြောလိုက်သည်။ သူ့လက်ကိုကမ်းသည်။ ထိုလက်သည် ပြည့်ဖြီးပြီး ဆွေးတွေးပြောက်သွေးသည်။ လက်ချောင်းများသည် အသား အုံချောင်းများကဲ့သို့တူတ်သည်။ သို့သော် နှစ်ပေါင်းများစွာ အလုပ်ကြမ်း လုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အရေခွဲမာနေသည်။ သူကျွန်တော့ကို အထက် အောက်ကြည့်သည်။ ‘အင်း . . . မောင်ရင်က လူငယ်တစ်ယောက်ပဲ’ ဟု ပြီးပြီးပြောသည်။ ‘လူငယ်’ ဟု ပြောလိုက်သည့် လေသံမှာ ချိုးကျိုး သည့် လေသံမဟုတ်ပါ။ ထိုနောက် သူ့ရုံးခန်းသို့ဝင်ရန်ဖိတ်ခေါ်သည်။ ရုံးခန်းသည် ကျယ်ပြန်သန့်ရှင်းသည်။ ပစ္စည်းများစနစ်တကျရှိသည်။ အလုသံးရုံးခန်းဟု ထင်မိသောလည်းမဟုတ်ပါ။ သူ့လက်ထောက်

အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်စကားပြောရန် ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီး ထိုအမျိုးသမီးက လက်မှတ်ရေးထိုးရန်စာရွက်တစ်ရွက်ပေးသည်။ သူက စာရွက်ကို တမင်တကာဖြည့်ညွှေးစွာ ယူသည်။ သူ့လုပ်သမျှသည် ချင့်ချိန်ပြီး လုပ်နေမှန်းသိသာသည်။ ထိုနောက် သူ့စားပွဲတွင်ထိုင်ကာ ထိုစာရွက်ကို သူဖတ်သည်။ အပေါ်ယံဖတ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အသေးစိတ်ဖတ်နေခြင်းဖြစ် သည်။ ထိုနောက် စာရွက်အောက်ခြေတွင် သူ့လက်မှတ်ကို ယခုမှ လက်မှတ်စတိုးသူတစ်ဦးလို့ ဖြည့်ညွှေးစွာရေးထိုးသည်။

ထိုနောက် ဆုံးဖုန်းရှိသွေးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ အကြိမ်ကြိမ်သုံး စွဲမှုကြောင့် ဟောင်းနှစ်းနေသော သားရောခုံတွင် သူထိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဘယ်အချိန်က ရောက်သည်ကိုမေးသည်။ သူ့အသံသည် အသံထိန်းခလုတ်တပ်ဆင်ထားသည့် နှဲရှည်သံကဲ့သို့ အနည်းငယ်း သည်။

‘မောင်ရင်လာတာ ဒီကိစ္စတစ်ခုတည်းအတွက်လား။ တြေား ကိစ္စရောရှိသေးလား’။ ကျွန်တော်စိတ်ညွှေးသွားသည်။ သူမေးခွန်း၏ အပိုပြာယ်မှာ၊ သူ့အတွေ့ဖွံ့ဖြိုးရန်အတွက်နှင့် ခရီးတစ်ခုမထွက်လာ သင့်ဟု သဘောရှိသည်။ ကျွန်တော်က သူစာအပ်အတွက်သာ လာခြင်း ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူခေါင်းညီတ်သည်။ စကားကိုမလိုအပ်ဘဲ မပြောပါ။ သူက ဒီဇိုင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့မှာပြီး ခေတ္တအနားယူရန် စဉ်းစားထားပြီး သူ့ရုံးဝန်ထမ်းများကသူ့နှင့်ကျွန်တော်စကားပြောရန် ၄ ရက် ၅ ရက်ခန့် ဖယ်ပေးထားပြောသည်။ အနားယူရန် ရက်မှာ ၁၀ ရက်ခန့် လိုသေးပြီးယင်းမတိုင်မဲ့ ကျွန်တော်နှင့် ဆွေးနွေးမှုပြီးခုံးနှင့် မည်ဟု မျှော်လုပ်ကြောင်းပြောသည်။ ကျွန်တော်သူကိုတွေ့ရန် တစ်လ စောင့်ခဲ့ရသည်။ ဖုန်းဆက်လျှင် ပြန်လည်ဖော်ကြားခြင်းမရှိခဲ့။ ကျွန်တော် သူ့အကြောင်း သူတေသနပြုလုပ်ပြီး ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စများ အားလုံးကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ရှုပ်တွေးသွားပြီး သူကို အသံမြှင့်ကာ အော်ပြောမိသည်။ ‘၄ ရက်၊ ၅ ရက်ဟုတ်လား။ လူကြီးမင်းရဲ့ စာအုပ်ကို

ကျွန်တော်တို့ ငါ၊ ၅ ကြိမ်တွေ့ဆုံးနေးရှုံး ပြီးမယ်လိုတင်ရင် လူကြီးမင်း လူကြီးမင်း...’။ ကျွန်တော် ‘ကိုယ့်ဘာသာ ညာနေတာပဲ’ ဆိုသည် စကားအတွက် သင့်တော်သည့်အခြားစကားလုံး ရွှေမရဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော် မင်္ဂလားရှေ့မြောက်တွင် ၁၀ မီနှစ်ပင် မပြည့်သေးချိန်မှာ သူသည်အခြေအနေမှန်ကို မဆုပ်ကိုင်နိုင်သူဟု ကျွန်တော် ပြောမိသလိုဖြစ်သွားသည်။ သူက မျက်ခုံးအနည်းငယ်ပင့်ပြီး ကျွန်တော် ကိုကြည့်သည်။ ထိုနောက် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်ကို သွားစေချင်သည်သောဖြစ်သည်။ ထိုနောက် သူစားပွဲသို့ လျောက်သွားပြီး သူလက်ထောက်ကို အင်တာကွမ်းနှင့်ခေါ်ပြီး ‘မစွာတာစတင်ပေါ်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ အချိန်အယားတစ်ခု ရေးဆွဲဖို့ စိစဉ်နေကြတယ်’ ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူက သူထိုညနေတွင်အခြားကိစ္စတစ်ခုရှုံးနေကြောင်း ကျွန်တော်ကို မလောလိုသော်လည်း တန်လှုံးနေနှင့်နေတွင် သူလက်ထောက်နှင့် ဆက်သွယ်စေလိုကြောင်းပြောသည်။ ထိုနောက် ကျွန်တော် သူရုံးခန်းမှ ထွက်ခဲ့ရသည်။ သူဘဝမှ ထွက်လာခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ တန်လှုံးနေ့ ညနေပိုင်းတွင် မင်္ဂလားက ကျွန်တော်ကို နောက်နေ့နံနက် ၂ နာရီတွင် တွေ့ဆုံးလိုကြောင်း သတင်းစကားကို သူရုံးမှ ဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားသည်။ ၂ နာရီအတိအကျတွင်သူရှင် ကျွန်တော် ပထမနေ့ကအတိုင်း သူရုံးခန်းတွင်တွေ့ဖြစ်ကြသည်။ သူက ‘က စကြစို့’ ဟု တရားသူကြီးတစ်ဦးက တရားခွင်တွင်အမှုစစ်ရန် ဖွံ့ဖြိုးသည့်ဟန်နှင့် ပြောလိုက်သည်။ ကျွန်တော် လည်ခြောင်းကိုဟန့်လိုက်ပြီး ရှေးဦးစာ ပထမ တွေ့ဆုံးသည့်နေ့က ကျွန်တော်အပြုအမှုအတွက် တောင်းပန်လိုကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ‘အဲဒီနေ့ကကျွန်တော် စကားပြောတာ ရှိုင်းပျော်ပျော် ဖြစ်မိသွားရင် တောင်းပန်ပါတယ်’။ ကျွန်တော်မည်သည့် စကားလုံးသုံးရမည်ကို ပြောမရဘဲ သုံးလိုက်သည့် ထိုစကားလုံးသည် စိမ်းနေသည်။ သူကကျွန်တော်ကို ကြည့်ပြီးပြီးသည်။ ထိုအပြီးက သူနားလည်သည်၊ ရယ်ချင်စိတ်ပင်ဖြစ်မိသည်၊ ဤလိမ့်းဗီး ယခင်ကလည်း

ကြံ့ဖူးသည်ဟု ဖွံ့ဖြိုးနေသည်။ ‘ဟိုနေက ကျွန်တော်တို့ စကားပြောကြတာကို ရှိုင်းရှိုင်းပျော်ဖြစ်သွားတယ်လို့ မောင်ရင်ထင်ရင်၊ မောင်ရင်ဟာ တကယ်ကို ရည်မွန်တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်လိုပဲတွေးခေါ်သေးတယ်’ ဟု သူပြောသည်။ ‘ရိုင်းရိုင်းပျော်’ ဆိုသည့် စကားလုံးကို သေချာပို့သောင်ပြောသည်။ ကျွန်တော် ရယ်လိုက်သည်။ သူသည် အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် ၂၃ နှစ် နေ့ခဲ့ရပြီး အစောင့်များက များသောအားဖြင့် နှိမ့်ချုပ်ဆံခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ သာမန်အားဖြင့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုတို့ကိုလည်း ခါးစည်းခံခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ် မတိုင်မိက ရွှေနှင့် စစ်သားများက သူကို မဖြစ်မနေ ဖမ်းဆီးရမည့် အကြမ်းဖက်သမားတစ်ဦးအနေဖြင့် နောက်ယောင်ခံလိုက်ခဲ့ကြသည်။ သူနေသည့်နိုင်ငံတွင် လူဖြူတိုက သူလိုလူမည်းတစ်ဦးကို လူသားတစ်ဦးကဲ့သို့ မဆက်ဆံကြ။ ယင်းသည် ရှိုင်းပျော်မြင်းထက် ပိုဆီးသည်။

ကျွန်တော်တို့ခင်မင်္ဂါး ထိုမှုစတင်ခဲ့သည်။ နောက် နှစ်နှစ်အတွင်း ကျွန်တော်သူရှင့် အင်တာပူးချိန် စုစုပေါင်းနာရီ ၂၀ ကျော်ရခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုနာရီအရေအတွက်သည် သူနှင့်အတူကျွန်ဆုံးခဲ့သည့်နာရီများ၊ နေ့ရက်များ၊ လများနှင့်စာလျှင် မပြောပလောက်ပါ။ ကျွန်တော် အစကန်းကပင် သူ၏ အစည်းအဝေးများ၊ အခမ်းအနားများ၊ အပန်းဖြေရက်များ၊ နိုင်ငံတော်ခရီးစဉ်များတွင် တတ်နိုင်သမျှ လိုက်ပါရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဟောက်တန်မြို့ရှို့ သူ၏နေအိမ်တွင် သူနှင့် နာရီပေါင်းများစွာနေထိုင်သည်။ ထရန်စကိုရှို့ သူ၏ကျေးလက်အိမ်သို့ ခရီးအတူ နှင်းကြသည်။ အမေရိက၊ ဥရောပနှင့် အာဖရိကအခြားအသမ်းဆောင်ရွက်သော သုံးသူနှင့်လိုက်သွားသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ၏အရိပ်သဖွေဖြစ်ခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူရှို့သောအချိန်များကို မှတ်တမ်းပြုစုတားခဲ့ရာ ထိုမှတ်တမ်းသည် စာလုံးရေတစ်သိန်းနှစ်သောင်း (၁၂၀,၀၀၀) ရှိုံသည်။ ယခုစာအုပ်သည် ထိုမှတ်တမ်းများကိုအမိကအခြေခံသည်။ မည်သူမဆိုနှစ်လဆန်မင်္ဂလားနှင့် အချိန်အတော်ကြာနေဖူးလျှင် ထိုအချိန်သည်

အကျိုးရှိရှိမက အလွန်စိတ်ကြည်းဖွယ်ရာဖြစ်သည်ကို သိပါလိမ့်မည်။ သူရှိနေချိန်သည် ရွှေရောင်သန်းသည်။ လင်းလက်သည်။ သင်အရပ် ပိုမြင်လာသကဲ့သို့ ပိုပြည့်စုလာသကဲ့သို့ ခံစားရမည်။ များသောအားဖြင့် သူသည်စိတ်တက်ကြသည်။ ယုံကြည်မှု ပြည့်ဝသည်။ သဘောကောင်းသည်။ ပျော်တတ်သည်။ လေးလံသော က္ခာ့ဗုံးပြဿနာများ သူ့ပုံးထက်တွင် ရှိနေလျှင်ပင် ပေါ့ပါးသယောင်ပြုမှုတတ်သည်။ သူနှင့်အတူ ရှိနေလျှင် နောင်သမိုင်းတွင်မည် အကြောင်းအရာတစ်ခုကို သင် မျက်မြင်တွေ့နေရသည်ဟု ခံစားမိမည်။ သူ၏ဘဝ်၊ သူ၏အတွေးအခေါ်များနှင့် သူ၏နှုလုံးသားရေးရာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကဲ့ကျွန်တော် အား ပေးသိသည်။ သူ၏နှီးဆော်မှုကြောင့် ကျွန်တော်ဖိန္ဒြာဖြစ်လာသည် တောင်အာရရိကသူနှင့် လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် ကျွန်တော်သားနှီး၏ ခေါင်းကိုင်ဖောင်ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော်သူကို ချစ်ခင် လေးစားသည်။ ကျွန်တော်ဘဝတွင်ဖြစ်သမျှ အကောင်းအများစုသည် သူနှင့်ပတ်သက်နေသည်။ စာအုပ်ပြီးဆုံးသွားသဖြင့် သူထံမှ ခွဲခွာရချိန် တွင် ကျွန်တော်ဘဝမှုနေမင်း၏ အလင်းရောင် ထွက်ခွာသွားသကဲ့သို့ ခံစားခဲ့ရသည်။ သူနှင့် ကျွန်တော်နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် ရုံဖွံ့ဖြိုးခဲ့ တွေ့ဖြစ်ပါသေးသည်။ ကျွန်တော်သားနှစ်ဦးကိုလည်း သူအချိန်ပေးတွေ့ဆုံးသည်။ သူတိုက်မင်းလေးကို 'ကြော်နာမှုများပေးသော အဘိုးတစ်ယောက်' ဟု သဘောထားကြသည်။ သို့သော ယခုအခါ သူနှင့်ပုံးမှန် မတွေ့ဖြစ်တော့ပါ။ ကြုံစာအုပ်သည် သူကျွန်တော်ကို ပေးခဲ့သောအချိန် နှင့် သယောဇ်အတွက် ကျေးဇူးတင်လွှာဟုဆိုနိုင်သလို သူထံမှ စာနာ ထောက်ထားမှု၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိမှု အကျိုးရလဒ်တို့ကို တိုက်ရှိက် ခံစားခွင့်မရလိုက်သူများအတွက် လက်ဆောင်မွန်တစ်ခုလည်းဖြစ်ပါသည်။

နယ်လ်ဆန်မင်းလေး၏ ဘဝတစ်လျှောက် ဆရာများစွာ ရှိခဲ့သည်။ သို့သော အထူးကဲဆုံးဆရာမှာ အကျိုးထောင်ပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ယနေ့ယခုသိသော မင်္ဂလားသည် အကျိုးထောင်မှ အခေါ်ကိုင် ပုံးသွင်းခဲ့သော မင်္ဂလားဖြစ်သည်။ ဘဝအကြောင်း ခေါင်းဆောင်မှုအကြောင်းတို့ကို အရင်းအမြစ်များစွာမှ သူတတ်သိခဲ့သည်။ သူနှင့်ရင်းနှီးမှုသိပ်မရှိသော ဖခံတော်မြောက်ပေးခဲ့သော သမ်းဘူးမျိုးနှင့်တို့၏ ဘုရင်ထံမှုလည်းကောင်း၊ သူ၏ခိုင်မြောက်မှုလည်းကောင်း၊ သမိုင်းတွင်သည့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ဝင်စတန်ချားချီးလ်နှင့် ဟောလိုဆယ်လစိတ်ထံမှုလည်းကောင်း၊ မက်ကိုယာပယ်လီနှင့် တောလ်စတိုင်းတို့၏စကားလုံးများမှ လည်းကောင်း သူသင်ယူခဲ့သည်။ သို့သော သူအကျိုးထောင်တွင်နေထိုင်ခဲ့ရသော ၂၇ နှစ်သည် သူကို ကြုံခိုင်စေသည်။ မလိုလားအပ်သောခံစားချက်များကို မေ့ပျောက်စေသည်။

အသက် ၃၁ နှစ်အရွယ်တွင် အကျိုးထောင်မှတွက်လာသော နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားသည် အသက် ၄၄ နှစ်အရွယ်က အကျိုးထောင် သို့ ဝင်သွားသော နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလား မဟုတ်တော့ပါ။ မင်္ဂလားအချုပ်ခံနေရစဉ်အချိန်က အေအင်နှစ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာခဲ့သည် သူ၏အခ်င်းသူ၏ယောက်ချင်း၊ သူ၏ တစ်ချိန်ကလက်တွဲဖော် ရှေ့နေအော်လီးတို့က ငယ်ရွယ်သော မင်္ဂလားအကြောင်းပြောပြသည် ကို နားဆင်ကြည်ပါ။ 'လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ မင်္ဂလားဟာ စာနာ ထောက်ထားတတ်တယ်၊ စိတ်ခံစားချက်ပြင်းထန်တယ်၊ စိတ်ထိခိုက်လွယ်တယ်၊ စောက်ထားတာတို့ အထက်စီးဟန်ပန်နဲ့ ဆက်ခံတာတို့ ရှိခဲ့ရင် ခါးခါးသီးသီးခံစားတတ်ပြီး ချက်ချင်းလက်တွဲပြန်ချင်တဲ့စိတ် ရှိတယ်'။ စာနာထောက်ထားတတ်ပါသလား၊ စိတ်ခံစားချက်ပြင်းထန်ပါသလား၊ စိတ်ထိခိုက်လွယ်ပါသလား၊ ခါးသီးစွာခံစားတတ်ပါသလား၊ အကျိုးထောင်မှလွှာတ်လာသော နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားသည် အပေါ်ယံအမြေ

၁၄ မြန်းဆီ (Mra Hninzi)

အရ အထက်ဖော်ပြပါစိတ်ဓာတ်များ ရှိပုံမပေါ်ကိုတော့ပါ။ယနေ့အခါ တွင် ထိနာမဝိသေသနအားလုံးကို သူနှင့်တဲ့သုံးခြင်းအား ကန့်ကွက်ပါ လိမ့်မည်။ တကယ်ပင်၊ သူမကြိုက်သူတစ်ယောက်ယောက်ကို ဝေဖန် သည့်အခါ ထိနာမဝိသေသနများကို အသုံးပြုသည်။ သူချီးကျူးလို သူများကိုဆိုလျှင် ‘ဘက်မလိုက်တတ်’၊ ‘ချင့်ချိန်တတ်သည်’၊ ‘ထိန်းချုပ်နိုင် သည်’ စသည်ဖြင့်ချီးကျူးသည်။ သူများကိုချီးကျူးသော စကားရပ်ကို ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့မိမိကိုယ်ကိုယ် မည်သို့မြင်သည်ကို ရောင်ပြန်ဟပ် သည်။ထိုကြောင့် သူအခြားသူများအတွက် အသုံးပြုသောနာမဝိသေသန များသည် သူကိုယ်သူ ညွှန်းရမည်ဆိုလျှင် အသုံးပြုမည့် နာမဝိသေသန များပင်ဖြစ်သည်။

ဤခံစားမှုပြင်းထန်သည့် တော်လှန်ရေးသမား တစ်ယောက် သည် ချင့်ချိန်ဆောင်ရွက်တတ်သော နှင့်ငံရေးခေါင်းဆောင်တစ်ဦး မည်သို့ဖြစ်လာခဲ့သနည်း။ အကျဉ်းထောင်တွင် သူသည်သူ၏ စိတ်ခံစား ချက်များကိုထိန်းချုပ်ရသည်။ အကျဉ်းထောင်အတွင်း၌ လူတစ်ယောက် အဖိုးထိန်းချုပ်စရာဆို၍မိမိစိတ်သာရှိသည်။ စိတ်ပေါ်ကိုကြွေခြင်း၊ စိတ်ကို အလိုလိုက်ခြင်း၊ စည်းကမ်းမရှိခြင်းတို့အတွက် နေရာမရှိပါ။ သီးခြား လွတ်လပ်သည့်နေရာဟူ၍လည်းမရှိပါ။ မင်္ဂလားသည် ရော်ဘင်အကျဉ်းထောင်သို့ ကျွန်ုပ်တော်ပထမရောက်ခဲ့စဉ်က သူ၏ အချုပ်ခန်းကို မြင်ရသည့်အခါ ကျွန်ုပ်တော် အာမောင့်တ်သံပင်ပြုမိသည်။ သာမဏ်လူတစ်ဦးအတွက်ပင် လုံလောက်သည့် အေန်းနေရာမရှိပါ။ မင်္ဂလားလို လူထားအတွက်မပြောနှင့်တော့။ သူအိပ်ရာတွင် ခြေဆန် ပြီး မအိပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ အကျဉ်းထောင်သည် သူစိတ်ကို အမှန်တကယ်ပင် ပုံသွင်းလိုက်သည်။ အပိုလှပ်ရှားမှုအတွက် နေရာမရှိသလို စိတ်လှပ်ရှား မှုအတွက်လည်း နေရာမရှိပါ။ မလိုလားအပ်သည့် ခံစားချက်များကို ဖယ်ထဲတ်ရသည်။ စည်းစနစ်ကျအောင်နေရသည်။ နံနက်တိုင်းနှင့် ညနေတိုင်း အချုပ်ခန်းကျဉ်းအတွင်းရှိ သူသုံးစွဲရန်ခွင့်ပြုထားသည် ပစ္စည်းလေးများကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ပြန်စီလေ့ရှိသည်။ တစ်ချိန်တည်း

မှာပင် သူအနေဖြင့်နေစဉ်အကျဉ်းထောင်တွင် အထက်လူကြီးများထံမှ အခွင့်အရေးရပိုင်ခွင့်ကို တောင်းဆိုရသည်။ သူသည် အကျဉ်းသားများ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး သူတို့ဘက်မှ ရပ်တည်ပေးရသည်။ သင် နောက် ဆုတ်သည်၊ သို့မဟုတ် သင်နားလည်မှု ယူလိုက်သည်ဆိုသည်နှင့် အကျဉ်းသားအားလုံးက သိနိုင်သည်။ သူကိုအခြားအကျဉ်းသားများ မည်သို့မြင်သည်ကို သူခံစားတတ်လာသည်။ သူသည် အခြားအကျဉ်းသားထက်ပိုကျယ်ပြန်သော အသိုင်းအဝိုင်းမှုလာသူ ဖြစ်သော်လည်း အကျဉ်းထောင်သည်လည်း သူကမ္မာနှင့်သူပင်။ ထိုနေရာတွင် ဦးဆောင် နိုင်မှတို့နေရာမှ ထွက်လာလျှင်အလားတူ၊ သို့မဟုတ် ထိုထက်ပို၍ ဦးဆောင်နိုင်ပေမည်။ ယင်းကာလအတွင်းသူသည် အချိန်ပိုများရှိနေ သဖြင့် စဉ်းစားခြင်း၊ စီမံကိန်းချုပ်း၊ ပိုကောင်းအောင်အချောက်ပိုင်း၊ ထိုထက် အချောက်ပိုင်းများပြုလုပ်နိုင်သည်။ ၂၇ နှစ်ကာလအတွင်း သူသည် ပေါ်လုပ်ရေးရာသာမဟုတ်၊ မည်သို့လှပ်ရှားသွားလာရမည်၊ မည်သို့လေးစားထိုက်သူ လူသားတစ်ဦးအဖြစ် ရပ်တည်ရမည်ကို စဉ်းစားတွေးတော့သည်။

မင်္ဂလားသည် မိမိကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည်သုံးသပ်သူတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သူစိတ်ထဲရှိသည့်ခံစားချက်နှင့် အတွေးများကို ပြောလေ့ ပြောထမရှိပါ။ သူ၏စိတ်ကိုကျွန်ုပ်တော်က ဝေဖန်ပိုင်းခြားခိုင်းသည်အခါ သူစိတ်ရှုပ်လာသည်။ စိတ်တို့လာသည်။ စိတ္တာပေဒနှင့် မိမိကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည်သုံးသပ်ခြင်းဆိုင်ရာ ခေတ်သစ်ဝေါဟာရတို့ကို မကျမ်းကျင်ပါ။ သူကြီးပြုးသောလောကသည် ဆစ်မန်ဖရီးကိုနှင့် မပတ်သက်ပါ။ သူ အတိတ်အကြောင်းကို သူအတော်ပင် ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားသည်။ သို့သော ထိုအကြောင်းများကို ပြောခဲ့သည်။ သူကိုယ်သူ သနားသည်ကို ကျွန်ုပ်တော်တို့ သူ၏ကလေးဘဝကို ဆွေးနွေးနေစဉ်ဖြစ်သည်။ သူကအဝေးသုံး မျှော်ကြည့်ရင်းပြောသည်။ ‘ကျွန်ုပ်တော်ဟာ အတိတ်မှာပဲ ကျွန်ုပ်နေခဲ့တဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ယောက် ပါပဲလေ’။ ထိုစကားများပြောချိန်သည် တောင်အာဖရီကနိုင်း၏ သမ္မတ

ဖြစ်လာရန်နှင့် နိုင်ငံသစ်ထူထောင်ရန်ပြင်ဆင်နေချိန်၊ သူ၏အောင်မြင်မှု အထွက်အထိပ်အချိန်တွင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သူကို ထပ်ကာ တလဲလဲ မေးမိသည်မှာ၊ အကျဉ်းထောင်သည် သူကို မည်သို့ပြောင်းလဲ စေခဲ့သနည်းဆိုသည့်မေးခွန်းပင်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်က အကျဉ်းထောင်ထဲသို့ ဝင်သွားသော လူတစ်ယောက်သည် ၁၉၉၀ပြည့်နှစ်တွင် ပြန်ထွက်လာ သောအခါ မည်သို့ပြောင်းလဲသွားသနည်း။ ဤမေးခွန်းသည်သူအား စိတ်ရှုပ်စေသည်။ ထိုကြောင့် မေးခွန်းကို လျစ်လျ။၍ရှုသည်။ အခြား ပေါ်လစီအဖြေတစ်ခုကိုပေးသည်။ ထိုခေါင်းစဉ်ကို ဆက်ဆွဲးနေးခွဲ့ခြင် မပေးတော့ပါ။ နောက်ဆုံးတော့ တစ်နေ့တွင် သူကစိတ်မောသည့်ဟန် ဖြင့် ‘အကျဉ်းထောင်က ထွက်လာတော့ ကျွန်တော်ရင့်ကျက်သွားတယ်’ ဟုပြောသည်။ ‘ကျွန်တော်ရင့်ကျက်သွားတယ်’၊ သူဘာကို ဆိုလိုပါ သနည်း။ အနေးဒရေးမားလိမ့်းက သူ၏ကိုယ်တွေ့ဘဝမှတ်တမ်းတွင် ရေးသွားသည်မှာ၊ ‘ကမ္မာပေါ်တွင် အရှားပါးဆုံးအရာတစ်ခုမှာ ရင့်ကျက် သောလူသားတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်’ ဟု ဆိုထားသည်။ မင်းလော်က ထိုသွေ့နှင့်အမြင်တူလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်အတွက်တော့ ထိုစကားလုံးများ က နှယ်လုန်မင်းလော်မှုများ မည်သွားသည်း၊ သူမည်သည့် သင် ခန်းစာများရခဲ့သနည်း ဆိုသည့် မေးခွန်းများအတွက်ကို နက်နဲ့သည် သလွန်စ ပေးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစိတ်ထိခိုက်လွယ် သော စိတ်လှပ်ရှားတတ်သောလူငယ်သည်မပောက်ဆုံးသွားခဲ့ပါ။ ကျွန်တော် တို့ ယနေ့ မြင်တွေ့ရသည့် မင်းလော်အတွင်းကိန်းအောင်းနေပါသည်။ ရင့်ကျက်လာသည်ဆိုရာတွင် ထိုနှပါယ်သည့် စိတ်ခံစားမှုများကို ထိန်းချုပ် နိုင်ခြင်းကိုဆိုလိုပါသည်။ သူစိတ်မထိခိုက်တော့ပါ။ သူ စိတ်မဆုံးတော့ပါ ဟု မဆိုလိုပါ။ သင်သည် ဘာကိုလုပ်ရမည်၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ဆိုသည် ကို အမြဲတစ်သိမ်းနှင့်ပါ။ သို့သော်လောကကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်ရာတွင် မလိုလားအပ်သည်စိတ်လှပ်ရှားမှု၊ စိတ်ပူပန်မှုတို့ကို ဖယ်ရှားတတ်လာ သည်။ ထိုစိတ်ခံစားချက်တို့၏ နောင့်ယှက်ဟန်တားမှုကို သင်မြင်လာနိုင် သည်။ ထိုအမြင်သည် သင့်ကို အထောက်အကူးပြုလိမ့်မည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်၊ သူရိပ်စားမိသည်မှာ လူတိုင်းလူတိုင်း သည် နှယ်လုန်မင်းလော်မဖြစ်နိုင်ပါ။ အကျဉ်းထောင်သည် အခြား လူအများကို စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းစေသော်လည်း သူ၏စိတ်ဓာတ်သည် သံမဏီကဲ့သို့ ခိုင်မာလာသည်။ ထိုအရာကို နားလည်လိုက်ခြင်းသည် သူကိုပိုပြီး မျှဝေခံစားတတ်စေသည်။ စာနာစိတ် မလျော့သွားစေပါ။ သူကိုပို့ဆောင်သူတို့ကို အဆုံးမဆိုသလို အရှုံးပေးသူတို့ကိုလည်း အပြစ် မတင်ပါ။ အရှုံးပေးခြင်းသည် လူသားတို့၏ သာမန်လုပ်ရပ်တစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလား။ သူကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသော နှစ်များစွာတွင် လူသားတို့၏ ပျော်ညုံများကို ရောဂါကဲ့သို့ ရှာဖွေတွေ့ရှုနိုင်ပြီး ကိုယ်ချင်းစာနာမှုလည်း ပေးနိုင်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော်၊ သူအနေဖြင့် လူသားတိုင်း သူလို ဆက်ဆံမခံရအောင် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေခြင်းပင်။ သူ၏ ငယ်ရှားစဉ် က နှီးညံ့သိမ့်မွေ့မှုနှင့် နှီးကြားထက်မြေကိုမှတိမှာ ပျောက်ဆုံးသွားခြင်း မရှိပါ။ ထိုအရာတို့ကို အကာအကွယ်ပေးရန် ထိုအရာတို့ထက် ပိုမို တောင့်တင်းခိုင်မာသော်၊ ပိုမိုလုံခြုံသေးကင်းသော အခွဲ့မှာဖြင့် ဝန်းရု ထားလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ယနေ့အချိန်အခါတွင် နှယ်လုန်မင်းလော်အကြောင်း ရေးလျှင် သူနှင့်နှင့်ယူဉ်ပြီးမရေးမဖြစ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ၊ အပြောင်းအလဲတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်စွမ်းရှုသော လူမည်းခေါင်းဆောင် ဘားရတ်အိုဘားမား ပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှင့် တူညီသည်အချက်များစွာရှုံးသည်။ ယမန်နှစ် က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ဒီမိုကရာဇ်တစ် ရွေးကောက်ပွဲ အကြိုမဆွယ်ပွဲများအချိန်တွင် ကျွန်တော်မင်းလော်ကို သွားတွေ့ချုပ်ပြီး သူအနေဖြင့် ဟီလာရီကလင်တန်နှင့် ဘားရတ်အိုဘားမား၊ မည်သူ့ကို ပိုနှစ်သက်သနည်းဟုမေးလိုက်သည်။ သူကပြီးပြီး သူလက်ညီးကို ကျွန်တော်အား လှုပ်ယမ်းပြသည်။ ‘ငါကိုပြသောမရှာနဲ့’ ဟုဆိုလိုသည်။ သူအဖြေမပေးပါ။ သူ၏ချုပ်တည်းမှုသည် ထူးခြားသော ပင်ကို လက္ခဏာတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။ ထို တစ်ကိုယ်ရောထိန်းချုပ်နိုင်မှု၊ ထိုမြှုပ် လပ်သောနှုတ်တောင့်စည်းမှုတို့သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး၏ ဘုတ္တညီချက်

ဖြစ်သည်။ သို့သော် နယ်လုပ်မင်္ဂလားကို အခြားကိုင်ပုံသွင်းရန် အကျဉ်းထောင်အတွေ့အကြံ၊ ပုံမှန်တော်မြင်ခဲ့သလို အသက် ငါးဆုံး သူ ရှိသေးသော အမေရိကန်သမ္မတအနေဖြင့် အလားတူ နှစ်ရှည်လ များ အနစ်နာခံမှုမျိုး မရှိခဲ့သော်လည်း၊ သူလည်း မင်္ဂလားလို ပင်ကို စရိတ်မျိုး ပိုင်ဆိုင်ထားသကဲ့သို့ မြင်ရပါသည်။ အိုဘားမား၏ တစ်ကိုယ် ရေ ထိန်းချုပ်ခြင်း၊ အမှုကိစ္စများကို အချိန်ပေးနားထောင်ခြင်း၊ အောင် မြင်မှုရလဒ်ကိုမျှဝေခြင်း၊ သူအုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့အစည်းတွင် ပြုပိုက် များကိုပါဝင်စေခြင်း၊ လူအများကိုအရာရာကိုရှုံးပြုရန် လိုအပ်ချက် ရှိသည်ကို ရိပ်စားမီခြင်း၊ ယင်းအချက်များအားလုံးသည် မင်္ဂလား၏ တန်ဖိုးထားမှုနှင့် သရုပ်သကန်တို့ကို ၂၁ ရာစုပုံစံသို့အသွင်ပြောင်းလိုက် ခြင်းနှင့်တူနေဖော်လည်။ မင်္ဂလား၏ ကမ္မားအမြင်သည် လူမျိုးခွဲခြားရေး ဆိုသည့်နိုင်ငံရေး ဒယ်စောက်အတွင်းမှ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ အိုဘား မားကမူ လူမျိုးခွဲခြားရေး ခေတ်လွန်နိုင်ငံရေးပုံစံကို တည်ဆောက်နေ သည်။ မင်္ဂလားအနေဖြင့် အမေရိကန်သမ္မတအသစ်ကို မည်သို့ပင် သဘောထားသည်ဖြစ်၏၊ အိုဘားမားသည်ကမ္မာ့ဗောတ်ခုံတွင် သူ၏ ဆက်ခံသူစစ်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် မင်္ဂလား၏ဘဝသည် ကျွန်တော်တို့အတွက်သာ စံပြ မဟုတ်ပါ။ အချိန်တိုင်းအတွက်စံပြဖြစ်ပါသည်။ သင်ယခု ဖတ်ရှုရမည့် သင်ခန်းစာများသည် သူ၏အကျဉ်းထောင်အတွေ့အကြံ၊ သူ၏မြတ်သွေးခန်းစာများ သာမဟုတ်၊ သူဘဝတစ်လျောက်မှတ်ယူခဲ့သည့်သင်ခန်းစာများ ဟုကျွန်တော်ယုံကြည်ပါသည်။ သူအား ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ် ယောက်၊ စံနမူနာထားထိုက်သောလူသားတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ပုံပိုးခဲ့သည့်အကြောင်းအရာများတွင် ဤသင်ခန်းစာများလည်း ပါဝင် ပေသည်။ အခြားမည်သူမျှန်ယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားဘဝကို အစားမထိုးနိုင် ပါ။ ထိုအရာအတွက်ကျေးဇူးတင်သင့်ကြောင်း သူ သင့်ကို ပြောလိမ့်မည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ကျွန်းတို့အတဲ့တွင် လူနည်းစုသာလျှင် သူ ကျော်ဖြတ်ရသည့်အက်အခဲမျိုးကိုရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ သို့သော် သူ

ရရှိလိုက်သည့်သင်ခန်းစာများကို ကျွန်တော်တို့နှင့်အသုံးမတည့်ဟု မဆို နိုင်ပါ။ အသုံးတည့်သည်ကိုကျွန်တော်သိပါသည်။ ကျွန်တော်ဘဝသည် ဤသင်ခန်းစာများကြောင့် ပို့မို့နက်ရှိနိုင်းမှ ရှိလာခဲ့ပါသည်။ အကျဉ်းထောင်သည် ဘဝသင်ခန်းစာ၊ ဦးဆောင်မှုသင်ခန်းစာတို့ကိုမြင်းဖော်လားအား အနှစ်ချုပ်ထူတ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် ဤစာအုပ်တွင် လည်း အလားတူ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်ကြိုးပမ်းထားပါသည်။ အဆိုပါ သင်ခန်းစာများအတွက် သူရင်းနှီးပေးဆပ်ခဲ့ရသည့်နှစ်နာမျှများနှင့် နှိုင်းစာလျှင် သင့်အနေဖြင့် မဆိုစလောက်ငွေ အနည်းအကျဉ်းများသာ ပေးဆောင်ပြီး လေ့လာသင်ယူနိုင်ပါသည်။ ■

ရဲ့ဝါသတ္တိရှိခြင်းသည် စီးရိမ်ကြောင့်ကြမှ ကင်းမဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ

နယ်လ်ဆန်မင်အဲလားသည် ရဲ့ဝါသတ္တိရှိခြင်းဆိုသည်ကို အကောင်းဆုံး သရုပ်ဖော်ဆောင်နေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု လူအများက ပြောကြလိမ့် မည်။ သို့သော် မင်အဲလားကိုယ်တိုင်ကမှ ရဲ့ဝါသတ္တိဆိုသည်ကို ထူးခြားစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသည်။ သူက ထိုအရည်အချင်းသည် ဝမ်းတွင်းပါမဟုတ်၊ ကျွန်းတော်တို့သောက်သုံးနိုင်သည့်သက်စောင့်ဆေးလည်း မဟုတ်၊ သမားရှိုးကျသင်ယူနိုင်သောစွမ်းပကားလည်း မဟုတ်ဟု သူ မြင်သည်။ သူအမြင်အရ ရဲ့ဝါသတ္တိရှိခြင်းသည် ကျွန်းတော်တို့ ရွေးချယ်မှုပေါ်တွင် မူတည်သည်။ မည်သူမျှရဲ့ဝါသတ္တိပြည့်စုစွာဖြင့်မွေးဖွားလာခဲ့သည်မဟုတ်။ ယင်းစွမ်း ရည်သည်အမျိုးမျိုးသောအနေအထားတို့ကို ကျွန်းတော်တို့ မည်သို့ရင်ဆိုင်တဲ့ပြန်သည်ဆိုခြင်းအပေါ် မူတည်နေသည်။

မင်အဲလား၏ဘဝတဒဂ်များစွာတွင် သူသည် ဘဝ၏ စမ်းသပ်မှ ကိုခဲ့ရသည်။ လူအများသိသောသူ၏ပြဿနာများမှာ ကြီးမားပြီး လူသိရှင်ကြားဖြစ်ကာ ဝတ္ထုအောက်လမ်းဆန်သည်။ သို့သော် ရဲ့ဝါသတ္တိဆိုသည် မှာ နေ့စဉ်သက်ဝင်လှပ်ရှားမှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ကျွန်းတော်တို့အနည်းငယ် သာ ထုတ်ပြနိုင်သလို များများစားစားလည်း ထုတ်ပြနိုင်သည်။ ကျွန်းတော်သူသည်အမျိုးအစားကို ၁၉၉၄ ခုနှစ်က နေတာလုပ်မြို့တွင် ရိုပ်ခနဲ့မြင်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုအချိန်သည်တောင်အာဖရိက၏ပထမညီးဆုံး ဒီမို

ကရေစီရွေး ကောက်ပွဲအကြိုကာလဖြစ်ပြီး နိုင်ငံရေးအကြော်းဖက်မှုများ လည်းကူးစက်ပြန့်ပွားနေချိန်ဖြစ်သည်။ သူက သူကိုယောက်ခံသည့် လူးလူးလူမျိုးစုများရှိရာ နေတာလုပ်သို့ ပန်ကာလယာဉ်ငယ်တစ်စင်းဖြင့် သွားရောက်ရန် ရွေးချယ်သည်။ အမှန်တကယ်တွင် သူသွားရန် မသင့်ပါ။ ထိုအချိန်က သူကိုယောက်ခံသည့်လူးလူမျိုးအများစုသည် သူပြီး၍ဘက် လူးလူးအင်ကာသာလွှတ်လပ်ရေးပါတီ၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံနေရပြီး သူလုပ်ခြင်းအတွက်လည်း စိတ်မချေရပါ။ သို့သော် သူက ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြုပါ။

ကျွန်းတော်က လေဆိပ်တွင် သူကို ကြိုမည်ဟု ချိန်းထားသည်။ လေယာဉ်မဆိုက်မီ မိနစ် ၂၀ အလိုတွင် လေဆိပ်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက ကျွန်းတော်ထံလျောက်လာပြီး မင်အဲလားစီးလာသည် လေယာဉ်၏ ပန်ကာ တစ်လုံးသည် ပျက်သွားသဖြင့်လေယာဉ်အဆင်းတွင် ပြဿနာရှိ လျှင်ကိုင်တွယ်နိုင်အောင်မီးသတ်ကားများနှင့် လူနာတင်ယာဉ်များ မှာထားသည်ဟု ပြောသည်။ များသောအားဖြင့်တော့ ယခုလို ဖြစ်ရပ် များတွင်လေယာဉ်ပိုင်းလေ့က အခက်အခဲမရှိဘဲ လေယာဉ်ကို ဆိုက်နိုင်ကြောင်း ထိုဝင်ထမ်းက ပြောပြသည်။

မင်အဲလားသည်လေယာဉ်ပေါ်တွင် မိုက်ခဲ ဆိုသည့်ကိုယ်ရုတ်တစ်ဦး၊ ထိုပြင်ပိုင်းလေ့နှစ်ဦးတို့နှင့်အတူ ရှိသည်။ မိနစ်၂၀ကြာ ပြီးနောက်လေယာဉ်သည်မီးသတ်ကားများ၊ လူနာတင်ယာဉ်များ ဝန်းရု လျက် ပြီးလမ်းတွင်ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆိုက်သည်။ ပြုးစွဲင်နေသော နယ်လ်ဆန်မင်အဲလားသည် လေဆိပ်ခန်းမာယ်အတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ ဘတ်စိုက်ကားစင်းလုံးပြည့်ကျပ်ကမ္ဘာလှည့်ခဲ့သည်များက သူကို ရိုင်းအုံ လာကြသည်။ သူထုံးစုံအတိုင်းပင်၊ မင်အဲလားသည် ဂုပ်နာရီးသည်တစ် ယောက်စီးနှင့်လက်ဆွဲတ်ဆက်သည်။ စာတ်ပုံ ရှိက်ချင်သူများအတွက် လည်း ကောင်းကောင်းကြီးပြီးပေးသည်။

မင်အဲလား စာတ်ပုံအရှိက်ခံနေစဉ် ကျွန်းတော်က မိုက်ခဲနှင့် အတူ တိုးဝေးကပ်နေလိုက်သည်။ မိုက်ခဲ၏ ပြောပြချက်အရ သူတို့လေ

ယာဉ်ခရီးသုံးပုံနှစ်ပုံခန့် ပုံသန်းပြီးသောအခါ မင်္ဂလားက သူဘက် သို့ကိုယ်ကိုကိုယ်းပြီး လေယာဉ်ပြတင်းမှုအပြင်ဘက်သို့ လက်ညီးထိုးပြသည်။ လေယာဉ်ပျုပန်ကာအလုပ်လုပ်နေသည်ဟု သူမထင်ကြောင်းပြောသည်။ သူက မိုက်ခံကို ပိုင်းလေ့များအား သတင်းပို့စေသည်။ မိုက်ခံကလေယာဉ်ဦးခေါင်းခန်းသို့ သွားသည်။ ပိုင်းလေ့များက သူတို့ သိရှိကြောင်း၊ အရေးပေါ်လေယာဉ်ဆင်းသက်ရန် အနေအထားကို လေဆိပ်သို့သတင်းပို့ပြီးကြောင်းပြောသည်။ အဆင်ပြေမှာပါဟုလည်းပြောသည်။ မိုက်ခံက မင်္ဂလားကို ပြန်ပြောပြသည်။ သူက အေးဆေးစွာ ခေါင်းညီတို့ပြီး ဖတ်လက်စသတင်းစာကို ဆက်ဖတ်နေသည်။ မိုက်ခံကတော့လေယာဉ်ဦးနေကျလည်း မဟုတ်သဖြင့် ကြောက်ဒုးတုန် နေပြီး သူစိတ်ကိုဖြမ်စေရန် မင်္ဂလားကိုသာ စိုက်ကြည့်နေလိုက်တော့ သည်။ သူဆရာသည် ရုံးအသွားနံနက်ရထားစီးချိန်တွင် ပြုမှုသကဲ့သို့ သတင်းစာကိုသာ တွင်တွင်ဖတ်နေသည်။ လေယာဉ်ဆိုက်နေချိန်တွင် လည်း သတင်းစာဖတ်နေရာမှုမော့မကြည့်ကြောင်း မိုက်ခံက ပြောပြသည်။

မင်္ဂလားလက်ဆွဲနှင့်ဆက်ခြင်းများ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ကျွန်တော်တို့ကို မဲဆွယ်တရားဟောမည့်နေရာသို့ သယ်ဆောင်သွားမည့် ကျည်လုံး ဘီအမ်းပလျှော်၏ နောက်ဘက်ထိုင်ခုသို့ အပူတပြင်းပို့ကြသည်။ ကျွန်တော်ကလေယာဉ်ခန့်အကြောင်း သတင်းမေးသောအခါ သူက ကျွန်တော်ဆိုသို့ ကိုင်းညာတ်ပြီးမျက်လုံးများကိုပြုးကျယ်စေကာ ‘ဘာပြောကောင်းမလဲ၊ ကျွန်တော်အပေါ်မှာ ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်သွားတာ မပြောပါနဲ့တော့’ ဟု အတေသာ့ပါပါပြောသည်။

သူအားအမှုမ်းတင်ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေဖြင့် သိထားသောသူများအဖို့သူကြောက်လန့်မိသည့်အချိန်များရှိသည်ဟု သူကိုယ်တိုင် ကျွန်တော်ကို ပြောပြသည်ဟုဆိုလျှင် အဲသွေ့ကြပေမည်။ သူကို တစ်သက်တစ်ကျွန်းအပြစ်ဒဏ်ချောတ်ခဲ့သည့်ရုပိုးနီးယားတရားရုံးတွင် အမှုရှင်ဆိုင်ရွင်အချိန်ကာလက သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ ရော်ဘင်

အကျဉ်းထောင်တွင်ထောင်မျှေးများကသွေ့ကိုရှိက်နည်ဟု ဖြမ်းခြားက ခဲ့စဉ်က သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ သူထွေက်ပြီးနေရသည့်အချိန်များ၏ သတင်းစာများတွင် သူအား ‘လူမည်းပင်ပါနာလ’ ဟု ခေါ်တွင်ရေးသားကြစဉ်က သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ အစိုးရနှင့်လျှို့ဝှက်စွဲစေပေးနေးမှု များလုပ်ခဲ့စဉ်က သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ သူအား တောင်အာဖရိက သမ္မတအဖြစ် တင်မြောက်မည်ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မိ ပဋိပက္ခကာလတွင် သူထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်းပြောပြသည်။ သူထိတ်လန့်မှုကို ထုတ်ဖော်ပြောရန်လည်း မရှုက်ရှုပါ။

သူ၏ရုံးသတ္တိသည်ထို့ကြောင်း ကိန်းအောင်းခဲ့သည်။ သူကလေးဘဝကပင်ဒဏ္ဍာရိလာအာဖရိကန်ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသည် ဒင်ဂိန်း၊ ဘမ်ဘာတာရှုင်မှာကားနားတို့၏ ရဲဇာနည်ပုံပြင်များကိုနားထောင်ခဲ့ရသည်။ သူအသက် ကိုးနှစ်အရွယ်တွင်သူဖောင်ဆုံးပြီးနောက် သူကိုမက်ဟိုကက်စွယ်နိုဟု ခေါ်သည့် တော်ဝင်ရွာတစ်ခုသို့ခေါ်သွားကြသည်။ ထိုရွာတွင် သူအား သမ်းဘူးမျိုးနှစ်စုံစုံတူရှင်ရှိရှင်တာဘာက ကျွေးမွှေးစောင့်ရှောက်ထားသည်။ မင်္ဂလား၏ ဖခင်သည် ထိုဘူးရှင်၏ အကြံပေးလည်းဖြစ်ခဲ့သောရွာသူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဘုရင်ကမင်္ဂလားကို သူသားဘုရင်ဖြစ်သည့်အခါအကြံပေးအဖြစ် ထမ်းရွေက်နှင့်ရန်လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးလို့သည်။ ဘုရင်ကအာဖရိကန်သူရဲကောင်းမျိုး ဆက်တစ်ဦးအဖြစ်သူကိုယ်သူ မြှင်သည်။ ‘မိုးဆာ’ ဓလေ့တုံးတမ်းများနှင့် အခမ်းအနားများကို စိတ်အားထက်သန်သူ ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ အခမ်းအနားတစ်ခုသည် မင်္ဂလားအား ဘဝတစ်သက်တာစိတ်တန္ထိမြောက်ခဲ့သည်။

၁၉၃၄ ခုနှစ်နောက်ရှိသူများကိုနောက်လေယာကျွေးလေး ၂၂ ဦးကို အမ်ဘာမြစ်ကမ်းနဲ့သေးရှိမြက်တဲ့နှစ်ခုတွင် တသီးတွေးသူးရှိသည်။ အားလုံးသည် ရွာ၏ အထက်လွှာလူငယ်များ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်များကို အမွှေးပြောင်စင်အောင်ရိတ်ထားသည်။ အသားတွင်မြေဖြေမှန်များ သူတေလိမ့်း

ထားသည်။ စောင်ကိုသာ ပခုံးမှုသိုင်းပြီး ဝတ်ဆင်ထားရသည်။ သူတို့သည်တစွေသရများနှင့် တူနေသည်။ စီးရိမ်ကြောင့်ကြူမှုဖြင့်နေမထိထိုင် မထိဖြစ်ကာ ‘နိုးဆာ’ ဓမ္မလုံးတမ်းအရ လိုင်တံတိပ်အရပြားလို့ခြင်း အခမ်းအနားကို စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။ မင်္ဂလားက ယင်းကို ‘နိုးဆာ အမျိုးသားတိုင်းကျော်ဖြတ်ရသည့်အရေးကြီးလျေကားထစ်တစ်ခု’ ဟု ခေါ်ဝေါ်သည်။ ‘ဒီအခမ်းအနားဟာ သီးသန့်မဟုတ်ဘူး၊ လူသိရှင်ကြား ဖြစ်တယ်။ ဘုရင်ကိုယ်တိုင်နဲ့လူမျိုးစုံခေါင်းဆောင်တချို့၊ သူငယ်ချင်း တစ်စုံနဲ့ ဆွဲမျိုးတွေဟာ မြစ်ကမ်းနံဘေးမှာထုတ်နေကြပါတယ်။ ဒါဟာ ဓမ္မလုံးတမ်းကျင့်စဉ်တစ်ခုပဲ မဟုတ်ဘူး၊ ခဲ့စွမ်းသတ္တိကိုလူသိရှင်ကြား စစ်ဆေးတာလည်းဖြစ်တယ်။ လူငယ်တစ်ဦးစီကို အရပြားလို့ကျမ်းကျင်သူတစ်ယောက်က အလျဉ်းကျလို့ဖြတ်တယ်’။ အဖြစ်အပျက်ကို မင်္ဂလား၏ထုတ်ဝေခြင်းမရှိသည့်နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ သူမည်သို့ရေးထားသည်ကို သင်ဖတ်ကြည့်ပါ။

‘မြန်းခန်းဆိုသလို လူများလှပ်လှပ်ရားရား ဖြစ်သွားပြီး ပိဋ္ဌလို့သော သက်ကြီးရွယ်အိုအမျိုးသားတစ်ဦးသည် ကျွန်တော့ရှေ့မှ လျှပ်မြန်စွာဖြတ်ပြီး ဘယ်ဘက်တွင်ရှိသော ပထမဆုံးလူငယ်ရှေ့တွင် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်လိုက်သည်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်ကြာသော ထိုလူငယ်က ‘ကျွန်တော့လှုပြစ်ပြီ’ ဟု ကြွေးကြော်သံကို ကျွန်တော် ကြားရသည်။ ထိုနောက်ရှုပ်စ်တစ်စ် (ဘုရင့်သားတော်၊ မင်္ဂလား၏ အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်း) လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင် ဟစ်ကြွေးသည်။ သူနှင့် ကျွန်တော်အကြား လူငယ် သုံးယောက်ရှိသည်။ တစ်ဦးစီအလျဉ်းကျဆောင်ရွက်ပြီး ကျွန်တော် ဘာမျှန်းညာမျှန်း မသိမီမှာပင် ထိုလူကြီးသည် ကျွန်တော့ရှေ့ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော် သူမျက်လုံးအစုံတဲ့သို့စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏မျက်နှာသည် သွေးဆုတ်နေပြီး ထိုနောက် ရာသီး ဥပုံးတွေ အမြဲလိုလိုသန်မာသည့်သွေးဆုတ်ပြင် ဆောင်မည်။ ဘယ်သော အခါမျှ တုံးဆိုင်းခြင်း မရှိစေရဟု သူသိန္တာနှင့် ချလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် အင်တာပျူးအစောပိုင်းလမားတွင် ရဲများနှင့် ပြသာဖြစ်ခြင်း သို့မဟုတ် တော့ခို့ခြင်းတို့အကြောင်း ဆွဲးနွေးသည့် အခါ သူအနေဖြင့် ထိုအချိန်က စိုးထိုတဲ့ ရှိ မရှိ မေးခဲ့သည်။ သူက

သည် တစ်ပတ်အတွင်း ကျက်သွားမည်။ သို့သော် ထုံးဆေး မသုံးသဖြင့် ဓမ္မလုံးလိုက်သည့်နေရာရှိ ကျွန်တော့သွေးကြောများတစ်လျှောက် ခဲ့ပူရည်များ စီးဆင်းသကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ ကျွန်တော်အခြားလူငယ်များ ကဲ့သို့ ကြွေးကြော်ရန်ပင် မေ့သွားသည်။ ဓမ္မချက်အထိနာခြင်းကို သက်သာစေရန် မြက်နံရုံတစ်ခု ခဲ့ပူရှိရတစ်ခုသို့ ကျွန်တော် ဦးခေါင်းနှင့်ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ထိုးစိုက်လိုက်သည်။ နောက်မှုကြော်ဆည်ကာ ကပ္ပါယာယာ ကျွန်တော် လူဖြစ်ပြီး ဟု အော်လိုက်ရသည်။ အခြားလူငယ်များက ပိုပြီး စွမ်းအားရှိ ကြသည်။ သူတို့အလျဉ်းတွင် ထိုစကားစုံကို မပျက်မကွက် ကြည်လင် ပြတ်သားစွာ ကြွေးကြော်ကြသည်။

ကြုံကော်လမ်းကို ထိုလေထန်သောနှောက်တစ်နောက် နောက်နှစ်ပေါင်း ၆၀ ခန့်အကြားတွင် ကျွန်တော်အား ပြန်ပြောပြချိန်၏၏ပင် မင်္ဂလားသည် မချိတင်ကဲဖြစ်နေသည်။ အရပြားလို့သည် ဒက်ရာ ဒက်ချက်ကို သတိရ၍ မဟုတ်ဘဲ သူအပြအမှုကို သူနောင်တရ၍ဖြစ်သည်။ ဒက်ရာအနာပျောက်က်းသွားအပြီဖြစ်သော်လည်း သူသတ္တိနည်းခဲ့ခြင်းအတွက် ရှုက်မိခြင်းကို ဖျောက်ဖျက်မရပါ။ ကျွန်တော်တဲ့ဆိုင်းသွားတယ်။ ဟစ်ကြွေးသင့်တာကို ခိုင်ခိုင်မာမာမဟန်ကြွေးနိုင်ခဲ့ဘူးဟု ပြောသည်။ အခြားလူငယ်များသည် သူထက်ခဲ့စွမ်းသတ္တိပါ ရှိ ရှိသည်ဟု သူခံစားရသည်။ သူသည် ပင်ကိုသတ္တိ မရှိခို့သည်ကို သူရှာဖွေတွေရှိသည်ဟုပြောသည်။ ကျွန်တော်တဲ့မည်သူကမျှလည်းသတ္တိရှိကြသည် မဟုတ်ပါ။ သူက သူသတ္တိရှိအောင်ကြီးစားရမည်ဟု ပြောသည်။ အဆိုပါအခမ်းအနားနှင့်ပတ်သက်ပြီး နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် သူကိုယ် သူစိတ်ပျက်မိသည်။ သို့သော် ထိုစလော့သည်အကျိုးသက်ရောက်မှုတော့ ရှိသည်။ သူ အမြဲလိုလိုသန်မာသည့်သွေးဆုတ်ပြင် ဆောင်မည်။ ဘယ်သော အခါမျှ တုံးဆိုင်းခြင်း မရှိစေရဟု သူသိန္တာနှင့် ချလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တဲ့ အင်တာပျူးအစောပိုင်းလမားတွင် ရဲများနှင့် ပြသာဖြစ်ခြင်း သို့မဟုတ် တော့ခို့ခြင်းတို့အကြောင်း ဆွဲးနွေးသည့် အခါ သူအနေဖြင့် ထိုအချိန်က စိုးထိုတဲ့ ရှိ မရှိ မေးခဲ့သည်။ သူက

ကျွန်တော်အားဟုက်နည်းလှချေလားဆိုသည့်အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ပြီး ‘ကျွန်တော် စိုးထိတ်မှု မရှိတဲ့နေပါမလား’ ဟု ဖြေသည်။ လူနှစ်လူအတစ်ဦးဆိုလျှင်သာကြောက်ရွှေမှု မရှိမှာဟု သူ့ပြောသည်။ သို့သော် ထိစိတ်မျိုးပြစ်ပေါ်လာတိုင်း ချီးနိုင်ပစ်ရန် သူကြီးစားသည်။ သူကြောက်ရွှေကောင်းကြောက်ရွှေနေမည်ဆိုသည်ကို အခြားလူတစ်ယောက် မြင်သွားစေလိုသည့်ဆန္ဒ လုံးဝမရှိပါ။

ရွှေမ်းသတ္တိရှိခြင်းသည် စိုးထိတ်မှုမရှိခြင်း မဟုတ်ပါ။ စိုးထိတ်မှုကိုကျော်လွှားနိုင်ရန် သင်ယူခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် သူသည် ဒေါက်တာရှိမ်းစ်မိုရိကာကိုတွေ့ဆုံးရန် ဖရီးစတိတ်သို့ ကားဖြင့် သွားသည်။ ဒေါက်တာသည်အာဖရိကအမျိုးသားကွန်ကရက်၏ ရွှေးကျပြီးမဟာဆန်သောသမ္မတဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားအနေဖြင့် တောင်အာဖရိကသမ္မတထံရေးထားသည့်စာမျက်များကို ဒေါက်တုံးအနေဖြင့် အတည်ပြုပေးရန် လိုအပ်နေ၍ဖြစ်သည်။ တောင်အာဖရိက၏ရွှေးရှိုးစွဲပေါ်ယာတစ်ခုဖြစ်သည့်ထိုရွားကယ်ယူသွားမင်္ဂလား၏ကားသည်စက်ဘီးနှင့်နေသောအသားဖြူကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ပွုတ်တိုက်မိသည်။ ကောင်လေးကတုန်လှပ်သွားသော်လည်း အနာတရ မဖြစ်ပါ။ မင်္ဂလားပထမဆုံးလုပ်သည်မှာ၊ ကားခုအောက်သို့ခေါင်းငြုံး နယ်းအော်ရှုံးသတင်းစာကို ဖွှက်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်းစာသည်အောင်နှစ်အဖွဲ့ဝင်များ၏စိတ်ကြိုက်သတင်းစာဖြစ်ပြီး ကား၏အရှေ့ထိုင်ခုပေါ်တွင် ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က တားမြှုပ်ထားသောစာအုပ်စာစောင် လက်ဝယ်ရှိမှုသည် သင့်အား ထောင်စက် ငါးနှစ် ကျခံစေနိုင်သည်။ ယာဉ်ထိန်းရဲတစ်ဦးမကြာမီ ရောက်လာပြီး သူကို ကြည့်လိုက်၊ ကောင်လေးကို ကြည့်လိုက်လုပ်ပြီးနောက် ‘ခင်ဗျားတော့ ဒီနေ့ ပြဿနာဖြစ်ပြီ’ ဟု ပြောသည်။ မင်္ဂလားက ‘ငါပြဿနာဖြစ်မှာကို ရဲသားတစ်ယောက်က ပြောနေဖို့မလိုဘူး’ ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သူထိုနေရာတွင် ဆက်မပြောဘနားလိုက်သည်။ ‘ကျွန်တော် ကြောက်ပေမယ့် မာန်ပါပါ ဆက်ဆံဖို့

ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော် သတ္တိရှိတယ်။ တစ်ကဲမ္မာလုံးကို အောင်နိုင်နိုင်တယ်လို့ ဟန်ဆောင်နိုင်တယ်’ ဟု ပြောရင်း သူအား တိုးဝင်သွားသည်။

ကျွန်တော်သတ္တိရှိတယ်လို့ ဟန်ဆောင်နိုင်တယ်။

အမှန်တကယ်တွင်လည်း သူ ထိုအတိုင်းပင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုကြောင့် ရွှေမ်းသတ္တိရှိခြင်းကို သူ အခါးပါးဖွှေ့ရမည်ဆိုလျှင် သတ္တိရှိသယောင်ဆောင်သည် ဟုဆိုပေမည်။ စိုးထိတ်မှုကောင်းမဲ့ခြင်းသည် နှုံအခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရွှေမ်းသတ္တိရှိသည်ဆိုရာဝယ် သင်၏စိုးထိတ်မှုအား သင့်ကို အောင်နိုင်ခွင့်မပေးခြင်းဖြစ်သည်။ သိုနှင့် ထိုရဲက မင်္ဂလားဆီသို့တိုးလာသောအခါ သူက ရဲကို သတိကြပ်ကြပ်ထားရန်နှင့် သူသည် ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရော်အလုပ်ကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း လုပ်နိုင်သည်ဟု ပြီမ်းခြောက်လိုက်သည်။ ထိုနောက်မင်္ဂလားကသူ၏အကျဉ်းထောင်မှတ်တမ်း စာအုပ်တွင်ဆက်ရေးထားသည်မှာ ‘ထိုဆာဂုင်တွန်ဆုတ်သွားသည်ကို မြင်သည်အော် ကျွန်တော်လောက် အုံ၏သူရှိမည် မထင်ပါ’။ သူခြိမ်းခြောက်မှုသည် ထိုရောက်သည်။ ထိုညော တွင် သူကို ရဲက လွှာတ်ပေးလိုက်သဖြင့် ခရီးဆက်လက်ထွက်ခွာနိုင်ခဲ့သည်။

အလားတူအဖြစ်အပျက် နောက်တစ်ခုကိုလည်း မင်္ဂလားပြောပြသည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်မေလတွင် ရောဘင်ကျွန်းသို့ ပထမအကြိမ်သွားစဉ်က အဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည်။ သူအား တစ်သက်တစ်ကျွန်း ပြစ်ဒဏ်ချမည့်ရှိပိုးနီးယား တရားစီရင်ခြင်းကာလက သူအား အကျဉ်းထောင်ထဲတွင်ထိန်းသိမ်းထားသည်။ ညာလယ်ကောင်တွင် သူနှင့်အခြားသူအချို့ကို ထောင်ကြပ်တစ်ဦးက ထောင့်သည့်သဘောဖြင့် သူတို့သည် လူပသည့်နေရာတစ်ခုသို့ သွားရမည်ဟုပြောသည်။ မင်္ဂလားမှုတ်အုပ်စာအုပ်မှာ ကျွန်းမြှုံးနှစ်ပါတီဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူထက်အသက်ကြီးသူစတိုင်တော်ဖြစ်သည်။ ထိုသူကအောင်ကြီးသည်။ မင်္ဂလားမှုတ်မိသည်မှာ ထိုကျွန်းသို့ရောက်သောအခါ သူတို့အား ကျွန်းမြှုံးကဲ့သို့ အုပ်စာအုပ်စာ

မောင်းသည်။ မင်္ဂလားနှင့်တော်းတို့သည် နောက်ကျကျန်နေသည်။ အစောင့်တစ်ယောက်က 'ဒီမှာကြည့်စမ်း ကျပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ကို ဒီမှာ သတ်ပစ်လိုက်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ မိဘတွေ၊ ပြည်သူတွေက ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်သွားမှန်းတောင် သိလိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျပ်တို့ခင်ဗျားတို့ကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့သတိပေးနေတာ။' သူတို့အားလုံးအကျဉ်းသားများ ပထမစုဝေးရာပင်မအန်းသို့ရောက်သည့်အခါ အစောင့်များက 'အဝတ်ခွဲတ်၊ အဝတ်ခွဲတ်' ဟု အောင်သည်။

အကျဉ်းသားများကိုယ်လုံးတိုးဖြစ်သည့်အခါ အစောင့်များက အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ကို အထူးသဖြင့် ခနဲ့သည်။ ကပ္ပတိန်က 'ခင်ဗျားဆံပင်က ဘာလို့ ရှည်နေရတာလဲ' ဟုမေးသည်။သူရွေးမေးသည့်သူသည် ညင်သာမှုရှိပြီး မည်သူနှင့်မျှ ခိုက်ရန်မဖြစ်လိုသူမျိုး၊ ယင်ကောင်ကိုပင် မရှိက်မည့်လူမျိုးဖြစ်သဖြင့် ထိုသူက ကပ္ပတိန်အား မည်သို့ဖြန့်ဖြေရမည် မသိပါ။ ထိုအခါကပ္ပတိန်က 'ကျပ်ခင်ဗျားကို ပြောနေတယ်လေ။ ခင်ဗျားစည်းကမ်းမသိဘူးလား။ ခင်ဗျားဆံပင်ကို ညွှေ့ပေးရမှာ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီကောင်လေးလို့ ဆံပင်မညြုပ်သေားတာလဲ' ဟု ဆိုပြီးမင်္ဂလားသို့လက်ညွှေးထိုးပြုသည်။ ထိုအခါမင်္ဂလားက 'တစ်ဆိတ်လောက်... ' ဟုသာ စပြောရသေးသည်။ ကပ္ပတိန်က 'ကျပ်ကို အဲဒီလိုလေသံနဲ့ စကားမပြောနဲ့' ဟုဆိုကာ မင်္ဂလားဆိုသို့ ဒေါသဖြင့် လျှောက်လာသည်။

ထိုနေရာအရောက်တွင် မင်္ဂလားက သူ့အတ်လမ်းပြောသည် ကိုခေါ်နားလိုက်သည်။ ထိုင်ခုတွင် ရွှေ့သို့ကိုင်းလိုက်သည်။ မှက်လုံးများကအဝေးဆိုသို့မျှော်မှန်းကြည့်နေသည်။ 'ကပ္ပတိန်က ကျွန်တော်ကိုကိုယ်ကားချင်တယ်ဆိုတာရှင်းနေတာပဲ။ ကျွန်တော်အမှန်တကယ် ကြောက်ရှုံးမိတယ်လို့ ဝန်ခံပါတယ်။ ကိုယ့်ဘာသာ မကာကွယ်နိုင်ဘူး။ ပြန်ခုခံလို့လည်း မရဘူးလော့'။

သို့သော်လည်း သူပြန်ခုခံခဲ့သည်။ သူက ကျွန်တော်ကိုပြောပြုသည်။ 'ကျွန်တော်ကပ္ပတိန်ကို ပြောလိုက်တယ်။ကျွန်တော်ကို ထိုရော်

ကြည့်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့နှင့်ငဲ့ အမြင့်ဆုံးတရားရုံးအထိ တရားစွဲမယ်။ အမှုပြီးရင် ခင်ဗျားဘုရားရှိခိုးကောင်းက ကြွက်တစ်ကောင်လို့ဆင်းရဲမွဲတော်သွားစေရမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ကပ္ပတိန် တန်သွားတယ်။ ကျွန်တော်သတ္တိရှိလို့ ခုခံတာ မဟုတ်ဘူး။ လူတစ်ယောက်မှာ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ဆိုတဲ့ အပြင်ပန်းဟန်ပန်တော့ ရှိရမယ်လော့'။

အပြင်ပန်းဟန်ပန်တော့ရှိရမယ်။

တစ်ခါတစ်ရဲ ရဲ့သည့်ဟန်ပန်လုပ်ရင်းရဲ့သည့်အစစ်အမှန်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရဲ ထိုဟန်ပန်သည် သင့်သတ္တိပင်။

အကျဉ်းထောင်တွင် မိမိတို့သတ္တိကို တစ်နေ့တစ်ခါ ပြရသည်။ အစောင့်တို့ကိုအများရှေ့တွင်ပြန်ခုခံရုံးသာမဟုတ်၊ ခေါင်းမင့်ထားဘဲမြဲးလျောက်ခြင်း၊ ကြာနှိမ်ဖြင့်နေခြင်း၊ အကောင်းဘက်ကိုရှာတွေးခြင်း၊ မျှော်လင့်ချက်ထားခြင်းတို့ အားလုံးရှိရမည်။ ဘဏ်ဇူးခြင်းတွင် ထောင်ကြပ်တစ်ချို့း မင်္ဂလား၏ အခန်းကျဉ်းသို့လာပြီး စိတ်ထိခိုက်စရာသတင်းတစ်ခုပေးသည်။ မင်္ဂလား၏ အကြီးဆုံးသားသမ်္တာဆိတ်မှုမြှောင့်နေတယ်။ ၂၃ နှစ်ကာလအတွင်း မင်္ဂလားသူအခန်းကျဉ်းမှုမထွက်သောနည်းပါးသည်နေများတွင် ထိုနောက်တစ်ရက် အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ သူ၏ နှစ်ရှည်လများ သူငယ်ချင်းဝါလိတ်တာဆိတ်စူလူးက သူအခန်းသို့လာပြီးနှစ်ယောက်အတူ လက်ကိုင်ကာ ဌီမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မင်္ဂလားသည် ထုံးကောက်ကျင်းသို့ပြန်သွားပြီး အခြားအကျဉ်းသားများနည်းတူ ကောက်တူးသည်။ ကျွန်တော်သူသားသေဆုံးသည့်အကြောင်းမေးသောအခါ သူက ထိုသတင်းအပေါ်ဝမ်းနည်းမှုသည် သူခဲ့နိုင်ရည်ရှိသည်ထက် ကျော်လွန်ကြောင်း၊ သို့သော်အစောင့်များနှင့် အကျဉ်းသားအပေါင်းဖော်တို့အား ထိုကိစ္စကြောင့်သူစိတ်ပိုင်း၊ ရှုံးပိုင်းခါ့ယွင်းမှုမဖြစ်သွားဆိုသည်ကိုပြရန်မှာ အရေးကြီးသည်။ ဟန်ကိုယ့်ဖို့ပင်။ သူ အခြားရွေးချယ်ရန် လမ်းမရှိပေါ်။

ကျွန်တော်တို့သည် မင်္ဂလားနှင့် တွေ့မည့်သူများ စိတ်လှပ်ရှား ကြမည်ဟာ တွေ့ထင်ကြသည်။ သို့သော် မင်္ဂလားကိုယ်တိုင်သူများ ကို တွေ့ရမည်ဆိုလှပ် စိတ်လှပ်ရှားသည်။ သူ တောင်အာဖရိက သမ္မတ ပါဒပလျှော်ကို ပထမအကြိမ် တွေ့စဉ်က စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဖြစ်မိသည်။ ဘို့သာကို အများက ‘မိကျောင်းကြီး’ ဟု ခေါ်ဝါကြသည်။ သူ၏ ကြမ်း တမ်းစွာခြာမ်းခြောက်ဟန်းဟောက်သည်ဟန်ပန်၊ ထို့ပြင် သူ၏နှင့် စိမ်းအပ်ချပ်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားအကျဉ်းထောင်တွင် နောက်ဆုံးနှစ်ကျခံနေရတဲ့အခါန်ကဖြစ်ပြီး အကျဉ်းကျနေသော အေ အင်န်စီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးနှင့် တောင်အာဖရိကပြည်နယ်သမ္မတ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် တွေ့ဆုံးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက သူ၏ပြောရန်နှင့် လုပ်ရန်တိုကိုစိတ်ထဲတွင်အတ်တိုက်နေသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် သူ လက်ဦးမှ ရယူလိုသည်။ ထိုအတွေ့ဖြင့် သူအခန်းကိုခြေလျမ်းကျကျဖြင့် ဖြတ်လျောက်ပြီး ဘို့သာအား လိုက်လွှာသောအပြီးနှင့် အားပါးတရလက်ဆွဲနှစ်ဆက်သည်။ သူ၏ဖော်ရှုမှု၊ ဟိုတ်ဟန်မထုတ်မှုတို့သည် တောင်အာ ဖရိကသမ္မတအားသူအပေါ်အမြင်ရှင်းစေသည်။ သူ၏ကြိုတင်ကြုံစည် ပြင်ဆင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဟန်ကိုယ်ဖို့ပင်။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်အစောပိုင်းတွင် မင်္ဂလားအား ရော်ဘင်ကျွန်း အကျဉ်းထောင်မှုမရွှေ့ပြောင်းမီ၊ အကျဉ်းသားတစ်ဦးကရှိတဲ့ပီး ယား၏ လက်ရာများကိုစုစုပေါင်းထားသည့်စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကော်ပိကုးယူပြီး ‘စီ’ဘလောက်ရှိအခန်းကျဉ်းများတွင်နေထိုင်ရသူများသို့ ထိုစာအုပ်ကို ယူသွားကာ ဖတ်ရှုပြီးသည်အထဲမှ အကြိုက်နှစ်ဆုံးစာပိုင်များကို စာအုပ်တွင်အမှတ်အသားပြုလုပ်စေသည်။ မင်္ဂလားက တွေ့ဝေမနေဘဲ ချက်ချင်းပင်ဂျျေးလီးယပ်စီဆိုပြောတ်၏ အခန်း၏ ပြုကွက်၂ သို့ စာရွှေက်လှန်လိုက်ပြီး အောက်ပါစာပိုင်ကို မင်ဖြင့်ဝိုင်းလိုက်သည်။

‘သတ္တိနည်းသူတို့သည်အမှန်စင်စစ်မသေဆုံးမီ ထပ်ကာ တလဲလဲ သေဆုံးကြသည်။

ရဲရင့်သူတို့သည် ဘဝတွင်တစ်ကြိမ်သာ သေဆုံးသည်။ ကျွန်းပြုသည့်အန်းပြားမှုများထဲတွင် ကျွန်းပြုသည့်ဟု ထင်သည်မှာ လူတို့၏စိုးတို့မှုပင်။ သေဆုံးခြင်းဆိုသည်မှာ ရှောင်လွှာမရသည့် ဘဝနိဂုံးပင်ဖြစ်၍ သူလာချင်သည်အခါလာမည်ပင်။’

သတ္တိနည်းသူတစ်ဦးက ထုံးစာပိုင်ကို ရွေးချယ်ခဲ့လျှင် သူသတ္တိနည်းအခြားလူများအား ထင်စေလို၍ဖြစ်မည်။ မင်္ဂလားအတွက် မူ ထိုစာပိုင်သည် ခဲ့ရင့်မှုအကြောင်းမဟုတ်ပါ။ အမှန်တရားကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းထင်ဆက်ထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သင်သည် သတ္တိရှိဟန်ဆောင်လျှင်သတ္တိရှိလာမည်သာမက၊ သတ္တိကို ကိုယ်စားပြုသူပင် ဖြစ်လာမည်။

မင်္ဂလားက ခဲ့ရုံးခြင်းသည် လူနည်းစုနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည် ဟု မမြင်ပါ။ အချို့လူများသည် ဘဝစာမေးပွဲစစ်ဆေးခြင်းကို ပြင်းထန်စွာခံရသည်။ သို့သော် အခြားလူများလည်း တစ်နည်းနည်းဖြင့်တော့ထိုစစ်ဆေးခြင်းကို ခံရသည်။ သူကျွန်တော်ကိုအမြေပြောသည့်အချက်တစ်ခုမှာ၊ သူအကျဉ်းကျသည့်အခါန်ကာလသည် သူဇီးအကျဉ်းကျဖူးသည့်အခါန်ကာလထက် ပို့ရှည်ကြာသော်လည်း သူဇီး ‘ဝင်နီ’ ကပို၍ သတ္တိရှိသည်ဟု သူယူဆသည်။ သူအနေဖြင့် အကျဉ်းထောင်အတွင်း၌နေရသဖြင့် ဘဝ၏နေစဉ် အက်အခဲများမှ အကာအကွယ်ရသလိုပင် ဖြစ်နေခဲ့သော်လည်း သူဇီးအနေဖြင့် ‘အပါသိုက်’ စနစ်အောက်တွင် နေစဉ် ဘဝအက်အခဲများကိုရင်ဆိုင်ကာ သမီးနှစ်ယောက်ကိုလည်း ပြုစုပျိုးထောင်ရသေးသည်။

မင်္ဂလားအနေဖြင့် သတ္တိရှိသူတစ်ဦးကို အမြင်ဆုံးကျျော်လျှင် ‘သူကောင်းကောင်းစွမ်းဆောင်နိုင်တယ်’ ဟုသာ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြောရာတွင် ထိုသူသည်အတ်လမ်းထဲမှုသူရဲကောင်းလို့ သတ္တိရှိခြင်း၊ အသက်ကိုစတေးရခြင်းတို့ကို မဆိုလိုပါ။ တစ်နေဝါဝင်တစ်နေထွက်အက်အခဲများ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှုများကိုရင်ဆိုင်ရာတွင် ဖြုံးပေါ်လည်ပြုရှိခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ တစ်နေဝါဝင်တစ်နေထွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြုံမှုနှင့် စိတ်ပုံပန်မှုတို့ကို

ခုခံနှင့်စွမ်းရီခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ထိုသတ္တိမျိုးရှိနိုင် ကြသည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ထိုသတ္တိမျိုးကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ အများစုအနေဖြင့်သရပ်ပြရန် လိုအပ်ချက်ရှုပါသည်။

စဉ်းစားချင့်ချိန်ပြီးမှ စီမံဆောင်ရွက်ပါ

ကျွန်တော် တစ်ခါက မင်္ဂလား၏ကျည်လုံဘီအမ်ဒဗလျူကား၏ နောက် ထိုင်ခုံတွင်သူနှင့် အတူရှိနေသည်။ သူ့အရိုင်ဘာက လမ်းပျောက်နေသည်။ ယင်းသည် မထူးဆန်းပါ။ သူယာဉ်တန်းသည် မကြာခဏဖရှုဖရဲ့ ဖြစ် တတ်သည်။ ယာဉ်မောင်းက စက်ရှိနိုင်မြှင့်ပြီးဟိုသည်ကွေ့ရာတွင် ကား ဘီးက ကျိုခနဲမြော်မြော်နေသည်။ မင်္ဂလားက ယာဉ်မောင်းဆီသို့ကိုယ် ကိုယွှေ့ပြီး ‘စိတ်အေးအေးထားပါကိုယ့်လူရာ’ ဟု ပြောသည်။

စိတ်အေးအေးထားပါ။

မင်္ဂလားသည် လှိုင်းလေထန်သာ အခါန်များတွင်ပင် တည် ပြိုမြော်အေးဆေးပြီး အခြားသူများကိုလည်း တည်ပြိုမြော်အေးဆေးလေ့ သည်။ တကယ်တမ်းတွင် သူတံ့မှ တည်ပြိုမြော်အေးဆေးမှုတို့ဖြာတွက်နေ သည်။ သင့်စိတ်ကို သင်မထိန်းနိုင်လျှင် အနေအထားတစ်ခုတွင် သင် ဆုံးရှုံးသွားနိုင်သည်။ အာမက်ကသာဒရာသည် မင်္ဂလားနှင့်အတူ အကျဉ်းထောင်တွင် အနှစ် ၃၀ နီးပါး အတူနေခဲ့ရသည်။ ထိုကာလ အတွင်း မင်္ဂလားစိတ်ဆီးသည်ကို နှစ်ကြိမ်သာ တွေ့ဖူးသည်ဟု အာမက်က ပြောသည်။ နှစ်ကြိမ်စလုံးတွင်ထောင်ကြပ်များက သူဇီး ဝင်နိကိုတော်ကားမော်ကားပြောရှု ဖြစ်သည်။ မှန်သည်၊ လူတစ်ယောက် အနေဖြင့် ဒေါသပေါက်ကွဲခြင်း၊ စိတ်ခံစားချက်အတိုင်း လှိုက်လှိုက် လျှော့လှုံးပြန်ခြင်းတို့ ရှိမည်ပင်။ သို့သော် မင်္ဂလားပြောပြချက်အရ

ယင်းတို့သည်ဖြစ်ခဲသည်။ ဖြစ်လျှင်လည်း ကောက်ကာဝင်ကာဖြစ်မည့်အစား မြောမြင်ချင့်ချိန်တတ်ရမည်။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၏ အတိုင်းအတာသည် သူ၏ ချပ်တည်းနိုင်မှုပင် ဖြစ်သည်။ လူသားအားလုံးအတွက်လည်း ထိနည်းလည်းကောင်းပင်။ တည်ဌီးမြှုပ်နှံအေးမှု သည် နိုင်ငံရေး၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတို့ အခြေအနေတင်းမာနေသည်အချိန်တွင်လူအများက လိုလားကြသောအရည်အသွေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သူတို့က သင်စိတ်လှပ်ရှားပြီး ကတောက်ကတက်ဖြစ်နေခြင်းမရှိ အချက်အလက်အားလုံးကိုချိန်ထိုးစဉ်းစားနေသည်။ “သင့်တဲ့ပြန်မှု သည် ချင့်ချိန်တိုင်းတာပြီးသားပြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် တောင်အာဖရိကိုနှိမ်ငံရေး ချိန်ခွင့်လျှောကစားနေသည်။ မင်္ဂလားက နိုင်ငံတော်အစိုးရနှင့်ညိုနိုင်းဆွေးနွေးပြီး ဖွဲ့စည်းပုံအသစ်ရေးဆွဲရန်နှင့် ဒီမိုကရေစိရွေးကောက်ပွဲကျင်းပုံဖောက်သတ်မှတ်ရန်ဆောင်ရွက်နေစဉ် ထိုခြေလှမ်းသစ်ကိုအင်အားလျော့ပါး စေရန်ပြည်တွင်းအင်အားစုအချို့ကြိုးပမ်းနေကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ဓမ္မထိုးအင်အားစုများကို စုစည်းပြီးအကြမ်းဖက်ရန် ခြေမ်းပြောက်လျက်ရှိသော အစွန်းရောက်လက်ယာဝါဒစစ်မက်ရေးရာအုပ်စုများ ပါဝင်သည်။ အချို့က မင်္ဂလားသည်ရေးရုံးစွဲဆန်လွန်းသည်၊ အစိုးရကိုယုံကြည်မှု လွန်ကဲသည် ဆိုပြီးအောင်နှီးစဉ်မက်ရေးရာခေါင်းဆောင်လည်းဖြစ်သည့်ခရစ်ဟာနိုက္ခာသို့လူလှယ်ခေါင်းဆောင်မျိုးကို ရှုံးတန်း တင်လိုကြသည်။

ထိုစဉ်က တောင်အာဖရိကွင် ဟာနိုသည်မင်္ဂလားပြီးလျှင် ဒုတိယလူကြိုးကိုအများဆုံးခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ အမြဲတမ်းလိုလိုတိုက်ပွဲဝင်ဝါတ်စုဝါတ်ဆင်ပြီးဘယ်ရိုက်ဦးထုပ်ကို ခပ်ကြေးကြေးစောင်းလေးဆောင်းထားလေ့ရှိသည့် ဆွဲဆောင်မှုရှိလှသည်။ သူကမင်္ဂလား၏ဆန့်ကျင်ဘက်ပင်။ မင်္ဂလားက ခွင့်လွှုတ်ရန်နှင့် အာယာတ မထားရန်ပြောနေသည့်အချိန်တွင်ဟာနိုကာအုပ်စုပါတဲ့ပြန်ပါဟု လုံးဆောင်သည်။ မင်္ဂလားကအသံခံပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် စကား

ပြောသည်။ ဟာနိုကစကားကို အသံဖြင့်ပြောသည်။ မင်္ဂလားက လူဖြုံးတို့၏အစဉ်အလာစီးပွားရေးကိုဆက်ထားရန် ပြောသည်။ ကွန်မြှုနှစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်သော ဟာနိုကလူဖြုံးတို့၏ ဓမ္မချွေပေးရန်ပြောသည်။ အေအင်နှစ်စိတ္ထုံးဝင်အချို့ကပင် အသက် ၅၀ နှုတ်ရှိပြီး သန်မှာဖြတ်လတ်သည့်ဟာနိုသည် မင်္ဂလားနှင့် စာလျှင် ငှုံးတို့အဖွဲ့နှင့်တောင်အာဖရိကျင်းကို အနာဂတ်ဖြစ်သည်ဟု ခံယူကြသည်။ ဟာနိုအတွက် မျှော်လင့်ချက်ရှိသောကာလ ဖြစ်သည်။ တောင်အာဖရိကွင် လူဖြုံးလျှော်မည်းပဋိပက္ခကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်ဆိုသို့ ဆုံးရွားစွာ ဦးတည်နေသည်။ လူဖြုံးလက်ယာဝါဒတို့က တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် လက်နက်များစုဆောင်းနေသလိုဟာနိုအပါအဝင်လက်ဝဲဝါဒတို့က စစ်ပွဲအတွက်ပြင်ဆင်ရန်ပြည်သူများကိုတိုက်တွန်းနေသည်။ နိုင်ငံတစ်ဝန်းလူမျိုးရေးပြည်တွင်းစစ်ပွဲခြောက်လှုံးမှုသည်ဖြင့်ပို့ပို့ဖြစ်လေတော့မည်။

ထိုနှစ် အပြီးလွှားကြွန်တော်မင်္ဂလားနှင့်အတူ ထရန်စကိုရှိသူ၏နေအိမ်သို့ လိုက်သွားသည်။ ထိုအိမ်သည် တောင်အာဖရိကျင်းကျေးလက်ဒေသတွင်ရှိပြီး သူကိုမွေးဖွားသည့်ချိုင့်ဝဲမ်းဒေသကို လူမ်းမြှင့်ရသည်နေရာတွင် တည်ရှိသည်။ သူက ကွန်တော်ကို တစ်ခါပြောဖူးသည်။ ‘လူတိုင်းလူတိုင်းဟာကိုယ်ကိုမွေးဖွားတဲ့အပ်အနီးအနားမှာ အိမ်တစ်လုံးရှိသင့်တယ်’။ သူအိမ်သည်အယ်လ်ပုံသဏ္ဌာန် ရှိုးစင်းသည့်တစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံး ဖြစ်သည်။ သူကလေးဘဝကဆွဲကစားခဲ့သောစိမ်းလန်းစို့ပြည်သည်မြှုက်ခင်းပြုတွင်နေရာယူထားသည်။ လူအများက ထိုအိမ်နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အုံညွှေသည်မှာ အိမ်ပုံစံသည် သူ ၁၉၉၀ ပြည့်စုံတွင်အပြစ်ဒဏ်မှ မလွှတ်မိန္ဒာက်ဆုံးနေခဲ့ရသည့်ဗုံးတော်ဘက်ပင်ဖြစ်သည်။ ကွန်တော်တစ်ခါကသူကို ထိုအကြောင်းမေးသည့်အခါ သူပြီးလိုက်သည်။ သူ နေခဲ့ရသည့်အကျဉ်းထောင်အဆောက်အအုံကို သူကြိုက်နှစ်သက်သဖြင့် ထရန်စက်တွင်သူအိမ်တစ်လုံးဆောက်မည့်အခါ အကျဉ်းထောင်အုပ်စုပါတဲ့ပြန်ပါဟု ဆိုပို့ပို့အဆိုပါအဆောက်အအုံ၏ကြမ်းခင်းပုံစံနှင့်ပုံစံပြောကို

တောင်းယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သူပြောပြသည်။

သူအိမ်သည် ပင်မလမ်းမမှု၊ ခပ်ခွာခွာတွင်ရှိသည်။ အခြားအိမ်များကိုလည်းမြင်မနေရပါ။ အဝင်ဂါတ်မှာ မဝင့်ဝါပါ။ ကားအဝင်လမ်းမှာကျွဲ့ကောက်သည်။ ထိုနေရာသည်ယေဘုယျအားဖြင့်လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသည့်နေရာဖြစ်ပြီး၊ သမိုင်းတွင်သည့်အထင်ကရပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနေထိုင်သည့် အိမ်ဖြစ်သော်လည်းစောင်ခြုံလွှားထားသည့် အမျိုးသမီးများ၊ လမ်းလျှောက်တုတ်နှင့် လူအိများ စသည့်အနီးအနားရွာများမှ လူများသည် မပြောမဆုံး သူမြှုပြရေးသို့ ရောက်လာပြီး အိမ်မျက်နှာစာတွင်ထိုင်သူထိုင်၊ ရပ်သူရပ်နှင့် သူကို အရှုံအသေပေးရန်၊ သို့မဟုတ်သူထံမှ အစားအသောက်အလျှော့ရန်၊ သို့မဟုတ် နှစ်မျိုးစလုံးအတွက်လာရောက်လေ့ရှိကြသည်။ ယင်းသည်သူတို့လူမျိုး၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းဖြစ်ပြီးရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ထိုကဲ့သို့ပင် ပြုမှုခဲ့ကြသည်။ ဆုံးတွေ့ရန်ချိန်းဆုံးမလုပ်ဘဲ လူများထိုအတိုင်း ဝင်ထွက်သွားလာကြသည်။

မင်္ဂလားသည် ထရန်စကိုတွင်ရှင်သန်လန်းဆန်းလာသည်။ စိတ်ဖိစ်းမှုမရှိအေးအေးလူလူရှိသည်။ သူကသူကိုယ်သူတောသားလေးတစ်ယောက်ဟူညွှန်းတတ်သည်။ အချို့က သူဟန်လုပ်ပြောသည်ဟုထင်ကြသည်။ သို့သော်သူကိုကျေးလက်အသိုင်းအဝိုင်းတွင် သင်တွေ့မြင်မည်။ မြင်မည်ဆုံးလွှင် ထိုတောသားလေးကို ရေးရေးမှုမြင်နိုင်ပေမည်။ သူကရွာသားများကိုစကားပြောရသည်ကို ကြည်နဲ့သည်။ ထိုသူများသည် မိမိတို့နေအိမ်မှ မည်သည့် ဆယ်မိုင်အထက်ကွာဝေးသည့်ခနီးကိုမျှသွားဖူးသူးသူးများ မဟုတ်ပါ။ သူပုံးရယ်သည်။ ဒို့အားသာစကားဖြင့် ပြက်လုံးများပြောသည်။ ကလေးငယ်များကိုဒုံးပေါ်တင်၍ မြှေ့သည်။ ထိုသူအများ ၇၅၂။ လူမှုဘဝပုံစံသည် လွန်ခဲ့သည့်အနှစ် ၅၀ ကျော်က မင်္ဂလားနေထိုင်ခဲ့သည့်ပုံစံအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထရန်စကိုတွင် သူကြည်နဲ့သည့် နောက်ထပ်အရာတစ်ခုသည် နံနက်စောစောလမ်းထလျောက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူပုံးမှုန်အားဖြင့် နံနက် ၄ နာရီခဲ့တွင် အိပ်ရာမှုန်းသည်။ ၅နာရီနှင့်၅နာရီခဲ့ကြားတွင်

လမ်းလျောက်ရန်အဆင်သင့်ဖြစ်သည်။ သူ သုံးနာရီ လေးနာရီကြာခန့်လမ်းလျောက်ပြီးအိမ်သို့ ၉ နာရီနှင့် ၁၀ နာရီကြားတွင် ပြန်သည်။ ကျွန်တော် သူနှင့်ထရန်စက်သို့ ယခင်တစ်ခေါက်ဒီဇင်ဘာလတွင်လိုက်သွားဖူးသည်။ သူ၏နံနက်ခင်းလမ်းလျောက်သည့်ပုံးမှုန်လုပ်ရှားမှုတွင် ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ ပါဝင်အဖော်ပြုပေးသည်။

အပြီးလ ၁၀ ရက်နေ့ နေ့ဦးရာသီနံနက်ခင်းတွင် ကျွန်တော်သူအိမ်သို့ နံနက် ၄ နာရီ ၅၅ မီနဲ့တွင် ရောက်သည်။ အချိန်မှာ မြောင်မိုက်ဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သူကိုယ်ရံတော်များထဲမြနှစ်ယောက်သည် ကားထဲတွင်ထိုင်ပြီး သီချင်းနားထောင်နေကြသည်။ ရာသီဥတုမှာအေးစက်နေသဖြင့် ထိုသူတို့သည် သူတို့လက်များကို လေမှုတ်နေကြသည်ကို ကျွန်တော်ကားပြတ်းမှုတစ်ဆင့်မြင်ရသည်။ မင်္ဂလားက ၅နာရီထိုးအပြီးတွင်သူစိတ်ကြိုက်အနက်နှင့်ရွှေရောင်စပ်အားကစားဝတ်စုံဖြင့် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသည်။ သူတောင်ဘက်သို့ ဦးတည်ပြီး လမ်းလျောက်သည်။

သူက နံနက်တိုင်း ဦးတည်ရာအရပ်ကိုပြောင်းလျောက်သည်။ သူငယ်စဉ်က မြင်ကွင်းများကိုလည်းကောင်း၊ သူမရောက်ဖူးသောရွာတစ်ရွာကိုလည်းကောင်း တွေ့လိုတွေ့ဌားဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်အား အထင်ကရနေရာများကို ညွှန်ပြပြီးသမိုင်းကြောင်းကို ပြောပြသည်။ ထိုနေ့နံနက်ကခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် သူကိုယ်ရံတော်များလိုက်ပါလာသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့်သူရွှေ့တွင် နှစ်ယောက်လျောက်ပြီးသူနောက်တွင် နှစ်ယောက်လျောက်သည်။ ကျွန်တော်ကသူးသေး ဆယ်ပေအကွာလောက်မှ လိုက်သည်။ သူစကားပြောလိုလွှင်ကြားနိုင်ပြီး သူလွှဲတ်လပ်စွာနေလိုလွှင်လည်း ရအောင်ဖြစ်သည်။ လမ်းလျောက်ခြင်းသည့်သူအတွက်တရားအားထုတ်ခြင်းနှင့်တူသဖြင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံးတိတ်ဆိတ်စွာ လျောက်လေ့ရှိကြသည်။

တစ်နာရီကျော်ကြောသော်ကျွန်တော်တို့သည် ချွန်သည်သက်ကယ်အမိုးပါရှိပြီး အဝိုင်းပုံစံဆောက်ထားသောအဂ်တနှစ်မှားသို့

ရောက်လာကြသည်။ မင်္ဂလားကြီးပြင်းခဲ့သောအိမ်ပုံစံမျိုး ဖြစ်ပြီး ထိုအရပ်မှုလူများ ယခုတိုင်ယင်းကဲ့သို့နေထိုင်ခဲ့ဖြစ်သည်။ နံရံများကို ဉာဏ်သောနွားချေးနှင့်စီမံပြုလုပ်ထားပြီးကြမ်းခင်းသည်၌၊ ခြောက် ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားကဲ့သောအသက်အရွယ်ခန့်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် တဲ့ တစ်ခုတွင်းမှုထွက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့အား သံသယမျက်လုံးနှင့် ကြည့်သည်။ (ကြိုင်ဖန်များစွာ လူများက မင်္ဂလားအား မသိကြပါ။ သူကို အလည်လာသောရွာသူတို့တစ်ယောက်ဟု ထင်မှတ်ကြသည်)။ အမျိုးသမီးကတင်ပါးပေါ်တွင် လက်ထောက်လိုက်ပြီး မင်္ဂလားအား သူတို့အပ်စုသည် ခြောလျင်လာခဲ့ခြင်းလားဟု မေးသည်။ မင်္ဂလားက ဟုတ်မှန်ကြောင်းပြောသောအခါတိအမျိုးသမီးကမင်္ဂလား၏ ခြေထောက်များကို ကြည့်ပြီး ‘အဲဒီလိုဆိုရင် ရှင့်ဖိနပ်တွေက ဘာဖြစ်လို့ နံနက်ခင်းနှင့်စက်တွေနဲ့ မစိစ္စာနေတာလ’ ဟုမေးသည်။ မင်္ဂလားက သူဖိနပ်များကို ကြည့်လိုက်သည့်အခါခြောက်သွေ့နေသဖြင့် သူအောင်ရယ်မိသည်။ ထိုအမျိုးသမီး၏ မှတ်ချက်သည် ကျေးလက်ပြည်သူများ၏ ရှုမြင်တွေ့ခေါ်မှုကို ဖော်ပြသည်။

၈ နာရီထိုးသောအခါ နေပူရှိန်ပြင်းထန်လာပြီး ရာသီဥတု အတော်နွေးလာသည်။ ကျွန်တော်တို့လမ်းလျှောက်တိုင်း မင်္ဂလားပိုမိုသန်မှုလာသည်ဟုထင်ရသည်။ ပထမတွင် လမ်းဖြည့်ဖြည့်းလျှောက်ပြီး တဖြည့်ဖြည့်းနှင့်ခြေလှမ်းများ ခိုင်မာစွာကျေလာသည်။ သူထက်ဆယ်စုနှစ်များမကအရွယ်ပိုင်ယော ကျွန်တော်တို့အတွက်မူယင်းနှင့်ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ရှည်လျားစွာပျင်းရှုဖွံ့ဖြိုးရာဆက်လျှောက်နေပြီး လေးနာရီခန့်ကြာသော သူအိမ်နားပြန်ရောက်သည်။ မင်္ဂလားကတောင်ကုန်းတစ်ခု၏ထိုင်စွန်းကို ညွှန်ပြသည်။ ထိုတောင်ကုန်းမှ အောက်ဘက်သို့လှမ်းကြည့်လျင် ကြုံနှုန်းကဲ့သည့် သူတိုးဘွားတို့၏ရွာကိုလှမ်းမြင်ရသည်။ ထိုရွာတွင် ပြိုကွဲပျက်စီးနေသောအဖြူရောင်အုတ်တိုက်တစ်လုံးကို မြင်ရသည်။ ‘အဲဒါကျွန်တော်ရဲ့ ပထမဦးဆုံးစာသင်ကျောင်းလေ’ ဟု ပြောသည်။ ထိုကျောင်းတွင် စာသင်

ခန်းတစ်ခန်းသာပါဝင်ပြီးအခန်း၏ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ပြတ်ပေါက်များရှိသည်။ ကြမ်းခင်းမှာ ညီညာသည်။ သွေ့မိုးဖြစ်သဖြင့် မိုးရာလျှင် ခေါင်မိုးပေါ်ရေစက်ကျသံ မြည်သည်။ ထိုကျောင်းတွင် သူ၏ပထမဗျားဆုံးဆရာမ ‘မစိစ်မအင်ဂါန်း’ က သူအား ‘နယ်လ်ဆန်’ ဆိုသည့်နာမည်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါန်အခါက ထိုကျောင်းတက်သည်ကျောင်းသားတိုင်းကို အင်လိုပါနာမည်ပေးသည့်အလေ့အထ ရှိခဲ့သည်။

သူက ကျောင်းအနောက်ဘက်က တောင်ကုန်းသို့ လျှောက်သွားပြီးကြီးမားသော ကျောက်တုံးပိုင်းတစ်ခုကိုထွန်ပြသည်။ ထိုကျောက်တုံး၏အချင်းမှာ ၅၅ မီတာခန့်ရှိသည်။ ကျောင်းသားများသည်ထိုကျောက်တုံးပေါ်တွင်ပန်းက်ပြားအရွယ်ရှိ ချောမွှေ့သောကျောက်ပြားတစ်ခုပါဝါယူရေးတောင်းကာလျှောချလေ့ရှိကြသည်။ သူ၏ဘေးရှင်းဘီချုပ်ရှိုးများပင် ပြထွက်သဖြင့် သူအမေထုံးမှာ နာနာအရှိက်ခံရသည်။

ကျွန်တော်တို့ လေးနာရီကြာ လျှောက်ပြီးနောက် အိမ်သို့မလှမ်းချင်လှမ်းချင်ပြန်ကြသည်။ အိမ်ရှေ့တွင်လူ ခြောက်ရှိုးခန့်ဝိုင်းအုံစောင့်နေသည်။ ဧည့်ခန်းတွင်းသို့ဝင်လိုက်သောအခါ နောက်ထပ် ရှစ်ယောက်ဆယ်ယောက် ထိုင်စောင့်နေသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ အမြှုတို့သော ကောင်းသောအိမ်ရှုင်မင်္ဂလားက ထိုလူများကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေစဉ်ကျွန်တော်က စာကြည့်ခန်းသို့ သွားပြီး မင်္ဂလားကို အင်တာပူးလုပ်ရန် ပြင်ဆင်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း သူတဲ့ကြည့်ခန်းသို့ဝင်လာသောအခါ ကျွန်တော်က ထိုဧည့်သည်များအကြောင်းမေးလိုက်သည်။ သူအိမ်ထိုးမြို့ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်ကြောင်းပြောသည်။ မင်္ဂလားက သူတို့ကို အထူးဧည့်သည်များကဲ့သို့ ဆက်ဆံသည်။

မြို့ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်ကြောင်းပြောသည်။ မင်္ဂလားက ‘စကြွဲ’ ဟုပြောသောလည်း နောက်မိနစ် ၂၀ တွင် နံနက်စာ မစားရသေးပါ။ ကိုယ်ရဲတော်တစ်ခုးက တဲ့ခါးနားတွင် ရစ်သိရစ်သိလုပ်နေသဖြင့် မင်္ဂလားက ထိုသူအား ‘မင်း တစ်ခုခု လိုချင်လိုလား’

ဟု မေးသည်။ ကိုယ်ရံတော်က ဒီဘာဘာသာစကားဖြင့် အိမ်ရွှေတွင် အရှေ့လန်ဒန်ရပ်ဂါးတော်လုံးအသင်း ရောက်နေကြောင်းပြောသည်။ မင်အဲလားက ‘အား ဟုတ်သားပဲ’ ဟုပြောသည်။ ယမန်နောက သူလုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်တစ်ဦးအား ထိုအရပ်တွင် ရောက်နေသောအရှေ့လန်ဒန်ရပ်ဂါးအသင်းကို သူတွေ့ဆုံးတော်ဆက်မည်ဟု ပြောထားခဲ့သည်။ ‘ဟုတ်ပြီ’ ကျွန်တော် သတိပြီ’ ဟုပြောပြီး သူကိုယ်ပေါ်မှ ဓိုက်ကရုဖုန်းကို အနည်းငယ်စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့် ဖြောက်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် သိထားသည် သူအကြောင်းတစ်ခုအား သူသည် အချိန်တိကျသူတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်းယခုလိုကျပန်း၊ သို့မဟုတ် လက်တန်းတွေ့ဆုံးတော်ဆက်သည့်ကိစ္စများအတွက်ဆိုလျှင် သူလုပ်လက်စအလုပ်ကိုကြားဖြတ်ပြီး တွေ့ဆုံးသည့်အလေ့အထရှိသည်။ သူထိုကိစ္စများကို နှုန်းသက်လျ၍ မဟုတ်သော်လည်း လုပ်စရာရှိသည်ကို လက်ငင်းလုပ်လိုက်ခြင်းသည် အချိန်ကျွန်သက်သာစေသည်ဟု သူယူဆသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံသူကတိုအချိန်မျိုးကို ‘အာဖရိကန်အချိန်’ ဟု ရွှေတ်နောက်နောက်ခေါ်သည်။ သူပတ်ဝန်းကျင်မှုအခြားလူများသည်သူကဲ့သို့အချိန်လေးစားမှုမရှိသည်ကို သူ ဆိုလိုသည်။

အိမ်အဝင်ကားလမ်းတွင်အစိမ်းနှင့်အဝါရပ်ဂါးတိဂုံးအကျိုးဝတ်ထားသည့်သနမှသော လူမည်း ၂၅ ဦးတရာ့ခြေရှုပြီး စောင့်နေကြသည်။ သူကတစ်ယောက်ချင်းကို လက်ဆွဲနှုံးတော်ပြီးလျှပ်တစ်ပြကမေးခွန်းများလည်းမေးသည်။ ဆယ်မီနှစ်ကြားနှုံးတော်ပြီးချိန်တွင် သူနှင့်အရင်နှီးဆုံးလက်ထောက်တစ်ဦးထံမှ တယ်လီဖွုန်းလာသည်ဆိုသဖြင့် အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သည်။ ထိုဖွုန်းကိုမဆေးကြောရသေးသော အိုးခွက်ပန်းကန်များဖြင့် ရှုပ်ပွဲနေသော ဖီးဖို့ချောင်တွင်သူကိုင်သည်။ သူကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လိုရပ်ပြီးတစ်ဖက်မှုစကားကို နားထောင်နေစဉ် သူမျှက်နှာတွင် စီးရိမ်ပူးပန်မှုတို့ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ သူစိုးရိမ်သည်အခါ သူနှုံးတော်များသည် အောက်သို့နိမ့်ကြပြီးခက်ထန်သည်မှုန်ကုပ်ကုပ်မျှက်နှာထား ဖြစ်လာသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’ ဟု ပြောပြီး သူ ဖုန်းချ လိုက်သည်။

ထိုနောက် ‘ခရစ်ဟာနိကိုပစ်သတ်လိုက်ကြတယ်’ ဟု သူပြောသည်။ မည်သူ သတ်သည်ကို ကျွန်တော်မေးသောအခါ သူမသိဟု ပြောသည်။ ထိုနောက် အေးစက်သောမျက်နှာထားဖြင့်မီးဖို့ချောင်မှ ခြေလျမ်းကျကျဖြင့်လျမ်းတွက်ကာ အိမ်ရွှေလမ်းတွင် အရှေ့လန်ဒန်ရပ်ဂါးအသင်းနှင့်လက်ဆွဲနှုံးတော်ဆက်ခြင်းကို ဆက်လုပ်သည်။

တောင်အာဖရိကနိုင်ငံသည်ပြဿနာထုတည်၏ ထိပ်ဖျားတွင် ရောက်နေသည်။ ဟာနိအားလုပ်ကြုံသတ်ဖြတ်မှုသည် ပြည်တွင်စစ်ဆိုတွန်းပို့နိုင်သည်။ ဟာနိ၏ သန်းပေါင်းများစွာသောထောက်ခံသူတို့သည် ကလဲစားချေရန်လှုံးဆော်ပြီးလူဖြောကြုံလူမည်းအကြားစစ်ပွဲကို အစပျိုးပေးစေနိုင်သည်။ ထိုအနေအထားကိုမင်အဲလားမည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မလိုလားပါ။ သို့သော် လက်ရှိအချိန်တွင် သူလုပ်နေသည့်အလုပ်ကို ဆက်လုပ်သင့်သည်ဟု ယူဆသဖြင့်အရှေ့လန်ဒန်ရပ်ဂါးအသင်းအားနှုံးတော်ဆက်ခြင်းအလုပ်ကို ဆက်လုပ်သည်။

မင်အဲလားပြီးလိုက်၊ ရယ်စရာပြောလိုက်နှင့် ရပ်ဂါးအသင်းကို ပြီးအောင်နှုံးတော်သည်ကို ကျွန်တော်ပြုတင်းပေါက်မှကြည့်နေလိုက်သည်။ မကြာမိ သူနှင့်မှုန်သောမျက်နှာထားဖြင့် စာဖတ်ခန်းသို့ သူပြန်ဝင်လာသည်။ သူထိုင်ချလိုက်ပြီးနောက် ပထမဆုံးပြောလိုက်သည်မှာ ‘သူတို့ယာဂုလာချဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလားလို့ ခင်ပျားသွားကြည့်ပေးပါလား’ ဟု ကျွန်တော်ကိုပြောသည်။ ကျွန်တော်မီးဖို့ချောင်သို့ သွားပြောလိုက်ပြီး နံနက်စာလာချပြီးသောအခါ ကျွန်တော်တို့ တိတ်ဆိတ်စွာစားသောက်ကြသည်။ မင်အဲလားက အတွေးနယ်ချဲ့နေသည်။

သူယာဂုလာချပြီးသည်အခါ သူဖိုင်ယာရီစာအုပ်ကို တောင်းသည်။ ထိုနောက် သူနှင့်အရင်နှီးဆုံးလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဆီသို့တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်အမြှေ့ဖြန့်ဆက်သည်။ ဂျိုဟန်နှစ်ဘတ် သိပြန်ရန်လည်းစိစည်းသည်။ လုပ်ကြုံသတ်ဖြတ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ရဲစုစစ်း

ထောက်လှမ်းရေးရလဒ်ကိုလည်း မေးသည်။ ဟာနိအသတ်ခံရခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ထိုညနေတိပို့တွင် သူစကားပြောဆင့်ကြောင်းလည်း ပြောသည်။ မေးခွန်းမားလည်းမေးအဖြေများလည်းပေးပြီး အသံခ်ပြတ်ပြတ် နှင့်ပုံမှန်ပြောဆိုသည်။ ပြီးဆုံးသောအခါသူထိုင်ရာမှုထလိုက်ပြီး ကျွန်တော်နှင့်အင်တာပူးမလုပ်နိုင်တော့သည့်အတွက်ယဉ်ကျေးစွာတောင်းပန်သည်။ ထို့နောက် အခန်းတွင်းမှ ထွက်သွားသည်။

လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုနောက်ပိုင်းရက်များတွင် သတင်းစာများတွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူများအကြားပြောဆိုကြသောစဓားများတွင်လည်းကောင်း၊ အေအင်နှစ်အတွင်း၌ပင်လည်းကောင်း ဟာနိ၏သေဆုံးမှုကြောင့်များတွင်လေးကြော်နေသည်၊ များများနေသည်ဟု ပြောကြသည်။ အမှန်တကယ်တွင်သူသည်တည်ပြုမြတ်အေးဆေးစွာရှိပြီးအခြေအနေကိုဝေဖန်ပိုင်းခြားကာ လာလတ္ထားသောအနာဂတ်အတွက် စီမံချက်ချဖြီးလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှု၏ အကျိုးဆက်ကိုလည်း ထွက်ဆသည်။ ကျွန်တော်မင်္ဂလားနှင့်အတူရှိနေသည့်အချိန်အတွင်း ဘေးကျပ်နဲ့ကျပ်ကာလတစ်ခုတွင်သူသည်အထူးတည်ပြုမြတ်ပြီး သူပတ်ဝန်းကျင်မှုအဖြစ်အပျက်များကိုပင် နေးကွေးသွားစေသည့်သက်ရောက်မှု ရှိသည်ဟု ထင်ရသည်။

ထိုညက နှင့်တော်တိပို့တွင် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုအကြောင်းပြောဆိုဆွေးနွေးသည်မှာ ထိုစဉ်ကသမ္မတအက်စ်ဒုတလူဗြိုက်တို့ကလတ်မဟုတ်၊ မင်္ဂလားဖြစ်သည်။ ပြည်သူများ၏မျှော်လင့်ချက်နှင့်စို့ရို့ကြောင့်ကြမှုတို့ကို ရင်ဆိုင်ဆွေးနွေးသွားနှင့်တော်သမ္မတမဟုတ်၊ မင်္ဂလားဖြစ်သည်။ ဒီကလတ်ကသတင်းကြညာချက်တစ်ခုကို ထုတ်ပြန်စေသည်။ လူသတ်မှုအပြီး၊ ရဲများစုစမ်းဖော်ထုတ်ချက်အရ လူသတ်သမားမှာ တောင်အာဖရိကသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်လာသည့် ပို့လန်နှင့်သားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူကို ဖမ်းမြတ်သည်မှာ ဒေတ်ချုပ်အာဖရိကန် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က သူကားနံပတ်ကို အလွတ်ကျက်မှုတိပြီး ရဲသို့ သတင်းပို့၍ ဖြစ်သည်။ ထိုညက မင်္ဂလားမြန်ခွန်းပြောသည့်အခါသူမျှက်နှာသွင်ပြင်မှာ ဝမ်းနည်းညီးငယ်နေသည်။

‘ဒီည ကျွန်တော် တောင်အာဖရိကသားမှုန်သမျှ လူဖြူဖြစ်စေလူမည်းဖြစ်စေကျွန်တော်ရင်ထဲက လိုက်လျှော့နှုတ်ခွန်းဆက်ပါတယ်။ လူဖြူတစ်ယောက်ဟာ ကျွန်တော်တို့နှင့်ကို မှန်းတီးမှုတွေနဲ့ရောက်လာပြီးဆုံးရွားလှုတဲ့ပြစ်မှုကို ကျျှါးလွှန်တယ်။ ကျွန်တော်တို့နှင့်ကို ဘေးခုက္ခာရောက်အောင်တွန်းပို့တယ်။ ဒီလူသတ်သမားကို တရားစီရင်နိုင်ဖို့အတွက်ဒုတ်ချုပ်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က သက်စွန်ဆုံးဖျေားကြီးပမ်းခဲ့တယ်။ ခရစ်ဟာနိကိုသွေးအေးအေးနဲ့ သတ်တဲ့အာမှုဟာ ဒီနိုင်ငံသာမကတစ်ကဗ္ဗာလုံးကို ထိတ်လန့်စေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပူဇွဲးသောကနဲ့အမျက်ဒေါသဟာခံခေက်လျပါတယ်။ အခုအဖြစ်အပျက်ဟာနှင့်ရေးပဋိပက္ခနဲ့ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုကိုရင်ဆိုင်ခံစားနေရတဲ့ သန်းပေါင်းများစွာသော လူတို့ကို စိတ်ထိခိုက်စေတဲ့ဖြစ်ရပ်ဆီးတစ်ခုပါပဲ’။

သူ၏မိန့်ခွန်းကိုအောက်ပါအတိုင်းနိဂုံးချုပ်သည်။

‘အခုအချိန်ဟာကျွန်တော်တို့အားလုံးအတွက် အရေးပါတဲ့ အပြောင်းအလဲအချိန်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ချမှတ်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေဟာကျွန်တော်တို့နာကြည်းချက်၊ ကျွန်တော်တို့ပူဇွဲးမှုနဲ့ကျွန်တော်တို့အမျက်ဒေါသကို အသုံးပြုပြီးရှေ့လျှောက် ကျွန်တော်တို့နှင့်အတွက် တစ်ခုတည်းသောတရားရှုည်းရဲလဒ်ကို ရအောင်စွမ်းဆောင်နိုင်မလားဆုံးတာကို အဆုံးအဖြတ်ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဆုံးလိုတာကပြည်သူတွေကိုယ်စားလှယ်တွေက ပြည်သူတွေအတွက် စီမံအုပ်ချုပ်တဲ့စနစ်ကို ကျင့်သုံးဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်’။

သူတောင်အာဖရိက၏သမ္မတဖြစ်လာပြီးနောက်နှစ်အတော်ကြောတွင် ကျွန်တော်အား အတွင်းစကားပြောပြုချက်အရ ဟာနိအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပြီးရက်ပိုင်းကာလသည် တောင်အာဖရိကအနေဖြင့် လွှတ်လပ်သည့် ဒီမိုကရေစိနှင့်ဖြစ်လာရေးကိုထိခိုက်စေနိုင်သည့်ကာလ ဖြစ်ပြီးသူခုစွမ်းလှသည့်နှင့်တွင် ယခင်က တစ်ခုမြှုမြှုပြုဖူးသည်အတိုင်း အတာဖြင့် လူမည်းမှုလူဖြူကို တိုက်ခိုက်သည့်လူမျိုးရေးစစ်ဖြစ်နိုင်သည်

အချိန်ကာလလည်းဖြစ်သည်။ ဤဘေးကျပ်နဲ့ကျပ်ကာလတွင် သူ၏ချင့်ချိန်တဲ့ပြန်မှုသည် တောင်အာဖရိကပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်အောင် ကာကွယ်ရာတွင်အမိကအခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်သည်။

တစ်ခါတစ်ရုံ တည်ပြုမေးဆေးမှုသည် ညွှန်းရာ ရောက်သည်။ သို့သော် မင်္ဂလားက ဂရမ်စိုက်ပါ။ သူသည် အေးဆေးတည်ပြုမေးဆေးမှု မှားမိန့်သည့်အနေအထားကို စိတ်လှပ်ရှားခြင်းနှင့် စိတ်လှပ်ရှားလွယ်သည့်အနေအထားထက်ပိုနှစ်သက်သည်။ သူကာကို တောင်းမြို့မှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ထံမှာရသည် စေတစ်စောင် အကြောင်း ပြောပြရသည်ကို နှစ်သက်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးက မင်္ဂလားအကျဉ်းထောင်မှုလွှတ်ပြီးပြီးချင်း မြို့တော်ခန်းမအပြင်ဘက်တွင် ပထမဦးဆုံးကျင်းပသည့်ဟောပြောပွဲထို တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကမင်္ဂလားထောင်မှုလွှတ်လာ၍ ဝင်းသာကြောင်း၊ တောင်အာဖရိကကို စည်းလုံးညီညွတ်ရန်ဆောင်ရွက်ရာတွင်အောင်မြင်ရန် မျှော်လင့်ကြောင်း၊ သို့သော် မင်္ဂလား၏မိန့်ခွန်းမှားပျင်းစရာကောင်းလှုကြောင်း ရေးထားသည်။ မင်္ဂလားက ထိုစာအကြောင်း ပြောတိုင်းအားရပါးရရှယ်သည်။ တကယ်ပင်၊ မည်သူမျှအကျဉ်းထောင်မှုလွှတ်လာသည့်နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားကို အဟောအပြောကောင်းသူတစ်ဦးဖြင့် မရောထွေးနိုင်ပါ။ တစ်ခါတစ်ရုံ သူက လျော့ရေနေသည့်မျက်မှန်တစ်လက်ကို တပ်ပြီးမိန့်ခွန်းရည်ကြီးများကို ဌီးငွေ့ဖြင့်ဖွံ့ဖြိုးဆောင်ရွက်ပေးပို့ပြုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်းတော် သူကို မေးသည်။ ‘လူတွေက ဆရာကြီးရဲ့မိန့်ခွန်းတွေကို ပျင်းစရာကောင်းတယ်လို့ဝေဖန်ကြတယ်။ အဲဒီအပေါ် ဘာပြောချင်ပါသလဲ’

‘ကျွန်းတော်အနေနဲ့ ပရီသတ်အုံကြလာအောင် လှုံးဆော်တရားဟောသူတစ်ယောက်မဖြစ်အောင် ကြိုးစားတယ်။ လူတွေက ကျွန်းတော်တို့ အခက်အခဲတွေကို ဘယ်လို့ဖြောင့်းနေလဲလို့ သိချင်ကြတယ်။ ကိစ္စရပ်တွေကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းနဲ့ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ရှင်းပြစေချင်ကြတယ်။ ကျွန်းတော် ရင့်ကျက်လာခဲ့ပြီ။ ကျွန်းတော်ငယ်ငယ်

တုန်းက တော်လှုန်လိုတဲ့စိတ်ရှိတယ်။ လူတိုင်းကို တိုက်ခိုက်တယ်။ စကားကြီးစကားကျယ်တွေ ပြောတယ်။

မှန်သည်။ သူ ငယ်စဉ်က မကြာခက် ဆူပူမှုဖြစ်ရန် ဖန်တီးဖူးသည်။ သို့သော်ယူအခါတွင်သူကြီးငွေ့စရာကောင်းပြီး ယုံကြည်ထိုက်သည့်ရှုခြင်းသည် ရဲရဲတောက်တက်ကြပြီးမရောရာသောသူ ဖြစ်ရှုခြင်းထက် ပို့သာသည်ဟု သူခံယူသည်။ သူမှတ်ချက်များ၊ အဖြေများ ပြည့်စုံရှင်းလင်းမှုရှိရန် သူလိုလားသည်။ လူများအနေဖြင့် ယုံကြည်ကိုစားနိုင်ခြင်းနှင့်ခိုင်လုံးခိုင်ခြင်းတို့အတွက် ဌီးငွေ့စရာကောင်းခြင်းကို သည်းခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်သည်။

တစ်ခါတစ်ရုံ သူ၏အေးအေးမှန်မှန်စတိုင်လ်သည် နည်းပူးပါးဟာ တစ်ခု၊ ကျူးကျွစ်ဆုံးလို့ ကိုယ်ခံပညာအမျိုးအစားတစ်ခုဟု ထင်ရသည်။ အာမက်ကသရာဒါ တစ်ခါက ကျွန်းတော်ကိုပြောဖူးသည်များ၊ အကျဉ်းထောင်တွင်မင်္ဂလားသည် ကျားထိုးကစားနည်းကို နှစ်သက်သည်။ ရောဘင်ကျွန်းအကျဉ်းထောင်၏ ကျားထိုးချုန်ပို့ယူဖြစ်သည်။ မင်္ဂလား၏ပူးပါးဟာတစ်စိတ်တစ်ဦးမှာ သူ၏ ကစားနည်းဖြင့်ပြင်ဘက်၏ စိတ်ဓာတ်ကျအောင်လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူကျားကွက် ရွှေ့ရန်ယူသည့်အချိန်သည် ကြာမြင့်သည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေများကို သေချာထွေးဆသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံ သူပြုင်ဘက်ကို စိတ်အနောင့်အယှက် ဖြစ်စေမည်ဆိုသည် ကိုသိထားလျှင် သူအနေဖြင့် ကစားကွက်ရွှေ့ရန်အချိန်ကို လိုသည် ထက်ပိုယူသည့် အလေ့အထရှိသည်။

သူ၏အီကပြုင်ဘက်များထဲမှတစ်ဦးမှာခွန်ဒေးပစ်ဆိုသည် အကျဉ်းသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ထိုသူက မင်္ဂလားကို မကြာခက်စိန်ခေါ်တတ်သည်။ ရောဘင်ကျွန်းချုန်ပို့များ မင်္ဂလားမဟုတ်ဘဲ သူဖြစ်လိုသည်။ ကျွန်းတော်တစ်ခါက ဒေးပစ်အကြောင်း မင်္ဂလားအားမေးရေ ဒေးပစ်သည်အကျဉ်းထောင်အာကာပိုင်များကိုခုခံရာတွင် သိဇ္ဈိရှိခြင်း၊ အတွက် ပေါ်လှင်ထင်ရှားသည်ဟုပြောပြသည်။ သို့သော် အကားပိုင်များကို ခုခံနိုင်သည် သူအရည်အချင်းသည် ကျားထိုးကစားနည်းတွင်

၄၆ မြန်းဆီ (Mra Hninzi)

ဆရာတစ်ဆူ မဖြစ်စေနိုင်ဟု မင်အဲလားက မှတ်ချက်ချသည်။

‘သူမှာ အားကစားစိတ်ဓာတ် မရှိဘူး၊ ပြိုင့်ပွဲတစ်ခု ကစားတိုင်း သူစိတ်ဓာတ် ပြောင်းလဲတယ်’။ မင်အဲလားက ပြီးပြီး ပြောသည်။ ‘သူက လိုအပ်တာထက် ပိုပြီး မာန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က အေးအေးအေးအေး ကစားတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ အေးအေးတဲ့ကစားနည်းကြောင့် ပြိုင်ဘက် တွေ စိတ်ဓာတ်ကျေတယ်။ ဒေးပစ်က အားလုံးထဲမှာအားနည်းချက် အရှိ ဆုံးပဲ’။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ပင်ကိုစရိုက်ကို မွေးရာပါဟု ထင် ကြသည်။ သို့သော် မင်အဲလားအတွက်မူ ပင်ကိုစရိုက်သည် သူလူပုဂ္ဂ သောအရာဖြစ်သည်။ သူလူငယ်ဘဝက ကမူးရှားထိုးလုပ်တတ်ပြီး စိတ်ဆီးလွှာယ်သည်။ အကျဉ်းထောင်မှတွက်လာသော သူသည် ထိုပင်ကို စရိုက်တို့၏ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်ပြီး သူကိုကျွန်ုပ်တို့အောင် မည်သိမျှ မလုပ်နိုင်ပါ။ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုမချမှု အချိန်ယူသည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေ အားလုံးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်မချမှု အခြေအနေ တစ်ခု၏အနေအထားကိုအပြည့်အဝသိရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ် တို့တို့အရာကိုမပိုတ်မသုန်လုပ်ရမည်ဆိုလျှင် တုံဆိုင်းရပ်တန်သွားလိမ့် မည်။ သို့သော် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို မချမှု ရရှိင်သမျှအချက်အလက် အားလုံးကို ချိန်ဆခြင်း၏တန်ဖိုးကို မင်အဲလား၏နမူနာမှ သိနိုင်သည်။ သူဘဝတစ်လျှောက်လုပ်မိသောအမှားအယွင်းအများစုသည် မြန်မြန် ဆန်ဆန်လုပ်မိသည့်လုပ်ရပ်များကြောင့်ဖြစ်ပြီးနေ့ကွေးသည့်လုပ်ရပ် များကြောင့်မဟုတ်ပါ။ သူကပြောလိမ့်မည်၊ ‘အလောသုံးဆယ်မလုပ်ပါ နှင့်၊ စဉ်းစားပါ၊ ဝေဖန်ပိုင်းခြားပါ၊ ထိုနောက်မှ လုပ်စရာရှိသည်ကို လုပ်ပါ’။

ရွှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်ပါ

မင်အဲလား၏ဘဝတစ်လျှောက်တွင်သူသည် ဦးဆောင်နိုင်ခွင့် ရရှိနိုင်းစားသည်။ သူသည် စစ်သားတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့လျှင် သေနတ် ပစ်ကျင်းမှုခုန်တွေကိုပြီး စစ်မြေပြင်ကိုဖြတ်ကာ ညာသံပေးပြီး ချီတက်မည်သူမျိုးဖြစ်သည်။ သူအယူအဆများ၊ ခေါင်းဆောင်များသည် ဦးဆောင်ရုံးမြင့်မပြီး၊ ဦးဆောင်နေသည်ကို လူအများမြင်တွေ့သင့်သည်။ ယင်းသည်ခေါင်းဆောင်အလုပ်၏လိုအပ်ချက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ အခြား လူများကသူသည် အဆိုပါစွဲစားမှုမျိုးကိုလုပ်ရန်ဆန္ဒမရှိဟု ပြောမည် ကို သူတိုးရိမ်သည်။ လူမှုဆက်ဆံရေးများတွင်လည်း မည်သူမဆို မိမိ လူမှုရေးကဏ္ဍတွင် ဦးဆောင်သင့်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။ တစ်ခုခု ကြောင့် စိတ်အနောင့်အယူက်ဖြစ်နေသည်။ တစ်ဦးဦးကမျှတစ္ဆေးဆက်ဆံမှု မရှိဟု သင် ထင်လျှင် သင်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရမည်။ ယင်းသည်လည်း ဦးဆောင်ခြင်းပင်။

ရွှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်သည်ဆိုရာဝယ် အမိပ္ပါယ်အမျိုးမျိုး ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရုံ ထိုအမိပ္ပါယ်ကို သူရော်ဘင်ကျွန်းစရောက်စဉ် ကကဲ့သို့ တိုက်ရှိက်အမိပ္ပါယ်ယူသည်။ ကျွန်းကို ဝင်ရောက်လာသည် အကျဉ်းသားများ၏ ထိပ်စဉ်းတွင် သူနေရာယူလိုက်သည်။ အစောင့်များက ရှိုင်းပြစ္ာ စိုက်ကြည်သည်။ မခံချိမ်ခံသာ ဖြစ်အောင်ပြောသည်။ သို့သော် ထိုအနေအထားကို မည်သူတို့ပြန်ရမည်ကိုအခြားသူများကိုပြ

သလို၍ သူပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အစကန္တီးကပင် အစောင့်များက မဖောက်သော်လည်းကောင်းမှုများ ရပ်တည်ခုခံရမည်ဟု သူအပေါင်း အဖော်များကို ပြောသည်။ ထိုသို့ရှုပ်တည်ခုခံရာတွင် သူ ဦးဆောင် သည်။

သို့သော် ရွှေတန်းမှ ဦးဆောင်သည်ဆိုရာတွင်လူအများ အာရုံး စိုက်ခြင်းမရှိသည့်လုပ်ရပ်များလည်းရှိသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အထူး အခွင့်အရေးများမယူဘဲ အခြားအကျဉ်းသားများနည်းတူ အလုပ် လုပ်ခြင်း၊ ဥပမာ- ထောင်ကြပ်၏ဆီးအိုးများ၊ သို့မဟုတ် အကျဉ်းသား အဖော်များ၏ဆီးအိုးများကိုဆေးကြောခြင်း အလုပ်မျိုးကိုလည်း သူ မရှောင်ပါ။ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအတွက် ယုတ်နိမ့်သောအလုပ်ဟူ၍ မရှိပါ။ အယ်ဒီဒယ်နိယယ်ဆိုသူက ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ အစောင့်တွင် သူရော်ဘင်ကွန်းသို့ စရောက်စဉ်က မင်္ဂလားက အကျဉ်း ထောင်ဝင်းကိုဖြတ်လျှောက်ပြီး သူအား လာနှုတ်ဆက်ကြောင်း ပြောပြ သည်။ ဒယ်နိယယ်သည် မင်္ဂလားကို အုံသြေးစားသည်။မင်္ဂလားကို ကြည့်နေရရှုနှင့်စိတ်ဓာတ်တက်ကြသည်ဟု ပြောသည်။

‘မင်္ဂလားရဲ့ခမ်းနားမှုကအဲဒါပဲ။ သူလမ်းလျှောက်ပုံ၊ သူကိုယ် ဟန်အနေအထား၊ အဲဒါတွေဟာတြားအကျဉ်းသားတွေကို စိတ်တက် ကြဖေတယ်။ ယုံကြည့်ချက်အပြည့်နဲ့ သူလမ်းလျှောက်ပုံကို ကြည့်ရ တာဟာ ကျွန်တော်ကိုလည်း စိတ်တက်ကြဖေတယ်’။ မင်္ဂလား လမ်း လျှောက်သည့်ဟန်ပန်သည် သူရွှေတန်းမှ ဦးဆောင်နေခြင်းပင်ဖြစ် သည်။

ဒယ်နိ (ဒယ်နိယယ်အား လူတိုင်းခေါ်သည့်နာမည်) ပြန် ပြောင်းသတိရသည်မှာ တစ်ကြိမ်တွင် သူနေထိုင်မကောင်းဖြစ်၍ သူ ဆီးအိုးကို သူဆေးရန်အားအင်မရှိပါ။ မင်္ဂလားက သူအခန်းကျဉ်းနားမှ ဖြတ်လျှောက်ချိန်တွင်သူဆီးအိုးကို ကောက်ယူသွားပြီး ရေချိုးခန်းတွင် သွားဆေးပေးသည်။ မည်သူမျှ အခြားသူ၏အားဖြောက်ဆုံးပြောသောစကား လုံးများပင် ဖြစ်သည်။

ဒယ်နိထံ လာသည်။ နယ်လ်ဆန်သည်အကျဉ်းထောင်တွင်း အကြီးဆုံး အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ သူမည်သူကိုမဆို ဒယ်နိအား ကူညီ ရန် ညွှန်ကြားနိုင်သည်။ သို့သော် ‘သူဆီးအိုးကို ချို့ကြားမှာ ညျပ်ထား တယ်။ ပြီးတော့ သူက ‘ဒယ်နိ သက်သာရဲ့လား’ လို့ မေးပြီး ကျွန်တော် ဆီးအိုးကို ကောက်ယူလိုက်တယ်’။

မှန်သည်၊ ရွှေတန်းမှ ဦးဆောင်သည်ဆိုရာဝယ် ကိုယ်စွမ်း ကိုယ်စဖြင့် လက်ဦးမှုရယူခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။ မင်္ဂလားဘဝ တစ်လျောက်တွင်အကျပ်အတည်းဆိုက်နေသော လမ်းခွံဆုံးမြှုပ်သွား သူလက် ဦးမှု ရယူတတ်သည်။ သူသည် အေအင်နိစီလှေငယ် အဖွဲ့ချုပ်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ် အာခံဖိဆန်ရန် လှုံးဆော်ရေးတွင် စေတနာ့ဝန်ထမ်းခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ သူကလက်နှက်ဖြင့် တွန်းလှန်မှု ပြုလုပ်ရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုဦးဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၃-၆၄ ခုနှစ် ရှုပိုးနီးယားတရားခွင့်ကိုလည်းသူအားကြိုးမြှုပ်ပေးရန်စိန်ခေါ်သည်။ သူအားတစ်သက်တစ်ကွန်းပြစ်၏ကျော်သည့်တရားခွင့်တွင် သူက ‘အပြစ်မရှိပါ’ ဟုထုချေသည်။ သို့သော်လူအခွင့်အရေးနှင့်လွှတ်လပ်ခွင့်ကိုခုခံကာဗျယ်ခြင်းအတွက် အပြစ်ရှိသည်၊ မျှတဲ့မှု မရှိသော ဥပဒေ များကို တိုက်ခိုက်ခြင်းအတွက်အပြစ်ရှိသည်၊ ဖိနှိပ်ခံနေရသော မိမိတို့လူမျိုးများအတွက်တိုက်ခိုက်ပေးခြင်းအတွက် အပြစ်ရှိသည်’ ဟု ထုချေ သည်။ နှင့်တော်အစိုးရကိုဖြတ်ချုပ်စီမံခဲ့သည်ကိုဝင်းခဲ့သည်။ ထိုပြစ် ချက်အတွက် သော၏ချမှတ်ခံရဖွယ်ရှိသည်ကို သိထားသော်လည်း တွန်းဆုတ်မှု မရှိပါ။ တရားခွင့်တွင် သူ၏ အပြီးသတ် ထွက်ဆုံးချက်အဖြစ် သူ လေးနာရီကြား စကားပြောပြီး အောက်ဖော်ပြပါ စကားလုံးများဖြင့် နိဂုံးချုပ်သည်။ ထိုစကားလုံးများသည်သူအကျဉ်းထောင်မှ ပြန်လွှတ်မည့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်အထိ အများပြည့်သူအားနောက်ဆုံးပြောသောစကားလုံးများပင် ဖြစ်သည်။

‘ကျွန်တော်ဘဝတစ်လျောက် ကျွန်တော်ဟာ အာဖရိကန်လူမျိုး တွေရဲ့ရှုန်းကန်လှပ်ရှားမှုမှာ စူးစိုက်နှစ်ဖြုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ

လူဖြူတွေရဲ့လွမ်းမိုးမှာကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါတယ်။ လူမည်း လွမ်းမိုးမှာ ကိုလည်းဆန့်ကျင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျန်တော်အနေနဲ့ ဒီမိုကရေစိစနစ်နဲ့ လွှတ်လပ်တဲ့လူမှုအသင်းအဖွဲ့ပေါ်ပေါက်ရေးကို အမြတ်တန်း စံထားပါတယ်။ ဒီစနစ်မှာ လူတိုင်းဟာ ညီညွှတ်စွာအတွေတက္က နေထိုင်ကြပြီး၊ သာတူညီမျှ အခွင့်အလမ်းများလည်း ရက်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစံအတွက် ကျန်တော်အသက်ရှင်နေတာဖြစ်ပြီး ကျန်တော် အရယူနိုင်မယ်လိုလည်း မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လိုအပ်မှုရှိခဲ့ရင် ဒီစံအတွက် ကျန်တော် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။

သူ စကားပြောပြီးသည်အခါ တရားခွင့်တွင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ထိုစကားများသည် သူ၏နောက်ဆုံးစကားများဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်ကိုသိထားပြီးပြောသောစကားများ ဖြစ်သည်။

သို့သော် မင်္ဂလား၏မည်သည်လုပ်ရပ်မျှ ၁၉၈၅ ခုနှစ် သူ အကျဉ်းထောင်စဲရှုံးနေဆဲကာလက လူဖြူအထိုးရနှင့်လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးမှု များပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကဲ့သို့ အန္တရာယ် မများခဲ့ပါ။ ထိုကဲ့သို့တွေ့ခုံခြင်းသည် သူတို့အဖွဲ့အစည်းလှပ်ရှားမှု၏ယုံကြည်ချက်မှန်သမျှကို ချိုးဖောက်ရာကျသည်။ ဆယ်စုံမှုးစွာ သူတို့ယ်တိုင်အများပြည်သူကို ပြောဆိုတင်ပြခဲ့သည်များနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သည်။ သူအားသစ္စာဖောက်ဟုအမည်တပ်ပြီးသူတို့လှပ်ရှားရေးမှုဖယ်ရှားနိုင်သည်။ နိုင်ငံကိုလည်း ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်စေနိုင်သည်။ သို့သော်သူက လုပ်စရာရှိသည်ကို လုပ်သည်။ မလွှဲမရောင်သာ၍ ကြံ့တွေ့ရသည့်အက်အခဲကိုရင်ဆိုင်ရန်အချိန်မဆွဲသင့်ဟု တွေ့ခေါ်သည်။ ထိုတစ်ခကေတာအတွင်း ပြောင်းလဲမှုကို အပြင် လူမှာကြည့်လွှင် ပြန်းခဲ့မြန်ဆန်သည်ဟု ထင်ရသောလည်း သူဘဝတစ်လျှောက်အခြားဆုံးဖြတ်ချက်များနည်းတူ ယင်းသည်လည်း ရှည်လျားကွေ့ကောက်သောသမိုင်းကြောင်း ရှိသည်။

ထိုသမိုင်းကြောင်းသည် ပိုးလ်စမိုးအကျဉ်းထောင်တွင် စတင်သည်။ မင်္ဂလားအား ထိုထောင်သို့ ရော်ဘင်ကျန်းထောင်၌ ၁၈ နှစ်ကြာမြှင့်ပြီးသည်အချိန်တွင် ပိုးလိုက်သည်။ ပိုးလ်စမိုးအကျဉ်းထောင်သည်

ကိုပ်တောင်းမြို့ဆင်ခြေဖိုး၏ သပ်ရပ်လှပသောအစွန်တစ်နေရာမှ တောင်ရိပ်တစ်ခု၌ တည်ရှိသည်။ ထိုတောင်သည် ဆေးဖြူသုတေသနားသောထောင်နဲ့ရုံးမြှောက်ဘက်တွင်ရှိသော စတင်းဘတ်တောင်တန်းဖြစ်သည်။ ထောင်သို့ရောက်ရန် သင်သည်မြို့၏ တစ်လမ်းသွားလမ်းများ တစ်လျှောက် သင့်ကားကို မောင်းရသည်။ လမ်းတွင်အိမ်ရှေ့ မြှောက်ခင်းပြင်များ၌ စက်သီးများရပ်ထားသည့် သေသပ်သောအမိမိလေးများကို ဖြတ်ကျော်ရသည်။ ထိုနောက် လူနေရပ်ကွဲက်တစ်ခု၏ အမှတ်အသား မရှိသောလမ်းဆုံးတွင် သင် ညာဘက်ကိုချိုးကွေ့လိုက်ပါက ပိုးလ်စမိုးအထူးလုံခြုံရေးအကျဉ်းထောင်၏ထူထုလိုင်ခဲ့သော ဂိတ်တံခါးကို မြင်တွေ့ရမည်။

အကျဉ်းထောင်တစ်ခု သာယာနိုင်စွမ်းရှိသောက် ပိုးလ်စမိုးအကျဉ်းထောင်သည်သာယာသည်။ ကားအဝင်လမ်းတွင် ဥယျာဉ်များနှင့်ပန်းမြောင်းများ ရှိသည်။ ထိုမှတ်တစ်ဖန် မီးခါးနေရာင်ရှိသည်ကွန်ကရံအဆောက်အအုံခပ်နိမ့်မိမ့်သို့ သင်ရောက်မည်။ ပိုးလ်စမိုးတွင် မင်္ဂလားသည်ရော်ဘင်ကျန်း၏ သဘာဝအလှယ်မျိုးကိုမခံစားနိုင်ပါ။ နေပူခာလုံနိုင်ခြင်းမျိုးလည်း မရှိပါ။ သို့သော်အစားထိုးနှစ်သိမ့်မှုများရှိပါသည်။ သူမြို့သားစုသွေးလာတွေ့ရန်ပို့မြို့လွှာယ်ကူသည်။ အစားအသောက် ပိုးကောင်းသည်။ မြို့တွင်ဖြစ်၍ ကဗျာကြီးနှင့်ဆက်စပ်မှုပို့ရှိသည်ဟု သူခံစားမြို့သည်။ သူနှင့်အတူ ရွှေ့ပြောင်းလာရသည့် ရော်ဘင်ကျန်းမှ အကျဉ်းသားဖော် လေးဦးဖြစ်သည့် ဝါလိုက်တော်စွဲးလူး အာမက်ကသာဒရာ၊ ရေမွန်မလာဘာနှင့် အင်ဒရုံးမလန်ဂါယ်နီတို့နှင့်အတူထောင်အခန်းကျယ်တစ်ခုတွင် မူဝါဒနေထိုင်ရသည်။ ထိုအခန်းသည် အထက်တန်းကျောင်းဘတ်စကောက်သောအားကစားရုံးတစ်ခုအလားကျယ်ပြန်ပြီးအဆောက်အအုံ၏ တတိယထပ်တွင်ရှိသည်။ ထိုပြင် အခန်းကျယ်၏အပြင်ဘက်တွင် ကျယ်ပြန်သည်ကိုးပတ်တစ်ခုရှိပြီး မင်္ဂလားအားထိုကုန်းပတ်တွင် ဥယျာဉ်တစ်ခုစိုက်ပျိုးရန် ခွင့်ပြုချက်ပေးထားသည်။

၁၉၈၅ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလားအကျဉ်းကျသည်မှာ ၂၂ နှစ်ရှိပေါ်။ တောင်အာဖရိကအတွင်း အပါသိုက်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးလုပ်ရှားမှ သည် ပိုမို ပြင်းထန်လာသည်။ ရန်စွဲယူနှင့်ငါးဝါ ဖြစ်လာသည်။ အေ အင်နှစ်၏ တောင်အာဖရိကအား ‘ထိန်းမရသော’ နယ်မြေဖြစ်စေရေး ကြီးပမ်းမှုသည် မြို့နယ်များကို စစ်မြေပြင်တစ်ခုသို့အသွင်ပြောင်းစေ သည်။ နေ့စဉ်အံကြော်များသည် ကမ္ဘာ့ညာနေခိုင်းသတင်းများ၏ ခေါင်းကြီးပိုင်းဖြစ်နေသည်။ စုပေါင်းလုပ်ရှားမှုနှင့်ယူနှစ်ကို တက်ဖိမ့်ကရက်တစ်ရွှေတန်းအာမည်ရှိရာပေါင်းများစွာသောအပါသိုက်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး၊ ၁၇၉၆.အစည်းများ၏ ကွပ်ကဲရေးအဖွဲ့အစည်းကြီးသည် အစိုးရကို ဖိအားမပြတ်ပေးနေသည်။ မင်္ဂလား၏အမည်နှင့် ရုပ်ပုံလွှာသည် ကမ္ဘာအနှစ်အပါသိုက်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေးလုပ်ရှားမှု၏သက်တဖြစ်လာ သည်။

ထိနှစ်တွင်ပင် မင်္ဂလားသည် ပရောစတိတ်အကျိတ်ရောင် သဖြင့် ဆရာဝန်များက ခွဲစိတ်ရန် အကြော်ပြုသည်။ လုံခြုံရေးတင်းကျပ် စွာဖြင့်သူအား ကိပ်တောင်းမြို့၏ ဟောလှုပိုင်းဆေးချုံသို့ ခေါ်သွားပြီး ခွဲစိတ်စေသည်။ သူရော်ဘင်ကျွန်းတွင် ရှိစဉ်က မြို့သို့အကြောင်းကိစ္စ ရှိခြားတက်ရလွင်သူအလွန်မှုန်းတီးသည်။ သူအားအခြားလူမည်းအကျဉ်းသားများနှင့်မခြား ဆက်ဆံသည်။ တစ်ခါက သူတို့အား တောင်အဖရိ က လူဖြူတို့စီးနေကျလော်ဝမ်းပိုက်တွင်ထားစဉ်အပေါ်မှုခရီးသည်များ က တံတွေးဖြင့်လှမ်းထွေးကြေကြာင်း သူကျွန်းတော်ကို ပြောပြဖူးသည်။ ရောဘင်ကျွန်းတွင် မည်မျှစောက်းမောက်းခံရသည်ဆိုစေ၊ ထိုနေရာ ပြင်ပတွင် အရှက်တက္ကာ ဖြစ်ရခြင်းကို မမိပါ။

ယခုတစ်ကြိမ်းသည် ထူးခြားမှုရှိသည်။ သူအနေအထားသည် ပြောင်းလဲခဲ့ပေပြီ။ ဆေးရုံ၏သီးခြားအဆောင်တွင် နေသာသည့်အခန်း တစ်ခုနှင့်ထားပေးသည်။ အခန်းတွင်း၌ပုံးများလည်း အလုပ်ဆင်ထား သည်။ သူနာပြုများက တိတ်ဆိတ်သောလေးတားမှုဖြင့် ဆက်ဆံသည်။ ခွဲစိတ်မှုအောင်မြင်သည်။ ပိုးလုပ်မှုးသို့ ပြန်မခေါ်သွားမီ သူ ရက်အတော်

ကြာ အားဖြည့်အနားယူသည်။ ဆေးရုံမှုအထွက်တွင် သူအားအကျဉ်းထောင်၏ဦးစီးအရာရှိတစ်ဦးမှ လာကြော်သည်။ ယင်းသည် ထူးခြားမှု ရှိသည်။ ယခင်က သာမန်ထောင်ကြုံများက မင်ကားဖြင့်သယ်ယူပို့ဆောင်နေကျဖြစ်သည်။ အပြန်ခရီးတွင် အရာရှိက မင်္ဂလားအား သူထောင်သိပိုနှင့်ရောက်လျှင်သူအပေါင်းဖော်များနှင့်အတူ ပြန်နေရမည် မဟုတ်၊ သီးသန့်အခန်းတစ်ခုတွင် နေရမည်ဟုပြောသည်။ အကြောင်းရင်းကို မင်္ဂလားမေးသည့်အခါ အရာရှိက ပခုံးတွန်းပြီး ‘ပရီတိုးရီးယားမြို့က အထက်အမိန့်’ ဟုပြောသည်။

မင်္ဂလား၏ အကျဉ်းခန်းအသစ်သည် ထောင်၏မြေညီထပ်တွင်ဖြစ်သည်။ မောင်ပြီးစိမ့်စိုးစော်သောအခန်း သုံးခန်းပါရှိသည်။ ရော်ဘင်ကျွန်းကို စံပြုပြီး တိုင်းတာမည်ဆိုလျှင် ခမ်းနားသည်။ သို့ သော် သူက ထိုအပြောင်းအလဲကြောင့် အနေခေါ်နေသည်။ သူအနေ အထားကိုရှုထောင့်မျိုးစုံမှ သူသုံးသပ်သည်။ သူအပေါင်းဖော်များ ထံမှဘာကြောင့် ခွဲထားသနည်း။ ဦးစီးအရာရှိက သူအား ဘာကြောင့် လာကြော်သနည်း။ အစိုးရက မည်သည့်ပျုံဟာကို ကျင့်သုံးနေသနည်း။ ပုံမှန်ဆိုလျှင် သူ မကျေနပ်ချက်ကို တင်ပြမည်။ သို့မဟုတ် တရားဝင် စုံစမ်းမည်။ သို့သော် ယခုကိစ္စကိုမဲ့ အချိန်ယူပြီး စဉ်းစားသင့်သည့်ဟု သူစိတ်က ပြောနေသည်။

သူအနေအထားကိုသုံးသပ်ရာတွင်ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်၏ ချို့ငြားများကို မစဉ်းစားဘဲအခွင့်အလမ်းများကို ချို့နိုင်ဆုံးသည်။ သူ၏ အထိုက်နှင့်အထိန်းကျင်အသစ်ပေါင်းများစွာလုပ်ချင်နေခဲ့သည့်အရာတစ်ခုအတွက် အသုံးချို့နိုင်သည့်ဟုသုံးသပ်သည်။ ထိုအရာအတွက် သူ မပုံးမရုံးစမ်းမှုများပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အေအင်နှစ်အေမြင်အရ ယင်းသည် မိမိဘုရားအယူဖြစ်နေသည်။ သူအစိုးရဖြင့် ညီးနှင့်ဆွေးနွေးနိုင်သည်။ ဆယ်စုံနှစ်ပေါင်းများစွာအေအင်နှစ်အေနေဖြင့် အစိုးရမှုအပါသိုက် ဥပဒေများ မရှုပ်သမ်းမချင်းနှင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများအား မလွှတ်ပေးမချင်း ညီးနှင့်ဆွေးနွေးမှုမပြုလုပ်လို့ကြောင်း ငြင်းဆီးခဲ့သည်။ သို့သော်

မင်္ဂလားအနေဖြင့်ကမ္မာပြီးပြောင်းလဲနေသလို သူလည်းထိနည်းလည်းကောင်း ပြောင်းလဲသင့်ကြောင်းရိပ်စားမိသည်။ အေအင်နှစ်အနေဖြင့် လက်နက်ကိုင် ဆူပူမူဖြင့်အစိုးရကို ဖြတ်မချိန်ကြောင်း သူသော ပေါက်သည်မှာ ကြောပေပြီ။ ဆွေးနွေးညီးနှင့်မှုများသာလျှင် ရလို ပေါ်ထွက်စေနိုင်မည်။ ထိုယ်ကြည်ချက်ဖြင့် သူလျှပ်ရှားတော့မည်။

သူ၏အကျဉ်းသားဖော်များဖြင့်အခန်းကျဉ်းတစ်ခုတွင်အတူ နေရလျှင် သူဘာလုပ်လုပ် သီးသန်မဖြစ်နိုင်၊ သူတို့ သိမည်ပင်။ အာဏာ ပိုင်များဖြင့်ဆွေးနွေးလျှင်လည်းသူတို့ကိုပြောပြုရပေမည်။ ယခုမှာ သူ သည်တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေသည်။ အစိုးရဘက်မှုလည်း သူ၏ အနေအထားအသစ်ကို အခွင့်အလမ်းတစ်ခုအဖြစ် ခံယူကြောင်း သူ သိနေသည်။

သူဆုံးဖြတ်ချက်သည် လေးနက်သောဆုံးဖြတ်ချက်ပင်။ သူ ဘဝတစ်လျောက် သူသည် လူဖြူးစားပေးအုပ်ချုပ်ရေးကို ဆန့်ကျင်းမြှုပ်နှံပေါ်။ လက်နက်ကိုင်လူပ်ရှားမှုများအနှစ်၂၀ ရှိခဲ့ပေပြီ။ ထိုကာလတစ်လျောက် ပေါ်လစီမှာ အစိုးရဖြင့်ဆွေးနွေးညီးနှင့်ခြင်းမပြုလုပ်ရန် ဖြစ်သည်။ ဆွေးနွေးမည်ဆုံးလျှင်လည်းတန်းတူဟိုမျှ အခွင့်အရေးပေးရမည်။ မင်္ဂလားသည် မည်သူကိုမျှ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းမရှိဘဲ အဆိုပါသမိုင်းကြောင်းကို ပြောင်းပတ်ရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သူက အေအင်နှစ်ကျဉ်းမှုများပျော်ပျော်ပျော်မှုများမှ ခွဲထွက်မည်။ သူအေအင်နှစ်ကို ချစ်သည်။ အေအင်နှစ်ကျဉ်းမှုများပေးထောက်ခဲ့ခဲ့သည်။ အေအင်နှစ်ကျဉ်းမှုများပေးထောက်ခဲ့ခဲ့သည်။

သို့သော် သူ စိုးရိမ်သည်။ စိုးရိမ်သင့်သည့်အကြောင်းလည်း ရှိသည်။ နှစ်ဦးနှစ်ပက်ဆွေးနွေးရန် အတွေးအခေါ်သည် ယခုမှ စပေါ်ပေါက်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ထိုနှစ်အစောပိုင်းနေ့နဝါရီလတွင် တောင် အာဖရိကသမ္မတပါဒလျှို့သာထံမှ လူသိရှင်ကြေားကမ်းလှမ်းချက်အရ မင်္ဂလားအနေဖြင့်အကြမ်းဖက်မှုကို နိုင်ငံရေးအတွက်အသုံးချုပ်းခြင်းကို

ရှုတ်ချမည်ဆိုလျှင် သူကို လွှတ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက ထိုကမ်းလှမ်းချက်ကိုချက်ချင်းငြင်းလိုက်ပြီး ကြော့ချက်တစ်ခုကို ထုတ်ပြန် ခဲ့သည်။ ‘လွှတ်လပ်သူတို့သာ ညီးနှင့်ဆွေးနွေးနိုင်တယ်။’ အကျဉ်းသား တွေဟာ သဘောတူညီချက်ကန်ထရိက်တွေ မချုပ်ဆိုနိုင်။ ကျွန်တော်နဲ့ ပြည်သူတွေလွှတ်လပ်မှုမရှိတဲ့အခါန်မှာ ဘယ်လိုကတိုင်နှစ်ချက်ကိုမှ မပေးနိုင်ပါ။ ပေးဖို့လည်း မရည်ရွယ်ပါ။ ပြည်သူလူထူရဲ့ လွှတ်လပ်မှု နဲ့ကျွန်တော်နဲ့လွှတ်လပ်မှုကို ခွဲခြားလို့ မရပါ။’ မင်္ဂလား၏ တုံးတိတိနှင့် စစ်ဆေးကြော့တွေပြန်မှုသည် အစိုးရနှင့် သမ္မတဘို့သာကို အရှက်ရစေ သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ယခင်ကနှင့် ကွဲပြားမှုရှိသည်။ ညီးနှင့်မူ များကို လျှို့ဝှက်စွာသာဘာနှင့် ဆောင်ရွက်နိုင်မည်။ အပါသိုက် ဆန်းကျင်ရေးသည် အရှိန်အဟန်ပြင်းထန်လျက်ရှိသည်။ အစိုးရသည် လာလတွေ့သောအဖြစ်အပျက်တို့ကို ကြိုမြင်သည်။ ဘို့သာကသူနှင့်သားတို့အား ‘ခေတ်နဲ့အညီလိုက်လျော့ညီတွေ မကျင့်ကြိုနိုင်ရင်သေဖို့လမ်းပဲရှိတယ်’ဟုပြောသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှုပင် မင်္ဂလားက ထိုပိုနေမြှုကျားနေမြှုအနေအထားသည် ဆယ်စုနှစ်မှုားစွာထပ်မံကြာမြှင့်နိုင်သည် ကိုသိသည်။ သူအသက်မှုားလည်းမငယ်တော့ပါ။ သူအစိုးရပြင့်ညီးနှင့် ဆွေးနွေးမှုများလုပ်ခဲ့လျှင် သူအပေါင်းဖော်များ သူနှင့်ရေးပါတီ ပြင်ပလောကတို့မှုမသိနိုင်သည် အနေအထားတွင်ရှိသည်။ ထိုကြောင့်သူက အစိုးရဖြင့် ညီးနှင့်ဆွေးနွေးမှုစတင်လိုက်ကြောင်း လျှို့ဝှက်စာတစ်စောင် ကို တရားရေးရာဝန်ကြီး ကိုဘို့ကိုအကိုစီးထံ ရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။

တိုးတက်မှုသည် အေးစက်သည်။ သူထိုစာရေးသည့်အခါန်မှ ပထမအကြိမ် ဆွေးနွေးမှုကျင်းပသည့်အထိ နှစ်နှစ်ကြာမြှင့်သည်။ အစိုးရက သူစာကိုအရေးယူဆောင်ရွက်နေခြင်းရှိ မရှိ မသိနိုင်သည်။ နည်းတူ သူစာတစ်စောင်ပြီးတစ်စောင် ဆက်ရေးခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ၉၂လိုင်လတွင် အနေအထားသည် မြှုန်းခနဲယ်စက်သလို ဖြစ်လာသည်။

သူက ပြန်ပြောင်းသတိရပြီး ပြောပြသည်။ ‘ကျွန်တော် ကောင်း ကောင်း သတိရတယ်။ ကျွန်တော်သူတို့ဆိုကို ရေးထားတဲ့စာကို ပေးတော့ ပုံစံဟူးနေ့ပေါ့။ ကျွန်တော်က ကော်မစ်ရှင်နာကိုနိုင်ငံအတွက် အမေး အရေးကြီးတဲ့ကိုစွဲရပ်တစ်ခု ဆွေးနွေးဖွေးတွေ့ချင်ပါတယ်လို့ ရှင်းရှင်းလေး ပဲ ရေးထားတယ်’။ နောက်တန်္တေနေ့တွင် မင်္ဂလားအား အကျဉ်း ထောင် ခြားတွင် ရှိကော်မစ်ရှင်နာ၏နေအိမ်သို့ ခေါ်ယူတွေ့ဆုံးသည်။ မင်္ဂလားက ကော်မစ်ရှင်နာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့သောအခါ သူ့အနေဖြင့် တရားရေးရာဝန်ကြီးကိုသာ အမျှန်တကယ်တွေ့လို့ ကြောင်း ပြောပြသည်။ ကော်မစ်ရှင်နာက ထိုသို့တွေ့လို့သည့်အကြောင်း ရင်းကို မေးသည်။

‘ကျွန်တော်အောင်နှစ်စီနဲ့ အစိုးရအကြား ဆွေးနွေးဖို့ကို ပို့ဆိုင်းချင်တယ်’ဟု မင်္ဂလားကပြောလိုက်သည်။ ကော်မစ်ရှင်နာက ကိုအက်စီးထဲ ချက်ချင်းဖုန်းဆက်သည်။ ဝန်ကြီးက ကိပ်တောင်းမြို့တွင် ရောက်နေသည်။ မင်္ဂလားပြောပြချက်အရ ကိုအက်စီးက ကော်မစ်ရှင် နာကို ငါးအား ချက်ချင်းသူ့အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရန် မှာကြားသဖြင့် မင်္ဂလားအား သူ့အကျဉ်းခန်းသို့ပင် ပေးမပြန်တော့ဘဲ ညျမ်ပတ်ပေရေ နေသည် ထောင်ဝတ်စုံဖြင့် ကိပ်တောင်းရှိကိုအက်စီး၏နေအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။ ထိုနေအိမ်တွင် သုံးနာရီ ကြာမြင့်သည်။

မင်္ဂလားသည် အခြေအနေချင်း မတူဘဲနှင့် မည်သူကိုမျှ မတွေ့လိုပါ။ ယခုသူသည် အကျဉ်းထောင်ဝတ်စုံနှင့် ဖြစ်နေသည်ကို သူစိတ်တိုင်း မကျပါ။ သို့သော် ယင်းကို အမှုမထားတော့ပါ။

‘ကျွန်တော် နိုင်ငံတော်သမွာပါဒလယူ၍သုံးသူနဲ့ တွေ့ချင်ပါ တယ်’ ဟု သူပြောလိုက်သည်။ တရားရေးဝန်ကြီးကို တွေ့ခွင့်တောင်းခဲ့ခြင်းမှာ နိုင်ငံတော်သမွာတကို တွေ့ဆုံးခြင်းကိုပြောလို၍ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းကို သူနောက်တစ်ဆင့်တက်နိုင်ရန် အသုံးချသည်။ မင်္ဂလားမှ ကိုအက်စီးကို တွေ့ရန်တောင်းဆိုခြင်းသည် တွေ့ဆုံးနေးမှုအတွက် အမြင့်ဆုံးအဆင့်သို့ တက်လှမ်းခြင်းပင်။

ကမ္မာအထင်ရှားဆုံး နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားနှင့် သူအား ထောင်တွင်း အကျဉ်းချထားသည့် ဝန်ကြီးတို့လျှို့ဝှက်တွေ့ဆုံးဖြစ်သည်။ ကိုအက်စီး က ထိုတွေ့ဆုံးသည် မည်မျှသမိုင်းဝင်အရေးကြီးကြောင်း ရိပ်စား မိသည်။ ထိုနေတွေ့ဆုံးသည် ဖြစ်စဉ်ကွင်းဆက်များကို အစပျိုးခဲ့ပြီး မင်္ဂလားအား အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်မြောက်စေသည့်အပြင် တောင် အဖရိုကသမိုင်းတွင် ပထမဗုံးဆုံးလွတ်လပ်သည် ဒီမိုကရရှိတစ်ရွေး ကောက်ပွဲကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

သင်ရှုတန်းမှုံးဆောင်လျှင် သင့်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကို နောက်ချုန်ထား၍ မဖြစ်ပါ။ ထိုကြောင့် သမွာတန့်တွေ့ဆုံးရန်ညျို့ ပြောဆိုပြီးသည့်နှင့် မင်္ဂလားက သူ့အပေါင်းအဖော်များကို တွေ့ခွင့် တောင်းသည်။ သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်ကိုပြောပြပြီး သူတို့၏ရိုင်းပင်းမှုကို လိုချင်သည်။ သူတို့နေထိုင်သောအကျဉ်းခန်းမှာ အလွှာ သုံးလွှာသာ ကွာခြားသောသည်း သူတို့ကိုတွေ့ဆုံ့တောင်းခဲ့ခြင်းကို ထောင် အာဏာပိုင်များသို့ တင်ပြရသည်။ ထိုမှုတစ်ဆင့် ကိပ်တောင်းအကျဉ်း ပြီးစီးသို့ တင်ပြရသည်။ နောက်ဆုံးပရိတ်းရီးယားရှိ အစိုးရရုံးချုပ်သို့ တင်ပြရသည်။ အာဏာပိုင်များက သူကိုသူ့အပေါင်းအဖော်များနှင့် တစ်ဦးချင်းစီးသာ တွေ့ခွင့်ပေးသည်။ သုပထမဗုံးဆုံး တွေ့ရသည်မှာ သူအရင်းနှီးဆုံး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ဝေါယ်တာဖြစ်သည်။ ဝေါယ်တာက သူ့ဆရာပင်။ ထရန်စကိုမှ အရပ် ကလန်ကလားနှင့် တောသားလေး ထံတွင် လူထုကိုးဆောင်နိုင်မည့် အရည်အချင်းရှိသည်ကို ကန်းသို့ မြင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ဝေါယ်တာအားသူ၏တွေ့ဆုံးနေးမှုအကြောင်း ပြောပြသည်။

ဝေါယ်တာ၏တွဲပြန်မှုမှာ မကောင်းလှဟု မင်္ဂလားက ကျွန် တော်အား ပြောပြသည်။ ဝေါယ်တာက ‘စွဲစပ်ဆွေးနွေးတာကိုတော့မှုအရမှုကန်းကွဲက်ချင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ကျွန်တော်တို့က စတောင်းဆိုတာ မဖြစ်သင့်ဘူး။ သူတို့ စတောင်းဆိုတာ ဖြစ်သင့်တယ်’။ မင်္ဂလားက ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ‘စွဲစပ်ဆွေးနွေးတာကို မှုအရ မကန်းကွဲက်ဘူး

ဆိုရင် ဘယ်ဘက်ကစစ အရေးမကြီးဘူးထင်တာပဲ။ ကျွန်တော်စခဲ့ပြီပြီ
လဲ' ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုနောက် မင်္ဂလားကမလာဘာ၊ ကသာဒရာ၊ မလန်ဂယ်နှင့် အလူည့်ကျတွေ ဆုံးသည်။ ကသာဒရာကဝါလိတာကဲ့သို့ပင်
စောင်ဆွေးနွေးခြင်းကိုမလိုလားပါ။ မလာဘာနှင့်မလန်ဂယ်နှင့်ကျတွေ တို့
ကတူညီစွာ 'ခင်ဗျားဘာကိုစောင့်နေခဲ့တာလဲ' ဟု ပြောကြသည်။

သို့သော် ယင်းသည် လူဆာကာ၊ မေးသီးယားတွင် အခြေစိုက်
သော အေအင်နှစ်စိုးချုပ်၏ တုပြန်မှုမဟုတ်ပါ။ မင်္ဂလား၏ ရင်နှီးသော
မိတ်ဆွေအေအင်နှစ်စိုးခေါင်းဆောင်အော်လီးဘာတမ်းဘုံက မင်္ဂလား
အစိုးရနှင့်စကားပြောနေသည်ဟုသတင်းကြားသောအခါ သူ့စိတ်ပူပန်
သွားသည်။ အချို့က မင်္ဂလားတစ်ယောက် စိတ်ဓာတ်ကျပြီးအစိုးရ
ဘက်မှ ပါသွားသည်ဟု ထင်ကြသည်။ တမ်းဘုံက မင်္ဂလားထံစာတစ်
စောင်ရေးပြီး ထိုကိစ္စကို ဖြေရှင်းခိုင်းသည်။

'ဒီတော့ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။ 'ရဲဘော်အိအာရ် (ကျွန်
တော်သူ့ကို အဲဒီလိုခေါ်လေ့ရှိတယ်) ကျွန်တော်အစိုးရနဲ့ ဆွေးနွေးတယ်
ဆိုတာ အကြောင်းအရာတစ်ခုတည်းပါ။ အဲဒီတစ်ခုဆိုတာ အေအင်နှစ်
နှုန်းရနဲ့ တွေ့ဆုံးနိုင်းဖို့ပဲ။ တွေ့ဗြား ဘာမှုမပါဘူး'။

စောင်ဆွေးနွေးရန် ဆုံးဖြတ်ရာတွင် သူ၏ဦးဆောင်မှုကို
ထိခိုက်နှစ်နာစေနိုင်သည်ကို သူကောင်းကောင်းသိသည်။ တမ်းဘုံအပြင်
အေအင်နှစ်စိုးအဖွဲ့ဝင်များ (အချို့ကအဆင့်မြင့်သူများဖြစ်သည်) က
အဖွဲ့အစည်း၏ ခံယူချက်ကိုအယ်အကြည်မဲ့အောင်လုပ်သည်ဟု တွေး
ခေါ်ကြသည်။ အချို့ကသွားဖောက်ဟုပင် ခေါ်ကြသည်။ ယင်းသည်
သူ့အား အေအင်နှစ်စိုးခေါင်းဆောင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အပါသိုက်
ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှု၏ခေါင်းဆောင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လက်ခံ
ယုံကြည်ထားမှုကို ထိခိုက်စေသည်အမှန်ပင်။ အေအင်နှစ်စိုးအတွင်း၌
သူ့ကိုဆန့်ကျင်ရန် ကြံစည်နေသွားရှိနေပြီး ယခုလုပ်ရပ်သည် ထိုသူတို့
အားတွေ့ဗြားပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။

မင်္ဂလားက ကျွန်တော်အား ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြောဖူးသည်
မှာ အေအင်နှစ်စိုးအပွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်ပြီးဆုံးဖြတ်ချက်ကို
တစ်ဦးတည်းက မချိုင်ပါ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်က ယခု သူ့အနေဖြင့်
အပြောင်းအလဲတိုကို ဖြစ်ပေါ်စေမည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တစ်ယောက်
တည်း ထိရောက်စွာချဲခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး မေးမြန်းလိုက်သည်။

မင်္ဂလားက တဲ့တိုးဖြေသည်။ 'တစ်ခါတလေခေါင်းဆောင်
တစ်ယောက်ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမတိုင်ပင်ဘဲ လွှတ်လပ်တဲ့ ဆောင်ရွက်
ချက်တစ်ခုကိုလုပ်ဆောင်လိုက်ပြီး သူ့လုပ်ဆောင်ချက်ကိုအဖွဲ့အစည်းကို
တစ်ပြို့လိုတယ်။ အဲဒီသဘောဆောင်တဲ့ကိစ္စမျိုးတွေမှာ ကျွန်တော်ကိုယ့်
ဘာသာဆုံးဖြတ်ချက်ချုပြီးရင်သက်ဆိုင်သူတွေကိုပြောပြုမယ်။ သူတို့
အနေနဲ့စဉ်းစားရမှာက ကျွန်တော်ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်ဟာ အဖွဲ့အစည်း
ရဲ့ ဦးတည်းချက်ကိုအကျိုးပြုမပြုပဲဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်လုပ်ဖော်
ကိုင်ပက်တွေနဲ့ ကျွန်တော်အစိုးရကိုသွားမတွေ့ခင် တိုင်ပင်ခဲ့မယ်ဆုံးရင်
သူတို့ဖျက်တာနဲ့ စောင်ဆွေးနွေးမှုတွေ ဖြစ်လာခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး'။

မင်္ဂလားအဖို့ ရှုံးတန်းမှ ဦးဆောင်သည်ဆုံးရာဝယ် တာဝန်
လည်း ယူနိုင်ရမည်ဟု နားလည်ထားသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကိုကိုယ်
တိုင်ချဲခြင်းအတွက် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အကျိုးဆက်တို့ကိုကိုယ်တိုင်
ဖြေရှင်းရမည်။ သူများခဲ့လျှင်သူ့ကိုသာ အပြစ်ပုံချို့လိုသည်။ ယနေ့အထိ
မင်္ဂလားအနေဖြင့် ဘုံသာနှင့်ဆွေးနွေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည်သူ့ဘဝ
တစ်လျောက် လုံးလုံးလျေားလျေား ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ စစ်
မက်ရေးရာမှုတစ်ဆင့် အနိုင်ယူနိုင်မည်မဟုတ်၊ ညီးမျှိုင်းဆွေးနွေးဖို့သာ
ရှိတော့သည်ဟုဆုံးဖြတ်ပြီးကတည်းက သူ့ရွေးချယ်ထားခဲ့သည့်လမ်း
ကြောင်းကို ပြောင်းပစ်ရန်မတုံးဆိုင်းခဲ့ပါ။

မင်္ဂလား၏ ဘဝတွင် အခြေအနေပြောင်းလဲမှုပေါ်မှတည်ပြီး
သူ၏အတွေးအခေါ် လိုက်ပြောင်းခြင်းမျိုး မကြာမကြာရှိခဲ့သည်။ သူ
အတွက်ယင်းသည် ရိုးရှင်းသည့်သာမန်အသိဖြစ်သည်။ မလွှဲမရှောင်သာ
သည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခု ရင်ဆိုင်ရန်ရှိခဲ့လျှင်သူ၏အမြင်ကို လိုအပ်သလို

ပြင်ဆင်မည်။ သို့သော်ချက်ချင်းလက်ငင်းမဟုတ်ပါ။ သူအတွေးအခါး တိုကို ပြောင်းပစ်ဖို့အကျိုးဆက်များကို တစ်ခုချင်းစိစစ်သည်။ ပြီးမှ လူပ်ရှားသည်။ အပြင်လူများအနေဖြင့် သူလုပ်ဆောင်ချက်များသည် ရှုတ်တရက်ဆန်လွန်းသည်ဟု ထင်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် သူအနေ ဖြင့် အသေးစိတ် စဉ်းစားတွေးတော်ပြီးသားဖြစ်သည်။ မိမိတို့ တကယ် တမ်းလိုချင်သောရလဒ်ကိုရမည်မသေချာလျှင်ပင် ရှောင်လွှာမရသည်ကို တော့အချိန်မရှုံးဆိုင်းပါနှင့်ဟု သူပြောလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့အတူအလုပ်လုပ်နေစဉ်က သူဝါရှင်တန်ဒီစိုကို သွားရာတွင် ကျွန်တော်လိုက်သွားသည်။ ထိုမြို့မှ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ တစ်ခုတွင် တောင်အာဖရိကအပေါ် ချမှတ်ထားသော ပိတ်ဆိုမှု များကိုအမေရိကနှင့် ကမ္ဘာက ရုပ်သိမ်းချိန်တန်ပြီဟု သူပြောသည်။ ထိုပေါ်လစ် အပြောင်းအလုအပေါ် မင်းလေး၏အေအင်နှစ် လုပ်ဖော် ကိုရောင်းရန် ပြင်ပလောကမှုအုပ်စုကြောင်းနှင့် ပြင်ပလောကမှုအုပ်စုကြောင်းနှင့် ပြုပြန်သည်။ ထိုအကြောင်းအရာ သည် သူတို့လပိုင်းများစွာ ဆွေးနွေးနေခဲ့ပြီး မဆုတ်သာမတိုးသာ အခြေအနေတွင်ရှိခဲ့သည်။ သူက သင်သည် တစ်ခါတစ်ရုံ အလုပ်ကြေးကို ဖြို့မြှုပ်နှံမည်ဟု ပြောသည်။ သူအနေဖြင့် အများသဘောတူညီမှုကို ရယူရန်ကြီးစားခဲ့သော်လည်း မရရှိခဲ့ပါ။ အများသဘောတူညီမှုကို သူဦးစားပေးလိုသော်လည်း မဖြစ်နိုင်လျှင် သူဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ဆောင်မည်။ ပိတ်ဆိုမှုများနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး သူတို့ကိစ္စကိုစဉ်းစားနေသည်ဟု ကျွန်တော် ကိုပြောပြခဲ့သည်။ စဉ်းစားသည်ဆိုရာဝယ် သူဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်နေကာ ဆွေးတိုးစမ်းကြည့်ဆဲဖြစ်သည်။

၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် သူအငြိမ်းစားယူသောအခါ သူက အေးစွာအနားယူမည်ဟု ခိုင်မာစွာပြောသည်။ သို့သော်ယင်းသို့ ဖြစ်မလာပါ။ တောင်အာဖရိကတွင် ပုံးနှံနေသော အေးအေးရောဂါကို သူ လျှစ်လျှော်ပြီး မနေနိုင်ပါ။ သူထောင်မှ လွှတ်လာစဉ်အချိန်က ထိုရောဂါအတွက်း အနည်းအကျဉ်းမျှသာ သိခဲ့သည်။ ယခုထိလည်း ထိုရောဂါ၊ ထိုပြင် လိုင်တူဆက်ဆဲခြင်း ကိစ္စရပ်တိနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး

သူခေတ်သူအရွယ်တို့ သိသင့်သည်ထက် ပိုမာဆိပါ။ သို့သော် သူ အငြိမ်းစားယူပြီး သူအေးဆက်ခံသူ သာဘို့အမ်ဘက်ကိုက တောင်အာဖရိက၏ အေးအေးရောဂါ ကပ်ဆိုက်သောကာလတွင် မှားယွင်းစွာ ကိုင်တွေယ်မှုရှိ လာသည့်အခါ မင်းလေးက ဝင်ပြောရတော့သည်။ အမ်ဘက်ကိုက အိတ်ချိုင်းမိုင်းရပ်စိုးနှင့် အေးအေးရောဂါ ဆက်နွယ်မှုကို ပြင်းဆိုခဲ့ပြီး ကမ္ဘာမှု ပေးလျှော်သော ပိုင်းရပ်စိုး လျှော့နည်းဆေးတို့ကို ပြည့်တွင်းသို့ တင်ပို့ခွင့်မပြုခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင်၂၀၁၂ ခုနှစ်၌၊ မင်းလေးက ဂျိဟန်းနစ် ဘတ်မြို့၊ ဆန်းအေးတိုင်းမိုင်းရို့ပြောသည်။ ဒီရောဂါရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုဟာ စစ်ဖြစ်တာနဲ့ အတူတူပဲ။ အရင်ကစစ်ပွဲအားလုံးနဲ့ သဘာဝတေးအန္တရာယ်တွေကြောင့် သေဆုံးခဲ့တဲ့လူဦးရေထက် ပိုဆုံးရှုံးရတယ်။ လူတွေဒီလောက် သေဆုံးနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ အငြိမ်းပွားမနေ သင့်ဘူး။ အမ်ဘက်ကိုကမင်းလေးက ပြောသည်ကို မကြိုက်လှုသော်လည်း သူပြောသည်မှာ မှန်သည်။ တစ်ခါတစ်ရုံရှေ့တန်းမှ ဦးဆောင်ရာတွင် မိမိမှားသည်ကို ဝန်ခိုင်ရမည်။ မည်သူကမျှသင့်အား မှားသည်ဟုတော့ ပြောမနေပါ။ မင်းလေးက ရိုင်စားမိသည်မှာ၊ အမှန်ကိုမြင်ဖို့ သူ၏ကွေးခဲ့သည်။ သို့သော်အမှားကို မြင်ပြီးလျှင်မှ အမှန်ပြင်ရမည်။ ဘေးတွင်နေလျက်နှင့်ပင် မင်းလေးသည်ဦးဆောင်နေမြို့ပင်။

■

နောက်တန်းမှ ဦးဆောင်ပါ

မင်အဲလားသည် ထင်ရှားကျော်ကြားမှုကို နှစ်သက်သော်လည်း အခြားသူများနှင့် ဝေမျှရမည်ကို သိသည်။ သူနားလည်ထားသည်မှာ ဦးဆောင်မှုဆိုခြင်း၏ အတော်ကြီးသော အစိတ်အပိုင်းသည် အထိုင်း အမှတ်သက်တတ်ခုအဖြစ် တည်ရှိခြင်းဖြစ်ပြီး သူသည် ထည်ဝါသော သက်တတ်ခုဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူအမြှေရှေ့တန်းတွင် နေ၍ မဖြစ်၊ အခြားသူများကို ဦးဆောင်နိုင်ခွင့်မပေးလျှင် သူ၏ဦးတည်ချက် ပျောက်ဆုံးသွားနိုင်သည်။ ဘတ်စက်ကောစကားဖြင့် ပြောရမည် ဆိုလျှင် သောလုံးကိုသူယူထားလိုသည်။ သို့သော အခြားအဖွဲ့ဝင်များသို့ လက်ဆင့်ကေးပြီး ပိုက်သွင်းနိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းပေးရမည်။ မင်အဲလား က အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၏ ကျင့်ဝတ်များကို နိုင်မာစွာ ယဉ်ကြည်သည်။ အခြားအဖွဲ့ဝင်များ၏ အကောင်းဆုံးပါဝင်မှုကို ရရှိရန်မှာ အောင်မြှင့်မှု တွင် သူတို့ကိုပါဝင်စေရန်နှင့် သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များတွင် သူတို့၏ အတွေးအခေါ်များ ပါဝင်နေသည်ဟု ခံစားစေရန်ဖြစ်သည်။

နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် သူ၏ထရန်စကို နေအိမ်အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းငယ်များတွင် ကျွန်တော်တို့ တစ်နာရီခွဲခန့် လမ်းလျှောက် နေခဲ့ကြသည်။ မြှေတို့ကင်းစင်သွားချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာသည် ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲပေါ်များကာ တို့ပြီးခြောက်သော မြှေပ်ပင်တို့ ရှိသည်။ သစ်ပင်လည်း အနည်းငယ်များသာရှိသည်။ မင်အဲလားက

လမ်းလျှောက်နေခြင်းကိုရပ်လိုက်ပြီး ခေါင်းမေ့ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်သည်။ သူက ထိုခရီယာသည် ယခင်ကပြောင်းခင်း ဖြစ်ခဲ့မှုးသည်ဟု ပြောသည်။

‘အဲဒီအချိန်က ပျောစရာကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို နွား ကျောင်းခိုင်းထားပေမယ့် ကျွန်တော်တို့က ပြောင်းခင်းက ပြောင်းဖူး တချို့ကိုခိုးခဲ့ပြီး မီးဖုံးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ခြေမရှိတော့တဲ့ ခြေတော်ပို့တွေကိုရှာတယ်။ တောင်ပို့ထဲမှာ မြှောက်ခြောက်တချို့နဲ့ ချကောင်တချို့ပဲကျွန်တယ်။ ပြောင်းဖူးကို ခြေအိမ်ဝက္ခနားအထဲကို ထိုးသွင်းပြီး အောက်ခြောက်မြှောက်ကို မီးရှိတယ်။ အထဲကခြေတွေက မီးမြှောက် ခံရတဲ့အခါ အဆီတစ်မျိုးထွေကိုပြီး ပြောင်းဖူးကို ထူးကဲတဲ့အရသာ ရှိစေတယ်’။ သူပြောသည်ကို နားတောင်ရသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ပင် သူငယ်စဉ်ဘဝကိုရောက်သွားပြီး သူနှင့်အတူ ပြောင်းဖူးဖုံးတယ် အတူးတို့ စားနေရသလိုပင်။

သူက ကျွန်တော်ဆီသို့ လျည်ကြည်ပြီး ပြောသည်။ ‘ရစ်ချုပ်၊ မင်းနားမကျောင်းဖူးဘူး မဟုတ်လား’။ ကျွန်တော်က မကျောင်းဖူးကြောင်းဖြေလိုက်သည်။ သူကခေါင်းညီတ်သည်။ သူသည် ရှစ်နှစ် ကိုးနှစ်အရွယ်ကပင် အချိန်နာရီများစွာ နွားကျောင်းခဲ့ရသည်။ သူမိခင် ထံတွင် ကိုယ်ပိုင်နွားအချို့ရှိသည်။ သို့သော သူတို့ရှာမှ စုပေါင်းပိုင်သည် နွားများရှိပြီး ထိုနွားများကို ယောက်ဗျားလေးများက အလှည့်ကျေကျောင်းရသည်။ သူက နွားကျောင်းခြင်း၏ အခြေခံသဘာတရားကို ရှင်းပြ သည်။

‘နွားတွေကိုတစ်နေရာကို ဦးတည်ပြီး သွားစေချင်ရင် တစ်အုပ် လုံးကို မောင်းစရာ မလိုဘူး။ နွားအုပ်ရဲ့ အနောက်ဘက်မှာ တုတ် တစ်ချောင်းနဲ့ရပ်နေပြီး လိမ္မာပါးနပ်တဲ့ နွားတချို့ကို ရှေ့ကိုမောင်းပြီး ကိုယ်သွားစေချင်တဲ့ဘက်ကို သွားခိုင်းလိုက်ရင် သူတို့နောက်ကို ကျွန်တဲ့ နွားတွေ လိုက်ကြလိမ့်မယ်။ ကိုယ်က နောက်ကနေ ဦးဆောင်တာပဲ’။

သူစကားပြောခြင်းကို နားလိုက်သည်။ ‘ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဟာလည်း အဲဒီလို့ဦးဆောင်နှင့်ရမယ်’။

ယင်းသည်ပုံဆောင် ပြောကြားခြင်းသာဖြစ်သည်။ အဓိကမှာ ဦးဆောင်မှုသည် အခြေခံအားဖြင့်လူများကို ဦးတည်ချက်တစ်နေရာသို့ ရွှေ့လျားစေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် သူတို့မှုလက အတွေးအခေါ်နှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များကို ပြောင်းလဲစေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ရန်မှာ ရှေ့သို့ညာသံပေး၍ထွက်ပြီး ‘ကျွန်တော်နောက် ကို လိုက်ခဲ့ကြ’ ဟု ပြောရန်မလိုပါ။ အခြားလူများကိုသင့်ရှေ့သို့ တက် နိုင်ရန် တွန်းအားပေးခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားသူများကို တွန်းအားပေး ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ဦးဆောင်မှုနှင့် အတွေးအခေါ်များကို သူတို့နှင့် မျှဝေနိုင်သည်။ ယင်းသည် ဘဝဇာတ်ခု အသွယ်သွယ်တွင် တန်ဖိုးရှိ သည်။ ရုံးငွားနတ် မန်နေဂျာတစ်ဦးသည် လုပ်ငန်းပျူးဟာအသစ်များ ကို ဖော်ထဲတ်ရန်တို့ကိုတွန်းသည့် အခါမျိုး၊ မိသားစုအတွင်း စည်းကမ်း အမိန့်များကို တစ်ဖက်သတ်ထဲတ်မည့်အစား မိသားစုအစဉ်းအဝေး လုပ်ပြီး အမိပ္ပါယ်ရှိသည့်စည်းကမ်းနှင့်အပြုအမူတို့ကို ဆွေးနွေးချေမှတ် ခြင်းမျိုးတို့တွင် မြင်နိုင်ပါသည်။

မင်္ဂလားကြော်ပြီးဖြစ်သော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးက ကျွန်တော်ကို ပြောဖူးသည်။ မင်္ဂလားသည် သန်မာပြီးသွေ့တိုက္ခမနှင့် ပြည့်စုံလွန်းသဖြင့် သူ၏လီမွာပါးနပ်မှုအတွက် ချီးကျူးမာခဲ့ရပါ။ လူများ က သူ၏ဥပမာဏရှိကိုသာ မှတ်ချက်ချုပြီးသူ၏ ဉာဏ်အမြောက်အမြင် ကြီးမားမှုကို မှတ်ချက် မချုပါ။ သို့သော် မင်္ဂလားသည် သူ၏ဉာဏ် ရည်ကို အထင်မသေးသော်လည်း သူတို့အရာကို လွှယ်လွှယ်နှင့် ရခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကြိုးစားရယူခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

အကြောင်းအရာတစ်ခုကို သူနားလည်လိုသည်၊ ရှုထောင့် အမျိုးမျိုးမှ ဆန်းစစ်လိုသည်ဆိုလျှင် သူနာရီပေါင်းများစွာ အချိန်ပေးပြီး လေ့လာသည်။ သူမသိနားမလည်သည့်အကြောင်းရပ်ကို သိဟန်ဆောင်

ခြင်းမျိုးတော့မရှိပါ။ ထိုကြောင့် သူထက်ပို့သွက်သော ဉာဏ်ရည် ပို့ထက်မြှုက်သော သူများနှင့်ပေါင်းသည်။ အတွေးအကြုံ အမှန်တကယ် ရှိသူများထံမှ သင်ယူလိုသည်။ မသိနားမလည်သည်ကို သူတို့အား ရှင်းပြ နိုင်းရန်လည်း သူမရှုက်ရွှေ့ပါ။ ထိုသူတို့၏အကူအညီနှင့် အကြံ့ညှက်ကို တောင်းခဲ့ခြင်းအားဖြင့်သူတို့ထံမှ သင်ယူနိုင်သည်သာမက သူတို့အား မဟာမိတ်များဖြစ်စေသည်။ လူတစ်ယောက်ထံမှ အကူအညီ တောင်းခြင်းအားဖြင့် ထိုသူတို့မှ သင်မျက်နှာသာရသည့်အပြင် သင့်အနေဖြင့် သူကိုဆရာတင်လျှင် သူ၏သစ္စာရှိမှုကို ထပ်တိုးခဲ့စားရမည်။

နောက်တန်းမှုဦးဆောင်ခြင်းအတွက် မင်္ဂလား စံထားသူများသူ၏ဖခိုင်မဟုတ်ပါ။ သူကို ‘ဂရိတ်ပလေ့စ်’ ဟု ခေါ်တွင်သည့်အရပ်တွင် ပြစ်ပျိုးထောင်ခဲ့သည့် ဘုရင်ဂျိုင်တာဘာ ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလား၏ဖခိုင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သူ၏မိခင်က သားငယ်၏ပစ္စည်းလေးများကို ကော်ပိုးဆိတ်တစ်လုံးတွင် ထည့်ပြီးထရန်စကိုမှ မက်ဟီကက်စွဲယိုနိုး ခြေလျင်ခရီးနှင့်ကြသည်။ ထိုနေရာသည် ဂရိတ်ပလေ့စ်ဟု အမည်တွင် သည် သမ်းဘူးနယ်မြောက်မြို့တို့တွင် ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလား၏ ဖခိုင်သည် ဘုရင်ကြီး၏အကြံ့ပေးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘုရင်က မင်္ဂလားအား တစ်နေတွင် သူသားကျပ်စ်တစ်၏ အကြံ့ပေးဖြစ်လာစေရန် လက်သပ် မွေးလိုသည်။ ဂျုပ်စ်တစ်သည် မင်္ဂလားနှင့်သက်တူရွှေ့ယူပိုင်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက သူ၏ဥပမာဏရှိရှေ့နှင့်အတူတို့ဆိတ်ရှုည်လျားသော ခြေလျင်ခရီးကို နှင့်ခဲ့ရသည့်ကို ပြန်ပြောင်းသတိရ သည်။ သူငယ်စဉ်ကပင် သိခဲ့သည့် တစ်ခုဗုတဲ့သည်းသောကဗျာကို စွန်ခဲ့ရ၍ ဝမ်းနည်းသည်။ သို့သော် ဂရိတ်ပလေ့စ်သို့ ရောက်သည့်အခါ ထိုနေရာ ၏ခမ်းနားထည်ဝါမှုကို သူရင်သပ်ရှုမောဖြစ်သည်။ သူ၏အကျဉ်းထောင် ခိုင်ယာရီတွင် ရေးထားသည်။ ‘ကမ္မာပေါ်မှာ ဒီထက်ခမ်းနားတဲ့နေရာ ရှိမယ်လို့မထင်ဘူး’။ တကယ်တမ်းတွင် ဂရိတ်ပလေ့စ်သည် တဲ့ခိုင်း ၁၂ လုံးခန့်နှင့် ဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ အာဖရိကန်းတော်တစ်ခု၏

စဖြင့် တိုင်းတာမည်ဆိုလျှင်ပင် မပြောပလောက်ဟုဆိုရပေမည်။ သို့ သော မင်္ဂလားက ကဗျာအလယ်ဆို၊ ဆိုရောက်သွားသည်ဟု ထင် မှတ်ခဲ့သည်။

သူရောက်သွားသောညေနေခင်းတွင် ကားတစ်စီးသည်ရွှေ၏ အနောက်ဘက်အပေါက်မှ လျော့ခန်ဝင်သွားပြီး ရွှေအရိပ်တွင် ထုတ်နေသူ အားလုံးမတ်တတ်ရပ်ကာ ‘ရွှေနိုင်တာဘာကို ကြိုဆိုရှုကြပြုပါတယ်’ ဟုတစ်ပြိုင်တည်းရွတ်ဆိုကြသည်။ ယင်းသည်ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ဒိုဆာခေါင်းဆောင်ကို နှုတ်ခွဲနှုန်းဆက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက သူ့ခြိုင်ယာရှိတွင် ဆက်ရေးထားသည်။ ‘အရပ်ပုပါ အသားမည်းမည်းနဲ့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကြီးပြီး စမတ်ကျကျဝတ်စုံဝတ်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်က ကားပေါ်ကဆင်းလာပြီး သစ်ပင်ရှိပ်ကလူတွေနဲ့ အတူ ပူးပေါင်းလိုက်တယ်။ သူကဟန်ပန်ခဲ့ညားပြီး ညာက်ထက်မြေက်တဲ့ မျက်နှာ သွင်ပြင်ရှိတယ်။ သူကိုယ်သူ ယုံကြည်မှုနဲ့ သက်သောင့်သက်သာရှိမှုတို့ကို ကြည်ရင်သူဟာလူအများသီးမွမ်းခံရမှုနဲ့ သူအာဏာအသုံးချမှုတို့ကို ကျင့်သားရနေတဲ့ လူတစ်ယောက်မှန်းသိသာတယ်’၊ ထိုသူက ဘုရင်ရွှေနိုင်တာဘာပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့သည်သူ့စိတ်ထဲတွင် တစ်သက်တာအမှတ်တရ ဖြစ်ကျန် နေသည်။ သူ့ခြိုင်ယာရှိတွင် ရေးထားသလို့ မက်ဟီကက်စွဲယ်နှီးသို့ မရောက်မိအထိ သူ၏တစ်ခုတည်းသော ရည်မှန်းချက်မှာဝါးရင်းတုတ် တိုက်ခိုက်သူ သို့မဟုတ် နာမည်ကြီးမှုဆိုးတစ်ဦးဖြစ်ရန်သာ။ ‘အဲဒေါက ကျွန်တော်ဟာအမြစ်က ဆွဲနှုတ်ပြီးရေစီးသန်တဲ့ ချောင်းမြောင်းထဲ ပစ်ချ ခံလိုက်ရသလိုပဲ ခံစားရတယ်’၊ ထိုရေစီးကြောင်းသည် သူအား ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ယောက်ဖြစ်လာစေခဲ့သည်။ ထိုသန်မြန်သော ရေစီးတို့က သူအားပုံမိကျယ်ပြန်သော ကဗျာကြီးဆိုသို့ မည်သို့တွေ့ဗုံးမည်ဆိုသည်ကို ထိုအချိန်က သူမှန်းဆနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

မင်္ဂလားက ဘုရင်ကြီး၏ဟန်ပန်နှင့် အပြုအမှုတို့ကို အနီးကပ် လေ့လာသည်။ သူအပါအဝင်ထိုနေရာတွင် နေထိုင်သူများ၏

ဘဝသည် သူတို့ မျိုးနွှယ်စုအော်ကိုမဏ္ဍာ်ယားပြီး လည်ပတ်နေသည်။ ဘုရင်ကြီးသည် ပညာမတတ်ပါ (စာလည်းမဖတ်တတ်၊ စာလည်းမရေးတတ်ပါ)။ သို့သော်သူသည် သမ်းဘူးသမိုင်းနှင့်ထုံးတမ်းစဉ်လာတို့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရောက်သူဖြစ်သည်။ ဘုရင်ဖြစ်၍ ဦးဆောင်ရသည် မှန်သော်လည်း ပြည်သူဝန်ထမ်းတစ်ဦးအဖြစ်လည်း သဘောထားကြသည်။ မျိုးနွှယ်စုခေါင်းဆောင်မှုသည် အထူးခေါ်ခွင့် တစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ရပ်ငွေ့တစ်ခုမဟုတ်ပါ။ ဦးဆောင်ခြင်း၏အဓိကတာဝန်မှာလည်း မိမိ ကိုယ်ကိုယ်ရေ့တန်းသို့ ခုန်ကျော်တက်ရန် မဟုတ်ဘဲ အများပြည်သူကို နားထောင်ပေးရန်နှင့် အများပြည်သူ၏တူညီသောသဘောဆန္ဒကို ရယူရန်ဖြစ်သည်။

နှန်းတော်အစည်းအဝေးများသည် မြို့တော်ခန်းမတွင် ကျင်းပသော ဒီမိုကရေစီအစည်းအဝေးများနှင့်တူပြီး ဦးဆောင်မှု၏ ကိုန်းအောင်းရာဖြစ်သည်။ ရွှေနေအမျိုးသားအားလုံးတက်ရောက်သည်။ စကားပြောလိုသူမည်သူမဆို ပြောခွင့်ရှိသည်။ ခေါင်းဆောင်အနေဖြင့် အကြံးပေးများနှင့်ရွှေသားများ၏ သဘောထားအမြင်ကိုကန်ဦး နားထောင်ရသည်ထုံးစုရှိသည်။ နောက်မှသာမိမိ၏အမြင်ကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရသည်။ ဘုရင်သည်မာန်ဖြင့် အမြဲတမ်း မတ်မတ်ရပ်ရသည်။ အစည်းအဝေးတစ်ခု၏ အဆုံးသတ်တွင် သူကြားထားသည့်သဘောအမြင်တို့၏ အနှစ်ချုပ်ကိုပြန်ပြောင်းပြောရသည်။ ဘုရင်သည် ထက်မြေက်သူတစ်ဦးဖြစ်ပင်ဖြစ်ပြီး သူ၏ထက်မြေက်မှုအား သူမျိုးနွှယ်စု၏ သဘောထားကို မကျော်လွှားပေါ့။

ယင်းသည် ‘နောက်တန်းမှ ဦးဆောင်ပါ’ ဟု မင်္ဂလားပြောသည့်သဘောတရား ဖြစ်သည်။ မျိုးနွှယ်စု ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ယောက်သည် မိမိ၏သဘောထားကို ပြောပြီး အခြားသူများကို မလိုက်နာပေါ့။ မျိုးနွှယ်စုမှ တင်ပြချက်များကို နားထောင်သည်။ အနှစ်ချုပ်ကို သုံးသပ်သည်။ ခိုင်မာသည့် သဘောထားတစ်ခုကိုပုံဖော်သည်။ မျိုးနွှယ်စုကို ထိုသဘောထားအတိုင်း လှုပ်ရှားစေသည်။ နွားအုပ်

ကို နောက်တန်းမှုထိန်းကျောင်းပေးသည့် လူငယ်လေးနှင့် ကွာခြားမှ မရှိလှပါ။ ယင်းကို မင်္ဂလားက အာဖရိကန်ခေါင်းဆောင်မှု၏ ရီးရာ ဓလေ့များထဲတွင် အကောင်းဆုံးအဖြစ် ရှုမြင်သည်။ သူက အနောက် တိုင်းကို ကိုယ်ရေးရည်မှုန်းချက်များ ရယူကြသည့်နေရာအဖြစ် မြင် သည်။ အနောက်တိုင်းတွင်လူတို့သည် ရှုတန်းရောက်အောင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တိုက်ခိုက်ကြပြီး အခြားသူများကို ချုန်ထားခဲ့ကြသည်။ ရီးရာ ဆန်အတွေးအခေါ်ဖြစ်သည့် ကိုယ်ပိုင်မှုဆိုသည်မှာ ဥရောပတိုက်နှင့် အမေရိကတိုက်သို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သော်လည်း အာဖရိကသို့ မထိုးဖောက်သေးပါ။ အာဖရိကခေါင်းဆောင်မှု၏စံအရ လူတို့သည် အခြားလူများ၏ တွန်းအားပေးမှုအရ အားအင်ရှိလာသည်၊ တစ်ကိုယ် ကောင်းမဆန်သည့် အပြန်အလှန်ရှိင်းပင်းမှုမှာတစ်ဆင့် တစ်ဦးတစ် ယောက်ချင်း၏အကောင်းဆုံးအရည်အသွေးများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

စနေတာန်းနှင့်နက်ခင်းတစ်ခုတွင် ဟောက်တန်ရှိ မင်္ဂလား နေအိမ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်ကိုမှတ်မီသည်။ ကားအဝင်လမ်းအိမ်ရှု, ဂိတ်အလွန်တွင် မင်္ဂလားနှင့် သူ့အကြံးပေး အုပ်စုတစ်စုသည် အရိပ် တစ်နေရာတွင် ခေါက်ကုလားထိုင်များဖြင့် ထိုင်ပြီး ဆွေးနွေးမှုတစ်ခုတွင် ဓရန်ဝင်နေကြသည်။ ကျွန်တော်လည်း သူတို့ပိုင်း၏ အွှန်နားတွင် ခုံဆွဲပြီးထိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်အထူး သတိထားမီသည်မှာ ထိုအကြံးပေးများသည် စကားကိုသွောက်လက်တက်ကြစွာ ပြောနေကြပြီး အချို့က မင်္ဂလားကိုပြုစတင်ရှုတ်ချကာ သူများယွင်းထားသည်ဟု ထင်သော အနေအထားများကို ပြောင်တင်းစွာပြောဆိုသည်။ အားလုံးက ရှိသေသ မှုတော့ပြသည် (အချို့ကတော့ ရှိသေသည် ဆိုရုံမျှသာ)။ အချို့က ဒေါကြီးပြီး ဟောဟောဖိုင်းဒိုက်ပြောသည်။ မင်္ဂလားက တည့်မတစွာ မလျှပ်မယ့်ကိုထိုင်ပြီး ကြားနေမျှက်နှာထားပြင့် အာရုံထားနား ထောင် နေသည်။ သူသည်အလွန်တော်သော ပိုကာဖက်စားသူ ဖြစ်နိုင်သည်။ အစဉ်းအဝေးအပြီး အကြံးပေးများ ပြန်မည်ပြုချိန်ကျမှ သူတို့၏ သဘောထားများကိုသူက အနှစ်ချုပ်ထုတ်ပြသည်။ သူသဘောထားကို

မပြောပြပါ။ ထိုသူများက သူတို့ပြောစရာရှိသည်ကို ပြောလိုက်ရ၍ စိတ် သက်သာရာ ရသွားကြပုံပေါ်သည်။ သူတို့စကားသည် မင်္ဂလားကို တိုက်တွန်းနိုင်မှုရှိ မရှိကို သိပ်ကရာထားပုံမပေါ်ပါ။ ငြင်းခုံမှ တစ်ရပ်ကို ထိန်းသိမ်းရန်မှာ ဆန်ကျင်ဘက်သဘောထားကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်ပေးရန်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် သူ့အား နောက်ပိုင်းတွင် ထိုဆွေးနွေးမှုအကြောင်းနှင့် သူ၏ခေါင်းဆောင်မှုဟန်ပန်အကြောင်း မေးသည်။ သူက ပြောသည် 'ကျွန်တော်တိုက ဒီမိုကရက်တစ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုပါ။' ကျွန်တော် တစ်ခါတလေ အမျိုးသားအုပ်ချုပ်မှု ကော်မတီကို တင်ပြစာ သဘော ထားတစ်ခု စဉ်းစားပြီးသွားတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်နဲ့ သဘောထား ကွဲလွှာတယ်။ ကျွန်တော်အဆိုကို ပယ်ချုတယ်။ ကျွန်တော် သူတို့ဆုံးဖြတ် ချက်ကို လိုက်နာတယ်။ ဒီမိုကရေစီဆိုတာ အဲဒါပဲလေ'။ သူပြောပြီး ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်သည်။ အနေအထားအတော်များများတွင် သူသဘောထားအမြင်များသည် ဒီမိုကရေစီလုပ်ငန်းစဉ်လောက် အရေး မကြီးပါ။ ကိစ္စပ်ပုံပေါ်တစ်ခုချင်းအပေါ် အနှစ်းပေးပြီး ဒီမိုကရေစီမှုကို အနိုင် ရစေခြင်းသည် ပိုမိုသင့်လျော်ပါသည်။

မင်္ဂလားသမွှတဖြစ်လာသည့်အခါ သူကက်တီနက် အစဉ်း အဝေးများတွင် အထက်ပါအတိုင်းဆောင်ရွက်သည်။ ဆန်ကျင်ဘက် အမြင်သဘောထားများကို တင်ပြရန်အခွင့်အရေးပေးသည်။ သူ အမြှတ်များ နောက်ဆုံးမှ စကားပြောသည်။ ပြောသည့်အခါတွင် အကျဉ်းရုံပြီး တိုတိတုတ်တုတ် ပြောလေ့ရှိသည်။

သူတို့ထားသည့်ခေါင်းဆောင်မှု အေဘာရာဟင်လင်ကွန်းဖြစ် ကြောင်း သူကျွန်တော်အားပြောပြုဖူးသည်။ သူကျောင်းသားလူငယ်ဘဝ ကပင်လင်ကွန်းအကြောင်းသိခဲ့ရသည်။ ကျောင်းပြုအတ်တစ်ခုတွင်ပင် သူလင်ကွန်းနေရာ၌ သရုပ်ဆောင်လိုခဲ့သည်။ သို့သော် သူတို့ပိုအုပ် မြင့်သော ကျောင်းသားကအရေးခံခဲ့ရသည်။ပိုဆုံးသည်မှာ သူအား ရွှေ့ဝင်လုံးဘွဲ့သည် (လင်ကွန်းအားသတ်သူ) နေရာတွင် သရုပ်ဆောင်

ခိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လင်ကွန်းသည် သူ၏ အခက်ထန်ဆုံးပြိုင်ဘက် များကို သူကက်ဘီနက်တွင် ထည့်သွင်းခန့်ထားခဲ့သည်။ အလားတူပင် မင်္ဂလားကလည်း ဆန့်ကျင်ဘက်ပါတီမှ လူအချို့ကိုသူ၏ ပထမကက် ဘီနက်တွင် ထည့်သွင်းခန့်ထားခဲ့သည်။ လင်ကွန်းက သူကက်ဘီနက်ကို အုပ်ချုပ်ရာတွင် အကျပ်ကိုင်နည်းဖြင့် မအုပ်ချုပ်ဘဲ စည်းရုံးတိုက်တွန်းမှ ဖြင့် အုပ်ချုပ်သည်ကို သူအထင်ကြီး လေးစားသည်။ သူက လင်ကွန်း တစ်ခါက လူတစ်ယောက်အား သူကက်ဘီနက်တွင် မပါဝင်စေလို၍ ပြောသည့်စကားများအကြောင်း ကျွန်တော့အားပြောပြုသည်။ ထို့ နောက် သူက ‘အလုပ်တစ်ခုလုပ်တဲ့အခါမှာ လူတွေကိုသူတို့သဘောနဲ့ သူတို့လုပ်တာလို့ ဖြစ်ရအောင် တိုက်တွန်းပြောဆိုတာက ပိုမြီး ထိရောက် မှုရှိတယ’ ဟု နိဂုံးချုပ်မှတ်ချက်ချသည်။

မင်္ဂလားအတွက် နောက်တန်းမှ ဦးဆောင်ခြင်းသည် တစ်နည်းအားဖြင့် ရှုံးတန်းမှုဦးဆောင်နေခြင်းကို ကိုယ်ယောင်ဖျောက်ထားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော သူအပါအဝင်မည်သည့် လူတစ်ဦး တစ်ယောက်ပဆို ခေါင်းဆောင်မှုအခန်းကဏ္ဍတွင် ကန့်သတ်ချက် ဘောင်တော့ရှိကြသည်ကိုသူနားလည်သည်။ သူ အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်လာချိန်က သူသည်အာဖရိက၏ ရစ်ပိုင်းဝင်ကာလ် (ပုံပြင်ထဲ၌အနှစ်ဂျုံ၊ အိုပ်ပျော်သွားသောသူ) နှင့်တူသည်။ မိတ်ဆွေများနှင့် အပေါင်းအသင်းများက နေရောင်အောက်ရှိ အရာတိုင်းအကြောင်းကို ပိုင်းသင် ပြေားကြသည်။ အမျိုးသမီး အခွင့်အရေးအကြောင်း၊ ခေတ်သစ် ပိုဒီယာအကြောင်း၊ အေးခိုင်နှင့် အိတ်ချုံအိုင်ပိအကြောင်းအပါအဝင်များစွာသော အကြောင်းအရာတို့ ဖြစ်သည်။ ယင်းသည်အရေးပါသော ဖေးမက္ကညီမှု ပညာသင်ကြားရေး နည်းလမ်းဖြစ်ပြီး စုပေါင်းဦး ဆောင်မှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည်အာဖရိက ခံယူချက်ဖြစ်သည်။ သူငယ်စဉ် ကပင် နားလည်ထားသည်မှာ စုပေါင်းဦးဆောင်မှုတွင် အမိကအချက် နှစ်ချက်ရှိသည်။ တစ်ဦးချင်း၏ အမြော်အမြင်ထက် အုပ်စုလိုက်

အမြော်အမြင်သည် ပိုသာသည်။ ထိုပြင် အများသဘောတူအုပ်စုလိုက် အားစိုက်မြှုပ်နှံလုပ်ကိုင်မှုကြောင့် ရလဒ်မှာ အေးသာသည်။

နောက်တန်းမှုဦးဆောင်ခြင်းသည် ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။ အများ၏သဘောထားကိုတောင်းခံခြင်းဖြင့် သင်လိုချင်သောရလဒ်ကို သင့်မြတ်စွာရရှိနိုင်သည်။ အများအတွက်ကောင်းသလို မိမိအတွက် လည်း ကောင်းပါသည်။ ■

သင်၏အခန်းကဏ္ဍနှင့် သင်၏အသွင်အပြင် တိုက်ညီမျှရှိပါ၏စေ

ကျွန်တော်တို့သည် လူတစ်ယောက်ကိုအကဲဖြတ်သည့်အခါ သူ၏အမူအကျင့်အရ အကဲဖြတ်လေ့ရှိကြသည်။ နယ်လ်ဆန်မင်အဲလား နားလည်ထားသည့်မှာ၊ အပြင်လူများ သင်၏အမူအကျင့်ကို သိမြင်နိုင် ရန်မှာ သင်၏အသွင်အပြင်မှုတစ်ဆင့် ဖြစ်သည်။ သူ၏ရှုပ်အကျိုး အရောင်သည် သူတစ်ပြေနေသည့်ပေါ်လစိနှင့် လိုက်ဖက်မှုရှိရန် အရေး ကြီးသကဲ့သို့ သူမည်မျှမတ်မတ်ရပ်သည်ဆိုသည်မှာလည်း အရေးကြီးသည်။ စာအုပ်တစ်အုပ်၏ အရည်အသွေးကို အဖုံးကြည့်ရှုမှုနှင့်မသိနိုင် ဟု သူမပြောပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်တို့အားလုံး အဖုံးကို အာရုံထားရှုဖြစ်သည်။ သူသည်တောင်တင်း ခိုင်မှာသော ထောက်ခံ ချက်ရရှိထားသည့် အခြေအမြတ်ရှိသူတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း ပရိသတ်က အမြင်အရလည်းတော့ အကဲဖြတ်သင့်သည်ဟု ပြောသည်။ မိမိအသွင် အပြင်သည် အရေးကြီးပါသည်။ ထိုအသွင်အပြင်ဖြင့် အများအာရုံဖမ်းစားရန် ကန်ဦးအခွင့်အလမ်းကို တစ်ကြိမ်သာ ရရှိနိုင်မည်။

မင်အဲလားက အဝတ်အစားကြိုက်သည်။ ယခင်ကပင်ဖြစ် သည်။ ‘လူမှာအဝတ်’ ဟုတော့ သူ မပြောလိုသော်လည်း လတ်တလော အများ၏ ထင်မြင်ချက်သည် မိမိဝတ်ပုံစံးပုံပေါ်တွင်မှုတည်သည်။ မိမိ သရုပ်ဆောင်လိုသောအခန်းကဏ္ဍနှင့် လိုက်လျော့ညီထွေးရှိသော

ဝတ်စုံကိုဝတ်ရမည်။ သူ ကလေးဘဝကပင် ထိုအရာကို သင်မှတ်ခဲ့ရ သည်။ သူဖောင်က သူ၏မြင်းစီးဘောင်းဘီကို ကတ်ကြေးနှင့်ညျှပ်ပြီး ပထမနေ့ ကျောင်းတက်ရန် ဘောင်းဘီအဖြစ်အသွင်ပြောင်းပေးခဲ့သည်။ သူဖောင်က သားဖြစ်သူကို တောာသားတစ်ယောက်လို့ စောင်ခြားပြီး ကျောင်းမသွားစေလို၍ ဖြစ်သည်။ နောင်အခါတွင် သူ လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်လာပြီး သမ်းဘူးနယ်မြေဘူးရင်၏ စောင့်ရှောက်မှုအောက် တွင် နေရသောအခါ သူ၏တာဝန်တစ်ခုမှာ ဘုရင်၏ဝတ်စုံများကို မိုးပုံ ထိုးပေးခြင်းလည်းပါဝင်သည်။ ဘုရင်ဆိုသည်မှာ အမြဲသန့်ပြန်နေရ မည်။ မင်အဲလားက သူ၏တာဝန်ကို အနှစ်တစ်မံးရှုက်သည်။ တစ်ခါက ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် သူနှင့်အတူရှိနေစဉ် သူဝတ်မည့်အကျိုး တွန်းကြေ နေ၍ မိုးပုံတစ်လုံးရှာပေးရန် ကျွန်တော်အားပြောဖူးသည်။ သူဝတ်စုံများ၏ ပိတ်သားအရည်အသွေးကို သူသိသလို အခြားလူများ ဝတ်ဆင်ထားသောဝတ်စုံများ၏ ပိတ်သားများအကြောင်းလည်း သူ သိသည်။ သူ ဖို့တဲ့ရရှိတွေ့ဆုံးလိုလို တက်ရောက်ရန် သွားစဉ်အချိန်က ဘုရင်ကြီး သူအတွက် ပြင်ဆင်ပေးလိုက်သော ဒီဇိုင်းလှလှရင်ဖူး နှစ်ထပ်ကုတ် အကျိုးကို အသေးစိတ် မှတ်မိနေသည်။

သို့သော် သူအနေဖြင့် သူဝတ်စားချင်သလိုတော့ အမြဲတမ်း မဝတ်စားနိုင်ပါ။ သူဂျိုဟန်းနစ်ဘတ်ဖြို့တွင်နေထိုင်စဉ် ဘဝအစောင်းက ဂါးနှစ်တာကာလအတွင်း ဝတ်စုံတစ်စုံသာ ဂိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ ထိုဝတ်စုံတွင် ဟာထေးရာအတော်ရရှိသည်။ သူဝတ်ရမည်ကိုရှာက်မိလာ သည်။ နောက်နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း သူရှေ့နေတစ်ဦးအဖြစ် စတင် အောင်မြင်လာသည့်အခါ သူရွေးဦးစွာလုပ်သည့်မှာ သူ၏အဝတ်အစား များ သီးခြားချုပ်လုပ်ပေးရန်အပ်ချုပ်သည်တစ်ဦးကို ရှာဖွေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ နောင် သူ၏ရှေ့နေဖြစ်လာမည့် ရွေ့ရှုံးသီးနှံးတွေ့ဖူးသည်က မင်အဲလားအား အပ်ချုပ်သည်ထံတွင်တွေ့ဖူးသည်ကို အမှတ်ရသည်။ လူမည်းတစ်ယောက်ကို အကျိုးချုပ်ပေးရန်တိုင်းတာခြင်းကို ရော့ရှုံးပထမအကြိမ်

တွေ.ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက စတိုင်လ်ကျကျဝတ်စားတတ်၍ ထိအရှယ်က သူအားဂိုက်ထုတ်သူတစ်ဦးဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ သူ ထိကဲသို့ ဝတ်ဆင်ရသည်ကိုကြိုက်သည့်အပြင် ထိခေတ်ထိအခါက လျှမြို့၊ များက လူမည်းများကို အဝတ်အစားဖြင့် ဆုံးဖြတ်တတ်ကြ၍ သူအနေဖြင့် သာမန်လုပ်သားတစ်ယောက်အဖြစ် အထင်မခံနိုင်ပါ။ ပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ် မြင်စေလိုသည်။

အကဲဖြတ်ခိုင်လူကြီးများရှေ့တွင် အစမ်းသရှုပ်ဆောင်ပြရန် သွားသည့်အခါ သရှုပ်ဆောင်တစ်ဦးအနေဖြင့် သူသရှုပ်ဆောင်လိုသော ကော်ကောင်၏ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံအတိုင်း ဝတ်ဆင်သွားလျှင် အခွင့်အလမ်းပိုရှိသည်ကို သိထားကြသည်။ သတ္တိရှိရန်ဟန်ဆောင်ခြင်းသည် အမှန်တကယ်သတ္တိရှိလာစေနိုင်သည်။ ကျွန်ုတော်တို့ဖြစ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကဲသို့ ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်းသည်လည်း ထိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လာရန် နီးစပ်စေသည်။ မင်္ဂလားဘဝတစ်လျှောက် သူသည် သူ၏ ကော်ကောင်စရိုက်အတိုင်း ဝတ်စားဆင်ယင်သရှုပ်ဆောင်သည်။ ကျောင်းသားအရှယ်တွင် သူသည်တိကျသူ စနစ်ကျသူအဖြစ်မြင်စေလို သည်။ သူရှေ့နေအဖြစ် ထမ်းဆောင်စဉ်က တရားသူကြီးနှင့် အမှုသည် တို့မှ အထင်ကြီးစေရန် အော်ဒါချုပ်အဝတ်အထည်များ ဝတ်ဆင့်ခဲ့သည်။ သူတော်လျှန်ရေးသမားလုပ်ခဲ့စဉ်က တိုက်ပွဲဝတ်စုံဝတ်ပြီး မူတ်ဆိတ်မွေးထားခဲ့သည်။ သူသမ္မတဖြစ်ခါစကာလက ရွှေးရှို့ခွဲအရောင်ရင့်အနောက်တိုင်းဝတ်စုံများ ဝတ်ဆင်သည်။ နောက်ပိုင်းတောင်အာဖရိက နိုင်ငံတည်ပြီမှုရှိလာသည့်အခါ ဥရောပဝတ်စုံများကိုစွန်းလွှတ်ပြီး ပိုးသားရှုပ်အကျိုးများကိုသာ ဝတ်ဆင်တော့သည်။ ထိုအကျိုးများသည် သူ၏သက်တသဖွယ်ဖြစ်လာပြီး ‘မင်္ဂလား ရှုပ်များ’ ဟု အမည်တွင် သည်။ ထိုအကျိုးများကို သူအလွန်နှစ်သက်ပြီး ပီစီးအပြည့်စီးသည်။ တောက်ပသောအရောင်များကို နှစ်သက်သည့်အပြင် ထိရှုပ်အကျိုးများ သည် စွမ်းအားသစ်အမျိုးအစားတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ယင်းမှာ ထိုအကျိုးသည် အာဖရိကန်ဆန်သည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများကိုကိုယ်

စားပြုသည်။ ယုံကြည်မှပေးသည်။ ထိုပြင်ကြေညာချက်တစ်ခုကို ဖော်ဆောင်နေသည်။ ‘အာဖရိကန် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအနေဖြင့် ခြေခြားမြစ်မြစ်ဖြစ်ရန် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံဝတ်ဆင်ရသည့် လိုအပ်ချက်မျိုး ယခုမရှိတော့ပါ’။

လူတစ်ယောက်၏ အသွင်အပြင်အရေးပါမှုကို ယုံကြည်သည့် အလျောက် မင်္ဂလား ရော်ဘင်ကျွန်းအကျဉ်းထောင်တွင် ပထမတိုက် ရာသည့်စစ်ပွဲမှာ အဝတ်အစားကိစ္စဖြစ်သည်။ ထောင်စည်းမျဉ်းများအရ လူမည်းအကျဉ်းသားများသည် ဘောင်းသီတုသာဝတ်ရမည်။ အိန္ဒိယ လူမျိုးနှင့်ကပြားဆိုလျှင် ဘောင်းသီရှည်ဝတ်နိုင်သည်။ သူအနေဖြင့် မာလိကုလားလေးလို ဘောင်းသီတိုဝတ်ရမည်ကို ရှုက်သည်။ ထိုကြောင့် ထိုကိစ္စကိုစစ်ပွဲတစ်ခုအလား ပြင်းပြင်းထန်ထန်တိုက်ခိုက်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အခြားကိစ္စများကိုလည်း အလားတူ တိုက်ခိုက်သည်။ နောက်နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြောမြင့်ပြီးနောက် သူ ပါဒဗလျူ။ သို့သာကို ပထမဆုံး အကြိမ်တွေ. ဆုံးရန် ပြင်ဆင်နေစဉ်က မင်္ဂလားအနေဖြင့် တောင်အာဖရိကသမ္မတကို တွေ့ဆုံးရာတွင် ထောင်ဝတ်စုံမာတ်ဟု သူယူဆသည်။ ထိုဝတ်စုံနှင့်ဆိုလျှင် သူ တစ်ပန်းရုံးသည်။ သို့နှင့် ထောင်အာကာပိုင်တိုက် သူအတွက် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံပြည့်တစ်စုံချုပ်ပေးသည်။ သူက ကြေးများသည်။ သို့သာနှင့်တန်းတူပြောဆိုနိုင်ရန်မှာ သူဝတ်စုံလည်းအရေးပါသည်ဟု သူယူဆသည်။

ကျွန်ုတော်တို့ အတူတူချမှုးသွားသည့်အခါ သူနောက်တစ်နဲ့ တွင် ဘာဝတ်မည်ကိုကျွန်ုတော်ကြိုးသိလိုသည်။ သို့မှသာကျွန်ုတော်လည်း ဆီလျော်သော အဝတ်ဝတ်နိုင်မည်။ သူကအဝတ်အစားကိစ္စဆိုလျှင် အလေးထားမှန်း ကျွန်ုတော်သိသည်။ ကျွန်ုတော်သူအခန်းသို့သွားပြီး ထိုမေးခွန်းထုတ်လျှင်သူက ‘ရစ်ချတ်ရော ငါကမင်းဘာဝတ်မလဲ သိချင်နေတာ’ ဟုပြောလေ့ရှိသည်။ သူနောက်နေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုတော် ဝတ်ဆင်ထားသော ဝတ်စုံ သို့မဟုတ် နှက်ကတိုင်ကို သူမှတ်ချက်ပြုတတ်သည်။ အထူးပွဲလမ်းတစ်ခုရှိခဲ့ပြီး ကျွန်ုတော်ဝတ်ထားသည် ဝတ်စုံသည်။

အပို၊ အလိုက်နေပါက သူတေသနပ်ချက်ကို ထုတ်ဖော်ပြောတတ်သည်။ ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်းပြီးမင်္ဂလားသည် အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းရှုခြင်း၊ ပိဋက္ခနပါးပါးရှုခြင်း၊ ကြံးခိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဆီလျော်မှုရှိသည်။ သူ၏ကိုယ်နေဟန်ထားသည် ခုံညားသည်။ သူကို သင်ဘယ်တော့မှ ခပ်ကိုင်းကိုင်းအနေအထားဖြင့်မဖြစ်ပါပဲ။ ဦးခေါင်းကိုလည်းတည့်မတ်စွာထားပြီး ရွှေ့သီးသာကြည်သည်။ ရော်ဘင်္ဂျာန်းတွင် သူမည်သည့်ဟန်ပန်ဖြစ် လမ်းလျော်က်သည်ကို သူကိုယ်သူ သတိထားမိသည်။ သူအထိုးဖြင့်လျှို့ဝှက်စွာ ဆက်သွယ်နေချိန်မှုပင် သူအားကျွန်လူများကအာကာပိုင်များကို ခုခံပြောတတ်သူအဖြစ် မြင်စေလိုသည်။ အခြားလူများသည် သူဦးဆောင်သလို လိုက်လုပ်တတ်သည်ကို သူသိသည်။ ထိုကြောင့် သူယုံကြည်ချက်ပြည့်ဝပြီး အနိုင်မခံ အနှစ်မပေးသည့် စိတ်ဓာတ်ကိုပြနိုင်လျှင် ကျွန်လူများလည်း အလားတူ စိတ်ဓာတ်ထားရှိလိမ့်မည်။

ကာယလေ့ကျင့်ခန်းအဖြစ် ချွေးပြေးခြင်းခေတ်မစားမိအချိန်ကပင်သူသည် ကျွန်းမာရေးကိုလိုက်စားသည်။ ရှိဟန်းနစ်ဘတ်တွင် နေစဉ် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်ကာလများက နံနက်ပိုင်း၌သူပြေးလေ့ရှိသည်။ အမိကအကြောင်းရင်းမှာ သူ၏ကြံးခိုင်မှုကို သူ ဂုဏ်ယူ၍ဖြစ်သည်။ သူ ကျစ်ကျစ်လျှစ်လျှစ်ရှိသည်ကို ပိုတိဖြစ်သည်။ အစားအသောက်ကို ဂရုစိုက်သည်။ သူနှင့်ရွယ်တူလူများမြိုက်စွဲနေပါက သူသရောတတ်သည်။ ကျွန်းတော်တို့အတူရှိနေစဉ်။ သူအသိုးအဝိုင်းထဲမှ မည်သူကရှုပ်မရင့်၊ မည်သူကရင့်သည်ကို မှတ်ချက်ချတတ်သည်။ တစ်ခါကကျွန်းတော်တို့ထရန်စကိတွင်လမ်းလျော်ကော်နေစဉ် အနီးအနားရှာမှ သူနှင့်ရွယ်တူခန့်ရှိမည့် အမျိုးသမီးနှစ်ဦးကိုတွေ့သည်။ သူတို့က သူ၏အုပ်မှုကို မှတ်ချက်ချသဖြင့် သူအထူးဝမ်းသာသွားသည်။ သူတို့က သူထက် ရင့်နေသည်။

‘ကျွေးလက်ဘဝက ကြမ်းတမ်းတယ်။ ဆင်းရဲမွှေ့တော်မှုကလည်းလူတစ်ယောက်ကို အရွယ်ရင့်စေတယ်။ ရယ်စရာကောင်းတာကထောင်ထဲကခြီးခြံကျွေးမွေးမှုနဲ့ ကာယအလုပ်စေခိုင်းမှုတို့ဘာ အသက်

ရှည်ပြီးအရွယ်နှုပျိုစေတယ်’ ဟူသူပြောသည်။ မှန်သည်။ သူ၏အကျဉ်းထောင်စည်းစနစ်အရ နေ့စဉ်အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရခြင်း၊ နှုစေများနှင့်ဟင်းသီးဟင်းရွက်သာစားရခြင်း၊ စောစောအိပ်ထ အလေ့အကျင့်ကိုလိုက်နာရခြင်းတို့သည် ရုပ်ရည်အိမ်းလာမှုကို ကာကွယ်နိုင်ရန်အိမ်ဖြစ်စဉ်ပညာရှင်တစ်ဦးက စီစဉ်ဖွင့်လှစ်ထားသည့် ရော့စမ်းတစ်ခုနှင့် အသွင်တူသည်။ ဝေါလ်တာဆစ်စုလူလျှောက်စာပြီး တစ်ညာမှကောင်းကောင်းမအိပ်ရသေးဟု ရယ်စရာပြောသည်။ မင်္ဂလားကထောင်တွင် ၏နံနက်လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ရှားမှုအကြောင်းမကြောခဲ့ပြောပြီသည်။ ထိုလုပ်ရှားမှုတွင်၊ မိမိတို့ နေရာ၌ ၄၅ မိနစ် ပြေးခြင်း၊ အိပ်ထမတင်နှစ်ရာလုပ်ခြင်း၊ လက်ထောက်မောက် တစ်ရာလုပ်ခြင်းတို့ပါဝင်သည်။ သူက တစ်နေ့ကြမ်းပေါ်တွင် မောက်ချလိုက်ပြီး ကျွန်တော့အားလက်ထောက်မောက် နှစ်ကြိမ် လုပ်ပြုသည်။ ထိုနောက်လက်ကိုဖုန်ခါပြီးကျွန်ပ်သည့်အပြီး ပြီးလိုက်သည်။

မင်္ဂလားအနေဖြင့် အသွင်အပြင်ကို ဂရုစိုက်သည်ဆိုရာဝယ်ဝတ်ခုံညားမှုရှုခြင်းထက် ပိုပါသည်။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၏ရုပ်ပုံလွှာစွမ်းအားကို သူနားလည်သည်။ အင်တာနက်နှင့်၂၄ နာရီကောယ်လ်သတင်းတို့မပေါ်မိကပင် မင်္ဂလားကသူလုပ်ရှားမှုများကိုမဆန်ရှုင်များနှင့် မိမိယာကမည်သို့အမို့ပွာ်ကောက်မည်ကို လေးလေးနက်တွေးတောသည်။ သူတို့ပါတီ၏ ပေါ်လတီများကိုလည်းကမ္မားကတ်ခုံတွင်မည်သို့ မြင်မည်ကို စဉ်းစားသည်။ ‘အပြင်ပန်းအမြှင်ဘာဖြစ်ရပ်မှန်နဲ့ ညီမျှတယ်’ ဟု သူတစ်ခါက ကျွန်းတော့အား ပြောဖူးသည်။ သက်တာအထိမ်းအမှတ်များသည် အခြေအမြှစ်ရှုခြင်းထက် အလေးသာသည်ကို သူနားလည်သည်။ သူကိုယ်တိုင်သွဲနိုင်ငံ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာသည်မှာ သက်တာနှင့် အခြေအမြှစ်ကို ပေါင်းစပ်သုံးစွဲခဲ့၍ မဟုတ်ပါလား။ သူသည်မဟာဆန်သောတော်လှန်ရေးသမားဖြစ်ပြီး ခါးသီးမှုမရှိသော အကျဉ်းသားလည်းဖြစ်သည်။ ကန်ဦးကပင် သူသည်

အသင်းအဖွဲ့ပေါ်လစိနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးကိုနားလည်သော၊ ရှုပ်ရည်ချောမေးပြီး ထဲတိုက္ခမနှင့် ပြည့်စုံသောပြုယ်ဖြစ်သည်။ ဝါယ်တာဆိုစူလူးက သူမှတ်ခဲ့လားကို ၁၉၄၁၊ ခုနှစ်၍ စတွေ့ခဲ့သည့်အကြောင်း ဤသို့ပြောပြုသည်။ ‘ကျွန်တော်တိုက လူထုလူပ်ရှားရေးတစ်ရပ် လုပ်ချင်နေခဲ့တာ။ တစ်နေ့ ကျွန်ဟော့ရုံးခန်းထဲကို လမ်းလျှောက်ဝင်လာခဲ့တဲ့သူ (မင်္ဂလား) ဟာ လူထုခေါင်းဆောင်ပဲဆိုတာ ချက်ချင်း သိလိုက်တယ်’။

မင်္ဂလားသည် လူမှုပေးပညာရှင်များ အမည်နာမပေးထားသည် ‘အထင်ကြီးသဘောကျအောင် စီမံကိုင်တွယ်မှု’ တွင် ပါရမီရှင်ဖြစ်သည်။ မှန်သည်၊ အာဖရိကန်အမျိုးသားကွန်ရရှိသည် လက်နက်ကိုင်စွဲမှု နည်းစနစ်ကိုအသုံးချမှ ရည်မှန်းချက် အောင်မြှင့်မည်ဆိုသည် ကို သူယုံကြည်သည်။ သို့သော် နောက်ကွယ်ရှိ အပါသိုက် ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် စဉ်းလုံးရန် သင်္ကာတွေ့ပြောင်းအလဲများ လိုအပ်သည်ဟု ခံယူသည်။ နာမည်ကျော်ရိရိုးနှီးယားအမှုတွင် သူကိုယ်သူ ခုခံကာကွယ်လိုခဲ့သည်။ သို့သော် သူက ‘အပြစ်ရှိပါသည်’ ဟု တွေ့ကြဆိုခဲ့သည်။ အပြင် လောကမှုသူအား သူခဲ့ကောင်းတစ်ဦးကဲ့သို့မြှင့်စေရန်ဖြစ်သည်။ အကျဉ်းထောင်မှထောင်များနှင့် ထောင်ကြပ်များသည် သူအပေါ်မှာ ကောင်းခဲ့သည်ဟု သူ မထင်ပါ။ သို့သော် သူအနေဖြင့် စိတ်ဆုံးမနေပါ။ နာကြည်းမနေပါဟု လူဖြူအသိင်းအဝိုင်းအားပြလိုသည်။

ပေါ်လစိတ်ခု၊ လုပ်ရပ်တစ်ခုအတွက်သူအမြဲလိုလို သေချာကြိုတင်စီမံသည်။ အသေးစိတ်အချက်အလက်အားလုံးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည်။ မဲဆွယ်သည့်ပိုစတာများကို သေချာစိစစ်သည်။ မည်သူနှင့် လက်ဆွဲဆိုတ်ဆက်မည်ဆိုသည်ကိုလည်း ကြိုတွေ့ထားသည်။ ကျွန်တော်သူနှင့်အကြိမ်များစွာ ကားအတူစီးဖူးသည်။ ကားထဲမှ မည်သည့်အချိန်တွင် ကွက်တိတွက်ရမည်ကိုပင် သူကြိုတွက်ထားသည်။ သူလေယာဉ်တစ်စင်းမှုအတွက်၊ အခန်းတစ်ခန်းသို့ အဝင်စသည့်အချိန်များတွင် သူအသွင်အပြင် မည်သိရှိရသည်။ မည်သည့်အချိန်တွင် အာရုံအများဆုံးအထားခံရသည်ကို သူသိနေသည်။

ထိုပြင်လက်ဦးရယူမှတိ လူသိရှင်ကြားပြုလုပ်ခြင်းသည် ပြောရှိစေသည်ကို နားလည်သည်။ နိုင်ငံရေး သို့မဟုတ် လူမှုရေးပွဲလမ်းများတွင် သူအရင်ထရပ်ပြီး လက်ခုပ်တိုးသည်။ ဖြေဖျော်တင်ဆက်သူများနှင့်အရင်လက်ဆွဲဆိုတ်ဆက်သည်။ အနိုင်ရသူကိုအရင် ဝမ်းသာစကားပြောသည်။ လူများကိုသူကကြိုဆိုသည်။ သူအား လူများက ကြိုဆိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ သူမိန့်ခွန်းမပြောသည့်ပွဲလမ်းအကြီး၊ အသေး မရှိပါ။ သူမတ်တတ်ထရှီးမှတ်ချက်မပေးရန် တားမြစ်၍ မရပါ။ သူသာလျင် အိမ်ရှင်ဖြစ်သည်။ ဧည့်သည်မဟုတ်ပါ။ သူလန်ဒန်ဖြို့တွင် အဲလီဘောက်ဘုရင်မနှင့် ပွဲထွက်ခဲ့စဉ်က သူသည်ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်သော တော်ဝင်အိမ်ရှင်ပုံစံ ပေါက်နေပြီးအဲလီဘောက်သည် တည်ကြည်ခဲ့သားသောကျောက်အမျိုးသမီးကြီးပုံစံ ဖြစ်နေသည်။

လူအများကို သူထင်ဟပ်စေလိုသည့်အမြှင့်မှာသူသည် မည်သူကိုမှုံးစားပေးခြင်းမရှိဆိုသည်ပင်။ ဘက်လိုက်ခြင်းကိုလည်း သူမလုပ်ပါ။ အကျဉ်းထောင်တွင်နေရစဉ်က၊ စနေ၊ တန်ဗြို့နောက်များတွင် ထောင်အာကာပိုင်များက နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကို ဘောလုံးကစားသည်ကိုကြည့်ခွင့်ပေးသည်။ သူကသူနှင့်တွဲလျှောက်ရန် ကုလားလူမျိုး၊ သို့မဟုတ်အခြားလူမည်းတစ်ဦးကို ရွေးချယ်လေ့ရှိသည်။ အမျိုးတူသာပေါင်းသင့်သည်ဆိုသည် ခံယူချက်မှားယွင်းကြောင်း သူဖြူလိုသည်။ ထိုစဉ်က သူသမ္မတမဖြစ်သေးမြို့အချိန်ကပင် လူများက သူ၏ အနှစ်သက်ဆုံးဘောလုံးအသင်းအမည်ကိုမေးလျှင် သူက ထိုမေးခွန်းကို ကန့်ကွက်သည်။

‘ကျွန်တော်နာမည်ကျေတွေ့နဲ့ အသင်းတွေ့ကိုဘယ်သူ ဘယ်တော်လဲလို့ ဘယ်တော့မှ မရွေးချယ်ဘူး၊ ကျွန်တော်နာမည်ကျေတစ်ယောက်ကို ဦးစားပေးတယ်ဆိုတာနဲ့ ကျွန်လူတွေ့ထောက်ခံမှုကိုစတေးလိုက်သလိုပဲ။ ထောင်ထဲမှာဆုံးရင်လည်း ကျွန်တော်သူတို့အားလုံးကို အားပေးတယ်၊ အတော်ဆုံးတွေ့ကိုလည်း အားပေးတယ်လို့ပဲပြောတယ်’။

အလားတူပင်၊ သူသည် အများပြည်သူတို့၏ အသည်းကျော်ဖြစ်လိုသည်။ ပွဲလမ်းများ၊ ထမင်းစားပွဲများတွင် သူအမြဲလိုလို မီးပိုချောင်သို့သွားပြီး ဝန်ထမ်းများနှင့် လက်ဆွဲနှင့်တော်ဆက်သည်။ လေဆိပ်တွင် ဆိုလျင် မြေပြင်လေဆိပ်ဝန်ထမ်းများကို လက်ဆွဲနှင့်တော်ဆက်သည်။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူများအကြား သူပျော်တတ်ရွင်တတ်သော်လည်း အများပြည်သူကသူအား လူမလိုင်များနှင့်သာ ပေါင်းသင်းသည်ဟု မမြင်စေလိုပါ။ လူများကိုသူသိစေချင်သည်မှာ၊ သူသည် ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၏ တာဝန်ဝံတ္ထရားများကိုလက်ခံသလို ပျော်ရွင်ကြည့်မှုတိုကို လည်း ခံစားတတ်သည်။ အရာရာကို တာဝန်ရှိသလို အခွင့်အလမ်းရှိသည်။

မင်္ဂလားသည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် စည်းကမ်းကြီး သူဖြစ်သည်။ သို့သော်သူများကသူကို စည်းကမ်းကြီးသူဟု မြင်စေချင်သည်။ ကျွန်ုတ်တို့အလုပ်အတူ စလုပ်စဉ်က စနေနေ့နှင့်တစ်ခုတွင် သူနှင့်တော့အိန်းထားသည်။ ကျွန်ုတ်သူရုံးခန်းသို့ ၂ နာရီမထိုးမီရောက်သွားသည်အပါ သူက ဝတ်စုပြည့်ဖြင့် စားပွဲတွင် ထိုင်ပြီးဖုန်းပြောနေသည်။ တစ်ဖက်မှ လူသည် သူတယ်လီဖုန်းဆက်ခြင်းကြောင့် နှီးသွားမှုန်းသေချာသည်။ ထိုလူက ‘ခင်ဗျား ဘယ်တော့မှမအိပ်ဘူးလား’ ဆိုသည်မျိုး မေးသံကြားရသည်။ သူက ‘အင်း၊ ကျွန်ုတ်ကသက်ကြီးရှိသူနှင့်တော့ တစ်ညွှန်ကို နှစ်နာရီပါးအိပ်နိုင်တယ်လေ’ ဟု ဖြောသည်။ သူဖုန်းပြောပြီးသောအပါ ကျွန်ုတ်ကသူ သူနှစ်နာရီသာ အိပ်သည်ဆိုသည်မှာ တကယ်ပဲလားဟု မေးလိုက်ရာ သူက ‘ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ကျွန်ုတ် ရှစ်နာရီအိပ်တယ်’ ဟု ရယ်ပြီးပြောသည်။

သမ္မတလင်ကွန်းသည် အခွင့်သာတိုင်းဓာတ်ပုံအရှိက်ခံသည်။ မင်္ဂလားက ရှပ်ပုံလွှာဆိုသည်မှာ လူတစ်ယောက်ကို မည်သို့လက်ခံကြမည်ကို ပုံဖော်ရာတွင် အင်အားကြီးကြောင်းနားလည်ထားသည်။ ငယ်စဉ်ကပင် သူဓာတ်ပုံအရှိက်ခံရသည်ကို ကြိုက်သည်။ ရှပ်စီးလ်အုံကြမှုနောက်ပိုင်းတွင် သူ၏သွားလာခွင့်ကတ်ကို မီးရှိနေပုံ အရှိက်ခံသည်။

သည်။ လက်ခွဲကြီးပိုင်းအတွင်း၊ အပြင်တွင်အပေါ်အကျိုမပါဘဲ အရှိက်ခံသည်။ သစ္ာောက်အမှုမစီရင်မီ အာဖရိကဝတ်စုပြည့်ဖြင့် အရှိက်ခံသည်။ ရော်ဘင်ကွန်းတွင်ပင် ဓာတ်ပုံအရှိက်ခံသည်။ အင်တာနက်ဘလော်များ၊ လူမှုကွန်းရက်ဝက်ဘ်ဆိုက်များမရှိသေးစဉ်ကပင် မင်္ဂလားက ရှုပ်ပုံလွှာတို့ဖြောက်လည်တဲ့မှုကို နားလည်သည်။ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကိုမြှင့်တင်ပေးနိုင်သလို နစ်နာစေနိုင်သည်ကိုလည်း သိထားသည်။ သူဘဝတစ်လျှောက်သူရှည်လွှာအားသာရေးအတွက် ပျိုးထောင်သည်။ ထိန်းသိမ်းသည်။ သူအားအမှတ်သညာဖြစ်စေမည့်ရှုပ်ပုံလွှာမျိုးကို အသုံးပြုရန်ရွေးချယ်ပေးပြီး၊ သူအားအမြင်မှားစေမည့်ရှုပ်ပုံလွှာမျိုးကို သူရှောင်သည်။

သင် မင်္ဂလား၏ဓာတ်ပုံဟောင်းများကိုကြည့်လျှင် သူနှင့်ခေတ်ပြိုင် အာဖရိကန်လူများတွင် အလွန်ရှားပါးသည့် တစ်မှုထူးခြားသည့် အရာတစ်ခုကိုတွေ့ရမည်။ ထိုအရာမှာ လင်းလက်သော အားပါးတရအပြုံးဖြစ်သည်။ မင်္ဂလား၏အပြုံးသည် သမိုင်းတွင် ထွန်းလင်းဝင်းပူးအရှိခုံးအပြုံး ဖြစ်သည်။ ထိုအပြုံးသည် ဇွဲးထွေးမှုနှင့် ဥက္ကာအမြော်အမြဲာ်၊ စွမ်းအားနှင့် သဘောပြည့်ဝမှာ နားလည်မှုနှင့် ခွင့်လွှာတို့ကိုကမ်းလင့်သည်။ ထိုအရာသည် ထရန်စကိုမှ ရောက်လာသည့်လူငယ်၏အရည်အချင်းများအဖြစ် ဝါလိုက်စုလူးက ဦးစွာ သတိပြုမိသည်။ ယင်းသည်အာဖရိကန်လူမျိုးဆိုလျင် မိမိကိုယ်ကိုယ်နှစ်ခုကျိုးနှုံးသည့်ပုံစုပြုပြီး၊ ပြည်သူလူထူးထွက်ပုဂ္ဂိုလ်အကျော်အမော်တို့၏အပြုံးသည်ထိုတော်ကမပါသလိုမြှင့်ရသည့် အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ အပြုံးများသည် ခေတ်မိသည်။ မင်္ဂလား၏အပြုံးသည် ယုံကြည်မှုပေးသည်။ ထိုအပြုံးကသူသည် ‘စေလိုရာစေသဘောထားတတ်သော စစ်သည်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ အပြုံးကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု အစောပိုင်းကပင်သိနှင့်နေသည်။ သူနှင့်အတူရှိသည့်နှစ်များတွင်လောက် ပွဲလမ်းများတွင် သူဓာတ်ပုံအရှိက်ခံ

ပင်္ဂလားက သူ၏အောင်မြင်မှုတစ်တစ်ပိုင်းသည် သူ၏အပြုံးကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု အစောပိုင်းကပင်သိနှင့်နေသည်။ သူနှင့်အတူရှိသည့်နှစ်များတွင်လောက် ပွဲလမ်းများတွင် သူဓာတ်ပုံအရှိက်ခံသည်။

သည့်အခါတိင်း သူအပြီးသည်တည်ဖြစ်ပြီး ခြောက်ပြစ်ကင်းသည်။ ကျမ်းကျင်သော အတ်ကောင်တစ်ဦးကဲ့သို့ သူအပြီးကို ထိရောက်အောင် ကျင့်ထားသည်။ သူမှာတ်ပုံတစ်ပုံပြီးတစ်ပုံကိုကြည့်ပါ။ အပြီးသည် အတူ တူပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအပြီးသည် သူမျက်နှာပုံးဖြစ်သည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ် ဧရားကောက်ပွဲအတွက် စဉ်းရုံးလုံးဆော်မှုကာလ က သူအပြီးသည်သူစည်းရုံးမှုပင်ဖြစ်သည်။ သူပြီးနေသည့် ရှင်ပုံလွှာဖြင့် စဉ်းရုံးရေးပိုစတာကို နေရာတကာတွင် တွေ့ရသည်။ ကြော်ပြာဘုတ် များ၊ အဝေးပြီးလမ်းမများ၊ လမ်းဘေးမီးတိုင်များ၊ လက်ဖက်ရည်ခါ့င် များနှင့် သစ်သီးဆိုင်များတွင်ဖြစ်သည်။ လူမည်းမဲဆန္ဒရှင်များအား သူသည် ယင်းတို့၏ချိန်ပို့ယံအဖြစ်နေပေးမည်၊ လူဖြူမဲဆန္ဒရှင်များအား သူသည် ရင်းတို့ကို အကာအကွယ်ပေးမည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ သူ အပြီးသည် ‘နားလည်နိုင်လျှင် ခွင့်လွှတ်နိုင်သည်’ ဟူသည် ဆိုရိုးကို ကိုယ်စားပြုသည်။ စီးရိမ်ကြောင့်ကြမှုနှင့်နေသောမဲဆန္ဒရှင်များအဖို့ သူ အပြီးသည် နိုင်ငံရေးအားဆေးပင်ဖြစ်သည်။

အဆုံးစွန်တွင်、သူအားထောင်မှုလွှတ်ပြီးသည့်အချိန်တွင် သူ ပေးလိုသောသဝဏ်လွှာမှာ ‘သူသည်နာကြည့်းမှုမထားသောသူ’ ဖြစ် သည်။ တောင်အာရရိက်ပထမဆုံးဧရားချယ်တင်မြောက်သော ဒီမိုကရက်တစ်သမ္မတအနေဖြင့်သူသည်သူနိုင်ငံ၏ ဖခင်ဖြစ်ရမည်။ လူမျိုးစု စုပြီးစစ်ပွဲများကြောင့် ဒက်ရာဒက်ချက်များနေသောနိုင်ငံကို တစု တစည်းတည်းဖြစ်အောင်ဖော်ဆောင်ရမည်။ သူကိုထောင်မှ လွှတ်သည့် အချိန်မှစပြီးသူသမ္မတအဖြစ်အုပ်ချုပ်သည့်ကာလတစ်လျှောက် သူသည် နာကြည့်းခါးသီးမှုတို့ မထားပါဆိုသည်ကို သူပြည်သူပြည်သားများ သိ အောင်ဖော်ဆောင်သည်။ အကျဉ်းထောင်မှုလွှတ်ပြီး ပထမသတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲမှစပြီး နောင်ရာပေါင်းများစွာသော ရှင်းလင်းပွဲတို့တွင် သူ ထောင်များများ စေတနာကောင်းခြင်းကိုပြောသည်။ ‘အတိတ်ကိုမောပစ် လိုက်ပါ’ ဟုပြောသည်။ သူအဓိကပေးလိုသည့် အမှာစကားမှာ ‘ခွင့်လွှတ် ရန်နှင့်မောပစ်ရန်’ ဖြစ်သည်။ သူ၏ လူဖြူထောင်များအချိနှင့် လူရှေ့

ထွက်သည်။ ထိုအထဲတွင်ပါဝင်သည့် ရိမ်းစ်ဂရက်ရိုရီဆီသည်ထောင်များ သည် လူရှေ့ရောက်နေသည့် ၁၅ မြိန်စွဲတွင် သူသည်မင်္ဂလား၏ မိတ် ဆွေဖြစ်ခဲ့သည်ဟု အခိုင်အမှ ဆိုသည်။ မင်္ဂလားက အပါသိုက်၏ ဖခင်၊ ကျယ်လွန်သူဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်းဟင်းခရစ်ပုံးရတ်၏ အေးထဲ သို့ လူသိရှင်ကြားသွားလည်သည်။ သူထံမှာအကာသိမ်းရန် ကြံစည်ခဲ့သူ လက်ယာဝါဒီ ပိုလ်ချုပ်ဟောင်း ကွန်စတင်းမိလ်ရှိအင်အား ပုံးမှုဖက် သည်။ ထိုအရာအားလုံးသည် အများပြည်သူကို သူသိစေချင်သော အချက်ကို ညွှန်ပြနေသည်။ ‘အတိတ်ကို သူမောပစ်လိုက်ပြီ။’ သူသည် ယခုသက်တံရောင်ခြည်နိုင်ငံ၏ ဖခင်ဖြစ်သည်။ သူရှေ့သီသာ မျှော်မှုန်း သည်။ နောက်သို့ ပြန်လှည့်မကြည့်။ သူဒေသကို ဖော်ထုတ်လျှင် သူ စွမ်းအားကိုလျော့နည်းစေမည်။ ဒေသကိုဖိုးကွယ်နိုင်လျှင် သူစွမ်းအား တိုးပွားမည်။’

သို့သော်ယင်းတို့အားလုံးလိုလိုသည် ဟန်ပြသာဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားကိုယ်တိုင်က သူဖြစ်ရပ်များအတွက် ဝေဒနာခံစားရသည်။ သူ၏ အရွယ်ကောင်းအချိန်ကို သံတိုင်နောက်တွင်ကုန်ဆုံးခဲ့ရသည်။ သူထောင်များများနှင့် အစိုးရခေါင်းဆောင်တို့၏ သဘောထား အမြင်တို့ သည်ကျဉ်းမြောင်းသည်။ သူဝါရက်ရိုရီကိုလည်းမခင်ပါ။ ဝရက်ရိုရီက ကန့်သတ်အရည်အချင်းသာရှိသည်။ ထိုပြင်မင်္ဂလားနှင့်ဆက်နွယ်မှု အပေါ်အမြတ်ထုတ်သည်။ မင်္ဂလားက သူထောင်ကျနေစဉ်အတွင်း သူဇီးဝင်နိုးအပေါ် ကောင်းမွန်စွာ မဆက်ဆံကြခြင်းကိုလည်း စိတ်နာ သည်။ သူ၏နိုင်ငံရေးပြိုင်သက်များက သူကိုချိုးနှိမ်ရန်ကြီးပမ်းခြင်းကို လည်း စေသွောက်သည်။ နိုင်ငံတွင်းဖိနိုင်ချုပ်ချယ်မှုနှင့် ဘက်လိုက်မှု တိုကို တိုက်ခိုက်ရခြင်းကြောင့် မိမိအိမ်ထောင်နှင့် မိသားစုဂိုစာတေးရ သည်။ သို့သော် ပြည်သူများကို ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်ကို မြင်စေရန် မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သူခံစားချက်အမျှန်တို့ကို ထုတ်ဖော်ပြသ၍ မဖြစ်ပါ။ ကွန်တော်တို့နေထိုင်သည့်ခေတ်ကာလသည် မင်္ဂလားတို့ခေတ် ကာလထက် ပို့ပွင့်လင်းသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်

သည် မိမိ၏ခံစားချက်များကို အပြည့်အဝ လှစ်ဟပြသရန်မသင့်ဟူသော ပြောသည်။ မှန်သည်၊ ခံစားချက်များသည် စစ်မှန်မှုရှိပြီး၊ စစ်မှန်မှုသည် ခေတ်သစ်အရည်အသွေးတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း မလိုအပ်ဘဲ ကိုယ်ရေးကိစ္စများကို လှစ်ဟပြသခြင်းမပြုဘဲ အစစ်အမှန်ကိုရရှိနိုင်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် သူ၏ထူးခြားသည့်စဉ်းကမ်းက နေရာယူပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူအပြုးသည် သူမျက်နှာဖူးဖြစ်သည်။ စိတ်ထိခိုက်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းတို့ကို ဖူးကွယ်ထားသလောက် လှစ်ဟပြသည်။

အဆုံးတွင် မင်အဲလား၏အပြုးသည် သူဘဝကိုမည်သို့ ပုံသွင်းထားသည်ကို ဖော်ပြသည့်သက်တဖြစ်သည်။ သူဘဝအချိုးအကျွေးတိုင်းတွင် သူမည်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်လိုသည်ကို ဆုံးဖြတ်သည်။ ထိုသူနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှုမည့် အသွင်အပြင်ကိုစဉ်းစားဖော်ထုတ်သည်။ ထို့နောက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အစစ်အမှန်ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းသည်။ သူဖြစ်လိုသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လာသည်။

ကျောရိုးမှုတစ်ခုထားရှိပါ ကျော်အရာအားလုံးသည်ပရီယာယ နည်းပူးဟာများသာဖြစ်သည်

နယ်လ်ဆန်မင်အဲလားသည် အခြေခံသဘောတရား ခိုင်မှာသူ ဖြစ်သည်။ သူမှုတစ်ခုသာရှိသည်။ယင်းမှာ လူမျိုးအဆင့်အတန်း၊ လိုင်ခွဲခြားမှုမရှိဘဲ တန်းတူအခွင့်အရေးရရှိရန်ဖြစ်သည်။ ကျော်အရာအားလုံးသည်နည်းပူးဟာများသာဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ အကျယ်ချွဲနေခြင်းဟုတင်ပေမည်။ သို့သော် မင်အဲလားသည် စွဲစပ်သေခြာသော လက်တွေ့အကျိုးမျှဝါဒီဖြစ်ပြီး သူရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်သို့ရောက်မည်ဆိုလျှင် သူပူးဟာကို အပေးအယူလုပ်မည်။ ပြောင်းလဲမည်။ လိုက်ဖက်အောင်ပြင်ဆင်မည်။ မွမ်းမဲ့မည်။ မည်သည့်နည်းလမ်းသုံးရသုံးရ ထိုမြှင့်မြတ်သည့် ပန်းတိုင်ရောက်ရန် လျော်ကန်သင့်မြတ်မှုရှိသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များနှင့် ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ထိုကြိုးပမ်းမှုများ၏ ဦးတည်ချက်မှာ တစ်ခုတည်းဖြစ်သည်။ အပါသိုက်လူမျိုးခွဲခြားရေးစနစ်ကို တော်လှန်ဖြတ်ချရန်နှင့် လူမျိုးခွဲခြားရေးမရှိသည့် လူတစ်ယောက်၊ မဲတစ်မဲ ပေးနိုင်မည့် ဒီမီကရောစိစနစ်ကို ထူးထောင်ရန် ဖြစ်သည်။ အခြားမရှိပါ။

မင်အဲလားကို တမန်တော်၊ သူရဲကောင်းဟုအမည် တပ်ကြသည်။ သူကိုမည်သိခို့ခေါ်၏ သူသည်နှင့်စင်းသော အတွေးအမြင်

ပရာနဝါဒတော့မဟုတ်ပါ။ သူသည်အတွေးအမြင်ကောင်းသော လက်တွေ့အကျိုးမျှော်ကိုးမှုဝါဒဖြစ်သည်။ အမြင်မြင့်မားသည်။ သို့သော်တစ်နောက်ပြီးဆုံးချိန်တွင် အလုပ်ကိစ္စများ ပြီးမြောက်စမြဲပင်။

ကျွန်တော်တိန္တို့း အတူရှုချိန်များတွင် မင်္ဂလားက အခြေခံမှုနှင့်နည်းပျူးဟာကွဲပြားခြားနားမှုကို သိသာအောင်ယပ်ကာတလဲလဲပြောသည်။ (မြန်းပျူးဟာအစားပျူးဟန့်မူဟုလည်း အပြန်အလှန် ပြောင်းလဲသုံးစွဲသည်)။ သူအကျဉ်းထောင်အတွင်းရှိစဉ်က ထိုအမြင်ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထောင်သို့အပိုးခံရသော မင်္ဂလားသည် ထောင်မှပြန်ထွက်လာသည့် မင်္ဂလားလောက် ပျူးဟာ မဆန်ခဲ့ပါ။ သူငယ်စဉ်က စိတ်ကူးယဉ်သဘောတရားများကို ခံယူပြီး နောင်အခါ နောင်တရမည့်ဆုံးဖြတ်ချက်များချုံဖူးသည်။ သို့သော် လွှတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင်တစ်ဦးဖြစ်လာပြီးနောက် အခြေခံမှုမရှိသည့် သို့မဟုတ် နည်းပါးစွာသာရှိသည့်ရန်သူကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း၊ ထောင်တွင်း အနှစ် ၂၀ ကျော် နေထိုင်ခဲ့ရခြင်းတို့နောက်တွင် သူသည် အဆုံးစွဲန်ပျူးဟာမြောက်သူ ပျူးဟာကျွမ်းသူ တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။

အများပြည်သူရှေ့တွင် သူမိန့်ခွန်းပြောနေသည်ကို သင် နားထောင်ရလျှင် ထိုအရာကိုသိနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ သူက မွန်မြတ်သည့်လွှတ်လပ်ရေးအခြေခံမှုများနှင့် ဒီမိုကရေစိအကြောင်းများကို ပြောပြီး သူလေသံမှာ အခြားပုံစံလ်တို့နှင့် ကွာခြားမှုမရှိလှပါ။ အပြောင်းအလဲတိုက်ဖြစ်စေနိုင်သည့် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးသည် မဲဆန္ဒအကြောင်း၊ ပျူးဟာအကြောင်းတို့ကို ပြောမည့်အစား အခြေခံသဘောတရားနှင့် အတွေးအခေါ်များအကြောင်း ပြောပါမည်။ သို့သော် မင်္ဂလား နိုင်ငံရေးအကြောင်း သီးသန့်ပြောသည့်အခါ သင်နားထောင်ရလျှင် သူသည် နိုင်ငံရေးဘွဲ့သင်တန်းပိုချေနေသည်ဟု ထင်မှတ်ပြီးသမ္မတ ရွှေးကောက်ခံမည့် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးမှ အတိုင်ပင်ခံအဖြစ် ငါးရမ်းလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာမည်။

သူ၏ပျူးဟာအတတ်ပညာအတွက် ပေးဆပ်ခဲ့ရသည့် တန်ဖိုးမှာများပြားသည်။ ပျူးဟာများကိုသာတတ်ကွွမ်းခဲ့ခြင်းမဟုတ်၊ ပျူးဟာသုံးနေသည်ဆိုခြင်းကို မသိအောင်လည်းကွယ်ရှုက်ထားဖို့ တတ်ကွွမ်းခဲ့သည်။

မင်္ဂလားသည် ယုံကြည်မှုအပြည့်၊ အားအင်အပြည့်ဖြင့်ကြီးပြင်းခဲ့သည်။ ၂၀ ရာစုနှစ်အစားဝိုင်းက တောင်အာဖရိကဗုံလူမည်းတစ်ဦးသည် ထိုကဲ့သို့စိတ်ဓာတ်ရှိရန် ခက်ခဲပါသည်။ ကိုလိုနိနယ်ချုံစနစ်နှင့် အပါသိုက်လူမျိုးရေး ခွဲခြားအပ်ချုပ်မှုစနစ်တို့သည် တောင်အာဖရိကဗာသားများအနက်မှု လူမည်းများကို အရာမရောက်အောင်ဖိနိုင်ထားသည်။ သူငယ်စဉ်ကပင် အထက်တန်းလွှာပုံ ပေါက်သည်။ အကြောင်းရေးအချို့မှာ သူ့အောင်နှင့်ဆိုင်သည်။ သို့သော် သူအာဖရိကဗ်သူရင့်နှင့် တော်တွင် ကြိုးပြုးပြင်းခဲ့ရသည့် ၁၉ ရာစုအာဖရိကဗ်မျိုးနှယ်စုံကဗ္ဗာသို့လူဖြူများ မလာသလောက်ပင်။ ထိုကြောင့် သူနှင့်ခေတ်ပြိုင် အခြားတောင်အာဖရိကဗာသားများကဲ့သို့ လူမျိုးခွဲခြားရေးဒက်ကို မခံရပေးလူဖြူများသည် သူ၏နေစဉ်ဘဝကို ထိုကိုကောင်းစေနိုင်သည့် အကွာအဝေးတွင် မရှိပါ။ သူကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား ကျောင်းမတက်မိက မည်သည့်လူဖြူနှင့်မျှောက်ဆွဲတ်မဆက်ဖူးပါ။ သူကဗ္ဗာသည် သီးသန့်ဖြစ်သည်။ ထိုသီးသန့်ဖြစ်တည်မှုက သူအားလူမျိုးခွဲခြားရေး၏ အဆိပ်အတောက်နှင့် နိမ့်ကျေသောဘဝမျှော်များချက် စသည်တို့ ကူးစက်ခြင်းမှ ကင်းဝေးစေသည်။ သူ၏မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုသည် သူအောင်မြင်မှု၏ သေားချက်ဖြစ်ပြီး အောင်နှစ်ကိုယ်စားလူထုခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရွှေးချွယ်သတ်မှတ်ခြင်း၏အကြောင်းရေးတစ်ရုပ်ဖြစ်သည်။

သူကျောင်းသားအရွယ်ရောက်လာပြီး ကျောင်းတက်သည့်အခါ တွင်မှ အဆင့်အတန်းနှင့် လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုတို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် သူရှိဟန်းနှစ်ဘတ်သွားစဉ်က သူအားမျိုးနှယ်စုံခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏သီးသန့်မြှုပ်နှံမှုဆင်းရဲပြီး ပညာမတတ်သည့် တောသားကဲ့သို့ ဆက်ဆံသည့်အခါ လူမည်းနှင့် လူဖြူ

အကြား ချောက်နက်ကြီးကို သူမျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခံစားရသည်။ သူပထမအကြိမ်လူများခွဲခြားရေးနှင့် ဂရုမစိုက်မှုကိုခံစားရသည့် အခါ သူစိတ်ဆိုးသည်။ သူအား ထိုသို့ဆက်ဆံရမည်လားဆိုပြီး စိတ်ဆိုးသည်။ မည်သူ့ကိုမဆို ထိုသို့ဆက်ဆံရမည်လားဟု စိတ်ဆိုးသည်။ စိတ်ဆိုးလွန်း၏ သူဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည့် သက်သောင့်သက်သာအနေအထားများကို စွန့်လွှတ်ပြီး လူများခွဲခြားဆက်ဆံရေးဝါဒကို တိုက်ခိုက်လိုစိတ်ပေါ်လာ သည်။ မိမိကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည့်မှုနှင့် မိမိကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားခြင်းတို့ ကြောင့် သူနက်နဲ့စွာ စိတ်ထိခိုက်သည်။ မိမိကိုယ်ကိုယ် နှုန့်ချုပ်သူများထံမှ နိမ့်သောမျှော်လင့်ချက်ထားလျှင် သူတို့နှုန့်ချုစိတ်နှင့် ကိုက်ညီသည်။ မိမိကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားသူထံမှ အလားတူနှုန့်ကျသော မျှော်မှုန်းချက် ထားခဲ့လျှင်မူ ထိုသူတို့ကို စောက်အာရားရောက်သည်။ မင်္ဂလားက မကျ မန်ပါ ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားသည် လူတစ်ယောက်အနေဖြင့် လွယ်လွယ် နှင့်စိတ်မဆိုးတတ်ပါ။ သို့သော်စိတ်ဆိုးခဲ့လျှင် အကြီးအကျယ်ခေါင်းမာ သည်။ အလျှော့မပေးပါ။ သူအလျှော့မပေးသည်မှာ နှစ် ၅၀ ကြာ မြင့်ပေသည်။ သူက နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ တစ်ကိုယ်ရေမျှော်မှုန်းချက်ဟု ဆိုကြသည်ကို အကြောက်အကန် ငြင်းဆိုမည်ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ နိုင်ငံရေးလှပ်ရားမှုသည် တောင်အာဖရိကတွင် မဆုံးတမ်းစောက်မှုများကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျခဲ့ခြင်းများ၏ ဖြစ်ဖျားခံပေသည်။

မင်္ဂလားအား စောင့်ရှောက်သူ ဘုရင်ရွှေနိုင်တာဘာ၏ ပုံပိုး မှုဖြင့် သူသည်တောင်အာဖရိကရှိ လူမည်းများအတွက် တစ်ခုတည်း သော တက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုတက္ကသိုလ်နှင့် ပရိဝါက် သည် သေးငယ်သည်။ သို့သော် အထက်တန်းစားဟန်ပန်ရှိသည်။ ဝိတိရိယစတိုင်လ အဆောင်အအုံများက မြှက်ခင်းစိမ်းဝင်းများကို ဝိုင်းရုံးထားသည်။ မင်္ဂလားထိုတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်စဉ်အချိန်က ကျောင်းသား ၁၅၀ ခန့်သာရှိသည်။ ထိုနေရာသည်ရှိးရာမျိုးနှင့် ခေါင်းဆောင်များကိုသာမက မင်္ဂလားကဲ့သို့သော အနာဂတ် တော်လှန်ရေးသမားများကို မွေးထုတ်ပေးရာ ဥဖောက်စက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကျောင်းသားများသည် မင်္ဂလားကဲ့သို့ပင် အထက်တန်းလွှာမှ ချမ်းသာသော အာဖရိကန်မိသားစုများမှဖြစ်ကြသလို ခရစ်ယာန်မစ်ရှင် ကျောင်းများမှ ထူးခွဲနွားစွာအောင်မြင်ခဲ့သောလူငယ်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ယဉ်ကျေးစွာ ပြုမှုနေထိုင်သည်။ အနောက်တိုင်းဝတ်စုံများ ဝတ်ကြသည်။ စည်းကမ်းလည်း တင်းကျပ်သည်။ ကျောင်းအုပ်ချုပ်သူများ အဲလက်နွေားကားရုံဆိုသည့် ခက်ထန်သော်လည်း သုတက္ကသိုလ် စကော့တုလူမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူက ကျောင်းသားများကို ပပ်ကြမ်းကြမ်းကိုင်တွေ့ယ်သည်။ သို့သော် သူကျောင်းမှ ခေါင်းဆောင် များကို မွေးထုတ်နိုင်ခြင်းအတွက် ဂုဏ်ယူသည်။ သမ်းဘူးတော်ဝင်အီမှုမှ မင်္ဂလား၏တူတော်စစ်သူ ကော်မာတန်းမှုမှာ သည် အတန်းကြီးမှဖြစ် သည်။ အရပ်ရှည်ပြီး ခုံညားသော ထိုသူသည်မင်္ဂလားထက် အသက် ကြီးသည့်ပြင် မျိုးနှင့်သူကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် ဆက်ခံမည့်သူလည်းဖြစ် သည်။ မင်္ဂလားက သူကို မြတ်နိုးကိုးကွယ်သည်။

မင်္ဂလားသည် ဖို့တဲ့ပဲတွင်ပေါ်ပြုလာဖြစ်သော ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ထက်မြှက်သည်။ ပုံပဲရှုပ်ရှုသည်။ ကြံ့ခိုင်ဖြတ်လတ်သည်။ ရှုပ်ရည်ချောမောသည်။ ခုံတိယနှစ်တွင် မင်္ဂလားသည် ဘက်လိုက်မှုထက်သေးနှင်းသော မကျော်နပ်ချက်တစ်ခုအတွက် ဆန္ဒပြရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ အစားအသောက်ကိစ္စပင်။ အစားအသောက်သည့်ဖျင့်မှုကို ဆန္ဒပြသောကျောင်းသားများက ကျောင်းသား ရွေးကောက်ပွဲကိုပါသပိတ်မောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ သို့သော် အခါးကျောင်းသားများက မဲပေးကြသည်။ မင်္ဂလားအား ကျောင်းသား ကောင်းစိန္တီ ရွေးချယ်တင်မြောက်ကြသည်။ ထိုကိစ္စသည် သူအားထိတ်အနောင့်အယုံကြဖြစ်စေသည်။ အများသဘောဆန္ဒဖြင့် ရွေးချယ်ခြင်း မဟုတ်သဖြင့် မဲဆန္ဒရလဒ်သည် တရားမဝင်ဟုသူယူဆသည်။ ဒေါက်တာကားရုံး မင်္ဂလားနှင့် အခြားရွေးချယ်ခံရသည့်ကျောင်းသားများ အနေဖြင့် ကျောင်းသားကောင်းစိတ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် မရမက ပြောသည်။ မင်္ဂလားအား ကောင်းစိတ် လုပ်လျှင်လုပ်၊ မလုပ်လျှင်

ကျောင်းမှ နှစ်ထွက်ရန် ရာဇသံပေးသည်။ သူကျွန်တော့ကို ပြန်ပြောပြ သည်။ ‘ကျွန်တော်ကြောက်ပြီးကေခါဆိုကို သတင်းသွားပို့တယ်။ သူက ‘အရေးမကြီးဘူး မူကိုစွဲဖြစ်နေတယ်။ မင်း မလုပ်နိုင်ဘူးသာပြောလိုက်’ လို့ အကြံပေးတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ကားရှုဆိုကိုသွားတယ်။ ကျွန်တော် ကကေခါကို ကားရှုထက် ပို့ကြောက်ရတယ်လေ’၊ ကားရှုက မင်းလဲး အား ရွှေးချယ်ရန် ပြောသည်။ မင်းလဲးက သူသဘောထားကို ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ ကျောင်းမှ နှစ်ထွက်လိုက်သည်။

မင်းလဲးက ထိုအကြောင်းကိုအပြီးနှင့် တခေါ်ခစ်ရယ်ပြီး ပြော သည်။ သူပြီးသည်မှာ ရွှေးချယ်မှုတစ်ခု လုပ်ခဲ့သည့် ခေါင်းမာလျသော လူငယ်အကြောင်း တွေးပြီးပြီးခြင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့ မင်းလဲးသည် ထိုကဲ့သို့သော ရွှေးချယ်မှုမျိုးကို သူကိုယ်တိုင်လည်း လုပ်မည်မဟုတ်သလို အခြားသူတစ်ယောက်ကိုလည်း ယင်းကဲ့သို့ အကြံပြုမည်မဟုတ်။ ထိုလူငယ်သည် လူမျိုးခွဲခြားရေးကို တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပို့အားပြင်းသော အင်အားစုဖြစ်လာနိုင်သည့် ပညာရေးအခွင့်အလမ်းတစ်ခုကို စွန့်လွှာတဲ့ သည်။ မူခိုသည်မှာ တန်းတူညီတူတီတွင်ထားခြင်းမဟုတ်။ သင့်အနေ ဖြင့် သက်ဆိုင်ရာအားသာချက်များကို ချိန်ဆရမည်။ ယခုကိုစွဲတွင်မူ သဘောထားက သေးငယ်ပြီး စတေးသည့်အရာက ကြီးနေသည်။ ကုန် ကျစရိတ်သည် အကျိုးအမြတ်ထက်သာ လွှန်နေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် အာဏာပိုင်တိုအား စိန်ခေါ်သည့် သူဘဝလမ်းကြောင်းကို စတင်လိုက်သည်။ သူ မက်ဟီ ကက်နွယ်နှုန်းသို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ ဘုရင်ကြီးအား အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြုမည်ကို စီးထိုတ်နေသည်။ ပြောပြလိုက်သည့်အခါ ဘုရင်က စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားသည်။ ဒေါသလည်းတွက်သည်။ များမကြာမီ မင်းလဲးနှင့် ညီဝါမီးကွဲကျပ်စ်တစ်ထို့သည် ရှိဟန်းနှစ်ဘတ်သို့ တွက်ပြီးခဲ့ကြသည်။

မင်းလဲး၏ ရှိဟန်းနှစ်ဘတ်နေ့ရက်များသည် စရိတ်ကြမ်းပြီး ခင်မင်းရရာကောင်းသူတစ်ယောက်၏ ဝထားကို ဖတ်နေရသည်နှင့် တူ

သည်။ သူတွေ့တစ်ခုတွင် ဉာဏ်ခုတွင် အလုပ်ဖြုတ် ခံရသည်။ ဉာဏ်စိမ်းပင်မရှိသော တဲကုပ်များတွင် နေထိုင်ရသည် သူ၏ အိမ်ရှင်မိသားစုများက သူအားခေတ်နောက်ကျွန်သော အပျော်းခိုသူ တစ်ယောက်ဟု မြင်ကြသည်။ နောက်ပိုင်း သူ၏ ဘဝတစ်သက်တာ မိတ်ဆွေနှင့် ဆရာဖြစ်လာသူ ဝါလိတ္တဆစ်စုလူးနှင့် တွေ့ပြီးမှ သူဘဝ ကို ပြန်မတ်သေသည်။ ဝါလိတ္တမှုတစ်ဆင့် ရှိဟန်းနှစ်ဘတ်မြို့၏ ဥပဒေအကျိုးဆောင်ကုမ္ပဏီအသေးတစ်ခုတွင် စာရေးဝန်ထမ်း အလုပ် ရသည်။ ထိုခုံးသည် အာဖရိကလူမည်းကို အလုပ်ခန့်သည့် နည်ပါး လွှာ့သော ရုံးများထဲမှုတစ်ရုံးဖြစ်သည်။ မင်းလဲးအတွက် ဥပဒေသည် တွက်ပေါက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ လောကတွင် တက်လမ်းရှိအောင် အရည် အသွေးအလျောက် အမှတ်ရယူနိုင်သည့် စနစ်ဖြစ်သည်။ သူဝစ်တို့ တာစရန်းတက္ကလိုလ်တွင် ဥပဒေဘာသာရပ် သင်ကြားရန် စာရင်းသွင်း သည်။ သူက သူ့ဥပဒေပါမောက္ခကို အပြီးဖြင့် သတိရသည်။ ထိုပါမောက္ခက လူမည်းများသည် ရွှေ့နေများ ဖြစ်နိုင်လောက်အောင် အရည်အချင်းမရှိကြဟု မှတ်ချက်ပြခဲ့သည်။

မင်းလဲး သူ၏သူငယ်ချင်းနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အော်လိုာ တမ်းတိုင်း ပူးပေါင်းဖွင့်သည် ဥပဒေကုမ္ပဏီသော တောင်အာဖရိက၏ ပထမဗီးဆုံး လူမည်းဥပဒေအကျိုးဆောင် ကုမ္ပဏီဖြစ်ပြီး အထက်လွှာ လူမည်းများ ဥပဒေအကြံ့ညာက် တောင်းခံရန် လာရောက်သည့်နေရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ မင်းလဲးသည် တရားခွင့်တွင်မာန်ပါပြီး တက်ကြသော သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူအမှုသည်များအတွက် အပါသိုက်ဥပဒေ များကို တိုက်ခိုက်ပြောဆိုပေးသည်။ ရှေ့နေတစ်ရီးအဖြစ် ကျမ်းကျမ်း ကျင်ကျင်ရှုသည်ကို သူဂုဏ်ယူသည်။ ဥပဒေပြောန်းချက်များ၏ ရှင်းလင်းပြတ်သားသည် ခေါက်ချိုးညီးလိုက်လည်း သူပုံးကြည်ချက်ရှုသည်။

သူ၏ ဥပဒေပညာရေးက တရားမှုတူမှုသည် မျက်ကန်းဖြစ် သည် (ဘက်မလိုက်) ဟု သင်ကြားခဲ့သောလည်း (တက်ယ်ပင် သူအမှု လိုက်သည့် တရားရုံးအပြင်ဘက်ဝင်းတွင် မျက်ကန်းတရားမှုတူမှုရှုပ်တူ

တစ်ခုရှိသည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောတရားကို ညွှန်ပြသည့် အထောက်အထား အများအပြားကိုတွေ့ရသည်။ သူလိုက်သော အမှုများတွင် တရားသူကြီးများသည် အမှုသည်အား မျိုးနှုတ်ခွဲခြားခြင်းကို ထိုသူ၏ ပခုံးကျြော်နှင့် အကဲဖြတ်သည်။ သို့မဟုတ် ခဲတံတစ်ခေါ်းသည် အမှုသည်၏ဆံပင်ထက်တွင်နေ၊ မနေကြည့်သည်။ အချို့အမှုများတွင် လျဖြူ တရားခံသည် အသားဖြူချုပ်မျှနှင့် အမှုမှုလွှတ်ပြီး လူမည်းတရားခံများသည် အသားမည်းခုံမျှနှင့် ပြစ်ဒဏ်ချုမှုတ်ခံရသည်။ ထိုပြင် သူသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှအစိုးရကအောင်နှစ်နှင့် လွှတ်လပ်ရေးဆုံးရှုံးမှုကို ဖိနှိပ်ရန်ဥပဒေကို အသုံးပြုသည်ကို မြင်ရသည်။ သူ၏ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းမရှိသည် ခိုင်ယာရှိတွင် သူရေးသားထားသည်။ ‘လက်တွေ့တွင် ဥပဒေခံသည်မှာ အပ်ချပ်သူလူတန်းစား၏ လူမှုစနစ်ကို ငါးတို့အားသာမှုအတွက် ပုံသွင်းယူရန်စနစ်တကျစိစဉ်ထားသည် အင်အားသုံးစွဲမှုတစ်ရပ်သာ ဖြစ်သည်’၊ သူအင်တင်တင်ဖြင့် နိဂုံးချုပ် သုံးသပ်သည် မှာ၊ သူတစ်ချိန်က ယုံကြည်ခဲ့သလို၊ ဥပဒေသည် တရားမှုတူမှု၏ မပြောင်းလဲသော လျကျင့်ဝတ်မှုများမဟုတ်၊ သူ၏ နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်အတွက် အသုံးချုပ်မည့်နည်းဖူးဟာတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

အောင်နှစ်လူငယ်အဖွဲ့အစည်း၏ အစောပိုင်းအဖွဲ့ဝင်ကာလတွင် မင်္ဂလားသည် မူနှင့်ပူးဟာအကြား ဝိရောဓိရှိခဲ့သည်။ ရွှေးဦးစွာသူက အောင်နှစ်တွင် လူမည်းမဟုတ်သူများကို အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်လက်ခံခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည်။ သို့သော် စိတ်ပြောင်းသွားသည်။ ထိုနောက် ကွန်မြှုပ်ပါတီဝင်များကို အောင်နှစ်တွင် လက်မခံရန် ဆန့်ကျင်သည်။ သို့သော် စိတ်ပြောင်းသွားသည်။ ကိစ္စရုပ်တိုင်းတွင် လက်တွေ့အကျိုးမော်ကိုးဝါဒက မှုသဘောထားအပေါ်အနိုင်ယူသည်။ ကိစ္စရုပ်တိုင်းတွင် မည်သည့်နည်းလမ်းက အောင်နှစ်ကိုပို၍ အင်အားကြီးတွားလာစေည်နည်းဆီသည်ကို သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်သည်။

အောင်နှစ်မှုသဘောထား၏ ပူးဟာနိုင်ဖူးမှာ လွှတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအနေဖြင့် အကြမ်းမဖောက်ရေးမှုကို စွန်းခွာရန်တွင်ဖြင့်ကြသည်။ နာမည်ကျော်လွှတ်မြောက်ရေးကြီးပမ်းသူ ကုလားလူမျိုး ဂျေအောင်နှစ်ဆင်းရှုံးက အပြောင်းအလဲကို ကန့်ကွက်သည်။ ဂျေအောင်နှစ်က နှုတ်စလွှာစဖြင့် ပြောသည်။ ‘အကြမ်း

သင့်ကြောင်း မင်္ဂလားနှင့်အောင်နှစ်စီတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပတ်ဖြစ်သည်။ ၁၉၁၂ ခုနှစ် အောင်နှစ်စီတွင်ဖွဲ့စည်းခိုင်ကတည်းက အကြမ်းမဖက်ရေးမှုဖြင့် ဆန့်ပြုခြင်းကိုသာ အစိကထားလှပ်ရှုံးခဲ့သည်။ ဆယ့်စုံနှစ်ပေါင်းများစွာ အောင်နှစ်စီခေါင်းဆောင်များအပေါ် ဂနိုး၏ စံနှုန်းက ဉာဏ်သက်ရောက်ခဲ့သည်။ အဖွဲ့အစည်း၏ မပြောင်းလဲသည့် ပါဒရေးရာသည် အကြမ်းမဖက်ရေးမှုပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် လူမည်းတို့၏ ဆန့်ပြုခြင်းကို အစိုးရကအကြမ်းဖက်ပြီး နှုံမ်နှင်းသည်ကိုကြိမ်ဖန်များစွာ မြှင့်ရသောအခါ မင်္ဂလားက အကြမ်းမဖက်ရေးမှုဝါဒကို သည်းမခံနိုင်တော့ပါ။ သေနတ်တိုက်ပွဲသို့ လှနှင့် ချိတက်ရသလိုမျိုး ခံစားရသည်။ နောက်ဆုံး ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလားသည် မူဝါဒပြောင်းလဲရေးကို မျိုးနှုတ်စီခေါင်းဆောင် အဲလ်ဘတ်လူသူလိုနှင့် ဆွေးနွေးရန်နေတာလ်မြို့သို့ သွားသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုအချိန်က အောင်နှစ်စီ၏ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး ရွှေ့နှုတ်က အပါသိုက်ဆန့်ကျင်ရေးကို အကြမ်းမဖက်ရေးမှုဖြင့် ဦးဆောင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းအတွက် နိုဘယ်ပြီးချမ်းရေးဆုံးရရှိထားသွားဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက ‘ဥက္ကဋ္ဌဗြို့’ ဟုခေါ်သူ အဲလ်ဘတ်အပေါ် အထူးလေးစားမှုရှိသည်။ ကျွန်းတော်က မင်္ဂလားအား ပူးဟာပြောင်းရန်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး လူသူလို၏ တုပ်မှုကို မေးကြည့်သည်။

‘သူက သေချာပေါက် အဲဒီကိစ္စကို ဆန့်ကျင်တာပေါ့။ အကြမ်းမဖက်ရေးမှုဝါဒကို ဆုံးရေးမှုဝါဒကို ဆုပ်ကိုင်ထားတာကိုး။ ကျွန်းတော်နဲ့တချို့အဖွဲ့ဝင်တွေကလည်း အကြမ်းမဖက်ရေးမှုကို ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လိုအပ်ချက်ရှိရင် ပြောင်းလဲရမယ်လို့ခဲယူတယ်။ ကျွန်းတော်တို့ ကွာခြားချက်က အဲဒီပါပဲ’။

အောင်နှစ်စီ၏ ကုလားလူမျိုးအဖွဲ့ဝင်များသည် အကြမ်းမဖက်ရေးမှုကို စွန်းခွာရန်တွင်ဖြင့်ကြသည်။ နာမည်ကျော်လွှတ်မြောက်ရေးကြီးပမ်းသူ ကုလားလူမျိုး ဂျေအောင်နှစ်ဆင်းရှုံးက အပြောင်းအလဲကို ကန့်ကွက်သည်။ ဂျေအောင်နှစ်က နှုတ်စလွှာစဖြင့် ပြောသည်။ ‘အကြမ်း

မဖက်ရေးမှာ ကျွန်တော်တိကိရိနိမ့်စေတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် တိုက အကြမ်းမဖက်ရေးမူကိရိနိမ့်စေတာ'။ ထိုကြွေးကြော်သံများသည် အင်အားရှိသည်။ သို့သော် မင်ခဲ့လားအတွက် မူအတိက်အခံသည် ဆောင်ပြုစာစ်ခုသာဖြစ်သည်။ မူသဘောထားမဟုတ်ပါ။သူ၏ခေါင်းမာ သည့်အတွေးအခေါ်ဖြင့်ဆုံးဖြတ်သည်မှာ၊ အပါသိုက်ကိုဖြတ်ချရန် ပြင်း ထန်သည့် ပြောက်ကျားတိုက်ခိုက်မှုကသာလျှင် အခွင့်အရေးသာစေ နိုင်မည်။ 'လက်ရှိအနေအထားပေါ်မှာမူတည်ပြီးဌားချမ်းတဲ့နည်းလမ်း သုံးမလား၊ ကြမ်းတမ်းတဲ့ နည်းလမ်းသုံးမလား ရွှေချယ်ရတယ်။ ဒီရွေး ချယ်မှုကို ခေတ်အနေအထားတွေက အဆုံးအဖြတ်ပေးတယ်' ဟု သူက ပြောသည်။

အခြေအနေအရပ်ရပ်နှင့် မူသဘောထားများသည် နည်း ပျူးဟာကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသည်။ မင်ခဲ့လားသည် ဂန္ဓိမဟုတ်ပါ။ ဝန္တိ လည်း ဖြစ်လာမည်မဟုတ်ပါ။ သူ၏ဘဝအမြင်သဘောထားမှာ အကြမ်း မဖက်ရေးမူဖြစ်ပြီး ထိုမူကိုချိုးဖောက်လျှင် အောင်ပွဲခံရာတွင် ပြည့်စုံမှု ရှိမည်မဟုတ်ပါ။ မှန်သည်၊ မင်ခဲ့လားကအကြမ်းမဖက်ရေးမူကို ပို၍နှစ် သက်သည်။ မည်သည့်အကြမ်းဖက်မှုမျိုးမဆို သူစက်ဆုပ်ရွှေရှာသည်။ သို့သော် အကြမ်းမဖက်ရေးမူသည် သူမျက်ခြည်ပြတ်၍ မဖြစ်သော လူမျိုးမခွဲခြားရေးယူချက်ကို လျော့ပါးစေသည်။

သို့သော် သူတောင်မှတွေက်သည့်အခါ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သည့် စကားစစ်ထိုးပွဲများကို တေးဖယ်လိုက်သည်။ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်သည် ဒီမိုကရေစိကြီးပမ်းမှန်င့် လူမျိုးရေးစည်းလုံးမူကို လျော့ပါးစေမည်။ လူမျိုး စုသိမှုများအုပ်ချုပ်မှုစနစ်သည် သူအတွက်အသုံးဝင်နိုင်မည်။ သူက လူပြီ။ အရင်းရှင်းခေါင်းဆောင်များနှင့် ဌားချမ်းရေးရယူသည်။ လူမည်း မျိုးနှင့်ရုခေါင်းဆောင်များနှင့်လည်း ဌားချမ်းရေးရယူသည်။ တောင် အာဖရိကနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံမှန်ကရေစိ ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ပြီးသည့် အခါ၊ သူက ယင်း၏ကြောင်းကျိုးဆက်စပ်သည့်အရာကို ကိုင်တွယ် သည်။ ယင်းမှာ 'လူမျိုးရေးညီညွတ်မှု' (အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်

‘သူကရည်မွန်တဲ့လူတစ်ယောက်ပါ’ ဟု မင်္ဂလားက ဟန်ဆောင်မှု မပါဘဲပြောသည်။ ‘ပထမဆုံးအနေနဲ့ သူကရည်မွန်တယ်။ ကျွန်တော်တို့အကြောင်း ရည်ညွှန်းတဲ့အခါ သူကယဉ်ကျေးတဲ့အသုံးအနှစ်းတွေ သုံးတယ်’။

ဤသည်မှာ ဆာဒ်ဟန်များအပေါ်ကြင်နာ၍ ချီးကျိုးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေမည်။ သို့သော်မင်္ဂလားက ရွှေနောက်တာလို လူမျိုးတစ်ယောက်၏ မကောင်းသည့်ရှုထောင့်ကို မမြင်၍ မဟုတ်ပါ။ ထိုရှုထောင့်တစ်ခုတည်းကို မမြင်လိုခြင်းဖြစ်သည်။ မည်သူမဆို အပြည့်ဆုံးသည်ဟုမရှိပြောင်း သူသိသည်။ တစ်နေ့တွင် သူနှင့်ကျွန်တော်သည် ရော်ဘင်ကျွန်းတွင် အကျိုးကျနေစဉ်က သူ၏ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်ခဲ့သော သူတစ်ယောက်အကြောင်း ပြောနေမိကြသည်။ ထိုသူက မင်္ဂလားအပေါ် မကျေနပ်ချက်များကို မွေးထားသူဖြစ်သည်။ ထိုသူအကြောင်းပြောရာတွင် မင်္ဂလားကထိုသူ၏ စိမ်းကားမှုကို မပြော၊ ‘ကျွန်တော်သူဆီက ရယူလိုက်တာကတော့ အလုပ်ကြီးစားလုပ် တဲ့အရည်အချင်းပဲ’ ဟုပြောသည်။

‘သူဆီက ရယူလိုက်တာကတော့’။ မင်္ဂလားက အပြုသဘော ဆောင်သည် အရာများကိုရှာဖွေသည်။ အနှစ်လက္ခဏာပြသော အရာ များကို ခွင့်လွှတ်သည် အမြင်ဖြင့်ကြည့်သည်။ အကြောင်းရင်းမှာ နှစ်ချက်ရှိသည်။ သူကလူများထံတွင် ကောင်းသည့်အချက်များကို အလိုအလျောက်ကြည့်တတ်သည်။ ထိုပြင် အခြားသူများပေါ် အကောင်းမြင်လျှင် ထိုသူများ တကယ်ကောင်းလာနိုင်သည်ဟု သူက ညာ၏အမြော်အမြဲ့အမြော် အမြင်ရှိသည်။ သင်၏လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များဖြစ်စေ၊ သင့်မိသားစုဝင် များဖြစ်စေ သင်သူတို့အပေါ် မျှော်လင့်ချက်ပိုထားလျှင် သူတို့ပို၍ ဖြည့်ဆည်းနိုင်သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း သူတို့မဖြည့်ဆည်းနိုင်ခဲ့လျှင် သူတို့ အပြစ်ရှိသလို ခံစားကြရသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်အကြောင်း သူအဆိုးဆုံးပြောသည်မှာ ထိုသူသည် ‘ကိုယ်ကျိုးကြည့်ပြီး လူပ်ရှားနေသူ’ ဟု သူပြောခြင်းပင်။

အခြားသူများအပေါ် အကောင်းမြင်ပါ

အချို့က ယင်းအမြင်သည် မျက်ကွယ်ပြုခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ပြောသည်။ အချို့က နှစ်အသည်ဟုပြောသည်။ သို့သော် မင်္ဂလားက လူတိုင်းကို အခြားသက်သေမရှိမခဲ့ပါ။ အကျင့်သိက္ခာရှိသည်ဟု မြင်သည်။ သူက သင့်နှင့်ဆက်ဆံရေးအစပိုင်းတွင် သင်သည် စိတ်ရင်းကောင်းဖြင့် ဆက်ဆံသည်ဟု သူယူဆသည်။ သတ္တိရှိချင်ယောင်ဆောင် လျှင် သတ္တိရှိသောလုပ်ရပ်များကို စွမ်းဆောင်နိုင်လာသည်။ အခြားသူများအပေါ် အကောင်းမြင်ခြင်းသည် ထိုသူတို့၏ ကောင်းသောအချက်များကို ပေါ်ထွက်လာစေနိုင်သည်။

လူတစ်ယောက်သည် သူဘဝအစီတ်အပိုင်းအများစုတွင် ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံခြင်းမပဲခဲ့ရဘဲနှင့် အခြားသူများအပေါ် အကောင်းမြင်တတ်သည်မှာ ထူးခြားလှပပေသည်။ တစ်ခါတ်ရုံသူနှင့် စကားပြောရသည်မှာ စိတ်တိုစရာပင်ကောင်းသည်။ မည်သူကိုမျှသူက အဆိုးမပြော၍ဖြစ်သည်။ သူကိုကြိုးမိန့်ပေးခဲ့ရအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သူ အကြောင်းကိုပင် အပြစ်တင်စကားတစ်ခွန်းမျှမပြော။ ကျွန်တော် တစ်ခါကသူအား နာဖိတ်ထောက်ခံအားပေးသူ တောင်အာဖရိကသမွာတ ရွှေနောက်စတာအကြောင်း မေးဖူးသည်။ ထိုသမွာတသည် အပါသိုက် လူမျိုး ခွဲခြားရေးစည်းမျဉ်းများကို ပိုမိုတင်းကျပ်စေပြီးမင်္ဂလားနှင့်အပေါ်၏ ပါများ ကွဲမျက်မခံရသည်ကိစ္စကို မချိတ်ကဲဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တစ်ခါက သူတောင်အာဖရိက၏ အကြီးကျယ်ဆုံး လူမည်း သတင်းစာ၏ အထိန်ဖြင့် အမြတ် မပြောနေသည်။ အထိန်ဖြင့် အမြတ် မပြောနေသည်။ အထိန်ဖြင့် အမြတ် မပြောနေသည်။ မင်္ဂလားက သဘောမတူပါ။ ထိုကိစ္စ သည် နဲ့ပဲ့သည့်သဘောရှိသည်ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုနောက် မင်္ဂလားက ကျွန်တော်အား အဆိုပါအထိန်ဖြင့် ထိုအကြောင်း ထည့်တော့ မည် မဟုတ်ဟု မှတ်ချက်ချသည်။ သို့သော နောက်တစ်နေ့တွင် သတင်းစာ၏ မျက်နှာဖုံးသတင်းအဖြစ်ဖော်ပြလာသည်။ ကျွန်တော်က ထိုသတင်းကို လက်ညွှေးထိုးပြရာ သူကပြီးပြီး ဒီလူတွေက နောက်ကွယ်လျှို့ရှင်ချက်မရှိဘဲ ဒီလိုလုပ်တတ်ကြတယ်။ သူတို့အကျိုးအတွက် သူတို့လုပ်တာပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်တော် စိတ်မဆိုးနိုင်ဘူးလေးလေး’။

အထိန်ဖြင့် သူကို လိမ်လည်မပြောခဲ့ပါ။ ကိုယ်ကျိုးအတွက် လုပ်ဆောင်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ သူစိတ်ဆိုးနေလျှင် အပိုပင်။ သူစိတ်မဆိုးပါ။

ထူးခြားစွာပင် အကျဉ်းထောင်သည် မင်္ဂလား၏ လူသဘာဝပေါ် အမြင်ကို ကျဉ်းမြောင်းစေမည့်အစား ကျယ်ပြန်စေခဲ့သည်။ ထောင်သည် အခြားလူများစွာကို နာကြည်းစေသော်လည်း မင်္ဂလားအား အမြော်အမြင်ထိုးပွားစေသည်။ ရော်ဘင်ကျွန်းသို့ ရောက်ခါစနေ့ရက်များက အကျဉ်းသားများကိုပို့မှန်ရှင်နှက်ထိပါးပြီး အပြောင်လောကနှင့်လည်း အဆက်အသွယ်မရှိ။ အဆိုပါတော်ကေးမှုများကိုလည်း သတင်းပို့မည့်သူမရှိသည့်အချိန်က ထိုကျွန်း၏ ဦးစီးဦးဆောင်သူမှာ စိုလ်မှုပြီးစိုလ်ဘာသာဝင်ဟေ့စ်ဖြစ်ပြီး ထိုသူသည် ရက်စက်ကြမ်းကြော်မှုအတွက် နာမည်ဆုံးရှိသည်။ ထိုသူသည် လူဖြူအာဖရိကန်အုပ်ချုပ်ရေးများထဲမှ အဆိုးဆုံးစံနမ်နာဖြစ်သည်။ သူကလူမည်း အကျဉ်းသားဆိုသည်မှာ တိရစ္ဆာန်နှင့်မခြားဟုယူဆသဖြင့် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ဆက်ဆံသင့်သည်ဟု ခံယူသွားဖြစ်သည်။ သူက အကျဉ်းသားများသည် အကြမ်းဖက်သမားများဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားသည် နံပါတ်၏ ၁

ဖက်သမားဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်သည်။ မင်္ဂလားသူနှင့် အကြမ်းများစွာ ရင်ဆိုင်တိုးဝှေ့ဖူးသော်လည်း သူကအမြင်မပြောင်းလဲပါ။

၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်များ အစောပိုင်းတွင် တရားသူကြီးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က ရော်ဘင်ကျွန်းကို လာရောက်ကြည့်ရှုသည့်အခါ အကျဉ်းသားဖော်များက မင်္ဂလားအား သူတို့မကျေနှစ်ချက်များကို တင်ပြပေးရန်တောင်းဆိုကြသည်။ ‘အမိအချိန်တုန်းက အကျဉ်းစခန်းရွှေတြားအကန် တစ်ခုမှာ ကျွန်တော်တို့လူတွေကို ရိုက်နှက်နိုင်စက်တဲ့ကိစ္စ ဖြစ်ထားတယ်လေး’ဟု မင်္ဂလားက ကျွန်တော်ကိုပြောပြသည်။ တရားသူကြီးများရောက်လာသည့်အခါ သူတို့က မင်္ဂလားအား သူတို့နှင့် တွေ့ဆုံးသည့်အခါ ဘာဒင်ဟေ့စ်ပါမည်မဟုတ်သဖြင့် မင်္ဂလားလွှာတွင်စွာ စကားပြောဆိုနိုင်ကြောင်းပြောသည်။ တရားသူကြီးများက အဂ်လိပ်စကားပြောနိုင်ပြီး ထောင်အရာထမ်းများထက် သဘောထားကြီးသည်။ မင်္ဂလားက ဘာဒင်ဟေ့စ် တက်ရောက်သင့်ကြောင်း၊ သူအားခြှမ်းခြားကိုမျှော်ကြောင်းပြောသည်။ တွေ့ဆုံ့ပွဲတွင်မင်္ဂလားက ထောင်တွင်း ဖော်ကားမှုတစ်ခုအကြောင်းပြောပြသည်။ ဘာဒင်ဟေ့စ်ကစိတ်ဆိုးပြီး ‘ခင်ဗျားမျက်မြောင်သက်သေဖြစ်ခဲ့လိုလား’ဟု မေးသည်။ မင်္ဂလားက မျက်မြောင်သက်သေတော့မဟုတ်ကြောင်း ဖြေဆုံးသည်။ ဘာဒင်ဟေ့စ်က မင်္ဂလားအား လက်ညွှေးတထိုးထိုးဖြင့် ‘ခင်ဗျားသတေထားပါ။’ ကိုယ်တိုင် မမြင်ရတဲ့ကိစ္စတွေကို ဝင်မပြောနဲ့။ ပြောရင်ခင်ဗျား၊ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်’ဟု ပြောသည်။ အခန်းတွင်း ပြိုင်သက်သွားသည်။ မင်္ဂလားက တရားသူကြီးများဘက်သိလိုညွှေ့ပြီး တည်ပြုစွာဖြင့် ‘လူကြီးမင်းတို့အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိမ့်အုပ်ချုပ်သွားရှိရထားတယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ်။’ လူကြီးမင်းတို့ ရှေ့မောက်မှုတောင် ကျွန်တော်ကို ဒီလိုမြိမ်းခြားက်ရင် လူကြီးမင်းတို့မျက်ကွယ်မှာ သူဘယ်လိုရှိမလဲဆိုတာ ခန့်မှန်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်’ဟု ပြောချလိုက်သည်။

မင်္ဂလားက ထို့ကြတ်လမ်းကို ဘာဒင်ဟေ့စ်၏ အဆိုးဆုံးရှုတော်ကို ပုံဖော်ရန်ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော မင်္ဂလားက

ဘာဒင်ဟော့စ် ရော်ဘင်ကျွန်းမှထွက်ခွာချိန်က ဖြစ်ပျက်သည့် ဒုတိယ ကတ်လမ်းကို ဆက်တိုက်ပြောပြုသည်။ ထိုစဉ်က မင်္ဂလားအား ထောင် သို့ အလည်ရောက်နေသောထောင်းစီးများ ပိုလ်ချုပ် ရေးစီစတိန်းက ခေါ်ပြီး တိုင်ကြားရန်အချက်များရှိ မရှိမေးသည်။ ဘာဒင်ဟော့စ်လည်း သူနှင့်အတူရှိနေသည်။ မင်္ဂလားကသူ၏ ရှေ့နောပံ့စုံဖြင့် အကျဉ်းသား များ၏ မကျေနှင်ချက်များကို တိကျွောတစ်ခုပြီးတစ်ခု တင်ပြသည်။ သူကသူ့ကိစ္စဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့အပေါင်းဖော်များ၏ကိစ္စဖြစ်ဖြစ် အာဏာပိုင် များရှေ့တွင်တင်ပြရန် မဝံမရဖြစ်လေ့ဖြစ်ထမရှိပါ။ သူပြီးသောအခါ ပိုလ်ချုပ်က မင်္ဂလားအား သတင်းတစ်ခုပေးရန်ရှိကြောင်း၊ ပိုလ်များကြီး ဘာဒင်ဟော့စ်အား ရော်ဘင်ကျွန်းမှ ပြောင်းရွှေ့မိန့်ထွက်ပြုဖြစ်ကြောင်း ပြောသည်။ ထိုနောက်ဘာဒင်ဟော့စ်က မင်္ဂလားဘက်လှည့်ပြီး စကား တိုက်ရိုက်ပြောသည်။

‘ဘာဒင်က ‘ခင်ဗျားတို့ကဲ့ကောင်းပါစေလို့ ကျွန်တော် ဆု တောင်းပေးပါတယ’ ဆိုတာမျိုးပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော် သူရဲ့ကြောင်နာ တဲ့ စကားသံကြောင့် နည်းနည်းတုန်လှပ်အဲသွေးတယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို ကျေးဇူးတင်လိုက်တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော် အဲဒီကိစ္စကို အတော်စဉ်းစားမိတယ်။ အမိကကျွန်တော် နားလည်လိုက်တာကတော့ ဒီလူတွေဟာ လူစိတ်မရှိတာ မဟုတ်ဘူး၊ လူစိတ်မရှိစေတဲ့တာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်ရတယ်။ သူတို့ကရှိနိုင်းစိုင်းတဲ့သတ္တဝါတွေလို့ ပြုမှတယ်။ အဲဒီ လိုပြုမှုလည်း ဆုချံခံရတယ်။ ရာထူးတွေဘာတွေတက်နိုင်တယ်။ အဲဒီ နောက ကျွန်တော်သိလိုက်ရတာက ဘာဒင်ဟော့စ်ဟာ ထင်သလောက် မဆိုဘူး။ သူကောင်းတာကိုသူအပြုအမှုက ဖုံးလွှမ်းထားတယ်ဆိုတာပဲ’။

ဤမွန်မြတ်သောအတွေးသည် ကျွန်တော်တို့အား လူသားဆန် စေသော အတွေးဖြစ်ပေသည်။ ‘သူကောင်းတာကိုသူအပြုအမှုက ဖုံးလွှမ်းသားတယ်’၊ သူအတွင်းစိတ်သည် သူလုပ်ရပ်များလောက် မရက်စက်ပါ။ မည်သူမှုဘက်လိုက်တွေးခေါ်ခြင်း၊ လူမျိုးခေါ်ခြားခြင်း

တိုဖြင့်မွေးဖွားလာခြင်းမရှိပါ။ မင်္ဂလားက မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ စိတ်ရင်းဆိုးယုတ်ခြင်းမရှိကြောင်းပြောသည်။ ဆိုးယုတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ အခြေအနေအရ ပတ်ဝန်းကျင်အရ မိမိကြီးပြင်းလာခဲ့သော အသိင်း အပိုင်းအရ လူတို့တတ်သိလာခြင်းဖြစ်သည်။ မွေးရာပါ မဟုတ်။ အပါ၊ သိုက်ကလူများကို ဆိုးယုတ်စေသည်။ ဆိုးယုတ်ခြင်းက အပါသိုက်ကို ဘိထွင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။

မင်္ဂလား၏အပေါင်းအဖော်များက ထောင်ကြပ်များနှင့် ထားများကို ကြီးမားခိုင်ခုပြီး အကြပ်နာမဲ့သော အပါသိုက်စနစ်၏ ပြယ်အဖြစ်မြင်ကြသည်။ မင်္ဂလားကသူတို့၏ ရည်မွန်မှုနှင့် ဂုဏ် သိက္ခာရှိမှုတို့ကိုရှာဖွေသည်။ အဆုံးတွင်သူတို့အား စနစ်တစ်ခု၏ သား ကောင်များအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ထိုစနစ်အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများ အဖြစ်လည်းကောင်း ပြင်သည်။ မင်္ဂလားက ကျွန်တော့အား ကြိမ်ဖန် များစွာ ပြောဖူးသည်။ ထိုသူတို့သည် ရိုးစင်းပြီး ပညာမတတ်သူများ ဖြစ်ကာ သူတို့ငယ်စဉ်ကပင် တရားများမရှိသည့်လူမျိုးခွဲခြားရေးစနစ် ဆိုးအကြောင်း စွဲမှတ်အောင်သွန်သင်မှု ခံယူထားသူများ ဖြစ်သည်။ အားလုံးလိုလိုဆင်းရဲသော မိသားစုများမှဖြစ်ပြီး အကျဉ်းသားအများ စု၏ အနေအထားနှင့်ခြားနားမှုမရှိလွှပ်ပါ။ အာဖရိကတစ်ခွင် ခရီးထွက် ဖူးသော ပညာတတ်ဥပဒေအကျိုးဆောင် မင်္ဂလားသည် ထောင်စောင့် များမြှင့်နိုင်မည်မဟုတ်သည့် ကမ္မားမြှင့်ကွင်းများကို ပြင်ဖူးပြီးဖြစ်သည်။ ထိုထောင်အမှုထမ်းတို့လည်း အပါသိုက်စနစ်အောက်တွင် ခံစားခဲ့ရ သည်။ သို့သော်ပြားလည်း မင်္ဂလားနှင့် အပေါင်းအဖော်များ ခံစားရ သလိုတော့ မဟုတ်ပါ။

မင်္ဂလားက ဘုန်းတော်ကြီးအန်းဒရေးရှုက်ဖာ အပေါ်လည်း အထက်ပါအတိုင်းပင်ရှုမြင်သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးက တန်္တေနာ်များ တွင် အကျဉ်းသားများကို တရားဟောသည်။ ရှုက်ဖာသည် ပြန်လည် ဖုံးစည်းထားသည် ဖူးချံဘူးကောင်း အသင်းအဖွဲ့မှ သွေးမြောက်နေ

သည် တရားဟောဆရာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုသည် ဘုရား သခင်က စီမံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု လက်ခံယုံကြည်သူဖြစ်သည်။ ‘သူက လူမည်းတွေကို အထင်သေးတယ်၊ ရင့်ရင့်သီးသီးဆက်ဆံတယ်’ ဟု မင်္ဂလားက ပြန်ပြောင်းသတိရသည်။ ရှုက်ဟက မင်္ဂလားနှင့် အပေါင်း အဖော်များကို ဘာသာရေးအမြင်အရပ်လျှင်၊ မျှတူမှုရှိသော စနစ် တစ်ခုကို နှောင့်ယှက်သည့် သာမဏ်ရာအတွက်ကောင်များ’ အဖြစ် မြင် သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးပြောသော စကားများကို မင်္ဂလားမှတ်မိန္ဒ သည်။ ‘ခင်ဗျားတို့က လွှတ်ပြောက်ရေးတိုက်စစ်ဆင်နေသူတွေလို ကိုယ့်ဘာသာထင်နေကြတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကိုဖမ်းမိတုန်းက ခင်ဗျားတို့ ဆေးခြောက်နဲ့ အရက်သုံးစွဲထားတာဖြစ်ရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ပြုသာ ရှိတိုင်း ‘အဖြူတွေလုပ်တာ’ လို လွှယ်လွယ်ပြောလိုက်ဖို့ပဲသိတယ်’။

အခြားအကျဉ်းသားများက ဘုန်းတော်ကြီးကို သည်မခံနိုင် သဖြင့် သူကိုရှောင်ဖို့ကြီးစားကြသည်။ မင်္ဂလားကတော့ ထိုကိစ္စကို စိန်ခေါ်မှုတစ်ရုပ်ဟုယူဆသည်။ သူ၏အမြင်တွင် ဘာသာရေးယုံကြည် ချက်များသည် လူတို့အပေါ်ပြောန်းသတ်မှတ်ချက်များဖြစ်ပြီး အပါသိုက် နှင့် ခြားနားမှ မရှိလှပါ။ ဘုန်းတော်ကြီး၏ အမျိန်းအားမှန်သည် သူ ကြီးပြင်းလာသည့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုပင်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားကဘုန်းတော်ကြီး၏ ခြိမ်းခြောက်ဟိန်းဟောက်မှု နောက်ကွယ်မှ လူသားကို ရိပ်ခနဲမြင်မိသည်။ ထိုကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးက သူတို့အား အယူပြောင်းလဲနိုင်ရန် ကြီးစားနေသည့်အချိန်တွင် သူက ဘုန်းတော်ကြီး အား အယူပြောင်းလဲနိုင်ရန် တန်ပြန်ကြီးစားသည်။

‘ကျွန်ုတ်သို့ သူကိုပြောင်းလဲယူဖို့ကြီးစားကြတယ်။’ကျွန်ုတ် က သူကျွန်ုတ်တို့ကို တရားဟောစေချင်တယ်။ ကျွန်ုတ်တို့က လူတိုင်းကို ကျွန်ုတ်တို့ခံယူချက်ကို နားလည်လာအောင် ကြီးစားပြော ဆိုကြတယ်။ အချိန်နဲ့အမျှ သူကိုကျွန်ုတ်တို့ဟာ ဘယ်သူတွေ ထောင်ဘာလိုကျတယ်၊ ဘာအတွက်တို့ကိုခိုက်နေကြတယ်ဆိုတာကို

ရှုင်းပြတယ်။ မင်္ဂလားပြောပြချက်အရ ရှုက်ယာကယခင်ထက် ပိုဂင်း နှီးလာသည်။ အနည်းဆုံး သူတို့လူပ်ရှားမှုအကြောင်းကိုတော့ နားလည် လာသည်။ သူတို့ခံယူချက်ကိုလက်ခံသည့်အဆင့်အထိတော့ မဟုတ်သော လည်း သူတို့ရန်သူမဟုတ်တော့ပါ။ မင်္ဂလားသူကို တစ်နည်းအားဖြင့် စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သည်။

မင်္ဂလား၏ ရဲဘော်ရဲဘက်များက သူအစောင့်များအပေါ် ထားရှိသည့် ကြုံနာသောအမြင်ကို အလိုလိုက်နားလည်ပေးကြသော လည်း သူတို့အချင်းချင်းအကြေားတွင် မင်္ဂလားက အစောင့်များအပေါ် ယုံကြည်မှုလွန်ကြခြင်း၊ သူတို့အားပြင်မရအောင်ဆိုးသည်ဟု မြင်သူများ အပေါ် အကောင်းမြင်ခြင်းတိုင်း စပ်လျဉ်းပြီးအပြစ်ရှာဝေဖန်ကြသည်။ သူတို့သဘောအရ ရန်သူကိုနားလည်ရန်မလို၊ အောင်နိုင်ရန်သာလို သည်။ အချိုက်မင်္ဂလားသည်ရှိုးစင်းသည်။ သူ၏သဘောထားကြီးမှုမှာ ဉာဏ်စွမ်းရည်အားနည်းချက်ရှိ၍ ဟု ပြောကြသည်။ သူက ကြုံနာမှုကို ယုံလွှယ်သည်။ သူကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးဆက်ဆံသည့် မည်သည့် အစောင့်အတွက်မဆို၊ ဘာမဆိုလုပ်ပေးရန် အဆင်သင့်ရှိုးသည်။ ယင်း သည်သူ့အနေဖြင့် ဂုဏ်အဆောင်အယောင်တစ်ခုကို လိုလား၍ ဖြစ် သည်ဟု စွမ်းခွဲကြသည်။ အချို့ရဲဘော်ရဲဘက်များက ထိုထက်ဆိုး သည်ကိုပင်ပြောသေးသည်။ သူ၏အဆိုပါ အားနည်းချက်များသည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာသာမဟုတ်တော့၊ ရန်သူကိုနှစ်သိမ့်ခြင်းအတွက် သူ အနေဖြင့်အပြစ်ရှိုးသည်ဟု ပြောကြသည်။

မင်္ဂလားက ထိုအပြစ်ရှာဝေဖန်မှုကိုသိနေသောလည်း စိတ်သ ဘောထားကြီးမှုဘက်မှုရပ်တည်ပြီး အမျှားခံရန်ရွေးချယ်သည်။ သူကို အပြစ်ရှာဝေဖန်သူများကိုလည်း ထိုအတိုင်းပင်သဘောထားသည်။ လူတစ်ယောက်သည် ဂုဏ်ရှိရှိနေထိုင်ပြုမှုလျှင် ထိုအပြုအမှုနှင့် မထိုက် တန်သူများကိုပင်လျှင် သူတို့ပင်ကိုယ့်ထက် ဂုဏ်ရှိရှိနေထိုင်ပြုမှုရန် လွမ်းမိုးမှုနှင့်သည်ဟု မင်္ဂလားကယ်ယူကြသည်။ ဤနည်းလမ်းသည် တစ်ခါတစ်ရုံ အသုံးဝင်သည်။ အထူးသဖြင့် သူတောင်မှုလွှတ်ပြောက်

သည့်အချိန်တွင် သူ၏ပွင့်လင်းပြီးယံ့လွယ်သော သဘောထားသည် သူအားနာကြည်းခါးသီးမှုတိုကို ကျော်လွှားနိုင်သူအဖြစ် အများကို မြင် စေသည်။ တောင်အာဖရိကသားများကို ‘အတိတ်ကို မေ့ပစ်လိုက်ပါ’ ဟု သူပြောသည့်အခါ ထိုသူတိုကသူလည်း မေ့ပစ်လိုက်ပြီးဟုယုကြည်က သည်။ ယင်းသည်အကျိုးနှင့်ဆရှိစေသည်။ လူဖြူတို့အားသူအပေါ်ယု ကြည်စေသည်။ ထိုယုံကြည်မှုပြောတွေ့ရှု သူတို့မှကြောသေးမိက ဖိနှင့်ချုပ်ချက်ချုပ်ခဲ့သည့် လူမည်းများအပေါ် သဘောထားကောင်းလာစေသည်။

မင်္ဂလားက လူများအပေါ် ယုကြည်ခြင်းသည် အကျိုးရှိသည် ဟု ယုကြည်သည်။ သို့သော်သူပင်လျှင်ဝန်ခံသည်မှာ တစ်ခါတစ်ရု သူယုကြည်သူကသူ့အား သစ္စာဖောက်ခြင်းမျိုးရှိတတ်သည်။ သူ နောင်တရလောက်အောင် ယုကြည်မှုများထားမိခဲ့သူမှာ အက်ဖွေလျှောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီကလတ်ခိုက် သူ့အား အကျဉ်းထောင်မှ လွှတ်ခဲ့သည်။ နောင်အခါသူနှင့်အတူ ဗြိမ်းချမ်းနေ့နိုဘယ်ဆုကို ဆွဲတ်ခဲ့ ကြသည်။ မူလအစကပင် ဒီကလတ်ခိုက် မင်္ဂလားအား မင်္ဂလားအကြိုက် ယဉ်ကျေးစွာဆက်ဆံသည်။ မင်္ဂလားက အစောပိုင်းတွင် ဒီကလတ်အား ‘သမာဓိရှိသူတစ်ရိုး’ ဟု မှတ်ချက်ချဲခဲ့သည်။ နောက် ပိုင်း သူတို့စောပ်ဆွေးနွေးမှုများ အတွက်အထိပို့ရောက်ရှိခဲ့သည်။ သူ၏ထိုးမှုတ်ချက်ကို နောင်တရမိသည်။

မင်္ဂလားနှင့် ဒီကလတ်ခိုက် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တွေ့ဆုံးဆွေးနွေး ပြီးနောက် ဒီကလတ်ခိုက် မင်္ဂလားအား လွှတ်ပေးရန်နှင့် အောင်ဖို့ အပေါ် တားမြစ်ချက်ကို ရှုပ်သိမ်းပေးရန် သဘောတူခဲ့သည်။ မူလကပင် ဒီကလတ်ခိုက်အား မင်္ဂလားက ကွဲပြားသောအမျိုးသားပါတီ ခေါင်းဆောင်တစ်ရိုးအဖြစ် မြင်ခဲ့သည်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကို စတင် ခြင်းအတွက် ‘ခဲ့သတ္တိရှိသည်’ ဟု မင်္ဂလားကထုတ်ဖော်ပြုသည်။ သူ၏ဒီကလတ်နှင့် ကိုပ်တောင်းမြို့ရှိ သမ္မတအိမ်တော်တွင် ပထမ အကြိမ် တွေ့ဆုံးရှု ပစ်တာ ဗာစတာအကျဉ်းထောင်တွင်ပင်ရှိသေး သည်။ သူ၏ဒီကလတ်ခိုက်အား တောင်အာဖရိက၏သမ္မတအဖြစ် ရွေး

ကောက်ခံရခြင်းကို ဂုဏ်ပြန်တဲ့ဆက်သည်။ ထိုနောက် ‘အသင်းအဖွဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်များ’ နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး ပေါ်လစီချမှတ်နိုင်ရန် ဆွေးနွေးသည်။ အပါသိုက်စနစ်ကို နောက်ဖေးပေါက်မှုသာဝင်စေသည့် သဘောဖြစ် သည်။ မင်္ဂလားပြောပြချက်အရ ဒီကလတ်ခိုက် ထိုပေါ်လစီကိစ္စကို သူမလိုလားလျှင် ဆက်မဆွေးနွေးလိုကြောင်းပြောခဲ့သည်။ မင်္ဂလားက ဒီကလတ်ခိုက်အပေါ်အထင်ကြီးသွားသည်။ အမှန်တွင် ဒီကလတ်ခိုက် သူရွှေ့သမ္မတများနှင့်လည်းကောင်း၊ ထောင်အစောင့်များနှင့်လည်း ကောင်း မင်္ဂလားအသုံးချဲခဲ့သည့် နည်းလမ်းမျိုးကို အသုံးချွေသွားခြင်း သာဖြစ်သည်။ သူကမင်္ဂလားအား ယဉ်ကျေးစွာဆက်ဆံသည်။ လိုလို လားလားရှိခြင်းကို ပြုသည်။ သူတို့နှစ်ရိုးအား ပိတ်တစ်စတည်းမှ ပြုတော်အလား ပြုမှုသည်။

ကျွန်တော် သူတို့နှစ်ရိုးနှင့် တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်အတူရှိဖူးသည်။ ဒီကလတ်ခိုက် မင်္ဂလားကို နွေးထွေးစွာဆက်ဆံသော်လည်း သမားရှိုးကျေးဆန်သည်။ သူ၏ထည်ဝါသော အသုံးအောက်ကြီးပြုင့် ‘မစွဲတာမင်္ဂလားဟော’ ဟုခေါ်ဆိုသည်။ စီးကရာက်ကိုအဆက်မပြတ်သောက်တတ်သည့် အလေ့အထားရှိသော်လည်း ဆေးလိပ်မီးနှီးမကြိုက်သည့်မင်္ဂလားရွှေ့တွင် ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းရှုရှင်သည်။ သူ၏အပြုအမှုများသည် မင်္ဂလားအား ချော့မေ့ရန်ပျုံးဟာတစ်ရုံးဆိုသည်ကို မင်္ဂလားမရိပ်မိခဲ့ပါ။ မင်္ဂလားအခြားသူများအပေါ် အမြတ်ထုတ်အသုံးချဲခဲ့သည့် မျက်ကွယ်ပြု အားနည်းချက်သည် မင်္ဂလားကိုယ်တိုင်တွင်လည်း ရှိနေခဲ့သည်။

သို့သော် မင်္ဂလားအားထောင်မှလွှတ်ပြီးသည့်နောက် ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ဖွဲ့စည်းပုံရေးရာများကို အပူတပြင်းဆွေးနွေးချိန်တွင်မှု ဒီကလတ်ခိုက်အပေါ် မင်္ဂလားအမြင်ပြောင်းလဲလာသည်။ အစိုးရမှု ‘တတိယအင်အားစု’ တစ်ခုကို ပုံပိုးပေးနေသည်ဟု သူယုကြည်သည်။ ထိုအင်အားစုသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုတိုကို လွှာဆော်ပြီး ပြည့်တွင်းစစ်ဖြစ်အောင် စနက်မီးပြီးပေးနေသည့် ရှိုးတိုးရိပ်တိုင်စင်ပြိုင်စစ်တပ် အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက ဒီကလတ်ခိုက်ပြင်းဆိုသော်လည်း

ထိကိစ္စကိုဒီကလတ်ခံသည့်အပြင် လျှစ်လျှော့ပေးထားသည်ဟု ယုံကြည်သည်။ သူတိနှစ်ယောက် အများပြည်သူရေးတွင် လည်းကောင်း၊ သီးသန့်နေရာများတွင်လည်းကောင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြသည်။ မင်္ဂလားက ဒီကလတ်ခံကို မျက်နှာနှစ်ခုရှိသူ သူတော်ကောင်းဟန်ဆောင်သူဟု မြင်လာသည်။

တစ်ချိန်တွင် ဒီကလတ်ခံက မင်္ဂလား၏ ရွားပါးလှသည့် လူရှေးတွင် အမျက်ဒေါသထွက်မှုကိမ္မားမွေးပေးခဲ့သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဖြစ်သည်။ သူတိနှစ်ဦးစလုံးတောင်အာဖရိက၏ ပထမမျိုးဆုံး ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် သမိုင်းဝင်ဆွေးနွေးပွဲများကို စတင်သည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲတွင် မိန့်ခွန်းပြောရန်ရှိသည်။ အဆိုပါ ဆွေးနွေးပွဲများ သည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ကျော်ပရန်ရည်ရွယ်ထားသည့် ‘လူတစ်ယောက်၊ မဲတစ်မဲ’ ရွေးကောက်ပွဲသို့ဦးတည်ရာတွင် အမိကကျေမည့်မိန့်ခွန်းများ ဖြစ်မည်။ မင်္ဂလားကွန်တော်ကို ပြောပြချက်အရ ဒီကလတ်ခံက သူတိနှစ်ကိုယ်ချင်းလာတွေ့ပြီး မင်္ဂလား စကားပြောပြီးနောက်မှ သူပြောလို ကြောင်း တောင်းဆုံးသည်။ မင်္ဂလားက သဘောတူလိုက်သည်။ မင်္ဂလားက အရင်စကားပြောသည်။ ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာဆွေးနွေးမှုများ အောင်မြင်စေလို ကြောင်းစိတ်ထားကောင်း အသံနေအသံထားဖြင့် ပြောသည်။ သို့သော် ဒီကလတ်ခံစကားပြောသည့်အခါ ဖြေမ်းချမ်းရေး သံလွင်ခက်တို့ မမြင်ရပါ။ သူကအောင်နှစ်ခုရှိ မင်္ဂလားတို့သည် နှင့်တွင်ရက်စက်ကြမ်းကြော်မှုတို့ကို ဖြစ်ပေါ် စေသည့်လျှို့ဝှက်စစ်တပ် များကို ပုံပိုးပေးနေကြောင်းစွမ်းစွဲသည်။ သူက အမိကအားဖြင့် မင်္ဂလားကို ကြောင်သူတော်ဟု စွမ်းစွဲသည်။ တတိယအင်အားစုကို စို့ခိုင်ကြောင်း မင်္ဂလားက ဒီကလတ်ခံကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြောခဲ့ဖူးလျက်နှင့် ယင်းသို့ စွမ်းစွဲသည်ကို မင်္ဂလားက တစ်လုံးမကျွန်လိမ်းညာမှုများအဖြစ် ခံယူသည်။ ဒီကလတ်ခံ စကားပြောပြီးသည့်အခါ ကွန်ဖရင့် ပြီးဆုံးရန် ဖြစ်သော်လည်း မင်္ဂလားက ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီး တိပိဋက်မရာများရှေ့တွင် စကားပြောစင်မြင့်သို့ လျှောက်သွားသည်။ သူမျက်နှာသည် ဒေါသ

ဖြင့် အေးစက်မာကျာနေသည်။ သူစကားပြောနေစဉ် ဒီကလတ်ခံကို တစ်ချက်မျှ မကြည်။

‘သူလိုတရားမဝင်တဲ့၊ လူတွေလက်မခံတဲ့၊ လူနည်းစုအစိုးရ အဖွဲ့ရဲ့ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အနေနဲ့တောင်မှ ထိန်းသိမ်းရမယ့် သိက္ခာဆိုတာရှိတယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ အခုလိုကွန်ဖရင့်မျိုးကိုလာပြီး ဒီလိုနိုင်ငံရေးကျင့်ကြုံမယ်ဆိုရင် ဒီလိုလူနဲ့ဘယ်သူကဗျာ ဆက်ဆံချင်မှု မဟုတ်ဘူး။’

ကျွန်တော် သူကို စိတ်အဆိုးဆုံးမြင်တွေ့ရသည့်အချိန်ဖြစ် သည်။ သူ၏တစ်ကိုယ်ရေကျင့်ဝတ်အရ သူဒေါသကို ထိန်းချုပ်ရန် အစွမ်းကုန်ကြီးစားနေသည်မှာ မြင်သာသည်။ သူတိနှစ်ဦးသည် လူကြီးလူကောင်းတို့သဘောတူညီချက်ဖြင့် ကွန်ဖရင့်တွင် ဒီကလတ်ခံက နောက်ဆုံးမှစကားပြောရန် နားလည်မှုယူခဲ့ကြသည်။ ယခုမင်္ဂလားက ဒီကလတ်ခံသူကို သစ္စာဖောက်သကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ ပိုဆိုးသည်မှာ မင်္ဂလားက လောက်ဝတ်နှင့် အပြန်အလှန်ကောင်းမွန်စွာပြုမှုခြင်း တို့ကို တန်ဖိုးထားသွားဖြစ်သည်။

နောက်နှစ်အတော်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်မင်္ဂလားနှင့် ဒီကလတ်အကြောင်း ပြောဖြစ်ကြသည်။ သူ ထိုအခါက ဒဏ်ရာကို မော်ပေါ်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်းမြင်ရသည်။ ဒီကလတ်ခံက ထိုစဉ်က သူကိုယ်ကျိုးနှင့် သူ၏နိုင်ငံရေးတပည့်တပန်းများ ကိုယ်ကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း သူသုံးသပ်မိသည်။ သို့သော် ထိုမတရားမှုကို ဒီကလတ်ခံ မချို့နိုင်ပြီခြင်းကို သူ၂၀၂၁းနည်းသည်ဟု ပြောသည်။ သူ ဒီကလတ်ခံအား များယွေးဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်မှန်သော်လည်း ယုံကြည်ကိုး တားခဲ့ခြင်းကတော့ များကြောင်း၊ သူ၏လွှတ်လပ်ရေး ကြီးပမ်းမှုတွင် ဒီကလတ်ခံသည် အရေးပါသောလက်တွဲဖော်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုပုရိုလ်သည်ကြည်မှုမရှိသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပြောနေလျှင် အပိုပင်ဟု မြင်သည်။ ထိုပြင် ဒီကလတ်ခံကို နောင်အခါတွင် သူလိုအပ်ချက်ရှိမည်၊ မရှိမည်မပြောနိုင်၊ ထိုကြောင်းအဆက်ဖြတ်ထားရန်လည်း

မသင့်တော်ဟုသူဆုံးဖြတ်သည်။

မင်္ဂလားအနေဖြင့် အခြားသူများကို အကောင်းဘက်မြှုပ်မြင်တတ်သည်မှာ သူ၏ သဘောသဘဝဖြစ်သလို သူ၏အကျိုး အတွက်လည်းဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရု ယင်းသည် ကြောင်းကျိုးမမြင် သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော်လည်း ထိုအရဲစွန်းမှုကို သူလုပ်ရန်ဝန်မလေးပါ။ အမှန်ပင်အရဲစွန်းမှုဖြစ်သည်။ ကျွန်းတော်တို့အနေဖြင့် အန္တရာယ်များ သော အမြင့်တက်ခြင်းကဲ့သို့သော ကာယစွန်းစားမှာ ရလဒ်မသေချာ သည့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွင် မိမိငွေကိုထည့်ဝင်ခြင်းစသည် အရဲစွန်းမှုတို့ကို သာ စွန်းစားခြင်းဟုသတ်မှတ်လေ့ရှိကြသည်။ မင်္ဂလားက စိတ် ခံစားမှုနှင့်ဆိုင်သော စွန်းစားမှုတို့ကို ယုံကြည်စွာစွမ်းဆောင်ရဲသည်။ အခြားသူကိုယုံကြည်မှုပေးပြီး မိမိကိုယ်ကိုယ်အားနည်းချက်ရှိစေသည်။ ကျွန်းတော်တို့သည် တစ်ခါတစ်ရုမိမိတို့ရင်းနှီးစွာ မသိကျွမ်းသောသူတို့ကို အတွင်းစကားများပြောတတ်ကြသည်။ သို့သော် ကျွန်းတော်တို့ အနေဖြင့် နေ့စဉ်ဘဝထဲမှလူများ၏ ရည်မွန်မှု၊ ရှိုးသားမှုနှင့် စိတ်ထားကောင်းမွန်မှု တို့ကိုရှာဖွေခြင်းအား စွန်းစားမှုတစ်ရုပ်အနေနှင့် မခံယူယူကြပါ။

‘လူတွေက ကျွန်းတော် လူတွေကို အကောင်းမြင်တတ်လွန်း တယ်လို့ ထင်ကြလိမ့်မယ်။’ ဒီဝေဖန်ပြောဆိုမှုကို ကျွန်းတော်သည်းသည်း ခံရမှာပဲ။ ကျွန်းတော်အလွန်အကျိုး မဖြစ်အောင်တော့ ချင့်ချိန်ရတယ်။ ဘာပြောပြစ်ဖြစ်ကျွန်းတော်အတွက် အကျိုးရှိတယ်လို့ယူဆပါတယ်။တခြား သူတွေဟာ တည်ကြည်သူတွေ၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိသူတွေလို့ယူဆပြီး ဆက်ဆ လုပ်ကိုင်ရတာကောင်းပါတယ်။ ကိုယ့်အမြင်ကြောင့် တခြားသူတွေရဲ့ တည်ကြည်မှုနဲ့ဂုဏ်သိက္ခာရှိမှုတို့ကို ခွဲဆောင်ရာကျေတယ်။ ကျွန်းတော် အဲဒီလို့ယုံကြည်တယ်’ ဟု မင်္ဂလားက ကျွန်းတော်ကို တစ်ခါက ပြောဖူးသည်။

ရန်သူကို သိနားလည်ပါ

၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက မင်္ဂလားသည် နေ့အခါတွင် အများအကျိုးဆောင်ရွက်နေတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ညာအခါတွင် အပေါ်တစ်းလက်ရွှေသမားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူက လူမည်းမြို့နယ် အော်လန်ခို့ရှိ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်းအားကစားရုံတစ်ခုတွင် ညာနေတိုင်းလိုလို လေ့ကျင့်သည်။ သူအရပ်က ၆ ပေ ၂ လက်မ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကတ္ထတိခိုင်သည်။ အနည်းငယ်နေးကျွေးသည်။ ဟဲပီးဝိတ်ချုန်ပိုယ်ဖြစ်ရန်ကံမပါပါ။သို့သော် သူကစည်းကမ်းအလွန်သေဝပ်သည်။ ထိုပြင် ကြိုးခုန်ခြင်း၊ တာဝေးပြေးခြင်း၊ အလေးအိတ်ကိုယိုးခြင်းစသည် လေ့ကျင့်ရေးနည်းလမ်းများကို တကယ့်လက်ရွှေ့ပွဲထက် စိတ်အားထက်သန်သည်။ သူ၏တက်ကြသော နည်းပြစ်ကုပ်ပါမို့လေ့တ်စိုကာ၊ လက်ရွှေသမားတစ်ယောက် အောင်မြင် ရန်မှုသန်မာပြတ်လတ်ရုံမှုနှင့်မပြီး၊ ပြိုင်ဘက်အကြောင်းကို သိထားရ မည်ဟု သူအား သင်ကြားသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မိမိပြိုင်ဘက်သည် မိမိအား ဆတ်ခနဲတစ်ချက်ထိုးပြီးလျှင် ဘယ်လိုက်လက်သီးနှံးဆက်ထိုးခြင်းရှိ၊ မရှိ၊ ထိုသူကလက်သီးထိုးချက်ခံရပြီးသည်အား ညာသို့ရှောင်သည်၊ သို့မဟုတ် ဘယ်သို့ရှောင်သည် ဆိုသည်ကို လေ့လာထားရမည်။

မင်္ဂလားက နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်တွင်လည်း ထိုနည်းလည်း ကောင်း ပြုကျင့်သင့်ကြောင်း သဘောပေါက်မိသည်။ ခိုင်မာသည့် နိုင်ငံရေးပြိုင်ဘက်ကို အနိုင်ရရန်အလိုင်ဌာ ထိုသူတို့ နားလည်ရမည်။

ထိသုတေသနအားနည်းချက်များကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရမည်။ မင်္ဂလားသည် အပိန့်ပံ့ပို၍ဖြစ်နေ၍ ပြိုင်ဘက်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အင်အားကိုလည်း အသုံးချိန်ရမည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလား ၄၄ နှစ်ပြည့်စဉ်က သူကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပြီး အမဲကောဟုအမည်တွင်သည့် အေအင်နှစ်၏ စစ်မက် ရေးရာပါတီခွဲ 'နိုင်ငံ၏လုံးတဲ့' ကိုဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ သူသည် အမဲကော် ပထမဥုံးဆုံး စစ်သေနာပတိဖြစ်သည်။ အမဲကောမှ စစ်မက်ရေးရာ ပစ်မှတ်အချို့ကို ဗုံးကြသည့်အခါ မင်္ဂလားအနေဖြင့် ဓမ္မအောက် တော်လျှန်ရေး လုပ်ရသည်။ တောင်အာဖရိကော် ဆုင့်ထုတ်ခံရသည် ဝရမီးပြေးတစ်ယောက်ဖြစ်လာသည်။ လျှို့ဝှက်သို့သိပ်စွာ လူပ်ရှားနေ သည်ပုံရိပ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး လူဖြူသတင်းစာများမှ 'လူမည်းပင်ပါနာလ်' ဟုအမည်ပေးကြသည်။ သူက မှတ်ဆိတ်မွေးခံပါးပါးထားပြီး ဟောင်း နှစ်းသော အပေခံဝတ်စုံများဝတ်ဆင်သည်။ ကားမောင်းလျှင် ပွဲရောင်းသော်းထုပ်တစ်လုံးဆောင်းထားသဖြင့် လူများက သူအားယာဉ်မောင်းတစ်ဦး၊ သို့မဟုတ် ပန်းခြံအလုပ်သမားတစ်ဦးဟု ထင်ကြသည်။ ဆန်းလူး၏ 'စစ်ပွဲအနုပညာ' ကို ဖတ်ရှုလေ့လာသည်။ အခြားစစ်မက်ရေးရာ စာအုပ်များကိုလည်း ရှိနိုင်သလောက် ဖတ်သည်။

သူအခြားလက်ခွဲစာအုပ်များကိုလည်း စတင်လေ့လာသည်။ ဒုပ်ချိန်အားဖြစ်ရှုလေ့လာသည်။ ဒုပ်ချိန်အားဖြစ်ရှုလေ့လာသည်။

သူရဲဘော်ရဲဘက်များက သူ 'စစ်ပွဲအနုပညာ' ဖတ်ရှုလေ့လာ သည်ကို နားလည်ပေးနိုင်သော်လည်း ဒုပ်ချိန်အားဖြစ်ကဗျာများ ဖတ်ခြင်းကိုတော့ နားမလည်နိုင်ပါ။ ဖိန့်ပ်ချုပ်ချယ်သူများ၏ ဘာသာ စကားကို လေ့လာခြင်းအတွက် သူအားသရော်ကြသည်။ သို့သော် မင်္ဂလားက ရန်သူကို နားမလည်နိုင်လျှင် သူတို့ကိုအနိုင်ယူနိုင်မည် မဟုတ်၊ သူတို့ကိုနားလည်ရန်မှာ သူတို့ဘာသာစကားကို နားလည်ရမည် ဟု တကယ့်ကို သူခံယူသည်။ ထိုထက်ပင် ပိုတွေးတောထားသေးသည်။ တောင်အာဖရိကတွင် ဒုပ်ချိန်အာဖရိကန်တို့မပါဘဲနှင့် မျှတသည့်စနစ်။

ငြိမ်းချမ်းသည့်ဖြေရှင်းမှူး ရရှိနိုင်မည်မဟုတ်ဟု သူနားလည်ထားသည်။ အမဲကော၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော်လည်း ဒုပ်ချိန်အာဖရိကန်များကို ပင် လယ်ပြင်သို့မောင်းထုတ်ရန် ရည်ရွယ်ချက် မရှိပါ။ အဆုံးတွင်ပြေလည် အောင်ညိုနိုင်းခြင်း၊ စွဲစပ်ဆွေးနွေးခြင်း စသည့် လိုအပ်ချက်တို့ ရှိလာ မည်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က သူအား ဒုပ်ချိန်အာဖရိကန် ဘာသာစကားသင်ယူ သည် အကြောင်းရင်းကိုမေးသောအခါ သူကတဲ့တိုးဖြေသည်။ 'ဒီလို ရှိတယ်လေ။ လူရှုံးရှုံးရွှေ့ထွက်ရတဲ့ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ နိုင်ငံရဲ့ အမဲကောသာစကားနှစ်မျိုးစလုံးကို တတ်ထားသင့်တယ်။ ဒုပ်ချိအာ ဖရိကန်စကားကို နိုင်ငံမှာရှိတဲ့လူဖြူဗြာများစုက ပြောကြသလို မျက်နှာ ဖြူဗြာမျိုးမဟုတ်သူတွေရဲ့ အများစုကလည်းပြောကြတယ်။ ဒီဘာသာ စကားကို မပြောတတ်ရင် အားနည်းချက်တစ်ခုဖြစ်သွားမှာပေါ့။ ဒုပ်ချိအာဖရိကန် စကားပြောတဲ့အခါတိုင်း သူတို့နှစ်ဦးသားကို တည့်တည့် မတ်မတ်ထိတယ်။

သူတို့နှစ်ဦးသားကို တည့်တည့်မတ်မတ်ထိတယ်။

ယင်းသည် တိုက်တွန်းမှုအနုပညာနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး သူ၏ ထင်ရှားသောစကား 'ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဦးနောက်ကို စကားမပြောပါနှင့်' နှစ်ဦးသားကို စကားပြောပါ' ၏ ပုံးတင်သံဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ဘဝ ကြီးပိုင်းတွင်၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးအား မိမိထင်မြင်ချက်ကို နားလည်အောင် တိုက်တွန်းပြောဆိုသည့်အခါတွင်လည်းကောင်း၊ တစ်ဦးဦး၏မဲ့ဆန်ကို ရယူလိုသည့်အခါတွင်လည်းကောင်း၊ ဈေးဝယ်သူအသစ် များကို ခွဲ့ဆောင်လိုလျှင်လည်းကောင်း ယင်းအချက်သည် မှုန်ကန် သည်။ မိမိကုန်ပစ္စည်းကို ရောင်းထွက်စေလိုလျှင် ဈေးဝယ်သူ၏ နှစ်ဦးသားကို စကားပြောသင့်သည်။ မင်္ဂလားက ယင်းနည်းလမ်းကို သူအား ထောက်ခံသူများအတွက်သုံးသလို ဒုပ်ချိအာဖရိကန်များအတွက်လည်း သုံးသည်။ သို့သော် ဒုပ်ချိအာဖရိကန်များအား သူတို့ဘာသာစကားပြောရုံမှုနှင့် မပြီးပါ။ အခြားကော်လွှားရမည့် အခက်အခဲများရှိသေး

သည်။ သူက ဘက်လိုက်ခြင်းအစွဲအလမ်းသည် ဆင်ခြင်တဲ့တရားကို အခြေခံထားခြင်းမရှိ၍ ယင်းကိစ္စကိုကိုင်တွယ်ရာတွင် ဆင်ခြင်တဲ့တရား တစ်ခုတည်းနှင့် မလုံလောက်မှန်းသီသည်။ သူက ဒီမိုကရေစိစနစ်ကို လက်ခံရမည် မျက်နှာဖြူများအနေဖြင့် ဉာဏ်ရည်အလျောက်သာ မဟုတ်၊ စိတ်ခံစားချက်အလျောက်ပါ ကွဲပြားမြားနားချက်ရှိသည့်နိုင်ငံ၏ သဘောသဘာဝကို လက်ခံရန်လိုအပ်ချက်ရှိသည်။ သို့မျှသာ သူအမှန် တကယ် ရွာဖွေနေသည့် အမျိုးသားသင့်မြတ်ရေး ညီးနှင့်ပြေလည်မှုကို ရရှိနိုင်ပေမည်။ သူအနေဖြင့် ပြည်သူများ၏စိတ်ကို အမြဲလိုလို ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိခဲ့သည်မှန်သော်လည်း သူတို့၏နှလုံးသားများကိုပါ ဆွဲဆောင်နိုင်မှ အဆုံးစွန်အောင်နိုင်မှုကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

မင်္ဂလားမြေအောက်တော်လှန်ရေးလူပ်ရွားမှု စတင်ပြီး တစ်နှစ်ခဲ့အကြား သူ့ပုံပို့အာဖရိကန် ဘာသာစကားစသင်ပြီး လပိုင်း အနည်းငယ်တွင်၊ သူဘေးတိစွားနားနယ်စပ်မှ တောင်အာဖရိကသို့ ဖြတ်ကျော်ဝင်နေစဉ် ဖမ်းမြတ်သွားသည်။ သူကိုသောက်ကျခံစေနိုင်သည့် နိုင်ငံတော်သစ္ာဖောက်မှုဖြင့် တရားစွဲဆိုစစ်ဆေးစီရင်မည်ဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလ တစ်နှစ်နှစ်ပါးကြာမြင့်သည့် နာမည်ပျက် ရှိပြီးနှင့်ယား စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းသည် နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားအား နောက်ဆုံးမြင်ရ ကြားရမည့်ကာလဖြစ်သည်ဟု အများပြည်သူတို့ကယူဆကြသည်။ အမှု အစောပိုင်းရက်များတွင် မင်္ဂလားက ခင်မင်တတ်သည့် ပုံပို့အာဖရိကန်ထောင်ကြပ်တစ်ယောက်နှင့် စကားစမြည်ပြောသည်ကို သတိရသည်။

ထိုသူက မင်္ဂလားအား မေးခွန်းမေးသည်။ ‘မင်္ဂလား၊ ခင်ဗျားကို တရားသူကြီးက ဒီအမှုနဲ့စပ်လျဉ်းပြီး ဘာအပြစ်အောမယ ထင်လ’။ မင်္ဂလားက ‘အင်း၊ ကြိုးမိန့်ပေးမှာပေါ့’ ဟု ဖြေလိုက်သည်။ တကယ်တမ်းထိုကဲ့သို့ ဆိုလိုသည် မဟုတ်ပါ။ ထောင်ကြပ်ထံမှ အားပေး မူနှင့်စာနာမှုလိုချင်၍ ပြောလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ‘တရားသူကြီးက အဲဒီလောက်တော့လုပ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး’ ဟု နှစ်သိမ့်မည်ဟု မင်္ဂလားက

ထင်သည်။ သို့သော် ထိုသူက တိတ်သွားသည်။ မင်္ဂလားထံမှ မျှ၍စီလွှဲလိုက်သည်။ ထိုနောက် ‘ခင်ဗျား မှန်တယ်လို ကျွန်တော် ထင်တယ်၊ သူတို့ခင်ဗျားကို ကြိုးမိန့်ပေးလိမ့်မယ’ ဟုပြောသည်။

ယင်းသည် ရန်သူ၏နှလုံးသားထဲသို့ ထိုးထွင်းမြင်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအပိုဒ်အာဖရိကန်ထောင်ကြပ်သည် ပွင့်လင်းသည်။ ဇူတိုးပြောသည်။ ဉာဏ်မများပါ။ မလှည့်ဖြားတတ်ပါ။ သူသင့်ကို စာနာမှုမေးနိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မဖြစ်စေ သူစိတ်တွင်ရှိသည်ကို အမှန်အတိုင်းပြောတတ်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် တရားသူကြီးက မင်္ဂလားနှင့် လုပ်ဖောက်ကို ဖက်များကို ထောင်တစ်သက်တစ်ကျွန်း အပြစ်အကျိုးချမှတ်လိုက်သည်။ ထိုစိရင်ချက်ချုပြီးသည့်နေ့တွင်ပင် မင်္ဂလားနှင့်အပေါင်းပါ လူမည်းတရားခံများကို ဝင်ကားတစ်စီးဖြင့် လေဆိပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ကိုယ်တောင်းမြို့သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ခေါ်သွားသည်။ ထိုကျွန်းသို့ရောက်ပြီးခါစ နှစ်များ တွင် မင်္ဂလားက သူ၏ တရားသူကြီးနှင့် ထောင်ကြပ်များ၏ ဘာသာစကားကို အလေးထားလေ့လာခဲ့သည်။ ပုံပို့အာဖရိကန်ဘာသာရပ်ကို အဝေးသင်တက်ရောက်သည်။ ထိုကြမ်းတမ်းသည့်ရွှေ့ပိုင်းနှစ်များတွင် ပုံပို့အာဖရိကန်သွှေ့စာအုပ်များအား ထောင်အတွင်းသို့ ယူဆောင်ခွင့် ပြုသည်။ (သူကတောလစတိုင်း၏ စစ်နှစ်ဌီးချမ်းရေးစာအုပ်ဖတ်လို သဖြင့် တောင်းဆိုရာ အာကာပိုင်များက ထိုစာအုပ်ကို စစ်မက်ရေးရာ လက်စွဲဟု ယူဆသဖြင့် ခွင့်မပြုပါ)။ သူက အခွင့်အလမ်းရသမျှ ထောင်စောင့်များကို ဒုပ်ချို့အုပ်ဖြင့် ပြောဆိုသည်။

သူ၏ ရဲဘော်ရဲဘက်အများစုက ယင်းကို နားမလည်နိုင်ကြပါ။ သူတို့အမြှင်တွေ့ မင်္ဂလားသည် ပိုနိုင်ချုပ်ချယ်သူတို့၏ ဘာသာစကားကို ပြောခြင်းအားဖြင့် ထိုသူတို့အား လေးစားလိုက်နာခြင်း မည်သည်။ သူအဖော်အကျဉ်းသားများက သူကြိုးပမ်းမှုကို အသိအမှတ် ပြုသော်လည်း အစောင့်များက သဘောကျွေသည်။ သူတို့၏ အဂ်လိုင်စကားသည်

အခါးမပြုပါ။ အခြားအကျဉ်းသားအများစုသည် ဒပ်ချုပ်အဖရိကန် စကားမတတ်ပါ၊ တတ်လျှင်ပင် မပြောကြပါ။ မင်္ဂလားက အစောင့်များ နှင့် ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်စကား ပြောဆိုခြင်းသည် မကြာမိပင် အကျိုးဖြစ် ထွန်းသည်။ များမကြာမိ ထောင်ကြပ်များသည် ညအချိန်တွင် သူ၏ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့လာပြီး သူထံမှအကြုံဟက် တောင်းခံကြသည်။ ‘ကျွန်တော် မကြားဘဲပြောရမယ်ဆိုရင်၊ သူတို့ ပုံမှန်အားဖြင့် စန် တန်ရှုန် နေ့တွေနဲ့ တခြားနေ့နေပိုင်းတွေမှာ ကျွန်တော်နဲ့လာစကားပြောကြတယ်။ တခြားလူတွေက လူကောင်းတွေပဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ကို ဆက်ဆံတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူတို့အမြင်ကို ခိုင်ခိုင်မှာမာ ပြောကြတယ်။’

တစ်နည်းအားဖြင့် ထိုသူတို့၏နှုန်းသားကို ထိတွေ့နိုင်ခြင်း ကြောင့် ရန်သူအချို့ကို မဟာမိတ်ဖြစ်လာအောင် ပြောင်းလဲယူနိုင်သည်။ သူအတွက်ထောင်ကြပ်များသည် ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်လူထု၏ ပုံစံထု ကလေးတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ပညာအနည်းအကျဉ်းသာတတ်ပြီး မလိုမှန်း ထားစိတ်ရှိသော ထိုသူတို့ကိုအောင်နိုင်နိုင်လျှင် အခြား ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်လူထုကိုလည်း အောင်နိုင်နိုင်မည်ဟု သူ့ပုံယူသည်။

မင်္ဂလားက ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်ဘာသာစကားတတ်ရုံနှင့်မပြီး၊ ထိုသူတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုကိုလည်းသိထားရမည်ဟု နားလည်သည်။ ထိုကြောင့် သူသည် ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်ကဗျာများကို အလွတ်ကျက်မှတ်သည်။ ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်သမိုင်းကို နက်နက်နဲ့လေ့လာသည်။ ထိုသူတို့သည် သူတို့၏ ရှုံးသမိုင်းကြောင်းကို ဂုဏ်ယူရှုံးသာမက သူတို့၏ စစ်မက်ရေးရာ စွမ်းရည်ကိုလည်း ဂုဏ်ယူသည်။ အားလုံး အားလုံး စစ်ပွဲတွင် ထိုအချိန်က စစ်အင်အားအားဖြူးဆုံး အားလုံးစစ်ပွဲတွင် ထိုကိုတွေ့ရှုံးသော သူတို့၏ ‘ဘုံအာ’ ပိုလ်ချုပ်များ၏ နာမည်များကို ချစ်ခင်မြတ်နီးကြသည်။ သူက ထိုပိုလ်ချုပ်များ၏ နာမည်များနှင့် ရုံး ရဲေနည်းလမ်းများကို ဖတ်ရှုမှတ်သားသည်။ ဒပ်ချုပ်အဖရိကန် စစ်မက်ရေးရာသမိုင်းကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် ရင်းတို့တို့ကိုခိုက်ပုံ နည်းစနစ်ကိုသိခွင့်ရသည်။ သူတို့သည်ကြံရည်ဖန်ရည်ရှိသည်။ ဉာဏ်များ

သည်။ သနိုက္ခာနှင့်မာသည်။ ကတ်ဖူလုပ်တတ်သည်။ နောက်အနှစ် ၂၀ ကျော်ကြာမြင့်ပြီးချိန်တွင် မင်္ဂလားက အစိုးရခေါင်းဆောင်များနှင့် စွဲပေါ်ဆွဲနေ့သည်အခါ ထိုသူများသည် မင်္ဂလား၏ဒပ်ချုပ်အဖရိကန် ပိုလ်ချုပ်များနှင့် စစ်ပွဲများအကြောင်း ရည်ညွှန်းချက်များအပေါ် တအုံတာသု ဖြစ်ကြရသည်။ သဘောကျ အထင်ကြီးသည်။

ရော်ဘင်ကျွန်းတွင် မင်္ဂလားက သူရဲဘော်ရဲဘက်များကို ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်နှင့် အာဖရိကန်အတူတူပင်ဖြစ်သည်ဟု ပြောလေ့ရှိသည်။ ထိုသူတို့သည် ဥရောပမှုအပြီးသတ်ထွက်ခွာလာပြီး အာဖရိကသို့ ပြောင်းရွှေနေထိုင်ခဲ့သည့် ဒပ်ချုပ် ဂျာမန်နှင့် အခြားဥရောပသားများ ဖြစ်သည်။ သူတို့တွင်အခြားမည်သည့်မွေးပုံပေါ်အသုတေသနမရှိဘဲကြောင်း၊ အာဖရိကတွင် ခိုင်မြွားအမြစ်တွယ်နေသည့် လုပ်သည့် ဂျာကာရန်ဒါ သစ်ပင်နှင့်တူကြောင်း၊ ထိုသစ်ပင်သည် ဥရောပအစ်မြစ်ဖြစ်ဖြစ်သော လည်း တောင်အာဖရိကယဉ်ကျေးမှု၏ သက်တဖြစ်လာခဲ့ကြောင်း ပြောပြသည်။

အာဖရိကန်နှင့် ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်တို့အကြား နက်နဲ့သိမ်မွေး သော တူညီမှုများရှိနေသည်ကို မင်္ဂလားနားလည်သည်။ လူမျိုးနှစ်မျိုး စလုံးသည် ပြီတိသျ်ပိန္တ်ပျော်ချုပ်ချယ်မှုခဲ့ကြရသဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ယုံကြည်မှုနည်းကြသည်။ ဒပ်ချုပ်အဖရိကန်များကို ပြီတိသျ်နှစ်ချွဲတို့က သေးသိမ်စေခဲ့သည်။ အာဖရိကန်လူမျိုးထက် စုံဆင့်မျှသာသာသော အရိုင်းအစိုင်း ဒုတိယတန်းတားနိုင်ငံသားများအနေနှင့် ဆက်ဆံသည်။ သူတို့လည်းအနိုမ်ခဲ့အပြင်လူများအဖြစ်ခံစားရသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုး အနေနှင့် သူတို့ပုံးပေါ်တွင် စုံပေါင်းအစိုင်းအခဲတစ်ခု ရှိသည်။ အပါ သိုက် လူမျိုးခွဲခြားရေးစနစ်အောက်ရှိ တောင်အာဖရိကန် လူမည်းများ နှင့် ကွာခြားမှုရှိလှသည် မဟုတ်ပါ။

မင်္ဂလားသည် ရော်ဘင်ကျွန်းမှ ထောင်ကြပ်များနှင့် အလွန် ခင်သောအဆင့်အထိမရောက်သောလည်း ထိုသူတို့က နောက်ပိုင်းနှစ် များတွင် မင်္ဂလားနှင့်အပေါင်းဖော်အကျဉ်းသားများအပေါ် လေးလေး

စားစားဆက်ဆံလာသည်။ လိုက်လျော့မူများရှိလာသည်။ မင်္ဂလားအား နောက်နှစ်ပေါင်းများစွာတွင် ပိုးလ်စိုးအကျဉ်းထောင်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသည့်အခါ လွှဲတ်လပ်ခွင့်ပို့ရသည်။ သီးသန့်အကျဉ်းခန်းလည်း ရသည်။ သို့သော် ပို့ခက်ထန်သည့် ထောင်မျှးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။ ပိုးလ်မျှးဖော် ပင်းစီးတတ်သည် သာမန်ရာဇဝတ်သားတို့နှင့်သာ ဆက်ဆံဖူးပြီး နှင့်ငံရေးအကျဉ်းသားများနှင့် မဆက်ဆံဖူးပါ။ အထူးသဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် နာမည်အကျဉ်းဆုံးနှင့်ငံရေးအကျဉ်းသားနှင့် မည်သို့ ဆက်ဆံရမည် မသိပါ။ အကျဉ်းသားအားလုံးအပေါ် တင်းကျပ်စွာ အုပ်ချုပ်သည်။ မင်္ဂလားအား အထူးအခွင့်အရေးပေးခြင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်း မရှိပါ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ၊ မင်္ဂလားက မည်သူ့ကိုမဆို စည်းရုံးနှင့် သည်ဟု ယုံကြည်သဖြင့် ပင်းစီးတတ်အကြောင်းကိုလည်း လေ့လာသည်။ ထိုဗိုလ်မျှးက ရပ်ဂါးဘေးလုံးပွဲကို ဝါသနာပါကြောင်း သိရှိရသည်။ ထိုဘေးလုံးပွဲသည် ဒပ်ချုပ်အာဖရိကန်တို့၏ အမျိုးသား အားကစားဖြစ်ပြီး အရပ်သားဘာသာရေးတစ်ခုအဖြစ် အထွေ့အမြတ်ထားကြသည်။ ထူးခြားသည့် ခံစားချက်ကြောင့် သူတို့ဂုဏ်ယူစရာ အကြောင်းရင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သူတို့အမျိုးသားအသင်း ‘စပရင်းဘေး’ ကို မြတ်နိုင် သည်။ ယင်းအသင်းသားများက ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် အားအင်ပြည့်ဖြီးသော ဒပ်ချုပ်အာဖရိကန်များဖြစ်ပြီး အသင်း၏ထင်ရှားသည့် အစိမ်းနှင့် အဝါရောင်ဝတ်စုံများကိုဝိုင်ဆင်ကြသည်။ ထိုအား ကစားသည် သူတို့၏စရိတ်လက္ခဏာကို သရုပ်ဖော်သည်။ ကြမ်းကြုတ်သည်။ လျင်မြန်သည်။ ထက်သန့်သည်။ ညီးသကျည်း၊ ခြောက်တို့ အတွက် အကာနှင့် အမာခံဦးထုပ်များလည်း အသုံးမပြုပါ။

ဤအကြောင်းများကြောင့် လူမည်းလွှဲတ်ပြောက်ရေးတိုက်ပွဲဝင် သူများသည် ထိုအားကစားကို မှန်းတီးကြသည်။ ဒပ်ချုပ်အာဖရိကန်များ၏ ကြမ်းကြုတ်မှုသက်တော်အဖြစ် ခံစားကြသည်။ လူမည်းတော် အာဖရိကန်များက စပရင်းဘေးခဲ့နှင့် ယုံ့ပြိုင်ကစားသည့် မည်သည်။

နှင့်အသင်းကိုမဆို အားပေးကြသည်။ (‘ကျွန်တော်တို့ရန်သူ့ရှုံးရန်သူ ဟာ ကျွန်တော်တို့မိတ်ဆွေပဲ’ ဟုပြောကြသည်)။ ဒပ်ချုပ်အာဖရိကန်တို့၏ ရှုံးနိမ့်မှုကို အပါသိုက်ရှုံးနိမ့်မှုအဖြစ် သဘောထားကြသည်။

သို့သော် မင်္ဂလားက ရပ်ဂါးကိုမိုလ်မျှးပင်းစီးတတ်အား ချဉ်းကပ်ရန် လမ်းစအဖြစ်မြင်သည်။ ပိုးလ်မျှးက မင်္ဂလားအား တစ်လ တစ်ကြိမ်လေတွေသည်။ သူမလာမိ မင်္ဂလားက အားကစားသတင်း များကိုဖတ်သည်။ ရပ်ဂါးသိရှိးသွင်းမှုအကြောင်းများကိုအာရုံထားသည်။ ကစားသမားများ၏နာမည်များနှင့် သူတို့၏ထူးခွာနှင့်များကို ကျက်မှတ်သည်။ အစပိုင်းတွင် ပင်းစီးတတ်က မင်္ဂလားအား ခပ်ပြတ်ပြတ် ဆက်ဆံသည်။ အခွင့်အရေးပေးရန်လည်း စိတ်ကူးမရှိ။ ပိုးလ်စိုး အကျဉ်းထောင်မှ မင်္ဂလား၏အစောင့် ခရစ်စတို့ဘရန်းက မင်္ဂလား ပင်းစီးတတ်နှင့် ရပ်ဂါးအကြောင်းများကို ဒပ်ချုပ်အာဖရိကန်စကားဖြင့် ပြောသည်ကို ပြန်ပြောင်းသတိရသည်။ ခရစ်စတို့ပြောပြချက်အရ နောက်များမကြာမိ ပင်းစီးတတ်၏ အနေစိမ်းမှုကိုထိုးဖောက်နှင့်ခဲ့ပြီး ပိုးလ်မျှးကရပ်ဂါးသိတ်းသမားနှင့် ပွဲအကဲခတ်ခြင်းများကို သူ၏ အကျဉ်းသားနှင့် ဖလှယ်သည့်အလေ့အထူးလျှိုလာသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလား ပစ်တာဗာစတာအကျဉ်းထောင် သို့ ရောက်သည့်အချိန်၌ သူ၏ ဒပ်ချုပ်အာဖရိကန်စကား တတ်ကျမ်းမှုမှာ သိသိသာသာ တိုးတက်လာသည်။ သူအတွက်သီးသန့်နေအိမ်တစ်လုံး လည်း ရသည်။ ထမင်းချက် တစ်ညီးပါရသည်။ ထိုသူမှာ အရာခံဗိုလ် ဂျက်ဆွာတ်ဖြစ်သည်။ ဆွာတ်သည်အရပ်ရှည်ပြီး လျော့ရဲရဲရှိသူဖြစ်သည်။ နှုတ်ခမ်းမွေးလည်းထားသည်။ သူက မင်္ဂလားအတွက် တစ်နေ့လျှင် ထမင်းသုံးနှပ်ချက်ပေးသည်။ မင်္ဂလားက သူကိုအလွန် ခင်မင် သည်။ ‘သူကအရမ်းကောင်းတဲ့ထမင်းဟင်းတွေ ချက်တတ်တယ်။ တိုးတက်မှုလည်းရှိတယ်။ လူမျိုးရေးလည်းမခဲ့ခြားဘူး’။ သူနှင့် မင်္ဂလားတို့ သည် ပန်းကန်မည်သူဆေးမည်ဆိုသည့်ကိစ္စကို ငြင်းခံကြသည်။ မင်္ဂလားက သူဆေးမည်ဟုပြောသည်။ ဆွာတ်က သူအလုပ်ဟု ပြောသည်။

သို့သော်လည်း မင်္ဂလားက ပန်းကန်များကို ဆေးကြောလိုက်သည်။ မင်္ဂလားလွတ်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း အကျဉ်းထောင်တစ်ခုလုံး၏ ထမင်းချက်ဖြစ်သွားသည့် ဆွာတ်ကို ကျွန်းတော်သွားတွေ့ဆုံးသည်။ သူကသုန်းမှုန်သော မျက်နှာထားရှိသော်လည်း မင်္ဂလားကို အမှန်တကယ် ခင်တွယ်မှုန်းသိသာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်တွင် တူညီသော အချက်များစွာရှိသည်။ အေးအေးမှန်မှုန် လုပ်တတ်သည်။ သတိရှိသည်။ ခြိုးမြှုံးပြီးသည်။ သူတို့နှစ်ဦးစကားပြောလျှင် မည်သည့်ဘာသာစကား သုံးသည်အကြောင်းမေးသောအခါ ဆွာတ်ကရှားရှားပါးပါးပြီးပြီး ပြောသည်။ ‘ကျွန်းတော်က အင်္ဂလိပ်စကားပြောတယ်၊ သူက ဒပ်ချုံအာဖရိကန်စကားပြောတယ်’။ ကျွန်းတော်က အကြောင်းရင်းကို မေးသောအခါ ‘အဲဒီလိုလုပ်ခြင်းအားဖြင့်ကျွန်းတော်က အင်္ဂလိပ်စကားလေ့ကျင့်နိုင်တယ်။ သူက ဒပ်ချုံအာဖရိကန်စကား လေ့ကျင့်နိုင်တယ်’။ မင်္ဂလားဒပ်ချုံအာဖရိကန်စကားပြောနိုင်သည့်အနေအထားကို မေးကြည့်ရာ၊ ဆွာတ်ကနောက်တစ်ကြိမ်ပြီးပြီး၊ ‘သူက ဖြည့်ဖြည့်နဲ့ မှန်မှုန်ပြောတယ်’ဟုဖြေသည်။ မင်္ဂလား ဒပ်ချုံအာဖရိကန်စကား ပြောရာတွင်တိကျသည်။ စာတွေ့ဆန်သည်။ တိကျမှုရှိခြင်းသည် လေးစားမှုတစ်ရပ်ဟု သူက ယူဆသည်။

အခန်း ၃ တွင် မင်္ဂလားအားထောင်မှုခေါ်ထုတ်ပြီး တောင်အာဖရိကသမ္မတပါဒလျှော့သို့သာအား တွေ့ဆုံးစေခြင်းအကြောင်း ကျွန်းတော် ရေးခဲ့သည်။ သမ္မတနှင့်တွေ့ရမည့် မသေချာသေးမိကပင် မင်္ဂလားက ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ဘို့သာအကြောင်းတတ်နိုင်သမျှ စုစုမ်းသည်။ သူပြောမည့်စကားများကို သေချာစဉ်းစားပြီး အစမ်းပြောဆိုကြည့်သည်။ ဝါရှင်မင်းသားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ သဏ္ဌာန်လုပ်သရှုပ်တူအောင် လေ့ကျင့်သည်။

ထိုမျှလေ့ကျင့်ထားသော်လည်း မင်္ဂလားက စိတ်အိုက်နေခဲ့သည်။ ဘို့သာသည် စိတ်မြန်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိထားရှုံးစကားစစ်ထိုးရမည့်အနေအထားအတွက် ပြင်ဆင်ထားသည်။

ချိန်ခွင်ညာပေါ်တွင်ရှိသည့် အရာများကတန်ဖိုးပြီးသည်။ သူတို့၏ အောင်နှစ်ဦးအစည်းသည် ဆယ်စုစုပေါင်းများစွာ တည်ရှိခဲ့သော လည်း ယခုကဲ့သို့ အောင်နှစ်ဦးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးနှင့်တောင် အာဖရိကသမ္မတတို့ တွေ့ဆုံးခြင်းသည် ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်မည်။ ဤတွေ့ဆုံးသည် တောင်အာဖရိကအတွက် လူမျိုးရေးခြားမှုမရှိသည့် ဒီမိုကရေးစနစ်သို့ ပြီးချမှုများစွာလျှောက်လှမ်းစေနိုင်မည်။ သို့မဟုတ် သွေးစွန်းသည့် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်စေမည်ဆုံးသည်ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမည် ဖြစ်သည်။ တွေ့ဆုံးအဆင်မပြုခဲ့လျှင် မင်္ဂလားအား သူ၏ရဲဘော်ရဲဘက်များက အပယ်ခံအဖြစ်သတ်မှတ်နိုင်သည်။

တွေ့ဆုံးမည့်နေ့တွင် မင်္ဂလားသည် အိပ်ရာမှ ခပ်စောစာ ထပြီးပြင်ဆင်ရာ၊ သွားရမည့်အချိန်ထက် နှစ်နာရီ သုံးနာရီခန့် စောပြီး နေသည်။ သူအား ကိုပ်တောင်းမြို့ရှိ သမ္မတအိမ်တော်သို့ ကားပြင့်ခေါ် သွားသည်။ ရောက်သည့်အခါ ထမင်းစားခန်းသို့ ထောက်လှမ်းရေးခေါင်းဆောင်နှင့် တရားရေးဝန်ကြီး ကိုဘိုကိုအက်စီးတိုက ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။ ကိုအက်စီးက မင်္ဂလား၏ နက်ကတိုင်ကို ဆွဲဆန်ပေးသည်။ (မင်္ဂလားက ထောင်တွင်အနေကြော် နက်ကတိုင်ကို သေသပစွာ မဝတ်ဆင်တတ်တော့ပါ)။ ထိုနောက် ဒူးထောက်ပြီး မင်္ဂလား၏ ပိန်ပြုကြီးများကို ကျွုပ်ကျုပ်ချည်ပေးသည်။

‘ကျွန်းတော် စိတ်အိုက်ပြီး အခန်းထဲကိုဝင်ချိန်မှာ သမ္မတကလည်း သူတံ့ခါးဘက်က ဝင်လာပါတယ်။ ကျွန်းတော်တို့ဝင်တာ အချိန်တူနေတယ်။ သူကအချိန်ကိုက်ထားသလိုပဲ။ ဘို့သာက ပြီးခွင့်နေတယ်။ သူလက်ကိုက်မ်းပေးတယ်’။ မင်္ဂလားက ယုံကြည့်မှုအပြည့်ဖြင့် ရွှေ့သို့လှမ်းပြီး သူလက်ကိုက်မ်းပေးသည်။ ဘို့သာအား ဒပ်ချုံအာဖရိကန်စကားပြင့် နှုတ်ဆက်သည်။ ဘို့သာကပြန်နှုတ်ဆက်သည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်ရန် စိတ်ခေါ်ပြီး ဘို့သာကိုယ်တိုင် မင်္ဂလားအတွက် လက်ဖက်ရည် ငြားပေးသည်။ လက်ဖက်ရည်အတူသောက်နေစဉ် မင်္ဂလားက သူဒပ်ချုံအာဖရိကန်သမိုင်းကို ယေဘုယျအားဖြင့် သိကြောင်း၊ အထူး

သဖြင့် အကိုယ်ပွဲနှင့် ဘိအာစစ်ပွဲအကြောင်းကို သိထားကြောင်းပြောသည်။ ဘိအာစစ်ပွဲမှ ဗိုလ်ချုပ်များ၏နာမည်များကို ရွှေတ်ပြသည်။ အထင်ကရစစ်ပွဲများ၏ အမည်များကိုလည်း ရွှေတ်ပြသည်။ ဘိသာကယ်းကို သဘောကျနေကြောင်း သိသာသည်။

ဘိသာကို စိတ်တင်းကျပ်မှုလျော့စေပြီးသောအခါ မင်္ဂလားကသူ၏ ဒပ်ချုအဖရိကန်သမိုင်းအသိကို အသုံးပြုကာ ပိုလေးနက်ပြီး စိတ်ချမ်းသာစရာ မရှိလှသော အကြောင်းအရာတစ်ခုကို တင်ပြသည်။ ဒုတိယကမ္မာစစ်အချိန်အခါက တောင်အာဖရိကကို ဦးဆောင်ခဲ့သည်မှာ အကိုယ်စကားသုံး ယဉ်နှုက်တက်ပါတီဖြစ်ပြီး ဒပ်ချုအဖရိကန်စကားသုံးအမျိုးသားပါတီ မဟုတ်ခဲ့ပါ။ နိုင်ငံအနေဖြင့် ဂျာမနီအားစစ်ကြညာသည့်အခါ ဒပ်ချုအဖရိကန်တိုက အပြင်းအထန်ကန်တွက် ခဲ့ကြသည်။ ဒပ်ချုအဖရိကန် ခေါင်းဆောင်များသည် ပြတိသွေးဆန်ကျင်သူများ ဖြစ်ကြသဖြင့် ပြတိသွေးရန်သူရှာမနီကို စစ်တိုက်မည့်အစား ပြတိသွေးကို စစ်တိုက်လိုသည်။ မင်္ဂလားက ဘိသာအား အချက်ကျကျပြောပြသည်။ ‘ဆန့်ကျင်ရေးသမားတွေက နိုင်ငံအတွင်းမှာရှိတဲ့ မြို့အတော်များများကို သိမ်းပိုက်ခဲ့တယ်။ အိမ်တွေယာတွေ ဖျက်ဆီးတယ်လူ သုံးရာလောက် သေကျေတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတော်လျှန်ရေးခေါင်းဆောင်ကို ဖမ်းထားပြီး ခြောက်လ မစွေ့သေးချိန်မှာ ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့တယ်’။

မင်္ဂလား ထိုအကြောင်းကို ပြောသည်မှာ သူသည် ဒပ်ချုအဖရိကန်သမိုင်းလေ့လာသူဖြစ်ကြောင်း ဘိသာအားသိစေချင်သည့်အပြင် ပြတိသွေးအား ဒပ်ချုအဖရိကန်တို့ ပုန်ကန်မှုသည် အပါသုက်လှမျိုး ခွဲခြားဆက်ဆံမှုစနစ်အား အေအင်နှစ်မှုပုန်ကန်မှုနှင့် တူညီချက်များရှိသည်ကို ထောက်ပြလို၍ဖြစ်သည်။ သူက ထိုစဉ်က အစိုးရအနေဖြင့် သူပုန်များကို ဖမ်းဆီးပြီး ခြောက်လအတွင်းလွှတ်ပေးခဲ့သည်ကို တမင်တကာထည့်ပြောသည်။ သူနှင့်အပေါင်းအဖော်တို့ အကျဉ်းကျနေသည်မှာ အနှစ် ၂၀ ကျော်ခဲ့ပေပြီ။ ထိုနောက် မင်္ဂလားက ဝါလိတာ

ဆစ်စူလူးအား လွှတ်ပေးရန်တောင်းဆိုရာ၊ လူ၌ရှုံးသူ၌ရှုံးတွင် တောင်းဆိုခဲ့စဉ်က ဘိသာအနေဖြင့် ပြင်းခဲ့သော်လည်း ယုခုမဆိုင်းမတွေ သဘောတူသည်။

ဒပ်ချုအဖရိကန်တို့သည် ပြောင်ကျသည်။ အခြားသူများ ပြောင်ကျလျှင်လည်း နှစ်သက်သည်။ မင်္ဂလားက ပြောင်ကျသလို ယဉ်ကျေးပျူးကြသည်။ ဘိသာက သူကို နားလည်နိုင်သည်။ အကြောင်းမှာဘိသာကိုယ်တိုင် ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။

မင်္ဂလားသမွှတ်ဖြစ်ပြီးသည်အချိန်တွင် ရပ်ဂါးဘိနှင့်ပြန်ဆုံးသည်။ သူ၏နံပါတ် ၁ တာဝန်မှာ နိုင်ငံ၏ဖောင်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လူဖြားနှင့်လူမည်းကို ဘုရည်မျိုးချက်တစ်ခုအောက်တွင် ပေါင်းစည်းသေည့် ဦးဆောင်သူ ယောက်ကျားတစ်ယောက်အဖြစ်လည်းကောင်း ရပ်တည်ရန်ဖြစ်သည်။ သူကိုဝေဖန်သူအချို့၏ ပြောဆိုချက်အရ သူကလူဖြားတို့၏မိမိမှားကို သက်သာစေရန် ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် လူမည်းတို့၏ အခက်အခဲများကို သက်သာစေရန် ဆောင်ရွက်ခြင်းထက် များနေသည်။ သို့သော် မင်္ဂလားသိထားသည်မှာ၊ လက်ယာဝါဒီ ဒပ်ချုအဖရိကန်တို့သည် တော်လှန်ရေးကို ဆန့်ကျင်သည် အင်အားပြင်းသည့် တိုက်ခိုက်မှာများ ဆင့်နေသည်။ တို့သူတို့ကိုပြုခွင့်းမည့်အစား မိမိတို့ဘက်သိပါအောင်စည်းရုံးနိုင်ရမည်။ လက်ယာဝါဒီတို့ကို မစည်းရုံးနိုင်လျှင်ပင် ဒပ်ချုအဖရိကန်တို့ကို စည်းရုံးနိုင်မည်။ သို့မဟုတ်ပါက ဒပ်ချုအဖရိကန်တို့အနေဖြင့် လက်ယာဝါဒီတို့ကို ပုံပိုးမှုပေးကောင်းပေးနိုင်သည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ထိပါးလာသည့် အန္တရာယ်အကြေးများဆုံးအချိန်၌ မင်္ဂလားက ထူးခြားသည်ပျူးကာတစ်ရပ်ကိုကျင့်သုံးသည်။ သူကနိုင်ငံကိုကုစ္စစားသည်အနေဖြင့် အားကာစားဘက်သိလှည့်သည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အေအင်နှစ်စီသည်အမျိုးသားရပ်ဂါးဘို့အသင်း ပပရင်းသော်အနေဖြင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာပြိုင်ပွဲမှားတွင် ဝင်ရောက်ယုံပြုင်ခွင့်မရအောင် ဂိတ်ပင်ဖို့ကြီးပေးခဲ့ကြသည်။ သူတို့ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ယခုမင်္ဂလားက ထိပို့တ်ပင်မှုကို

ရုပ်သိမ်းဖို့ဆောင်ရွက်သည်။ တောင်အာဖရိကသို့ ရပ်ဂ်ဘီကမ္မာ ဖလားပဲ ရောက်လာခြင်းသည် မင်းလား ကြီးပမ်းမှုများစွာ ပါသည်။ သူက ရပ်ဂ်ဘီပြိုင်းလွှာသည် လူများအကြားစည်းလုံးညီညွတ်စေသည်။ သွေးကဲ စေခြင်း မရှိဟု ယူဆသည်။ ရပ်ဂ်ဘီအဖွဲ့အစည်းကို သူဘက်သို့ တိမ်း ညွှတ်လာစေရန် စည်းရုံးသည်။ အရပ် ၆ ပေ ၅ လက်မ ရှိသည့် စပရင်းဘော့ခံကပ္ပတ်နှစ်စွာပို့ယောက် သူမိတ်ဖွဲ့သည်။ ထိုသူ က မင်းလား၏ ညီးစီတိမိသွားသည်။ မင်းလားက ရပ်ဂ်ဘီအသင်းဆီ သို့ တစ်ကြိမ်မက သွားလည်သည်။ ထိုကျားကျားလျားလျားအပ်ချုံအာဖရိကန်များသည် နိုင်ငံရေးစိတ်မဝင်စားပါ။ လူမည်းခေါင်းဆောင်နှင့် လူမည်းနိုင်ငံရေးတိုကိုလည်း အယုံအကြည် မရှိလှပါ။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ထိုအချိန်က ချုန်ပို့ယောက်တွေးလျှေအသင်းကို စပရင်းဘော့ခံ အသင်းက ယဉ်ပြိုင်မကစားမီ တစ်ရက်အလိုတွင် မင်းလားက သူတို့၏ လောကျင့်ရေးစခန်းရှုရာသို့ လေယာဉ်ခနီးဖြင့် သွားပြီး စိတ်ဓာတ်မြှင့် တင်ရေးစကားများ ပြောသည်။ စပရင်းဘော့ခံ အသင်းအနေဖြင့် နိုင်ငံအတွက် ကစားနေ့ခြင်းဖြစ်ပြီး နိုင်ငံတစ်ခုလုံးမှ လူမြှုံး လူမည်းအားလုံး သူတို့နောက်တွင်ရှိကြောင်းပြောပြီး စပရင်းဘော့ခံးထုတ်ကို ဆောင်းလိုက်သည်။ အသင်းမန်နေဂျာက သတင်းထောက် ရွှေ့ကာ လင်ကိုပြောပြချက်အရ 'မင်းလားက ရပ်ဂ်ဘီအသင်းသားတွေရဲ့ နှုန်းသားတွေကို သိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့တယ်'။

မင်းလား၏ နာမည်ကျော်ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရေး သရှုပ်ပြချက်မှာ ၁၉၉၅ ခုနှစ် ရပ်ဂ်ဘီနောက်ဆုံး ပိုလ်လုပွဲကျင်းပရာ ရှိဟန်းနစ်ဘတ်မြို့၏ အဲလစ်ပတ်ခံကွင်းသို့စပရင်းဘော့ခံ အကျိုဝင်ပြီး စပရင်းဘော့ကို ကက်ဗိုးထုပ်ဆောင်းသွားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အသင်းကပ္ပတ်ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရန် သူကွွင်းထဲသို့ဆင်းချိန်တွင် လူမြှုံးအများစုဖြစ်သော ပရိသတ်က 'နယ်လ်ဆန်း နယ်လ်ဆန်း' ဟု သံပြိုင် ကြွေးကြော်ကြသည်။ အားကစားနှင့် နိုင်ငံရေးသမိုင်းတွင် ရင်ဖိုရဆုံးတော်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မင်းလားနှင့်အတူ ရော်ဘင်ကျွန်းတွင် အကျဉ်းကျခဲ့သော

တိုကျိုဆက်ဝေးလ်က 'အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ပိုပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်းနားလည်လိုက်တာကတော့ လွှာတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားမှုဟာ လူမည်းတွေ ကိုကျေးကျွန်ဘဝက လွှာတ်မြောက်စေဖို့အတွက်သာ မဟုတ်ဘူး လူမြှုံးတွေကိုလည်း သူတို့ပူပင်ကြောက်ရှုံးမှုက လွှာတ်မြောက်စေဖို့ ဆိုတာပဲ' ဟု သတင်းထောက်ကာလင်အား ပြောသည်။

အဆုံးစွဲနှင့်တွင် မင်းလားအတွက် ရန်သူကို သိနားလည်ခြင်းသည် နည်းဖျူးဟာတစ်ရပ်သာမဟုတ်၊ မျှဝေခံစားခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ ကာတွန်းထဲမှု အတ်ကောင် ပိုဂိုဏ်နာမည်ကျော်စကားစုဖြစ်သည် 'ကျွန်တော်တို့ရန်သူကိုရှာတွေ့သွားပြီ။ ရန်သူကကျွန်တော်တို့ပဲ' ဆိုသည့်စကားမျိုး မင်းလား ဘယ်သောအခါမျှ ပြောမည်မဟုတ်။ သို့သော်သူက အပ်ချုံအာဖရိကန်တိုကို စည်းရုံးရန် ကြီးစားလွန်းသဖြင့် ယင်းအချက်သည်ပင် သူအား သစ္စာခံလာအောင် ဆွဲဆောင်မှုရှိသည်။ သူ၏ ကြိုးပမ်းမှုများကို အပ်ချုံအာဖရိကန်တို့မြှင့်သည်။ သူနေရာမှုရွှေ့ရန် လိုအပ်ချက် မရှိသော်ငြားလည်း ခနီးတစ်ဝက်ကျော်လာပြီး သူတို့ကို ဆုံးတွေ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အပ်ချုံအာဖရိကန်တိုက သူကို နားလည်လာသည်။ ယုံကြည်လာသည်။ မင်းလားသူတို့၏ နှုန်းသားများကို အောင်နိုင်လိုက်သည်။

ရန်သူကို အောင်နိုင်ပြီးသည့်အခါ သင့်အနေဖြင့် ပိုတိတဖွားဖွားဖြစ်မနေပါနှင့်ဟု မင်းလားကပြောသည်။ သင်၏အကြီးကျယ်ဆုံးအောင်ပွဲအချိန်ကာလသည် သင့်အနေဖြင့် ကရှဏာစိတ်ထားရှိရဆုံးအချိန် ဖြစ်သင့်သည်။ တစ်ဖက်လူကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အရှုက်မရပါစေနှင့်။ သူတို့လည်း မျက်နှာရပါစေ။ ဤသို့ဆိုလျှင် သင့်အနေဖြင့် ရန်သူကို မိတ်ဆွေအဖြစ် ပေါင်းစည်းပြီးဖြစ်မည်။

ရန်သူကို မျက်ခြည်ပြတ် မခံပါနှင့်

မင်္ဂလားသည် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများကို အလေးမမှုလှသောသည်။ သူပြိုင်ဘက်များကို ဝရာထားသည်။ သူလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်ခြင်းများ ရှိသောသည်။ သူပြိုင်ဘက်များကို ခြေရာခံရန် မအောင့်နေးပါ။ သင့်မိတ်ဆွေများကို သင်ယုံကြည်နိုင်သည်။ သူတို့သင့်ကို အမြဲထောက်ခံမည်ဆိုသည်ကို သိနေသည်။ သင့်မိတ်ဆွေများကိုလည်း သင်ယုံကြည်နိုင်သည်။ သူတို့ သင့်ကို အမြဲတမ်းဆန့်ကျင်ပေမည်။ သို့သော ခင်မင်ရင်နှီးသည့် ပြိုင်ဘက်များ ရှိခဲ့လျှင် ထို့ဟုတိကို သင်မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်သင့်သည်။ မင်္ဂလားကထိနည်းအတိုင်း ကျင့်ကြုံသည်။

သူက ယင်းကို မသိမသာ ဆောင်ရွက်သည်။ သူ၏ပြိုင်ဘက်များကို လျှို့ဝှက်စုစမ်းရန် ထောက်လှုမ်းရေးလည်း မလိုပါ။ အလွတ်စုစထောက်လည်း မလိုပါ။ အဝေးမှုစောင့်ကြည့်ခြင်းထက် အနီးတွင်ထားရှိခြင်းက ပိုတိရောက်မှုရှိသည်ဟု သူ သိထားသည်။ ထိုကြောင့် အခန်းတစ်ခန်းတည်းတွင် ပြိုင်ဘက်တစ်ဦးနှင့်အတူရှိနေပါက အဆိုပါပြိုင်ဘက်ကို သူနားတွင်လာထိုင်ရန် အမူအရာဖြင့် မိတ်ခေါ်သည်။ အနီးကပ်စောင့်ကြည့်သည်။

သူပြိုင်ဘက်များ၏ လှပ်ရှားမှုများကို လျှို့ဝှက်အကွက်ချကြည့်ခြင်းသည် မင်္ဂလား၏ စောင်သေချာစွာ ပြင်ဆင်တတ်သည် အလေး

အထကို ပြသည်။ ကျွန်တော်တို့အား တစ်ခါတစ်ရုံ မမျှော်လင့်ထားနိုင်သည်ကိုမျှော်လင့်ရန်၊ အခြေအနေတစ်ခုတွင် မဖြစ်နိုင်ခုံးရလဒ်အတွက်ပြင်ဆင်ထားရန် တိုက်တွန်းချက်များရှိသည်။ မင်္ဂလားက ကျွန်တော်တို့မျှော်လင့်ရာတွင်ကောင်းမွန်စွာ ပြင်ဆင်ထားရန်လိုအပ်ကြောင်း၊ များသောအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်များအတွက် ပြင်ဆင်လေ့ မရှိကြကြောင်းပြောသည်။ သူအတွက်မူသူအားစိန်ခေါ်သော ပြိုင်ဘက်တစ်ဦးရှိခဲ့ပါက အဆိုပါပြိုင်ဆင်မှုကိုလုပ်ဆောင်ရသည်။

မင်္ဂလားသည် အမြဲလိုလိုသူရှိနေသည် မည်သည့်အခန်းတွင် မဆို အာရုံစွဲစိုက်ခံရသည်။ ယင်းအနေအထားကို သူကြိုက်နှစ်သက်သည်။သူ၏ကိုယ်နေဟန်ထားသည် ဒါးပြားပေါ်မှ ပုရှိလ်တစ်ယောက်၏ ရှင်ပုံလွှာနှင့်တူသည်။ မာန်အပြည့် ယုံကြည့်မှုအပြည့်နှင့် ခေါင်းမေ့ထားသည်။ သူအစည်းအဝေးထိုင်နေလျှင်လည်း သင့်မျက်လုံးထဲသို့ကြည့်ပြီး သင့်ကိုသူဘက်ပါအောင်စည်းရုံးမည်။ သူအပေါ်တွင် အာရုံမရှိသည့်အခါ်နှင့်မျိုးတွင် သူကအခြားသူများကိုကြည့်ပြီး အကဲဖြတ်နေသည်ကိုတွေ့ရမည်။ သူကြည့်နေသည့်မှာလည်း မိတ်ဆွေများမဟုတ်ဘဲ ပြိုင်ဘက်များနှင့် ပြိုင်ဘက်ဖြစ်ရန် အလားအလာ ရှိသူများဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့၏စတိုင်လ်၊ စကားပြောဆိုပုံ၊ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပုံ အားလုံးကိုလေ့လာသည်။ သူတစ်ခါက ကျွန်တော်ကို ပြောဖူးသည်။ သူကက်တိန်ဗုံးမှ အသင်းဝင်တစ်ဦးသည် သူနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တိုင်း သူမျက်လုံးထဲသို့ မကြည့်ကြောင်းနှင့် ယင်းသည် ကောင်းသောလက္ခဏာတစ်ခု မဟုတ်ကြောင်း မှတ်ချက်ချသည်။

မင်္ဂလားက ကျွန်နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် ခေါင်းဆောင်များကဲ့သို့ သစ္စာရှိမှုကို ဘုရားမထင်ပါ။ သူအပေါ်သစ္စာရှိရန် မျှော်လင့်သည်။ မရှိလျှင်စိတ်ပျက်သည်။ သို့သောနိုင်ငံရေးနှင့် ဘဝလမ်းခနီးတွင် သစ္စာရှိမှုဆိုသည်မှာ အခြေအနေပေါ်မှုတည်နေမှန်း သူသိသည်။ အပြည့်အဝသစ္စာရှိခြင်းဆိုသည်မှာ မရှိပါ။ သစ္စာစောင့်သိသည်ဆိုခြင်း

မှာ တကယ်တမ်း ကိုယ်ကျိုးအတွက်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက သူ၏ ပြိုင်ဘက်များကို သူတိုကိုယ်ကျိုးအတွက် သစ္စာရှိသင့်သည်ဟု ထင်စေချင်သည်။ အနည်းဆုံးတော့ သစ္စာမဲ့နိုင်ခြေနည်းအောင် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုမျှ သတိဝိရိယရှိသော်လည်း မင်္ဂလားသည် တစ်ခါတစ်ရုတော့ လူကဲခတ်ည့်သည်။ အခြားသူများ၏ကောင်းသည့်ဘက်ကို ကြည့်တတ်ခြင်းသည် တစ်ခါတစ်ရုတော့ ထိုသူတို့၏ မကောင်းသောဘက်ကို မမြှင့်နိုင်ပါ။ ထိုပြင် သူကသူတို့မြောက်ပင့်ပြောဆိုခြင်း၊ စွဲမက်ဖွယ်ရာ ကောင်းခြင်းနှင့် ချမ်းသာကြော်ဝမှုတို့အပေါ် သဘောလွယ်သည်။ သို့သော် သူသည်လူသားတို့၏ စာရိတ္ထခည့်နှင့်ခြင်းကို ရှုမြင်တတ်သည်။ ထိုကြောင့် သူသည်ရှတ်တရက်ဖြစ်ပေါ်သော စိတ်ဆန္ဒဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက် ချတတ်သူများကို သေချာစဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက် ချတတ်သူများ ထက် ပိုရှာဖွေမိသည်။ သူကိုယ်တိုင် ငယ်စဉ်က ထိုကဲ့သို့သဘောရှိခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ လူငယ်မင်္ဂလားသည် အောအင်နှစ်လူကြီးခေါင်းဆောင်ပိုင်း ကို မြိမ်းခြောက်မှုသဖွယ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကြောင့် သူက အထက်ဖော်ပြပါ လူစားမျိုးကို စောင့်ကြည့်သည်။ ထိုသူတို့သည်သူ၏ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စကို လျော့ပါးစေပြီး သူစီမံချက်များကိုလည်း ကမာက်ကမ ဖြစ်စေနိုင်သည်။

အာဖရိကန်အမျိုးသားကွန်းရက်၏ အစောင့်တပ်ဖွဲ့အဟောင်းနှင့်အသစ်အကြား တင်းမှာမှုများသည် မင်္ဂလားထောင်မှ တွက်ချိန် တွင် ပိုသိသာလာသည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့တွင် တရားသေသမားများနှင့် ညို့နှင့် ရေးကို လက်ခံနိုင်သူများဟု၍ နှစ်ပိုင်းကဲ့နေသည်ကို မင်္ဂလားတွေ့ရှိသည်။ ကွဲပြားမှုသည် အသက်အရွယ်အပိုင်းအခြားနှင့် ဆက်စပ်သည်။ လူငယ်ခေါင်းဆောင်များသည် မင်္ဂလားတို့ ခေတ်ကထက်ပိုပြီး တက်ကြောက်သန်သည်။ ထိုင်တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့သည်။ အဆိုပါ ခေါင်းဆောင်များထဲမှတစ်ဦးသည် ဘန်တူဟိုလိုမိဆာဖြစ်သည်။ ထိုသူက ဖို့လ်ချုပ်ဖြစ်ပြီး ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် စစ်တပ်ဖွဲ့အာဏာသိမ်းခြင်းကို ဦးဆောင်ခဲ့ပြီး

ထရန်စကိုအုပ်ချုပ်ရေးကိုတာဝန်ယူခဲ့သည်။ ဟိုလိုမိဆာသည် အသက် ဂုဏ် နီးပါးရှိသော်လည်း ထိုထက်ငယ်သည်ဟု ထင်ရသည်။ ဆွဲဆောင်မှုရှိ သောအပြေး၊ စူးရှုသောရယ်သံတို့ဖြင့် စိတ်ဓာတ်ခွန်အားရှိသူဖြစ်သည်။ ကျွန်းတော့အမြင်တွင် သူသည် သမားရှိုးကျခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် နှင့် တော်လှန်ရေးသမားတစ်ယောက် ပေါင်းစပ်ခြင်းဖြစ်၍ ရည်မှန်းချက် ကြီးပြီး စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိသည်။ မင်္ဂလားက အလျော့ပေးရန် လွယ်ကူလွန်းသည်၊ အစိုးရကို ယုံကြည်လွန်းသည်ဟု ငြင်းခုံပြောဆိုသည့် လက်ပံ့ပါဒီတို့ဘက်သို့ နားယောင်သည်။ မင်္ဂလားက ဟိုလိုမိဆာအား ဆုံးဝါးသောလွှမ်းမိုးမှုများမှ ခုံခုံနိုင် စွမ်းမရှိသူအဖြစ် မြင်သည်။

ကျွန်းတော်တို့ ထရန်စကိုတွင်ရှိစဉ်က မင်္ဂလားက ဟိုလိုမိဆာ အား သူအနားတွင်ရှိစေချင်သည်။ ‘ဘန်တူဘယ်မှာလဲ’၊ ‘ပိုလ်ချုပ် ဘယ်မှာလဲ’ဟုမေးတတ်သည်။ ဟိုလိုမိဆာက မင်္ဂလား၏ အညွှန်းသို့ ဝင်လာလွှင် မင်္ဂလားက သူသေးမှုထိုင်ခုံကိုပုံပြီး ‘ပိုလ်ချုပ် ဒီမှာ လာထိုင်ပါ’ ဟုပြောသည်။ ဟိုလိုမိဆာ၏ လက်ကိုကိုပိုင်သည်။ ယင်းသည် အာဖရိကန်အမျိုးသားများ၏ စေလ့ဖြစ်သော်လည်း မင်္ဂလား လုပ်နေကျတော့မဟုတ်ပါ။ သူက ဟိုလိုမိဆာကို လူရှုံးသူရှုံးတွင် သားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဆက်ဆံသည်။ သူသားရင်းများနှင့်ဆိုလွှင်ပင် ဤမှုန္တားထွေးမှ မရှိပါ။

ကွယ်ရာတွင် မင်္ဂလားက ဟိုလိုမိဆာသည် လျော့ခဲ့ရှိရှိသော အမြောက်တစ်ခုနှင့်တူပြီး ထိန်းချုပ်ပေးရန် လိုသည်ဟုပြောသည်။ သူပြောသည့်အတိုင်းပင် သူလုပ်သည်။ ထရန်စကိုတွင်ရှိနေစဉ် မင်္ဂလားဘာလုပ်လုပ် ဟိုလိုမိဆာကိုပါ စိတ်ကြားထားသည်။ ဟိုလိုမိဆာကလည်း ယင်းကိုနှစ်သက်သည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဟိုလိုမိဆာအား သူသည် အရေပါသူ ဖြစ်သည်။ သူမရှိလွှင်မှုပြုစီမံချိန်းခဲ့စားချက်ရရှိစေရန် ဖြစ်သည်။ ဟိုလိုမိဆာကလည်း မင်္ဂလား သူလုပ်ကို ကိုင်လွှင်လည်း ကောင်း၊ ပခုံးမှုသိုင်းဖက်လွှင်လည်းကောင်း၊ ဝမ်းသာပိတ်ဖြစ်သည်။ ဟိုလိုမိဆာက ကျွန်းတော်အား ‘အဘိုးကြီးပျော်နေရဲ့လား’ ဟု မေးသည်။

အခါ ကျွန်တော်က 'ပျော်နေသည်' ဟုဖြေလျင် ပိတ္တံပြုပြုးသည်။ ကျွန်တော်တို့ အခြားလူများကို အခွင့်အရေးပေးမည့်အစား အခွင့်အရေးတောင်းခဲလျှင် ထိုသူတို့ထံမှမျက်နှာသာ ရသည်။ အလားတူပင် မင်္ဂလားက ဟိုလိုမိဘအပေါ် အမှုသဟဲပြုသည် ထင်အောင်နေခြင်းဖြင့် ဟိုလိုမိဘအား သူအပေါ် သစ္စာပိုရှိစေသည်။

မင်္ဂလားက ခရစ်ဟာနိကိုလည်း ထိုရည်ရွယ်ချက်နှင့် ထိုအတိုင်းပင် ဆက်ဆံသည်။ သူလုပ်ကြံမခဲရသေးမိက ဟာနိသည် တောင်အာဖရိကလူငယ်ခေါင်းဆောင်များအနက်မှ ပြောပြုလာအဖြစ် ဆုံးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အကြောင်းရင်းမှာ သူသည်သွေးကြသည်။ ခက်ထန်သည်။ တောင်အာဖရိက၏ သန်းပေါင်းများလှုစွာသော လူမည်းတို့သည် ကလုံစားခေါ်ခြင်းကို ပြန်လည်ပေါင်းစည်းခြင်းထက် ပိုနှစ်သက်ကြသည်။ မင်္ဂလားမှာကြားသကဲ့သို့ အတိတ်ကို မမေ့ပစ်နိုင်ပါ၊ မမေ့ပစ်လိုပါ။ မင်္ဂလားက ပါးတစ်ဖက်ရှိက်လျှင် နောက်ပါးတစ်ဖက်ကို လှည့်ပေးရန်၊ ခွင့်လွယ်သည်းညည်းခံရန် ပြောနေသည်။ ယင်းသည် မည်သူ အတွက်မှ လွယ်ကူမှ မရှိပါ။ အထူးသဖြင့် မဲပေးခွင့် ရှုပ်သိမ်းခံထားရ သဖြင့် ခံပြင်းနေသော သန်းပေါင်းများစွာသော ပြည်သူတို့အတွက် လွယ်ကူမှ မရှိပါ။

ဟာနိထံတွင် မင်္ဂလားက သူငယ်စဉ်ကအတိုင်း ဒေါသမာန်ရှိခြင်း၊ ဆန္ဒစောခြင်းတိုကို မြင်တွေ့သည်။ ထိုကြောင့် သူကသတိထားဆက်ဆံသည်။ ဟာနိကို အဝေးသို့ တွေ့နှုန်းပိုမည့်အစား သူအနီးတွင်ထားသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရှိဟန်းနစ်ဘတ်တွေ့ရှိစဉ်က မင်္ဂလားက သူလက်ထောက်များအား အစည်းအဝေးများ၊ ခနီးစဉ်များ၊ အထူးသဖြင့်အခမ်းအနားများသို့ ဟာနိအား ထည့်သွင်းဖိတ်ကြားရန် အမြဲများသည်။ ပြီးလျှင် ဟာနိကိုသူနားတွင်ထားသည်။ ဟိုလိုမိဘအနှင့်ကဲ့သို့ပင် လက်ကို ကိုင်ထားသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ယင်းသည် ဟာနိကို စောင်ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော လီမွှာပါးနှင်းသည့်နှင့်ရေးအတတ်ပညာတစ်ခုဖြစ်ပြီး အသက်အရွယ်ရနေသော ဟောလီးရှင်ခေါင်းဆောင်

မင်္ဂလားကြီးတစ်လက်က မင်္ဂလားယောက်နှင့်တွဲရှိက်ပြီး သူခေတ် မကုန်သေးသကဲ့သို့ ပြုမှုခြင်းနှင့် တူသည်။

ကျွန်တော်တစ်ခါက ရှိဟန်းနစ်ဘတ်မြို့ပြင်တစ်နေရာတွင် မင်္ဂလားမိန့်ခွန်းပြောနေစဉ် ဟာနိနှင့်အတူထိုင်နေကြသည်။ မင်္ဂလားက သူတောင်အာဖရိက၏ ထိပ်သီးစက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များထံသွားခဲ့သည့်အကြောင်းပြောပြနေသည်။ သူကထိုသူများထံမှ အေအင်နှစ်စီအတွက် ရန်ပုံငွေတောင်းခဲ့သည်။ ပရိသတ်ကို သူပြောပြုသည်၊ 'ကျွန်တော်ဒီရုံးကနေ ချက်လက်မှတ်တစ်စောင်မရဘဲတော့ ပြန်မသွားချင်ဘူး' လို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူတို့ကျွန်တော်ကို လိုက်လော့တယ်။ ကြုံရယ်စရာဖြစ်ရပ်ကို သူမကြာခက်ပြောလေ့ရှိသည်။ သူကလူဖြူစီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များအနေဖြင့်လည်း အေအင်နှစ်စီလုပ်ရှုးမှုကို ပုံပုံးနေကြောင်းဖော်ပြခြင်းဟု ခံယူသော်လည်း ပရိသတ်ကမှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များကို မင်္ဂလားက နသားပါရားလုပ်ပြီး နိုင်ငံရေးအကျပ်ကိုင်ခြင်းနှင့် တူသည်ဟု ထင်မှတ်ကြသည်။

ကျွန်တော်က ဟာနိဘက်သို့ကိုင်းပြီး ထိုရယ်စရာဖြစ်ရပ်သည် ထိရောက်မှုမရှိဟု ထင်သည်ကို ပြောလိုက်သည်။ ဟာနိက သဘောတူသည်။ သူလည်းကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် စိုးစားနေသည်။ ကျွန်တော်က 'ခင်ဗျားသူကို ပြောပြသင့်တယ်' ဟုပြောလိုက်ရာ သူကပြူးပြီး ကျွန်တော်ကို တည့်တည့်ကြည့်ကာ 'ခင်ဗျားပြောပါလား' ဟု ပြန်ပြောသည်။ ဟာနိကမင်္ဂလားအား စိတ်ပျက်စေနိုင်မည့်စကားပြောရန် ဝန်လေးသည်။ သူကဖင်ကိုရှိပြီး ရင်မဆိုရဲသော သားနှင့်တူသည်။ သို့သော်ယင်းသည် နောက်ခုံးတွင်မင်္ဂလားအား စိတ်ပူပန်စေသည်။ မင်္ဂလားအနေဖြင့် စိတ်ခံစားချက်ကွယ်ဝှက်ထားတတ်သူများနှင့်စာလျှင်း၊ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းသူများအကြားတွင် ပိုပြီး သက်သောင့်သက်သာရှိသည်။

ဟာနိနှင့်ဟိုလိုမိဘတို့ ဘုံးတူသိမှုများသူတို့၏ သစ္စာမူမဟုတ်သူတို့ 'ရင့်ကျက်မှုမရှိခြင်း' ဖြစ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ညာ၏ဖြင့် ချင့်

ချိန်မည့်အစား သွေးဆူခြင်းဖြင့်ချင့်ချိန်သည်။ ထိုရင့်ကျက်မှု မရှိခြင်း
သည် လုံခြုံမှုမရှိခြင်းကြောင့်ဟု မင်္ဂလားက သုံးသပ်သည်။ ထိုသူတို့
သည် မိမိကိုယ်ကိုယ်လည်း ယုံကြည်မှုမရှိကြ။ သူတို့ လုပ်ဆောင်ချက်များ
ကို ခန်းမှုန်းမရနိုင်။ အန္တရာယ်များသည်။ အားကိုး၍လည်းမရ။ မင်္ဂလား
သုံးသပ်လည်း သုံးသပ်မှုခြင်းကို ခွဲခြားသိသည်။ ထိုနှစ်ခု
သည် တူညီမှုမရှိသော်လည်း ထပ်တူကျသည့်အချက်များရှိသည်မှာ၊ စိတ်
ခံစားချက်များသုံးသည် သစ္ာမဲ့သူဖြစ်ရန်၊ ဆုံးဖြတ်ချက် များရန် အလား
အလာပိုရှိသည်။ ထိုသူတို့လုံခြုံမှုမရှိသည့်ခံစားချက်ကို ကုစား၍ မရပါ။
သူတို့၏ခန်းမှုန်းမရသော လုပ်ဆောင်ချက်များမှ ကြိုတင်ကာကွယ်ထား
ရန်သာရှိသည်။

‘နီး’ (မဖြစ်ကြောင်းပြစ်ကားလုံး) ပြောသင့်သည် အချိန်ကို ပိုင်းခြားသိပါ

မင်္ဂလားသည် ‘ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ဖွယ်’ ရှိသည်ဟု ပြောဆို
တတ်သူမဟုတ်ပါ။ သူဆိတ်ဆိတ်နေမည်။ သူအဖြေမပေးနိုင်မီ ရှောင်
တွက်မည်။ တစ်ခါတစ်ရုံ အချိန်ဆွဲပြီး သင့်အားရှောင်ဖို့ကြီးစားမည်။
သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် သင်ကြားလိုသည့်အဖြေမျိုးကို သင့်ကြားလို့မှု
တစ်ခုတည်းအတွက်နှင့် သူပေးမည်မဟုတ်ပါ။ သူအနေဖြင့် အများသူ
ငါ စိတ်ချမ်းသာအောင် စွမ်းဆောင်ပေးလိုသည့် ထူးခြားသောပင်ကို
စရိတ် ရှိသော်လည်း သူများကိုစိတ်ပျက်အောင်လုပ်လိုသည့်ဆန္ဒ မရှိ
သော်လည်း မဖြစ်ကြောင်းပြ စကားလုံးပြောရာတွင် ကျမ်းကျင်မှုရှိ
သည်။ ‘ကျွန်တော်ကို စဉ်းစားဖို့အချိန်ပေးပါ၌ီ’ ဟုပြောသည့်အခါများ
ရှိသော်လည်း မဖြစ်နိုင်လျှင် မဖြစ်နိုင်ဘူးဟု အဖြေပေးသည်။ ယင်းသည်
ထင်သလောက်လွှာယ်ကူမှု မရှိပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ‘မဖြစ်နိုင်ဘူး’
ဆိုသည်မှာ ပြီးပြည့်စုံသော ဝါကျတစ်ခုဖြစ်ခြင်းကို မေ့လျှော့နေတတ်
သည်။

သူက ‘မဖြစ်နိုင်ဘူး’ ဆိုသည်ကို မပြောလိုပါ။ ထိုစကားလုံးကို
ယဉ်ယဉ်ကော်ကော်ပြောနိုင်ဖို့ သူကြီးစားသည်ကို သင်မြင်တွေ့နိုင်
သည်။ သို့သော် သူက ‘မဖြစ်နိုင်ဘူး’ ဟု ယခုမပြောလျှင် နောင်ပြောရန်

ပိုက်ခဲမည်ကိုသိသည်။ စိတ်ပျက်စရာရှိလျှင် မြန်မြန်ပြောသည်မှာ အကောင်းဆုံးပင်။ သူက ခါးသာသော စကားလုံးများသုံးမည်မဟုတ်သလို နောက်တစ်ဦးအပေါ်တွင်လည်း ပုံချမည်မဟုတ်ပါ။ သူ 'မဖြစ်နိုင်ဘူး' ပြောသည့်အခါ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြောလိုသည့်ဆန္ဒရှိသည်။ မဖြစ်နိုင်သည့် မျှော်လင့်ချက်ကို မပေးသလို တံခါးချပ်ကိုလည်း နည်းနည်းမျှ မဟယားပါ။

မင်္ဂလားနှင့် ဝါလ်တာဆစ်စူလူးတို့၏ ရော်ဘင်ကျွန်းမှ နာမည်ကြီးရုပ်ပုံတစ်ခုရှိသည်။ ထိုပုံတွင်မင်္ဂလားက ဝါလ်တာဆစ်စူလူးထံမှ အဝေးကိုကြည့်နေသော်လည်း သူလက်ညီးက ဝါလ်တာအား ညွှန်နေသည်။ သူ 'နီး' ပြောသည့်နည်းလမ်းမှာ ထိုအတိုင်းပင်။ သူ ရှင်းပြနေစဉ် သူ့အကြည့်ကို ခေတ္တလွှာပြောင်းထားသည်။ ပြီးလျှင် သင့်မျက်လုံးထဲသို့ ကြည့်ပြီး 'ဆောရီပဲ၊ ဒါပေမဲ့အဖြေကတော့ နီးပဲ' ဟု ပြောသည်။

သူ၏နီးရှင်းရေးဘဝတွင် ကြီးကျယ်ပြတ်သားသော 'နီး' ပေါင်းများစွာကို ပြောဖူးသည်။ သူလူငယ်ဘဝက အေအင်နှစ်စူလူငယ်အသင်း အဖွဲ့တွင် ကွန်မြှောနစ်များ လက်ခံရန်ကိစ္စကို နီးပြောခဲ့သည်။ ရိုးရီးနီးယားတရားခွွှဲတွင် သူ၏တော်လှန်ရေးလူပ်ရှားမှုကို ထိန်ချုန်ပြောဆိုရန် နီးပြောခဲ့သည်။ ဒီကလတ်ခိန္တုင်း ဆွေးနွေးစဉ်က ဒီကလတ်က အစိုးရ အဖွဲ့တွင် လူဖြောကြီးစီးမှုကိုဆက်လက်ထားရှိရန် ကြီးပမ်းနေသည်ဟု ထင်မြင်စဉ်က ပြတ်သားသည့်နီးပြောခဲ့သည်။ ဤကိစ္စအားလုံးတွင်မူသဘောထားနှင့် ဆက်စပ်လွှမ်းခြားနေသဖြင့် 'နီး' ပြောရခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားကိစ္စများတွင်, 'ဖြစ်နိုင်သည်၊ ညီးနိုင်နိုင်သည်' ဟုလက်ခံသည်။ သူ၏ပထမဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်ပြင်နိုင်ရန် လမ်းဖွင့်ပေးထားသည်။

ကွန်တော်ကတော့ မင်္ဂလား၏ 'နီး' ပြောဆိုမှုများကို ကြိမ်ဖန်များစွာခံရသည်။ ကွန်တော်သူနှင့်အတူ အစည်းအဝေးတစ်ခု၊ သို့မဟုတ်ခရီးတစ်ခု၊ သို့မဟုတ်ညာစားပွဲတစ်ခုသို့ လိုက်ရမည်ကို တိုက်ရှိကြမေးလျှင် ရှိုးစင်းစွာပင် 'လိုက်ခဲ့လေ' ဟု ပြောသည့်အခါ

များရှိသလို မလိုက်စေချင်သည့်အခါမျိုးတွင် ဝေဝါး ပြောဆိုခြင်း မရှိပါ။ 'နောက်မှပြောမယ်'၊ '... ကိုမေးရေးမယ်' စသည်တို့မပြောပါ။ သူကလျှင်မြန်ပြတ်သားစွာ၊ ရှစ်ခုတ်၊ လိုက်ဖို့ မသင့်တော်ဘူး၊ သို့မဟုတ် 'ဆောရီးပဲ၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး' ဟုပြောသည်။သူ၏ 'နီး' များအတွက် ဟန်ဆောင်စာနာမှုမပေးသလို အကြောင်း ပြချက်လည်းမပေးပါ။ 'အင်း... သူကြောင့်သာမဟုတ်ရင် လိုက်ခဲ့လို့ ပြောမယ်'၊ သို့မဟုတ် 'ကွန်တော်ခိုင်ဗျားကိုလိုက်စေချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့...' ဟု ဘယ်သောအခါမျှ မပြောပါ။ အကြောင်းပြချက်ပေးခြင်းသည် တစ်ဖက်လူကို စောဒကတက်ရန် အခွင့်အလမ်းပေးခြင်းပင်။ လူတို့သည်မရေရာသည့် အဖြေတစ်ခုထက် နိုင်မာသည့် 'နီး' ကို ပိုမိုကိုင်တွယ်နိုင်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူသည် 'နီး' ပြောရန် လိုအပ်ချက်မရှိဘနှင့်တော့ 'နီး' မပြောပါ။ 'နီး' ပြောခြင်းကို ပျောကျကျဆောင်ရွက်သည်။ လိုအပ်ချက်မရှိဘနှင့် 'နီး' တစ်လုံး ဘာကြောင့်အဆုံးခံမည်နည်း။ ဘွင်းဘွင်းပြောရန်မလိုဘဲ ဘာကြောင့် ပြောမည်နည်း။ တစ်ခါက သူ မွန်ထရွေးတောင်တန်းများသို့ အပျော်ခာရီးထွက်ပြီး ပြန်လာသည်။ အကျိုးရှိသော ခရီးတစ်ခုဟုသူက ကွန်တော်ကိုပြောပါသည်။ တောင်တန်းများကို ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းရှိ၊ မရှိကွန်တော်မေးရာသူခေတ္တ တိတ်သွားသည်။ ထိုနောက် 'ကွန်တော် မကြိုက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး' ဟုဖြေသည်။

ထိုအဖြေသည် မင်္ဂလားဆန္ဒသည် အဖြေပင်ဖြစ်သည်။ တောင်တန်းများကို မကြိုက်ပါဟုဖြေခြင်းအားဖြင့် မည်သည့်အကျိုးမှ ရရှိမည်မဟုတ်သည့်နည်းတူ ဘာကြောင့်မကြိုက်ကြောင်းပြောမည်နည်း။ မဲဆန္ဒရှင်အချို့က တောင်တန်းများကို ကြိုက်သူများဖြစ်နေရာ ဘာကြောင့် သူတို့ကိုပဲကြိုးစေမည်နည်း။ ထိုအကြောင်းကြောင့် သူဘယ်သောအခါမျှ အသင်းတစ်သင်းတည်းကို အားပေးခြင်းမရှိပါ။ တစ်ဖက်အသင်းကို အားပေးသူများအား ဖဲကြိုးစေနိုင်သည်။ ထိုကြောင့်မေးခွန်းတစ်ခုသည် တိုက်ရှိက်မကျလျှင်၊ သူဖြေရန်လည်း လိုအပ်ချက်

မရှိလျှင် သူ ဘယ်တော့မှ မဖြေပါ။

ယေဘုယျအားဖြင့် ‘နီး’ မကပြာရလျှင် သူစိတ်သက်သာရာရသည်။ သူ့မှတ်တမ်းအတွက် အင်တာပျူးများလုပ်ခြင်း ပြီးဆုံးခါနီးတွင် သူ့အနေဖြင့် အာရုံပျက်ပြားမှုမရှိဘဲ အချိန်ပြည့်မဲ့ဆွယ်စည်းရုံးရန်၊ စောင်ဆွေးနွေးရန် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အေအင်နှစ်ခေါင်းဆောင် ပိုင်းမှ ဖိအားပေးမှုကိုခံနေရသည်။ သူက ကျွန်တော့ကိုမှတ်တမ်းကိုစွဲ မြန်မြန်လုပ်ရန်ပြောဆိုသဖြင့် အဆုံးပိုင်းတွင် တစ်ရက်လျှင် နှစ်ကြိမ် လုပ်သည်။ နံနက်စောစောတစ်ကြိမ် မွှန်းလွှာပိုင်းတွင် တစ်ကြိမ်ဖြစ်သည်။

တစ်နှစ်တွင် ကျွန်တော်က သူနှင့်အရေးတွေ့းစကားပြောလိုကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ သူကသတိချပ်သည့်အနေအထားဖြစ်သွားပြီး မျက်နှာသွင်ပြင်က တည်ပြုပေးဆေးစွာဖြစ်သွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သည် သူ၏ ဟောင်တန်နေအိမ်စည်းခွန်းတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြသည်။ ကျွန်တော်စကားပြောနေစဉ် သူကစွဲစပ်ဆွေးနွေးသည့်အပါ ထားနေကျမျက်နှာထားဖြစ်သွားသည်။ ဘက်မလိုက်သည့် အနေအထား၊ အလေးအနေကိုသိသည့် အနေအထား၊ ခန့်မှုန်းမရသော မျက်နှာထားဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်တို့နှစ်ညိုးသည် တောင်ထိပ်ရောက်ခါနီး တောင်တက်သမားနှစ်ယောက်နှင့် တူးကြောင်း တောင်ထိပ်သည် ကွာဝေးသေးသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လျှင် ကျွန်တော်တို့ဖြတ်ကျော်ခဲ့သည့် ခရီးလမ်းသည် ကျယ်ပြောလှပြီး ပန်းတိုင်မှာမဝေးတော့ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ သူကခံစားချက်မပေါ်ဘဲ ခေါင်းညိုတ်သည်။ ထိုနောက် ကျွန်တော်က ‘ကျွန်တော့အဆိုပြုချက်ကတော့ နောက်ထပ် ဆယ်နာရီ အင်တာပျူးထပ်လုပ်ကြမယ်။ နောက်ဆုံး ငါးခုက ထောင်ကထွက်ပြီးတဲ့အပြင်ဘဝ အကြောင်းဖြစ်မယ်’။

ကျွန်တော်ပြီးသည်နှင့် သူကအသက်ပြင်းပြင်းရှုကာ အေတ္တာခက်စဉ်းစားသည်။ ထိုနောက် ‘ဟုတ်ပြီး’ သိပ်ကောင်းတယ်’ ဟု ရှင်းရှင်းလေးပြောသည်။ သူက စိတ်သက်သာရာ ရသွားပုံးရသည်။ ကျွန်တော်တော့

အမှန်တကယ် စိတ်သက်သာရာရသွားသည်။ တစ်ပတ်အကြောတွင် ကျွန်တော်သူထံမှ အချိန်ပို နှစ်နာရီခန့် ရယူရန်အတင်းအကျပ်တောင်းဆိုသောအခါ သူကလက်ညီးကိုရမ်းကာ၊ ကျွန်တော့အား ‘နီး’ ဟု ပြောသည်။

မင်္ဂလားက သူဘဝတစ်လျောက်၌ မည်သည့်အချိန်တွင် လူပုံးရမည်၊ မလူပုံးရှားသင့်၊ မည်သည့်အချိန်တွင် ရှေ့ဆက်လျောက်လှမ်းရမည်၊ မည်သည့်အချိန်တွင် အနေအထားတစ်ခုကို စွန့်လွှတ်သင့်သည် စသည်တို့ကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ရသည်။ ထောင်တွင်း၌ နေခဲ့ရသည့်နှစ်ပေါင်းများစွာတွင် ကိစ္စရပ်တို့ကို အကျိုးသက်ရောက်မှ ရှိစေရန် ကန့်သတ်ချက်ရှိခဲ့သဖြင့် ကိစ္စရပ်အများစုသည် အလိုအလောက် ဖြေရှင်းပြီးသားဖြစ်သွားတတ်သည့်သဘောကို သူသိသည်။ အချို့ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် နောင့်နေးမှုရှိမှု အကျိုးဖြစ်ထွန်းတတ်သည်။ သင်က ယင်းလိုက်စွဲမျိုးဟု ယုံကြည်လျှင်စိတ်မပူပါနှင့်၊ ဖြည့်းဖြည့်းလုပ်ပါ။ သို့သော် ‘နီး’ ပြောရမည်မှာ မကောင်းတရောင်းဖြစ်၍ အချိန်ဆွဲနေသည်၊ ရှောင်နေသည်ဆိုလျှင်တော့ မသင့်တော်ပါ။ ချက်ချင်း ‘နီး’ ဟု ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောလိုက်ပါ။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ရေရှည်တွင် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြိနိုင်မည့် ဆက်စပ်ပြဿနာများကို ရှောင်ရှားနိုင်ပါမည်။

ကစားပွဲကို အချိန်ယူ ကစားပါ

ထောင်ထဲတွင် ၂၇ နှစ်နေလိုက်ခြင်းသည် သင့်အား အသိပညာ များစွာပေးသည်။ သို့သော်ထိုအထဲမှ တစ်ခုသည် ကစားပွဲကို အချိန်ယူ ကစားရန်အသိဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားလူငယ်ဘဝက စိတ်မရှည်ပါ။ အပြောင်းအလဲများကို လိုလားသည်။ ထောင်က သူ့အားအချိန်လျှော့ရန် သင်ပေးသည်။ အလျင်လိုလျင် အများဖြစ်တတ်သည်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်များ တတ်သည်ဆိုသည့်အသိကို အားဖြည့်ပေးသည်။ ခြိုင်ပြောရလျင် သူ့အနေဖြင့် အားရကျေနပ်ခြင်းကို ရွှေ့ဆိုင်းတတ်သွားသည်။ သူ့ဘဝ တစ်ခုလုံး ယင်းကိုသရှုပ်ထင်စေသည်။

ကျွန်တော်တို့အများစုသည် ဆန္ဒကျင်ဘက်ကို အလေ့အကျင့်ရှိ နေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့လူ့အသိင်းအဂိုင်းသည် လျင်မြန်မှုကို ကောင်းသော အကျင့်သီလအဖြစ်မြင်ကြသည်။ အရန်သင့်အားရကျေနပ်မှုရရှိခြင်းကို မိမိ၏ခံစားမှုကို ပေါ်လွင်စေခြင်းနှင့် ရောထွေးကြ သည်။ အခွင့်အလမ်းမှန်သမျှကို ပေါ်လာသည့်နှင့် ဖမ်းဆုပ်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ အင်တာနက်မှ သဝဏ်လွှာများကိုလည်း အထူးတလည် မစဉ်းစားဘဲပြန်ကြားကြသည်။ အရေးပေါ်ကိစ္စဟု ထင်ယောင်ထင်များဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ အဆင်သင့်မဖြစ်စီ ဆုံးဖြတ်ချက်မချုသင့်ဟု မင်္ဂလားက ပြောမည်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရု ကျွန်တော်တို့ နှောင့်နှေးနေလျင် အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ဆုံးရှုံးသွားနိုင်သည်ဆိုသည်မှာ မှန်သော်လည်း

ကိစ္စအများအပြားတွင် ကျွန်တော်တို့ လျင်မြန်မှုကို ဦးစားမပေးခဲ့လျှင် ပို၍ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါမည်။ ကျွန်တော်တို့ အချိန်ယူ လုပ်ကိုင်သင့်ပါသည်။ အများအပြင်တွင် ဆုံးဖြတ်ချက်ပြတ်သားသည် ဟု အထင်ကြီးခံရအောင် မြန်မြန်လုပ်မည့်အစား ဖြည့်ဖြည်းနှင့် ခင့်ချင့် ချိန်ချိန် လုပ်ကိုင်သင့်ပါသည်။

မင်္ဂလားက သမိုင်းကိုတစ်ညာတည်းနှင့်မရေးနိုင်၊ သမိုင်းအဖြစ်အပျက်ကို မည်သူကမျှ မိမိလက်ဖြင့် ပုံပြောင်းယူ၍မရနိုင်ဟု သိနားလည်သည်။ လူမျိုးခွဲခြားရေးနှင့် ဖိန့်ပ်ချုပ်ချယ်မှု ရှင်သန ပေါက်ဖွားခဲ့သည်မှာ နှစ်တစ်ထောင်ကျော်ကြာခဲ့ပေပြီ။ ကိုလိုနိနယ်ခဲ့ စနစ်သည် ရာစုနှစ်များစွာဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။ အပါသိုက်လူမျိုး ခွဲခြားရေးစနစ် တိတွင်မှုသည် ဆယ်စုနှစ်များ ကြာခဲ့ပြီ။ မည်သည့်စနစ်ကိုမှာ လအနည်းငယ်၊ သို့မဟုတ် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ချေမြန်းသုတ်သင်နိုင်မည် မဟုတ်။ ထောင်သို့ဝင်သွားသောသူသည် စိတ်ကူးယဉ်အနာဂတ် အတွက် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့အမြင်တွင်အောင်နှစ်မှု ခေါင်းဆောင်လျကြီးများသည် အလုပ်အကိုင်နေ့ကျော်သည်။ အရေးပေါ်မလုပ် တတ်။သူတို့ကာကွယ်လိုသည့်တန်ဖိုးမှာ များနေသည်။ ပိုနေမြေကျားနေ မြေအထားအတွက် အရင်းအနှီးများခဲ့သည်။ ထောင်ထဲတွင် သူ သည် ထိုသက်ကြီးရွယ်အိုများကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။ သို့သော် သတိရှိခြင်းသည် တယူသနမလုပ်နိုင်၊ ရဲတင်းစွာ မလုပ်နိုင်ဟု သဘောမသက် ရောက်သည်ကို သူရိပ်မိသည်။ အရေးကြီးသည်မှာ ဆုံးဖြတ်ချက်မြန်ရန် မဟုတ်ဘဲ ဦးတည်ချက်မှန်ရန်ဖြစ်သည်။ လျင်မြန်ခြင်းသည် လုပ်ရဲကိုင်ရရှိခြင်းနှင့် မဆိုင်ပါ။ တကယ်တမ်းတွင် အချိန်ယူစဉ်းစားတွေးခေါ်ခြင်းသည် မိမိအမြတ်တမ်းထိန့်းထားသော၊ လေးနက်စွာယုံကြည်းထားသော ခံယူချက်များကို လိုအပ်သလို ပြောင်းလဲနိုင်ရန်ဆန္ဒရှိရမည်။

သူ ရော်ဘင်ကျွန်းတွင်ရှိစဉ်းစား အသက်ပိုင်ယောက် အကျဉ်းသားများက သူ၏လူပ်ရှားမှုများမှန်သင့်သလောက်မမြန်၊ အာကာ ပိုင်တို့ကိစ္စခေါ်ရာတွင် ပြင်းထန်သင့်သလောက် မပြင်းထန်ဟု ယူဆ

ကြသည်။ သူကထိသူတိအား ကိစ္စရပ်တစ်ခုကို အတင်းအကျပ် မလုပ်သင့်ကြောင်း၊ ရေရှည်ပေါ်လစိတစ်ခုကို အချိန်ယူလုပ်သင့်ကြောင်း ပြောလျှင်ပင် သူတို့က ‘အခုချက်ချင်းလုပ်ရင်မကောင်းဘူးလား’ ဟု မေးကြသည်။

‘ဒီမှာကြည့်၊ ခင်ဗျားတို့ ကာလတိမှာတော့ မှန်တယ်လို့ထင်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေရှည်မှာ အချိန်ယူစဉ်းဘူးလုပ်ကိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့ အတွက် ပိုတန်ဖိုးရှိတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကို ခံစားနိုင်လိမ့်မယ်’။

ရေရှည်မှာ။

ထိုစကားစုကို သူမကြာခဏ အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။ သူစဉ်းစားတွေးခေါ်သည်မှာ ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူအတွေးအာရုံသည် အချိန်ယူစဉ်းဘူးခြင်းရှိမှ ပိုစွမ်းအားရှိသည်။ သူသည် မြန်ဆန်မှုလည်းမရှိ။ ပေါ်တန်တန်လည်း မလုပ်တတ်။ သူအတွေးအခေါ်များကို လက်တွေ့ အသုံးမချေမီ ထပ်ကာတလဲလဲ ပြန်စွမ်းစားသည်။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် စိကို တာအကွာအဝေးများဖြစ်သည့် တာတို့၊ တာလတ်၊ တာရှည် စသည် ဖြင့် သဘာဝကို သရုပ်ဖော်ပြောဆိုမည်ဆိုလျှင်၊ မင်္ဂလားသည် တာရှည် အပြေားမှားဖြစ်သည်။ တာရှည်အတွေးသမား ဖြစ်သည်။ ထိုပြင် အကျဉ်းထောင်သည် မာရသွားဖြေားခြင်းနှင့် တူသည်။

ကျွန်တော်တို့အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုကို ဆွေးနွေးနေသည့် အခါ မျိုးတွင် သူကတစ်ခါတစ်ရဲ ‘ဒီကိစ္စကရေရှည်မှာ အနေအထား ပိုကောင်းလာလိမ့်မယ်’ ဟုပြောသည်။ မှန်သည်။ သူကအကောင်းမြင်ဝါဒီ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အထူးလက်တွေ့ဆန်ပြီး သတိရှိသူဖြစ်သည်။ သူက စိတ်ခံစားမှုကို ဦးစားမပေးပါ။ မျှော်လင့်ချက်မရှိနိုင်ဘဲလည်း မထားတတ်ပါ။ မောင်မိုက်သော ထိုနှစ်များစွာတွင် သူသည် အုံဖွယ်သရဲ့ ပြောစိုးဟာတို့ကိုလည်း ယုံကြည်မှုမရှိပါ။ ယင်းတို့သည် လူကလုပ်သည် လုပ်ရပ်များသာဟုပြောသည်။ အလုပ်ကြီးစားခြင်း၊ စည်းကမ်းရှိခြင်း တို့သည်သာ သင်လျောက်လို့သောလမ်းသို့ တွေ့နဲ့ပေးနိုင်သည်။ သင်သည်ကံကောင်းခြင်း၊ ထက်ကောင်းကင်မှ ကြားဝင်ကူညီခြင်းတို့ကို

အားကိုးနေ၍ မဖြစ်ဟုပြောသည်။

မင်္ဂလားသမ္မတဖြစ်လာသည့်နှင့် သူ၏ အမိကပန်းတိုင်မှာ နိုင်ငံသစ်ထူးထောင်ရန်ဟု သူခံယူသည်။ လက်ရှိအနီးကပ်နှင့် အရေးပေါ် ပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ကိုင်တွယ်မည်မဟုတ်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ အနီးကပ်ပြဿနာများကို မဖြေရှင်းလျှင် ရေရှည်ပြဿနာ များကို ကိုင်တွယ်ရန် အခွင့်အလမ်းရှိမည်မဟုတ်ဟု သူသိသည်။ သို့သော် တကယ်တမ်းတွင် သူကပိုအလှမ်းဝေးသောပန်းတိုင်ကို အာရုံထားသည်။ သူ၏ကာလတိုင်း ရေရှည်ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တို့သည် ဦးတည်ချက် တစ်ခုတည်းဖြစ်သင့်ကြောင်းလည်းသူသိသည်။ သူက ‘ပုံရိပ်အပြည့်အစုံ’ ကိုအာရုံတွင်ထားကြောင်း မကြာခဏပြောသည်။ သူကထိနည်းအတိုင်း ကျင့်သုံးသည်။ သူကို စိတ်အနောင့်အယုက်ပေးသည်မှာ ကားလမ်းပေါ်မှ အရှိန်လျော့စေသည့် ခလုတ်ကန်သင်းများနှင့် အသွင်တွေ့ပြီး ရေရှည်ပန်းတိုင်ခံနီးကိုဟန့်တားသည့် ကာလတို့ပြဿနာ များဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့် ကာလတို့ပြဿနာများသည် ကာလတို့သာ တွေးတော့တတ်သူများက တို့ထွင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့သည် တစ်ခဏာတာအချိန်အတွက် ခေါင်းကြီးပိုင်းသတင်းကို ဝရှုထားသူများ ဖြစ်သည်။ သူကတော့ မိုးကုတ်စက်ပိုင်းကို မျှော်ကြည့်နေခဲ့သည်။

သူထောင်မှလွှတ်လာသည့်အချိန်တွင် နည်းပညာတို့ အကြီးအကျယ် တို့တက်နေသည်ကိုချက်ချင်းတွေ့ရသည်။ သူထောင်သို့ ဝင်စိုးအချိန်က တောင်အာဖရိကတွင် တို့ပိုမိုသေးပါ။ ၂၄ နာရီကောဘယ်လှ သတင်းများလည်း မကြည့်ရသေးပါ။ သူ၏ ပထမသတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲတွင် ကင်မရာအဖွဲ့သမားများက လက်နက်ကိုရိယာများနှင့်တူသော မွေးပွှေ့ရည်အသံဖမ်းမိုက်တံ့များကို ထုတ်လိုက်သည့်အခါ သူခေါင်းကိုဝိုင်းလိုက်သည်။ လေယာဉ်ပျော်မှ တယ်လိုဖုန်းခေါ်ဆိုနိုင်ခြင်းကို အုံလည်း ပြုသည်။ ဝင်းလည်းသာသည်။ သို့သော်ယင်းအပြောင်းအလဲများနှင့် အတူဘာဝခြေလျမ်းများလည်း မြန်ဆန်ပြောင်းလဲလာသည်။ ထိုပြောင်းလဲမှုသည် သူနှင့်ကိုက်ညီမှု မရှိပါ။ သတင်းအပုံးတိုင်းကို လိုက်ပြီး

တုပြန်မှပြုလုပ်ရန်လည်း လိုအပ်ချက်မရှိဟု ယုံကြည်သည်။ များသော အားဖြင့် ယင်းသည် ပြဿနာများကိုဖြစ်စေသည်။ အမြန်ဆောင်ရွက် လိုက်သည့် ကာလတိအမှားတစ်ခုသည် ရေရှည်အကျိုးဆက်များကို ဖြစ် ပေါ်စေနိုင်သည်။

မင်္ဂလားက သမိုင်းကြောင်းအရ စဉ်းစားတွေးတော့သည်။ သမိုင်းဆိုသည်မှာ အမိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ ရေရှည်မှတ်တမ်းပင် ဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦးအနေဖြင့် သမိုင်းကိုလွမ်းမိုးရန်ကြီးစားနိုင်သော်လည်း လူတစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းနှင့်တော့ ထူးခြားမှုမရှိနေစနိုင်လှပါ။ ‘သမိုင်းကလုကို ဖန်တီးသလား၊ လူကသမိုင်းကိုဖန်တီးသလား’ ဆိုသည့် ဒဿနဆိုရိုးစကားကို မင်္ဂလားကြောင်းပြုရမည်ဆိုလျှင် သူက ‘သမိုင်းက လူကို ဖန်တီးတယ်၊ လောကစွမ်းအားတွေ့ကစွမ်းပေါင်းပြီး ထူးခွာနိုင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေကိုဖန်တီးတယ်’ ဟုပြောမည်။ မှန်သည်၊ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဖို့ဆိုသည်မှာ ဒီအင်န်အောအမျိုးအစား မှန်ရ မည်။ သက်ဆိုင်ရာကျမ်းကျင်မှုရှိရမည်။ သို့သော် အခါန်အခါက လူကို ဖန်တီးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသူသည် ထိုအခါန်အခါကို လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်၍ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားအနေဖြင့် သူသည် အခါန်အခါကို လိုအပ်ချက်ကိုဖြည့်ဆည်းနိုင်ခဲ့၍ အောင်မြင် သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သို့သော် အခါန်အခါကို သူဖန်တီးခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။

မင်္ဂလားထောင်မှတွက်လာသည့်အခါ သူနှင့်အနီးကပ်ဆုံး ဖြစ်သည့် ခေါင်းဆောင်နှင့်လှုပ်ရှားသူ စီမံးလ်ရာမာဖို့ဆာက ‘မင်္ဂလားဟာ သမိုင်းဆန်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ’၊ သူက ကျွန်းတော်တို့ထက် ရှုံးကို အများကြီးတွေးတယ်။ နောင်လာနောက်သားတွေအတွက်တွေးတယ်။ ကျွန်းတော်တို့ အခုလုပ်တာကို နောင်လာနောက်သားတွေက ဘယ်လို့မြင် မလဲ စသည်ဖြင့်ပေါ့။ သမိုင်းကသူ့စိတ်ပူးပန်မှုကို လွှတ်ပြီးခွင့်ပေးတယ်။ သူထင်ထားတဲ့အတိုင်း ကွက်တိဖြစ်လာတယ်’ ဟုပြောသည်။

ခေါင်းဆောင်များအား သူတို့၏ အကြွောင်းပဲယုံကြည်မှု၊ ဘဝ၏ အကျွော်အိုက်တို့ဖြင့် အကဲဖြတ်ကြသည်ဟု မင်္ဂလားယုံကြည်သည်။

သူကလူများကိုအကဲခတ်ရာတွင် သူတို့အလုပ်အကိုင်တိုကို ထည့်သွင်းဆုံးဖြတ်သည်။ အနေအထားတစ်ခုတွင် မည်သို့တွေ့ပြန်မရှိ သည်ဆိုခြင်းတစ်ခုတည်းကို မကြည်ပါ။ သူကထောင်တွင်း၌ စိတ်ပျက် စရာကောင်းသည့်ခေါင်းဆောင်များအကြောင်းမကြာခကာ ပြောပြတတ် သည်။ ‘ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်းတော် ထောင်ထဲမှာ ခေါင်းဆောင်ဆိုပေမယ့် လည်း စိတ်ပျက်စရာကောင်းတဲ့ လူတွေကိုသိခဲ့ရတယ်။ သူတို့အနေနဲ့ တိုက်ခိုက်ဖို့လိုအပ်နေကြောင်း၊ ကိစ္စရပ်တစ်ခုကို အရေးဆိုပြီးရင် အလျော့မပေးသင့်ကြောင်း သူတို့ကိုပြောခဲ့တယ်။ သူတို့က သဘော မတူဘူး၊ ‘နယ်လ်ဆန်၊ သူတို့ကသတ်ပစ်လိုက်လိမ့်မယ်’ လို့ပြောတယ်။ ထိုသူများအပေါ် သူစိတ်ပျက်မိသော်လည်း သူအတွက် အားနည်းချက် တစ်ရပ်တော့ မဟုတ်ပါ။ သူများအပေါ် တစ်ဖက်သတ် ဆုံးဖြတ်ချက် မချမှတ် သူတို့၏ဘဝတစ်ခုလုံးကို ထည့်သွင်းစုံစားရမည်။ အချို့လူများ သည် ထောင်ပြင်ပတွင် သူရဲကောင်းပီသသည်။ ထောင်အတွင်းတွင် ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။ အချို့လူများသည် ယင်းနှင့်ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်။ ထောင်တွင်း၌ စိတ်ပျက်စရာကောင်းသောသူများနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး မင်္ဂလားက ‘သူတို့ကထောင်ထဲမှာ အားနည်းချက်ရှိပေမယ့် ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိတဲ့၊ အရည်အချင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ’ ဟုပြောသည်။ ယင်းသည် သူ၏စိတ်သဘောထားကောင်းမှုနှင့် ရေရှည်ကြည့်တတ်မှုကို ပြသည်။ မည်သူမျှ မိမိအကောင်းဆုံးဆောင်ရွက်ထားသည့် လုပ်ရပ်များလောက် မွန်မြတ်ခြင်းမရှိနိုင်သလို မိမိအဆုံးဆုံးဆောင်ရွက်ထားသည့်လုပ်ရပ် များလောက် လောဘဇ္ဇာမတိုက်နိုင်ပေါ်။ သူကိစ္စတွင် လုပ်ရပ်များလောက် လုပ်ရပ်များထက် ပိုသည်။ အဆုံးတွင် ယင်းသည်သာအရေးကြီး သည်။ သူချမှတ်ခဲ့သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်အချို့အတွက် သူနောင်တရသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်း၏ တန်ဖိုးသည် မိမိလုပ်ရပ်များအားလုံး၏ ပေါင်းလက်ပင်။

ကျွန်းတော်တစ်ခုက မင်္ဂလားအား သူစိတ်ချမှတ်သာမှုရှိ မရှိ မေးသည်။ သူကများကြောင်းပဲကြတယ်။ ထိုမေးခွန်းမျိုးသည် အပေါ်ယူ ကြည့်သော၊ ထဲထဲဝင်ဝင်ရှိသော မေးခွန်းဖြစ်၍ လိုက်ဖက်မှုမရှိဟု

၁၄၂ မြန်င်းဆီ (Mra Hninzi)

သူယူဆသည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးတွင် သူပြောပြသည်။ သူ၏ဖခင် အသေစောကြောင်း၊ မသေမီကလည်း စိတ်ဓာတ်ကျနေသူတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ သူ၏မိခင်က သူသည် ထောင်ထဲဝင်လိုက်တွက်လိုက်နှင့် ရာဇ်တော်သားတစ်ယောက်ဟုမြင်ပြီး သေဆုံးခဲ့ကြောင်း၊ သူ နောင်တရသည့်ကိစ္စများတွင် တစ်ခုအပါအဝင်များ၊ သူ၏မိခင်အား သူတို့၏ ရှုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုအကြောင်းကို နားလည်အောင် ရှင်းမပြီမဲ့ခဲ့ကြောင်း တို့ပင် ဖြစ်သည်။ သူသမီးများကြံတွေ့ရသည့် အခက်အခဲများကိုလည်း သူရည်ညွှန်းသည်။ ထိုပြင်သူထောင်ထဲတွင်ဖတ်ပြီး ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့သည်။ ရွေးဟောင်းဂရိစာရေးဆရာတိုးများအကြောင်း ပြောသည်။ ထိုသူတို့သည် ရေရှည်ကိုကြည့်တတ်သည်။ သူစာရေးဆရာအမည်ကို မမှတ်စီတော့သော်လည်း ခရီးဆပ်ခို့သူက ပညာရှိတစ်ဦးကို သူအား ပျော်ရွှေ့မှု ရှိသည်ဟု ထင်ပါသလားဟုမေးခဲ့သည်။ ပညာရှိက ‘လူတစ်ယောက်ရဲ့ အဆုံးသတ်ကိုမသိဘဲ အဲဒီလူကို ပျော်တယ်လို့ မသတ်မှတ်နိုင်ဘူး’ ဟု ဖြောပြီး။ သူကယ်းအဖြောက် သဘောကျသည်။ ထိုကြောင့်လည်း သူကသတိရှိသည်။ အရာရာသည် နောက်ဆုံးအခန်းတွင် ပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်။ သင်လျှောက်နေသည့်လမ်းပေါ်တွင် ခိုင်မာစွာ ရပ်တည်နေမှ အဆုံးမဖြစ်ရန် ကာကွယ်နိုင်မည်။

မင်္ဂလားသည် တကယ်တမ်းတွင် တင်းတိမ်ရောင့်ခဲ့သည်။ သူဘဝတွင် ကံဆုံးမိုးမောင်ကျူခြင်းကြံ့ခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူ ဦးတည် ချက်ကို သူသိသည်။ ထိုဦးတည်ချက်အပေါ် အဆုံးစွဲန်အထိ သူသစ္ာ ရှိခဲ့သည်။ ထိုကြောင့် သမိုင်းက သူကို ကြင်နာစွာ အဆုံးအဖြတ်ပေးလိမ့်မည်။ သင့်အနေဖြင့် သူအားပျော်ရွှေ့ချမ်းမြေားသောသူတစ်ယောက်ဟု မှတ်လိုက်ပါ။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဘဝကို ထူးကဲစေသည်

အချစ်နှင့်ပတ်သက်လျှင် မင်္ဂလားက အရင်းခံစိတ်ကူးယဉ်ဆန်သည်။ သို့သော် လက်တွေ့ဆန်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့မဆန်လျှင်လည်း မဖြစ်ပါ။

သူဘဝ်အစိတ်အပိုင်း အများစုတွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အလှမ်းဝေးခဲ့သည်။ သူ၏စိတ်ထဲ၊ မှတ်ညာက်ထဲတွင်ရှိသော အရာတစ်ခုသာဖြစ်ပြီး အပြင်ဘဝတွင်မရှိပါ။ ရှိလာသည့်အခါ သူအားအေးချမ်းမှုပေးမည့်အစား နာကျင်မှုတို့ပေးသည်။ သို့သော် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် သူဘဝတွင်ရှိရမည်ဆိုသည့်စိတ်ကူးကို ဘယ်တော့မှ မစွဲနှုန်းလွှတ်ခဲ့ပါ။

တောင်အာဖရိက၏ အပါသိုက်လူမျိုးခဲ့ခြားရေးခေတ်၏ သဘောသဘာဝက မင်္ဂလားအား အများရှုံးမှုဘဝနှင့် သီးသန့်ဘဝတိုကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ထားရှိခိုင်မပေးပါ။ သူ၏အများရှုံးမှု ဘဝသည် သူအား ၂၇ နှစ် အကျဉ်းကျစေခဲ့သည်။ အကျဉ်းထောင်တွင် သီးသန့်ဘဝမရှိပါ။ နှစ်သိမ့်မှုလည်းမရှိသလောက်ပင်။ အပါသိုက် စနစ်ဆုံး၏ ရက်စက်သည့် သဘောသဘာဝမှာ တောင်အာဖရိက လူမည်းများအား အလုပ်နှင့်မိသားစုဘဝ ခဲ့ခြားစေခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသဘောသည် မင်္ဂလားအပေါ် အနိုင်ယူသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သူအနေဖြင့် အခြားလူများကဲသို့ မိသားစုကမျိုးနှင့်ရှာ တော်မြို့တွင်

နေထိုင်ပြီး ယောကျားဖြစ်သူက မြို့ထဲတွင် အလုပ်လုပ်ခြင်းမျိုး မဟုတ် သော်လည်း လွတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရွားမှုများ လုပ်နေချိန်တွင် မိသားစု နှင့် လွှတ်လွှတ်လပ်လပ်နေထိုင်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်၍ ဖြစ်သည်။

သူထောင်သူမှ မဝင်ရမိကပင် သူနော်း၊ သားသမီးများနှင့် ရင်းရင်းနှင့်နှင့် မနေနိုင်ခဲ့ပါ။ သင်သည် လွှတ်မြောက်ရေးအားလုံး လှုပ်ရွား တိုက်ခိုက်နေသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အစိုးရဖမ်းဆီးမှုမှ တိမ်းရှောင်နေရပါက သင့်မိသားစုသည် ပစ်မှတ်တစ်ခုပင်။ သူတို့အား အနှောင့်အယုက်ပေး ခြင်းသည် သင့်အား နာကျင်မှုပေးရန် အထိရောက်ဆုံး နည်းလမ်းဖြစ် သည်။ ထိုကြောင့် သူနော်းနှင့်မိသားစုထံမှ ရှောင်နေသည်။ သူတို့အား လိုက်နောင့်ယူက်ခြင်း၊ စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင်လပ်ခြင်းတို့ကို လက်မှိုင် ချုပြုး ကြည့်နေရသည်။ သူတို့၏ ဝေဒနာသည် သူကို အားပေးရန်အရင်း အမြစ်တစ်ခုဖြစ်သည့် သံယောဇ်အကြောင်း စဉ်းစားစေသည်။ မိသား စုသည် သူအား ပိုမိုသော အားနည်းချက်ပေးသည်။ လျော့မသွားပါ။ သူသည် သမားရှိုးကျဖခ်တစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ခဲ့ပါ။ တစ်ခါက သူသား အကြီးက သူ ဘာကြောင့် အိမ်တွင် ညာမအိပ်သည့်အကြောင်းမေးရာ သူက တောင်အာဖရိကတွင် သူအားလိုအပ်ချက်ရှိသည့် အခြားကလေး သန်းပေါင်းများစွာရှိသေးသည်ဟု ဖြေခဲ့သည်။ မိမိသားကို ထိုကဲ့သို့ ပြောရသည့်မှာ ရက်စက်ရာကျသည်။ ဤစွန်လွှတ်အနစ်နာခံမှုသည် သူအတွက် အဆိုးဝါးဆုံးနာကျင်မှုပောင်ဖြစ်သည်။

သူအကျဉ်းထောင်တွင်ရှိနေသည့်နှစ်များက အချစ်သည်သူ၏ စာများထဲတွင်လည်းကောင်း၊ သူ၏မှတ်ဉာဏ်တွင်လည်းကောင်း၊ သူ၏ စိတ်ကူးယဉ် အနာဂတ်တွင်လည်းကောင်းရှိသည်။ မင်္ဂလားအတူ ရော်ဘင်ကျန်းတွင် နှစ်များစွာအတူရှိခဲ့သော အယ်ဒယ်နိယယ်က ကျွန် တော့ကို တစ်ခါပေါ်ပြောဖူးသည်။ ထောင်ထဲတွင် သင့်အားနှစ်သိမ့်မည်သူ မရှိ။ အယ်ဒယ်ဆိုလိုသည်မှာ၊ အကျဉ်းသားများသည် သနားကြုံနာမှု မပေးနိုင်သူများဖြစ်ပြီး ထိုကျွန်းတွင် အမျိုးသမီး လုံးဝမရှိခြင်းပင်။ ကျွန်တော်ရော်ဘင်ကျန်းအကြောင်း ဖတ်ရှုဖူးသည့်အထဲတွင် တစ်ခါက

ထိုထောင်တွင် လိုင်ထိပါးစောက်မှုများ ရှိခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ထိုကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး မင်္ဂလားအား ကျွန်တော်က ထောင်တွင်း လိုင်ကိစ္စကို မေးမြန်းရာ သူက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင် ‘ကျွန်တော်တို့ထောင်ထဲမှာ လိုင်ခံစားမှုဖော်ပြစိုး ဘာနည်းလမ်းမှုမရှိဘူး’ ဟုပြောသည်။ ဆက်ဆွေးနွေးရန် အကြောင်းမရှိပါ။

သို့သော် မင်္ဂလားသည် အချစ်နှင့်မိသားစု ဘဝအိပ်မက်များ ရှိခဲ့ပြီး အဖြစ်မှုန်မှာ အသီးအပွင့်တို့ ကင်းမဲ့ခဲ့သော်လည်း သူကို အား အင်ပေးသည်။ သူထောင်တွင်နေရသည် အချိန်ကာလတစ်လျှောက်လုံး ထိုအိပ်မက်ကို အမြတ်တနိုးထားခဲ့သည်။ သို့သော် သူထောင်မှ လွှတ်သည့်အခါ သူအိပ်မက်သည် တံလျော်ပမာဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ပင်လျှင် သူအိပ်မက်ကို မစွန်လွှတ်ပါ။ နောက်ဆုံး သူမျှော်လင့်ချက်ကုန်ဆုံးလုံနီးပါး အချိန်တွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှ သူအားဆုံးချသည်။ သို့သော် နှစ်ပေါင်းများစွာ အချိန်ယူခဲ့သည်။

မင်္ဂလားအနေဖြင့် သက်သောင့်သက်သာရှိသော ကျွေးလက်ပတ်ဝန်းကျင်မှုမြို့ကြီးသို့ ထွက်ပြေးသည့်အကြောင်းရင်းမှာ တရားမမျှ တဗောကို မှန်းတီး၍ မဟုတ်ပါ။ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သောအချစ်ကို တမ်းတော်မြှို့ဖြစ်သည်။ ဘုရင်ဂျိုက်တာဘက သူသားရှုပ်စ်တစ်နှစ် နယ်လ်ဆန် တို့အား အိမ်ထောင်ပြေားရန် ဆုံးဖြတ်သည့်အချိန်တွင် လူငယ်နှစ်ဦး သည် ဂျိုဟန်းနှစ်ဘတ်သို့ ထွက်ပြေးရန်ကြော်ကြုံကြသည်။ သူတို့အတွက် ရွေးချယ်ပေးထားသော အမျိုးသမီးများမှ ဆွဲဆောင်မှုမရှိ၍ မဟုတ်ပါ။ သူတို့၏အိမ်ထောင်ဖက်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ခွင့်ရှိသည်ဟု သွားရှိစွာ ထွက်ပြော်၍ ဖြစ်သည်။ ဘုရင်ကြီးက မင်္ဂလားအား ပညာသင်ပေး ခဲ့သော်လည်း ထိုပညာပြော်ပင် မျိုးနွှယ်ခဲလေ့တုံးတမ်းအရ အိမ်ထောင်ပြခြင်းနှင့် မိသားစုပျိုးထောင်ခြင်းတို့ကို ဆန်ကျင်ခဲ့သည်။ ဟီးလ်တောင်းမက်သားသိမ်းနှင့် ဖို့တ်ဟဲရကျောင်းတွင် သူက ရှိန်းအောင်စတင်စာအုပ်များနှင့် ရှိတ်စပ်းယားကဗျာများကို ဖတ်သည်။ သူငယ်စဉ်က သိထားသည့် အချစ်အကြောင်းထက်ပိုပြီး အနောက်တိုင်းဆန်သော

စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သောအချစ်ကို ခံစားတတ်လာသည်။ သူ၏ဖင်က အနီးလေးယောက်ရှိသည်။ ထိုနီးများထံသွေ့သူက အလှည့်ကျ လည်ပတ်ရသည်။ မင်္ဂလားက ချစ်ခြင်းမေတ္တာလိုချင်သည်။ အမျိုးသမီး အိမ်ဖော်တစ်ယောက် မလိုချင်ပါ။

ဂျိဟန်နှစ်ဘတ်တွင် သူ၏ပထမဆုံး စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သည် အချစ်များကို ပြောတွေ့ရသည်။ အဲလက်ဇန်းမြို့နယ်တွင် သူနေသည့် အိမ်ရှင်၏သမီးကို တိတ်တခီးကြိုက်သည်။ သူနာမည်သည် ဒီဒီ ဖြစ်သည်။ ‘သူကသိပ်ခြောတယ’ ဟု မင်္ဂလားက ကျွန်တွေ့ကို ပြောပြသည်။ ဒီဒီသည်အိမ်ဖော်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ မြို့ပေါ်တွင် လူမည်းမိန်းကလေးတစ်ဦးသည် ထိုအလုပ်အကိုင်မျိုးသာရနိုင်သည်။ သူ၏ရည်းစားမှာ ချမ်းသာသည်။ ရင်ခံနှစ်ထပ်ပါသည့်ဝါတ်စုံများ ဝတ်သည်။ ဘော်စာ လီနိုးထုပ် ဆောင်းသည်။ ကားအကောင်းစား မောင်းသည်။ မင်္ဂလားက သူကို ချစ်မိသည်။ သို့သော ဘဝလုံခြုံမရှိပါ၍ တစ်ခါမျှ ဖွင့်မပြောခဲ့ပါ။ မင်္ဂလားကိုရသူသည် တွက်ခြေကိုက်မည် မဟုတ်ပါ။ သူက ဒီဒီတို့၏အိမ်ငယ်နောက်ဘက် တဲ့ကုပ်ကလေးတွင် နေသည်။ သူ အင်လိုပ်စာက ည့်သည်။ အဝတ်တစ်စုံနှင့်ငွေအနည်းငယ်သာ ပိုင်ဆိုင်သည်။

တစ်ကြိမ်တွင် အိမ်ရှင်မိသားစုက သူအား ထမင်းစား ဖိတ်သည်။ သူပန်းကန်တွင် ကြောက်သားတစ်ဖူ ထည့်ပေးသည်။ ကျေးလက်မှုလာသည်မှာ မကြာသေးသဖြင့် ထမင်းစားသည့်အသုံးအဆောင်များကို မသုံးစွဲတတ်သေးပါ။ ထိုကြောင့် သူကကြောက်သားကို လက်နှင့်ကိုင်မစားပါ။ ဓမ္မာန်ရေးကိုလုံးပန်းသုံးစွဲပြီး သူခေတ်မမဲ့ခြင်းကိုလည်း မပြုလိုပါ။ ထိုကြောင့် ကြောက်သားကို သူမစားဘဲနေလိုက်သည်။ မာနက ဆာလောင်မှုကို အနိုင်ရလိုက်သည်။ ဒီဒီနှင့်လည်း ထိုအတိုင်းပင်။ မိမိကိုလက်ခံနိုင်ခြေမရှိသည် မိန်းကလေးတစ်ဦးထံမှ ချစ်ခွင့်မပန်လိုခဲ့ပါ။

မင်္ဂလား ဥပဒေကျောင်းသားဘဝတွင် ရှုန်းကန်လှုပ်ရှားနေချိန်က ဝေါလ်တာဆစ်စူးလူးက သူ၏ညီမဝမ်းကွဲတစ်ဦးနှင့် မိတ်ဆက်

ပေးသည်။ အယ်ပလင်မော်ဟုခေါ်ပြီး ထရန်စကိုမှာ အေးအေးရှိကျိုးသော မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားနှင့် အယ်ပလင်တို့များမကြာမိလက်ထပ်ဖြစ်ကြသည်။ သားသမီးလေးဦး ထွန်းကားသည်။ တစ်ဦးက ကိုးလအရွယ်တွင် ဆုံးသွားသည်။ ဆုံးဝေတို့ရှိ မီးချစ်ဘူးပုံစံအိမ်မျိုးတစ်လုံးတွင် နေထိုင်ကြသည်။ အလုပ်တစ်ဖက်၊ ကော်မူးစာတစ်ဖက်၊ နိုင်ငံရေးတာဝန်များတစ်ဖက်နှင့် သူသည် မိသားစုကို ရရှိမစိုက်နိုင်သော ခင်ပွန်းတစ်ဦး၊ ဖောင်တစ်ဦး ဖြစ်နေခဲ့သည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လွှတ်လပ်ရေးလှုပ်ရားမှုတွင် ပို၍ပို၍ နှစ်မြှုပ်လာသည့်အခါ သူအယ်ပလင်နှင့် ခပ်တန်းတန်းဖြစ်သွားသည်။ သူအနေဖြင့် လူမည်းအုပ်စုများကို သူတို့ပါတီ၏ ဦးတည်ချက်ကို ယုံကြည်သက်ဝင်လာအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့သော်လည်း သူဇီးကို မဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့ပါ။ အယ်ပလင်က နိုင်ငံရေးအကြောင်း မကြားလိပ်ပါ။ ကွဲပြားသော ကဗျာတစ်ခုတွင် ပုန်းအောင်းလိုစိတ်ဖြင့် သမ္မာကျော်စာများသာ ဖတ်နေတော့သည်။ မကြာမီ သူတို့လင်မယား လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ် အစပိုင်းတွင် နိုင်ငံတော်သစ္ာဖောက်မှုတရား စီရင်ခြင်းအချိန်၌ မင်္ဂလားသည် အောင်မြင်သော ရွှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်နေပြီး ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုလည်းရှိလာသည်။ ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်သော လွှတ်မြောက်ရေးကြိုးပမ်းသူဖြစ်လာသည်။ သူယခင်က အားကျေခဲ့သူများပုံစံ ပေါက်လာသည်။ ရင်ပုံနှစ်ထပ်ဖြင့် အစင်းကြောင်းလေးများပါသော ဝတ်စုံများဝတ်ဆင်သည်။ အမေရိကန်ထုတ် ကားအကြီးစားမျိုးကိုမောင်းသည်။ စားသောက်ဆိုင်များသုံး သွားရခြင်းကိုနှစ်သက်သည်။ အမျိုးသမီးများအကြား ပေါ်ပြုလာဖြစ်သည်ကို သူမငြင်းပါ။ တစ်ခါက ကျွန်တော် သူဝတ်စုံအကောင်းစားတစ်စုံဝတ်ပြီး လက်တွင် စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုင်ထားသည့်ပုံကိုပြုပြီး သူစီးကရက်သောက်ခြင်း ရှိ မရှိ မေးသည်။ သူကမချိသောအပြုံးနှင့် ‘မသောက်ပါဘူးကွား အိုက်တင်ထုတ်နေတာ’ ဟု ပြောသည်။ နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် သူနှင့်ကျွန်တော် သူ၏ ထရန်စကို

နေအိမ်နားမှ တောင်ကုန်းများတွင်လမ်းလျှောက်နေစဉ်သူက ကျွန်တော်ဘက်သို့ လျည်ပြီး ကျွန်တော်တွင် အိမ်ထောင် ရှိ မရှိ မေးသည်။ သူက ကိုယ်ရေးကိုယ်တာမေးခွန်းများ မေးလေ့မရှိသဖြင့် ထိုမေးခွန်းသည် ထူးဆန်းနေသည်။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော် အိမ်ထောင်မရှိကြောင်း ဖြေလိုက်သည်။ သူက ‘အား’ ဟုပြောသည်။

ကျွန်တော်က မကြေသေးမိက မေရီဆိုသည့်တောင်အာဖရိကန် ဓာတ်ပုံဆရာမလေးတစ်ဦးကို တွေ့ထားပြီး စိတ်ဝင်စားမိကြောင်း ပြော ပြုလိုက်သည်။ ကျွန်တော်တိုနှစ်ဦးစလုံး တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။

ထိုနောက် ကျွန်တော်က ‘တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ လက်မထပ် ခင် အဲဒီတစ်ယောက်ကို ဘယ်လောက်ကြာကြာ သိသင့်လဲ’ ဟု မေးကြည့်သည်။

‘တစ်ရက်ပဲ’ ဟုသူကပြီးပြီးပြောသည်။ ‘တစ်ရက်ဆုံးလုံးလောက်တယ်’။

ကျွန်တော်သူ့ကို ပဟောင့်မျက်နှာနှင့်ကြည့်မိသည်ထင်ပါသည်။ သူကသူ့အဖြေကို ရှင်းပြရန်ကြီးစားသည်။ ‘အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို မြင်မြင်ချင်း ချုပ်မိနိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အချစ်ကိုအကောင်အထည်ဖော်ဖို့တော့ တစ်နှစ်နဲ့အထက်ကြာနိုင်တယ်’။ ထိုနောက် သူက ဆွဲဆောင်မှု အမျိုးအစားများကို အစိုးပွဲဖွင့်ဆိုနေသည်။ ‘လူတစ်ယောက်က အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို စကားရည်လုပွဲတစ်ခုမှာတွေ့ပြီး သူ့ညာက်ရည်ကို အထင်ကြီးသဘောကျမယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ခံစားချက်တော့မဖြစ်သေးဘူး။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့ပြီး အပေါ်ယိစိတ်ဝင်စားတာလည်း ရှိနိုင်တယ်’။ သူဆိုလိုသည်မှာ ရွှေပါရုံဆွဲဆောင်မှုဖြစ်သည်။

‘စည်းမျဉ်းတစ်ခုရယ်လိုတော့မရှိဘူး၊ အရေးကြီးဆုံးကတော့ အချစ်ပဲ’ ဟုသူကပြောသည်။

တစ်ရက်ဆုံးရင် လုံးလောက်တယ်။

မင်္ဂလားသူ၏ဒုတိယနေ့ကို ချိတ်ကြိုက်ရန်လုံးလောက်သည်

အချိန်သည်လည်း တစ်ရက်ဟု ဆုံးနိုင်ပါသည်။ ဝင်နှီးကို ပထမဆုံးတွေ့ စဉ်က မင်္ဂလားက သူ့ကားပေါ်မှုဖြစ်ပြီး ဝင်နှီးက သူ သူနာပြုအဖြစ် လုပ်ကိုင်သော ဆေးရုံသို့သွားရန် ဘတ်(စိုး)ကားမှတ်တိုင်တွင် စောင့်နေ ချိန် ဖြစ်သည်။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။ ဝင်နှီးကို အလွန်ချောသည်ဟု မင်္ဂလားက မြင်ပြီး ဝင်နှီးရှုပ်ပုံလွှာကို မေ့မရဖြစ်နေခဲ့သည်။ ရက် အနည်းငယ်ကြောသည်၊ ဝင်နှီးကသူ့ရှုံးခန်းသို့ ရောက်လာပြီး အမှု ကိုစွာတစ်ခုအကြောင်း လာမေးသည်။ မင်္ဂလားက အုံဥပ္ပါသည်။ မှတ် ဆိတ်ပျေားစွဲသလို ခံစားရသည်။

ထိုစဉ်က နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားနှင့် ထိုစဉ်ကဝင်နှီမာဒီကိုအဲ လားထိုသည် ယခုကျွန်တော်တို့သိသည့် မင်္ဂလားနှင့် ဝင်နှီးတို့မှာကြားနား လူပါသည်။ ဝင်နှီးသည် ကျေးလက်မှုအသက် ၂၂ နှစ်ရှိသည့် အေးဆေး သိမ်မွေ့ပြီး ခေတ်မဆန်သည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားက ဝင်နှီးထက် အသက် ၁၆ နှစ်ပိုကြီးသည်။ သားသမီးသုံးယောက်ဖောင် အိမ်ထောင်ကွဲတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အောင်မြင်သော ရှုံးနေတစ်ဦးဖြစ် သလို အများကအထင်ကြီး လေးစားသော လွှတ်မြောက်ရေးကြီးပမ်းသူ လည်းဖြစ်သည်။ ဝင်နှီးကမင်္ဂလား၏ ဂရာတစိုက်ရှိမှုကို လွန်စွာအုံဥပ္ပါ တကြီးရှိပြီး နှုတ်ဆိတ်နေသည်ကများသည်။ (ဝင်နှီးက ကုလားစာတစ်ခါမှ မစားဖူးသဖြင့် လျှောပူအပူဖြစ်သောအခါ ရေတစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက်သောက်ရသည်။) ကားအတူ စီးကြသည်။ ကျေးလက်တွင် လမ်းအတူ လျှောက်ကြသည်။

သူတို့ပါးပန်းခြင်းသည် အနောက်တိုင်းဆန်းသည်။ သို့သော် လက်ထပ်ခွင့်တောင်းခြင်းမည်မည်ရရ မရှိလိုက်ပါ။ တစ်နေ့တွင် မင်္ဂလားက ဝင်နှီးအား မဂ်လာဝတ်စုံအတွက် မည်သို့စိစဉ်ရမည်ကို ပြောသည်။ သူအပ်ချုပ်သည်တစ်ဦးနှင့် ဆွေးနွေးပြီးသားဟုပြောသည်။ ဝင်နှီးထံမှုလက်ထပ်ခွင့်တောင်းခံခြင်း ကျကျနာန်မလုပ်ခဲ့ဟု သူတစ်ခု သည်။ ဝင်နှီးကလည်း သူ ‘ဟုတ်ကဲ’ ဟုပြောရန် အခွင့်အလမ်းမရခဲ့ကြောင်း ရယ်စရာပြောတတ်သည်။

နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်မှုကို တရားစီရင်သည့် ၁၉၅၈ ခုနှစ် တွင် ခြောက်ရက်အားလပ်သည့်အခါး မင်္ဂလားနှင့် ဝင်နိုင်လက်ထပ်ကြ သည်။ ဝင်နှစ်ဖောင်က သူ့သမီးသည် နိုင်ငံရေးလှယ်ရှားမှုလုပ်နေသည့် ထောင်မင်းသားတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်သည့်ဟုပြောသည်။ သူက ရယ်စရာသဘောနှင့်ပြောသော်လည်း အကြောင်းအရာကန်နယ်သည်။ ဝင်နှင့် လူလတ်တန်းစားမိသားစုအနေဖြင့် မင်္ဂလားသည် သူတို့သမီး အတွက် စံပြုအိမ်ထောင်ဖက်တစ်ဦးမဟုတ်၊ အန္တရာယ်ပင်ရှိနိုင်သည့်ဟု ခံယူကြသည်။ မှန်သည်၊ မင်္ဂလားနှင့်ဝင်နှစ်တို့သည် သမားရှိကျခိမ် ထောင်တစ်ဦးပင် မဖြစ်နိုင်ခဲ့။ လက်ထပ်ပြီးသည်နှင့် သူမြေအောက် တော်လှန်ရေးသမား ဖြစ်သွားသည်။ ထိုအခါ့နှင့်မှုပြီး သူတို့နှစ်ဦး ဆုတွေ့ မှုများသည် ကြိုတင်ကြံစည်မှုများအသွင်ဆောင်ပြီး လုပ်မှုသည် ထိုင် တန်းဖြစ်ခဲ့သည်။

သူမီးဘများစီတ်ပူသည်အတိုင်း သူတို့အိမ်ထောင်ရေးက ဝင်နှီးအား အခြားလမ်းတစ်ခုသို့တွေ့နိုင်သည်။ မင်္ဂလားကမှတ်မိသည်။ သူဝင်နှစ်ဦးပန်းစဉ်က အချက်အကြောင်းသာပြောသည်မဟုတ်၊ နိုင်ငံရေးပါ ပြောခဲ့သည်။ သူအပြောကောင်းသည်။ မင်္ဂလားအကျဉ်း ထောင်သို့ မဝင်ရမိအခါ့နှင့်ကပင် ဝင်နှီးက နိုင်ငံရေးလှယ်ရှားသူတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူအကျဉ်းထောင်ထဲတွင်ရှိစဉ် ဝင်နှီးကရဲ့ရေးတော် 'နိုင်ငံဗိုလ်ခိုင်' ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူခင်ဗျားအကျဉ်းကျသည်လှယ်ရှားမှု၏ သက်တတ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထူးခြားစွာဖြင့်၊ မင်္ဂလား၏ ဝင်နှီးအပေါ်အချက်နှင့် အားကိုး မှုသည် သူထောင်တွင်း၌နေရစဉ်လေးနက်လာသည်။ ဝင်နှစ်ထဲမှ လည်း ကောင်း၊ လောကကြီးထဲမှလည်းကောင်း ဖယ်ရှားခံရခြင်းသည် ဝင်နှီးအား သူမိတ်ကူးထဲတွင် စံနမူနာပြုအနေအထားသို့ မြှင့်တင်ပေးသည်။ သူတို့ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရမည့်အခါ့နှင့် မျှော်လင့်ပြီး ဝင်နှီးအပေါ် စိတ်ကူးယဉ်အချက်မှားစွာထားသည်။ ယင်းသည် မင်္ဂလားအား တွေ့နှုံးအားပေးသည့်အရာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦး တစ်နေ့ပြန်လည်

ပေါင်းစည်းမည်။ ထိုပြင် ယခင်က ပျက်ကွက်ခဲ့သည်များကို ပြုပြင်ပြီး ခင်ဗျားကောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်ဟုသည့် အတွေးများရှိခဲ့သည်။ ဝင်နှစ်ပုံကို သူအကျဉ်းခန်းတွင်ထားသည်။ သူတစ်ခါက ဝင်နှစ်ထံတော် စဉ်ကဖော်ပြခဲ့သည်။ 'မင်းရဲ့လှယ်ပတဲ့ဓမ္မတဲ့လေးက အခုံတရေးနေတုန်းမှာ အစ်ကိုရဲ့ ဘယ်ဘက်ပုံးအထက် နှစ်ပေါ်အမြင့်မှာရှိတယ်။ အစ်ကို အဲဒီပုံကို မနက်တိုင်း ဖုန်သူတ်တယ်။ ဖုန်သူတ်ခြင်းအားဖြင့် ဟိုးအရင် တုန်းကလို မင်းကို ယူယနေတယ်လို့ ခံစားရတယ်။ ဓမ္မတဲ့တော် မင်းရဲ့နာခေါင်းလေးကို အစ်ကိုရဲ့နာခေါင်းနဲ့ထိပြီး အရင်က အဲဒီလိုထိလိုက် တိုင်း သွေးထဲမှာဖြန်းခနဲခံစားရတဲ့ လျှပ်စီးသက်ရောက်မှုကို ပြန်လည် ရှာဖွေမိတယ်'။

မင်္ဂလားက ဝင်နိုင်လာမည့်ရက်ကို လပေါင်းများစွာမျှော်သည်။ ဝင်နှစ်မလာနိုင်လျှင်၊ သို့မဟုတ် ထောင်အကာပိုင်များက ခွင့်မပြုလျှင် သူစိတ်ခေါ်ကျသည်။ သူဝင်နှစ်ထံရေးသည့်စာများကို ထောင်အကာပိုင်များက ဖတ်ရှုသည့်ပြင် တစ်ခါတစ်ရုံ ဆင်ဆာဖြတ်သေးသည်ကို သူသိသော်လည်း ထိုစာများထဲတွင် သူယခင်က ထုတ်ဖော်မပြောဖူး သည့်ခံစားချက်များကို ရေးသားဖော်ပြသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ဉာဏ်လတွင် နိုင်ငံ၌ အခက်အခဲများ ကြိုတွေ့နေရသည့်အခါ့နှင့်တွင်၊ ဝင်နှီးကိုယ်တိုင် ထောင်ကျနေသည်။ မင်္ဂလားက သူ့သမီးများကို မည်သူ စောင့်ရောက်ပေးနေသည် မသိပါ။ သူစိတ်ထဲတွင် နာကျင်သည် ဝေဒနာခံစားရကောင်း သူတို့နှစ်ဦးကြားပေးပို့ခဲ့သည့်စာတွင် ရေးထားသည်။

"ပြီးခဲ့တဲ့ ၁၅ လအတွင်းမှာ ရင်နှင့်အောင်ခံစားခဲ့ရတဲ့ စိတ်ပျက်ဖော်ရာတွေနဲ့ စိတ်ဆင်းရဲ့မှုတွေကို စိတ်ထဲကလွှယ်လွှယ်နဲ့ မေ့ပောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အစ်ကိုရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေတစ်ခုခုံကို နာကြည်းမှာ၊ ခါးသီးမှာထဲမှာ ခဲ့ခဲ့စိုးအောင်စိမ်ထားသလိုပဲ။ မင်းခံစားနေရတဲ့ ဒုက္ခသုက္ခတ္တာတွေကိုကူည်ပေါ်လည်း ဘာမှမတတ်သာဘူး။ အစ်ကိုတို့နှစ်ဦး တွေ့ရရင်ကောင်းမှာပဲ။ မင်းဘေးမှာအစ်ကိုရှိပြီး မင်းကိုယ်ကို

ည်ဗြိုင်း အားပေးချင်တယ်။ အကျဉ်းထောင်ရဲ့ ထူထဲတဲ့ ဝါယာပိုက်ကွန် ကြားက မင်းကို တစ်ချက်ကလေး ငှေ့ပြုရမယ်ဆုံးရင်တောင် အစ်ကို ကျေနပ်မှာအာမှုန်ပဲ။ နာကျင်ဝေဒနာခံစားမှုဆိုတာ ချုပ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ သံယောဇ်ကို အခုလို နင်းခြေပစ်ခံရတာနဲ့စာရင် ဘာမှာမပြောပ လောက်ဘူး။

မင်းလားကို ဒေါသထွက်အောင်လုပ်နိုင်သည် အကြောင်းရင်း တစ်ခုမှာ သူ့နှီးကိုစောက်သော်ပြောဆုံးရင်းပင် ဖြစ်သည်။ အစောင့်များ က ထိုအချက်ကိုသိဖြင့် ရုံဖန်ရဲ့ခါ သူ့ခုတင်တွင် ဝင်နဲ့ ဆောင်ကျခြင်း အကြောင်း၊ ဝင်နဲ့အခြားယောက်ရှားများနှင့် သတင်းထွက်သည့်အကြောင်း သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းများကို တင်ထားတတ်ကြသည်။ အာကာပိုင်များ အဖို့ မင်းလား၏ ပျော်ကွက်သည် ဝင်နဲ့နှင့်သူ့မိသားစုပ်ပြစ်သည်။ ‘ထောင်မှုံးတစ်ယောက်ရှိတယ်’၊ သူကဝင်နဲ့အကြောင်း မကောင်းပြော တယ်။ ကျွန်တော်စိတ်အန္တာင့်အယုက်ဖြစ်ပြီး ဒေါသ ထွက်တယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို မပြောသင့်တဲ့စကားတွေ ပြောမိတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော် ကို အရေးယူတယ်။ ကျွန်တော်အဲဒီလူကို သတ်မိတော့မလို့။ ဒါပေမဲ့ သူ ဆီကို စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနဲ့သွားနေတွန်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းပြီး စိတ်သက်သာရအောင် သူကို ဆဲရေးတိုင်းထွားလိုက်တယ်။ သုံးလိုက်တဲ့ စကားလုံးတွေကတော့ အတော်ရှိရှင်းသွားတယ်ထင်ပါရဲ့။

အဆိုပါအမှုရင်ဆိုင် ရခြင်းနှင့် ဆုတ်ဆိုင်းမှုများသည် မင်းလားအား အချစ်နှင့်ပတ်သက်လျှင် သံသယဝါဒီဖြစ်စေခဲ့ပြီး အချစ် ကင်းမဲ့ခြင်းအတွက် ခံနိုင်ရည်ရှိသည်။ သို့သော် ရင်းနှီးမှုအိပ်မက်သည် အာနိသင်ရှိသည်။ မင်းလားအသက်အရွယ်ရလေ၊ စိတ်ကူးယဉ်ဆန် သည့်အချစ်ကို ပိုးခံစားတတ်လာလေဖြစ်သည်။

သို့ပေသော်လည်း သူ့နှင့်ဝင်နဲ့၏အိမ်ထောင်ရေးသည် ဝါစား ကတ်လမ်းထဲကလို ပျော်ရွှင်စွာအဆုံးမသတ်ပါ။ သူ့ထောင်မှ လွှတ် သည့်အခါ သူ့နှင့်ဝင်နဲ့သည် ကျွန်လွှန်ခဲ့သည့်အချိန်များမှ ရင်းနှီးမှုကို ပြန်လည်ရှာဖွေမရတော့ပါ။ အပြင်လောကအမြင်တွင် ဝင်နဲ့သည်

အားမာန်နှင့်သစ္စာရှိသော နှီးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော ကန့်လန်ကာနောက်ကွယ်တွင် တင်းမှုမှာများရှိသည်။ မင်းလား၏ လက်ထောက်တစ်ယောက်ပြောသလို ‘ဝင်နဲ့ကို ဂျိ နှစ် သစ္စာရှိမယ်လို့ ဘယ်သူကမှ မျှော်လင့်မထားဘူး။ သူလည်း လူသားပဲလေ’။

မည်သူကမှာမင်းလားအားမပြောပြုလိုပါ။ သို့သော် သူကဝင်နဲ့ အကြောင်း သူ့မိတ်ဆွေများကိုမေးသည်။ ဝင်နဲ့၏အပြုအမှုကို ကြားသိရသည့်အခါ သူ့နှင့်နဲ့စိတ်ထိခိုက်သည်။ သူ့လူယုံတော်တစ်ယောက် ကျွန်တော်ကို ထိုအချိန်ကပြောပြုသလို ‘ဝင်နဲ့က ဆရာတို့ အရှက်ခွဲတယ်’၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာက အဲဒီအဲမျိုးသမီးကိုချစ်တယ်။ ဝင်နဲ့က သူကိုဆရာဘယ်တော့မှ ထားသွားမယ်လို့မထင်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဖွဲ့အစည်းအတွက် သူကိုဆရာထားသွားရတယ်’။ ဝင်နဲ့၏ အပြုအမှုသည် လွှတ်မြောက်ရေးကြိုးပမ်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ သူတို့အိမ်ထောင်ရေးကိုလည်းကောင်း ထိခိုက်နစ်နာစေသည်။ မင်းလားအနေဖြင့် နစ်နာမှု တစ်ခုတည်းဆိုလျှင် သည်းခံးမည်။ နှစ်ခုကိုတော့သည်းမခံနိုင်ပါ။

ကျွန်တော် မင်းလားနှင့် အလုပ်စလုပ်သည့်အချိန်တွင် သူ့နှင့် ဝင်နဲ့တို့ ခွဲခွာနေထိုင်ကြပြီးဖြစ်သည်။ ဝင်နဲ့အကြောင်း ဆွေးနွေးရန် အလွန်ခေါက်သည်။ မင်းလားက အတိတ်ကဝင်နဲ့အကြောင်း ပြောရသည် ကိုပိုမြေးသက်သောင့်သက်သာရှိသည်။ လတ်တလော ဝင်နဲ့အကြောင်း ပြောလျှင် အနေကျုပ်သည်။ နှစ်နာဝါရီလ၏ နေ့တစ်နေ့က သူအကျဉ်းထောင်တွင် ရှိနေချိန်ကအကြောင်း ဆွေးနွေးနေစဉ် သူက ဝင်နဲ့အကြောင်း ကို အာခေါင်သဲကြိုးဖြင့် ပြောသည်။ ဝင်နဲ့အနေဖြင့် သူ ထက်ပိုခံစားခဲ့ရသည်ဟု သူက ပြောသည်။ အာကာပိုင်များက ဝင်နဲ့အာနှေ့ယှက်သည်။ ထောင်ချုသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဝင်နဲ့က သားသမီးများကို တောင့်ရောက်ရသေးသည်။ သူက ဘာမှာမလုပ်ပေးနိုင်။ ထောင်ပြင်ပစ်ဖိတ်ဖို့မှုသည် ထောင်အတွင်း စိတ်ဖိစီးမှုထက် ပိုဆိုးရွားနိုင်သည်။ တစ်ချိန်တွင် ဝင်နဲ့သည်တစ်နှစ်တိတိ တိုက်ပိတ်ခဲ့ရသည်။ မင်းလားကိုယ်တိုင် ညအနည်းငယ်သာ တိုက်ပိတ်ခဲ့ရဖူးသည်။

ညှစ်ပြီး အားပေးချင်တယ်။ အကျဉ်းထောင်ရဲ့ ထူထဲတဲ့ ဝါယာပိုက်ကွန် ကြားက မင်းကို တစ်ချက်ကလေး ငြွှေ့ရမယ်ဆိုရင်တောင် အစ်ကို ကျေနပ်မှာအဲမှန်ပဲ။ နာကျင်ဝေဒနာခံစားမှုဆိုတာ ချုပ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ သံယောဇ်ကို အခုလို နင်းခြေပစ်ခံရတာနဲ့စာရင် ဘာမှာမပြောပ လောက်ဘူး။

မင်းလားကို ဒေါသထွက်အောင်လုပ်နိုင်သည် အကြောင်းရင်း တစ်ခုမှာ သူ့နှဲနှဲကိုဖော်ကားပြောဆိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အစောင့်များ က ထိအချက်ကိုသိဖြင့် ခံဖန်ရဲ့ခါ သူ့ခုတင်တွင် ဝင်နိုင်ကျခြင်း အကြောင်း၊ ဝင်နိုင်အခြားယောက်ဗျားများနှင့် သတင်းထွက်သည့်အကြောင်း သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းများကို တင်ထားတတ်ကြသည်။ အာကာပိုင်များ အဖို့ မင်းလား၏ ပျောကွက်သည် ဝင်နိုင်သူမှုများစုပ်ပင်ဖြစ်သည်။ ‘ထောင်များတစ်ယောက်ရှိတယ်’၊ သူကဝင်နှင့်အကြောင်း မကောင်းပြော တယ်။ ကျွန်တော်စိတ်အနောင့်အယုက်ဖြစ်ပြီး ဒေါသ ထွက်တယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို မပြောသင့်တဲ့စကားတွေ ပြောမိတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်ကို အရေးယူတယ်။ ကျွန်တော်အဲဒီလူကို သတ်မီတော့မလို့။ ဒါပေမဲ့ သူဆီကို စိတ်ဆီးမာန်ဆီးနဲ့သွားနေတွင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းပြီး စိတ်သက်သာရဇ်အောင် သူကို ဆဲရေးတိုင်းထွာလိုက်တယ်။ သုံးလိုက်တဲ့ စကားလုံးတွေကတော့ အတော်ရှိရှင်းသွားတယ်ထင်ပါရဲ့။

အဆိုပါအမှုရင်ဆိုင်ရခြင်းနှင့် ဆုတ်ဆိုင်းမှုများသည် မင်းလားအား အချုပ်နှင့်ပတ်သက်လျှင် သံသယဝါဒီဖြစ်စေခဲ့ပြီး အချုပ်ကင်းမဲ့ခြင်းအတွက် ခံနိုင်ရည်ရှိသည်။ သို့သော် ရင်းနှီးမှုအိပ်မက်သည် အာနိသင်ရှိသည်။ မင်းလားအသက်အရွယ်ရလော့ စိတ်ကူးယဉ်ဆန် သည့်အချုပ်ကို ပိုခံစားတတ်လာလေဖြစ်သည်။

သို့ပေသော်လည်း သူနှင့်ဝင်နိုင်းအိမ်ထောင်ရေးသည် ဝဏ္ဏ အတ်လမ်းထဲကလို ပျော်ရွှေ့စွာအဆုံးမသတ်ပါ။ သူထောင်မှ လွှဲတဲ့ သည့်အခါ သူနှင့်ဝင်နှုန်းသည် ကုန်လွန်ခဲ့သည်အချိန်များမှ ရင်းနှီးမှုကို ပြန်လည်ရှာဖွေမရတော့ပါ။ အပြင်လောကအမြင်တွင် ဝင်နိုင်သည်

အားမာန်နှင့်သစ္စာရှိသော ဇန်နဝါရီယောက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်တွင် တင်းမှုမှုများရှိသည်။ မင်းလား၏ လက်ထောက်တစ်ယောက်ပြောသလို ‘ဝင်နှဲကို ဂျုံ နှစ် သစ္စာရှိမယ်လို့ ဘယ်သူကမှ မျှော်လင့်မထားဘူး။ သူလည်း လူသားပဲလေ’။

မည်သူကမှုမင်းလားအားမပြောပြုလိုပါ။ သို့သော် သူကဝင်နှုန်း အကြောင်း သူမှုမိတ်ဆွေများကိုမေးသည်။ ဝင်နှဲ၏အပြုအမှုကို ကြားသိရသည့်အခါ သူနက်နဲ့စွာစိတ်ထိခိုက်သည်။ သူ့လူယုံတော်တစ်ယောက် ကျွန်တော်ကို ထိအချိန်ကပြောပြုသလို ‘ဝင်နှဲက ဆရာကို အရှက်ခွဲတယ်’ ဒါပေမဲ့ ဆရာက အဲဒီအမျိုးသမီးကိုချုပ်တယ်။ ဝင်နှဲက သူကိုဆရာဘယ်တော့မှ ထားသွားမယ်လို့မထင်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒဲ့ အစည်းအတွက် သူကိုဆရာထားသွားရတယ်’။ ဝင်နှဲ၏ အပြုအမှုသည် လွှတ်မြောက်ရေးကြီးပမ်းမှုကိုလည်းကောင်း၊ သူတို့အိမ်ထောင်ရေးကိုလည်းကောင်း ထိခိုက်နစ်နာစေသည်။ မင်းလားအနေဖြင့် နစ်နာမှု တစ်ခုတည်းဆိုလျှင် သည်းခံဦးမည်။ နှစ်ခုကိုတော့သည်းမခဲ့နိုင်ပါ။

ကျွန်တော် မင်းလားနှင့် အလုပ်စလုပ်သည့်အချိန်တွင် သူနှင့် ဝင်နှဲတို့ ခွဲခွာနေထိုင်ကြပြီးဖြစ်သည်။ ဝင်နှဲအကြောင်း ဆွေးနွေးရန် အလွန်ခေါက်သည်။ မင်းလားက အတိတ်ကဝင်နှင့်အကြောင်း ပြောရသည် ကိုပိုပြီးသက်သော်သက်သာရှိသည်။ လတ်တလော ဝင်နှဲအကြောင်း ပြောလျှင် အနေကျပ်သည်။ နှန်ဝါရီလ၏ နောတစ်နောက သူအကျဉ်းထောင်တွင် ရှိနေချိန်ကအကြောင်း ဆွေးနွေးနေစဉ် သူက ဝင်နှဲအကြောင်း ကို အာခေါင်သံကြီးဖြင့် ပြောသည်။ ဝင်နှဲအနေဖြင့် သူထက်ပိုခံစားခဲ့ရသည်ဟု သူက ပြောသည်။ အာကာပိုင်များက ဝင်နှဲအား နှောင့်ယုက်သည်။ ထောင်ချုသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဝင်နှဲက သားသမီးများကို စောင့်ရွှောက်ရသေးသည်။ သူက ဘာမှုမလုပ်ပေးနိုင်။ ထောင်ပြင်ပစ်စိတ်ဖိစီးမှုသည် ထောင်အတွင်း စိတ်ဖိစီးမှုထက် ပိုဆီးရွားနှင့်သည်။ တစ်ချိန်တွင် ဝင်နှဲသည်တစ်နှစ်တိတိ တိုက်ပိတ်ခဲ့ရသည်။ မင်းလားကိုယ်တိုင် ညအနည်းငယ်သာ တိုက်ပိတ်ခံရဖူးသည်။

တန်္ဂိုလ်နှောင် ရှိသိန်းနှစ်ဘတ် ဆင်ခြေပုံးရှိ သူ။ နေအိမ်၏ နေရာင်ခြည်နွေးထွေးသော ဓည့်ခန်းတွင် ကျွန်တော်တို့ ထိုင်စကားပြောနေကြသည်။ ခြေအိတ်စွမ်းထားသော သူ၏ခြေထောက်များကို သူထိုင်နေသည့်နောက်မို့လက်တင်ပါ ထိုင်ခဲ့ရေးရှိခဲ့ရည်ပေါ်တွင် တင်ထားသည်။ ကျွန်တော်တို့ အင်တာဖျူးစတေးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အမိမိထိန်း မိရိယမ်ကအခန်းတွင်းသို့ တန်္ဂိုလ်နှောင်သင်းစာများဖြင့်ဝင်လာရာ သူမျက်လုံးများက အရောင်လက်လာသည်။ မင်အဲလားသည်သင်းစာများကို နှစ်သက်သည်။ ရော်ဘင်ကျွန်းတွင် သင်းစာ မဖတ်ခဲ့ရသည့် နှစ်များကြောင့် ယနေ့ယခု သင်းစာဖတ်ရလျှင်ပင် ရှားပါးသည့်တန်ဖိုးကြီးလက်ဆောင်မွန်ဟု သဘောထားသည်။ သူကကျွန်တော်တို့ အင်တာဖျူးမှစမိသင်းစာလျှန်လောကြည့်ရန် အချိန်ပေးနိုင်မည်လားမေးသည်။ မိန်စ်အနည်းငယ်ကြောသော သဘောကျပြီး ရယ်နေသည်ကို ကြားရသည်။ ခေါင်းကြီးပိုင်းတစ်ခုက ‘သမ္မတရာထူးအတွက်ဝင်နီ’ ဟုရေးသားထားပြီး သင်းအနေနှင့် အပါသိုက် လူမျိုးခဲ့ခြားရေးစနစ်ကို ဆန့်ကျင်လှ့ဆော်သူဟယလင်ဂျီးကိုအသုဘတွင် ဝင်နီချုခဲ့သည့်မှတ်ချက်အချို့ကို ဖော်ပြထားသည်။ ဝင်နီကမင်အဲလားအပါအဝင် အောအင်နီစီအဖွဲ့အစည်းကို အစိုးရနှင့်နွေးထွေးမှုရှိခြင်းအတွက် ဝေဖန်ထားသည်။

ကျွန်တော်ကဝင်နီ၏ ပြောဆိုချက်များအပေါ် သူ့အနေဖြင့် အုံဥက္ကာရှိ မရှိမေးကြည့်လိုက်သည်။ ‘ကျွန်တော်ရဲဘက်ဝင်နီနဲ့ ၁၉၅၈ခုခုနှစ်ကတည်းက အတူရှိခဲ့တယ်။ သူဘာလုပ်လုပ် ကျွန်တော်မအုံဥက္ကာရှိသူး၊ အစိုးရကသူအပေါ် ရက်စက်တာအားလုံး သူခဲ့ရတယ်’ ဟု သံယောဇ်ရှိသော်လည်း စိတ်ကုန်သည့်လေသံဖြင့်ပြောသည်။ သူခေါ်နားပြီး ဆက်ပြောသည်။ ‘ဒါပေမဲ့ သူမှာခါးသီးမှုတွေဘယ်လောက်ရှိရှိ၊ အခုလိုအရေးပေါ်အချိန်မှာ အဖွဲ့အစည်းကို သွေးခွဲတဲ့စကားမျိုး ပြောလိမ့်မယ်လိုတော့ မမျှော်လင့်ထားခဲ့ဘူးလော့’။

ဤမှတ်ချက်နှစ်ခုက ဖော်ပြနေသည်မှာ၊ မင်အဲလား၏ ဝင်နီ

အတွက်ခံစားချက်သည် ရောထွေးနေသည်။ တစ်ခါတစ်ခု စိတ်ည်ရသည်။ သူက ယခင်နေ့ဟောင်းများကို တမ်းတမိသည်။ ယနေ့ယခု အချိန်တွင် လက်တွေ့ဆန်သည်။ အချိန်ကြာမြင့်စွာပင် သူတို့နှစ်ရှိုးအကြား လက်နက်ကိုင်စစ်ပြောဖြစ်းရေးကဲသို့ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ဆက်ဆေး မရှိပါ။ သို့သော် မကြာသေးမြန်များကစပြီး နွေးထွေးသော ခင်မင်မှုကို သူတို့ ပြန်အစပျိုးကြသည်။

မင်အဲလားက ကျွန်တော်နှင့်အင်တာဖျူးလုပ်နေသည့်လမားတွင် ကျွန်တော်မိတ်ဆွဲမေရှိနှင့် သိကျွမ်းလာခဲ့သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ၊ မင်အဲလားထောင်မှုလွှတ်သည့်နောက် သူတို့နှစ်ယောက်တွေ့ဖူးသည်။ မေရိကအားဂျောန်ဖရန်ပရက်စ် ဓာတ်ပုံအောင်စီအတွက် အလုပ်လုပ်သည်။ မင်အဲလားထောင်မှု လမ်းလျှောက်ထွက်လာစဉ် သူကို ဓာတ်ပုံရှိက လိုက်သည့်နီညိုရောင်ဆံပင်ဖြင့် သားနားသည် ဓာတ်ပုံဆရာမလေးကို သူမှတ်မိသည်။ အစပိုင်းတွင် ကျွန်တော်ခနီးတစ်ခုမှ ပြန်လာပြီး မေရိကလာကြိုလျှင် မင်အဲလားက ‘ရှစ်ချုတ်ကို ငါတို့ပါက ခေါ်မထုတ်သွားနဲ့ပြီး’ ဟု ကျိုစိတ်တတ်သည်။ သို့သော် နှစ်လခန်းကြာသောအခါ သူက ကျွန်တော်ကို ‘မင်းသူကို လက်ထပ်သင့်တယ်’ ဟု ပြောသည်။ တစ်ရက်တွင်လည်း မေရိကို သူ့နားသို့ ခေါ်ပြီး လက်ကိုကိုင်ကာ ‘မေရို ရှစ်ချုတ်ကို လက်ထပ်ပါ။’ ငါကောင်းချီးပေးမယ်’ ဟု ပြောသည်။ သူ့အမိန်ပေးနေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဆက်ဆံရေးတွင် သူကို ခေါင်းကိုင်အဖကူ့သို့ သဘောထားသည်။ သူကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဆုတွေ့ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ဆက်ဆံရေး၏ အတွင်းသဘောကို သူသိသည့်ဟုခံစားရသည်။ ကျွန်တော်ခံစားချက်ကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခြင်းမရှိသေားသော်လည်း သူက ကျွန်တော်မပြောမဲ့ ထုတ်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် ဝမ်းမြောက်စွာသိရသည်မှာ၊ မေရိက ကျွန်တော်နှင့် ခံစားရသည် ဆိုခြင်းပင်။ သို့သော် မင်အဲလားက ကျွန်တော်တို့ကဲသို့ နှုတ်နည်းခြင်း၊ မဝံမံမြောဖြစ်ခြင်းမရှိပါ။ ယင်းသည်သူ့အနေဖြင့် ဆုံးရုံးခဲ့သည်နှစ်များနှင့် ပျော်ရွှင်မှုများ များစွာရှိခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား

ဘာမှမဆုံးရှုံးစေလိုသောကြောင့်ဖြစ်မည်။

တစ်ခုသီသာသည်မှာ မင်္ဂလားသည် အမျိုးသမီးများနှင့် ရောရသည်ကို ကြောက်သည်။ အမျိုးသမီးများနှင့်ဆိုလျှင် အမျိုးသားများနှင့် ထက်သက်သောင့်သက်သာ ပိုရှုံးသည်။ ပိုပျော်သည်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပိုနေတတ်သည်။ မေရ့ကျွန်တော်တို့နှင့်ရှိစဉ်က မင်္ဂလားက သူ၏အားနည်းချက်များကို ဖုံးဖို့ရန်မကြိုးစားခဲ့ပါ။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိသည်။ သူကအမျိုးသမီးများနှင့် ပရောပရည်လုပ်တတ်သည်။ သို့သော ရှေ့ဆန်သော အဘိုးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ရည်မွန်စွာဆက်ဆံခြင်းသာဖြစ်သည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် သူခရီးသွားလျှင် သူနှင့်အတူ တရုပ်အပ်စိုက်ဆရာမချိကာကိုဆိုသည် ရှုပန်အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦးမကြာခဏလိုက်ပါလေ့ရှိသည်။ မင်္ဂလားက သူခြေထောက်များပြသနာဖြစ်စဉ်က ရှုပန်ပြည်သို့ သွားခဲ့ရာတွင် ချိကာကိုနှင့် တွေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏အနီးကပ်ဆုံးလက်ထောက် ဘာဘရာမဆီကယ်လာက သူ၏ရောင်ကိုင်းနေသော ခြေထောက်များကို အပ်စိုက်ကုထုံးဖြင့် ကုသဗ္ဗာခံယူသင့်ကြောင်း အကြံပြုခဲ့သည်။

‘တကယ်တော့ ကျွန်တော်အဲဒီလိုမျိုးကုထုံးကို ခံယူဖိုဝင်နဲ့လေးနေခဲ့တယ်။ ဘာဘရာက ထပ်တလဲလဲ တို့က်တွန်းတယ်။ ဒီကုထုံးဟာ သိပ္ပနည်းကျမှန်ကန်မှုရှိကြောင်း စိစစ်ပြီးဖြစ်တဲ့ ရှိုးရာကုထုံးဖြစ်တယ်လို့ သူကရှင်းပြတယ်။ ကျွန်တော်ကိုကုကုမှာက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်လို့ သိရတယ်။ ကျွန်တော်က အမျိုးသားဆရာဝန် အငယ်အကြီးတွေ့နဲ့တော့ ကုနေကျေပဲ။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ကျွန်တော့ ဟိုတယ်ခန်းထဲကိုလာမှာကိုတော့ သိပ်မကြိုက်ဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ဘာဘရာက သူပါအခန်းထဲမှာ နေပေးမယ်လို့ပြောမှ လက်ခံလိုက်တယ်’။

သူ၏စိတ်ပုပန်မှုသည် ချိကာကိုအားတွေ့သည့်အခါ ပြောက်သွားသည်။ ချိကာကိုသည်သေးသွာ်သော အမျိုးသမီးတစ်

ယောက်ဖြစ်ပြီး ရှုက်ပြီးပြီးကာ ညင်သာသည့်အမှုအကျင့်ရှိသည်။ သူကရှေးရီးအပ်စိုက်ပညာ သင်ယူခဲ့သူဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် မင်္ဂလားအား တောင်အာဖရိကတွင်လများစွာ အပ်စိုက်ကုခဲ့သည်။ ချိကာကိုက မင်္ဂလားအား ‘တာတာ’ (အိုသာဘာသာစကားတွင် ‘အဖေ’) ဟုခေါ်သည်။ မင်္ဂလားအားချုပ်ခံစွဲများသို့လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်များသို့လည်းကောင်း အတူလိုက်ပါသည်။ မင်္ဂလားကလည်း ပြေးမလေးတစ်ဦးကဲသို့ ဆက်ဆံသည်။

ချိကာကိုအား ကျိုစ်ယူသည်ကို မင်္ဂလားသဘောကျသည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့သုံးဦး ထာရန်စကိုတွင် လမ်းအတူလျောက်နေစဉ် ချိကာကိုက မင်္ဂလားအား ဒုးခေါင်းနာနေခြင်းရှို့ မရှိမေးသည်။ မင်္ဂလားကပြုးပြီး ‘သမီးအနားမှာရှိရင် အဘိုးဘာအနာမျိုးကိုမှ မခံစားရဘူး။ သမီးမရှိရင်တော့ နာတာတွေဘာတွေရှိတယ်’ ဟု ပြောသည်။ ချိကာကိုက ခေါင်းင့်ထားပြီး ပြီးသည်။

မင်္ဂလားသည် အခြားသူများ၏ အထိုက်ခံစားမှုကို ဆင့်ဆာရုရှိသည်ထင်သည်။ သူကချိကာကိုသည် သူနှင့်အတူမရှိသည့်အခါ တစ်ယောက်တည်းနေတတ်ပြီး အိမ်ကိုလွှမ်းနေပုံရသည်ကို သတိပြုမဲ့ သည်။ တစ်ခါက ဒါဘန်မြို့ရှိ ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် ကျွန်တော်တို့ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၏ နှစ်သစ်ကူးအကြိုနေ့တွင် အားလုံးအတူရှိနေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ ခုပ်ည့်ည့် ဒ်စကိုကလပ်တတ်ခဲ့သို့ ရောက်သွားကြသည်။ တီးပိုင်းက ၁၉၉၀/၈၀ လောက်က ပေါ်ပါသီချင်းများကိုတီးနေသည်။ အခြားလူများက အကြိုမဲ့တစ်ရာမကြားဖူးပြီးသား သီချင်းများ ဖြစ်သော လည်း မင်္ဂလားအတွက်တော့ အဆန်းဖြစ်နေသည်။ သူကချိကာကိုတေားသွားကိုလိုက်ပြီး ခေါင်းကလေး လူပ်ယမ်းနေသည်ကို မြင်သဖြင့် ကျွန်တော်ကို လှမ်းကြည့်ကာ အဖေတစ်ယောက်က သားဖြစ်သူကို ညီမေယ်နှင့်အတူ ကရန်စေခိုင်းသကဲ့သို့ အမှုအရာပြုသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကပြီးရှိ နေရာသို့ပြန်လာသည့်အခါ သူက ‘ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်’ ဟု ပြောသည်။

နောက်နံနက်ခင်းတစ်နေ့တွင် မင်္ဂလားနှင့်ကျွန်တော် သူ၏ထမင်းစားခန်းတွင် နံနက်စာစားနေစဉ် ချီကာကိုက ဖြတ်လျှောက်သွားသည်။ သူကချီကာကိုအား ‘လာပါ၊ ဒီများထိုင်ပါရီး ကိုယ့်လူရာ’ ဟုလှမ်းခေါ်သည်။ (သူကအမျိုးသမီးဖြစ်ဖြစ်၊ အမျိုးသားဖြစ်ဖြစ် ‘ကိုယ့်လူ’ဟုသုံးနှင့်သည်)။ သူက သူဘေးရှိထိုင်ခုကိုပုတ်ပြုပြီး ‘ကျွန်တော့ကိုချစ်တာ ချီကာကိုတစ်ယောက်ပရှိတယ်’ ဟုပြောသည်။ ကျွန်တော်ကသူကိုသုန်းပေါင်းများစွာသောသူတို့ကချစ်သည်ဟု ပြောသည့်အခါသူကြပြီးပြီး ‘မျှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ချီကာကိုက အနီးကပ်ချစ်တာ၊ တခြားလူတွေက အဝေးကချစ်တာ’ ဟုပြောသည်။ သူတို့ ရယ်ကြသည်။ သူမှတ်ချက်သည် သူခံစားချက်ကိုဖော်ထုတ်နေသည်။ မင်္ဂလားကသူကိုချစ်သည့်အချစ်များကို ယေဘုယျသဘောအားဖြင့် ခံစားနိုင်သော်လည်း သူနှင့်တကယ်တမ်းရင်းနှီးသူ မရှိသလောက်ပင်။ သူနှင့်အနီးကပ်ဆုံးဖြစ်သင့်သူများဖြစ်သည့် ဝင်နှင့်သူသားသမီးအချို့သည် အနေဝေးကြသည်။ ခပ်တန်းတန်းဖြစ်နေကြသည်။ သူက အထိုက်နှင့်ဆန်သည်။ အကျဉ်းကျသူတစ်ဦးကဲ့သို့ နောက်တစ်ဖန် ခံစားရသည်။ ယခုတစ်ကြမ်းသီးခြားတည်းရှိနေရခြင်းမှာ ကော်ကြားမှုနှင့် ပြုလေတိက္ခာမရှိမှုတိကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်းလောက်မှာပင် မင်္ဂလားအနေဖြင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသောနှစ်များကို ပြန်လည် ထေမိရန် စွမ်းဆောင်ပေးလာမည်အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ပိုးပန်းနေသည်။ ဂရာစာမာချေလ်သည် မုဆိုးမတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူခေါင်ပွန်းဆာမိုးရာမာချေလ်သည် မိုးမောင်ဘစ်၏တော်လျှန်ရေးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် လေယာဉ်ပျက်ကျပြီး သေဆုံးခဲ့သည်။ ဂရာစာသည် မိုးမောင်ဘစ်တွင် အများကလေးစားသည်နှင့်ရေလှပ်ရှားသူအကော်အမော်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူဆင်းရဲများနှင့် မဲပေးပို့င်ခွင့်မရှိသူများအတွက် ကောင်းကျိုးလုပ်ငန်းမှားတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ငါးနှစ်ရှိပြီး နွေးတွေးသည်။ တည်ပြုမြို့မှုတွေးသည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် မင်္ဂလားထောင်မှုလွှတ်ပြီး

လပိုင်းတွင် မိုးမောင်ဘစ်သို့သွားသည့်အခါ တွေ့ဆုံးခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အဆက်အသွယ်မပြတ်ကြပါ။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ဝင်နှုန်းတို့ကရာစားဝင်ကွာရှင်းပြတ်ခဲ့ပြီးသည့်အခါ မင်္ဂလားက ဂရာစာကိုပိုးပန်းသည်။ ဂရာစာကသုကိုပြန်ချစ်သော်လည်း လက်ထပ်ရန် ဝန်လေးသည်။ သို့သော် မင်္ဂလားခိုးသွားလျှင် အတူလိုက်သည်။ မင်္ဂလားကလည်း ဂရာစာရှိရာမိုးမောင်ဘစ်သို့ သွားလည်သည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ် ၁၉၉၄ ခုနှစ်များတွင် သူတို့၏ဆက်ခံရေးသည် လျှို့ဝှက်အနေအထားပင် ရှိသေးသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့ကိုတော့တော့ မင်္ဂလားက သူ ဂရာစာကိုမြတ်နှုန်းကြောင်းပြောပြသည်။ သူ ဂရာစာထံ့ ဖုန်းဆက်သည့်အခါများတွင် ကျွန်တော်သွှေနှင့်ရှိနေတတ်သည်။ သူက ဂရာစာကိုရာသီဥတ္တအေးလျှင် ဆွယ်တာ ယူလာခိုင်းသည်။ မိုးရွာလျှင် ထိုးယူလာခိုင်းသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလားနှင့်ဝင်နှုန်းတရားဝင်ကွာရှင်းပြတ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလားက သူ၏အချစ်သစ်အကြောင်းလူသီရှင်ကြားကြေားသည်။ တိပိဋက္ခိတွင် ‘ကျွန်တော်ထူးကဲတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်ကြုံက်နေပါတယ်’၊ ကျွန်တော့ဘဝမှာ နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့တာတွေကို ကျွန်တော် နောင်တမရပါဘူး။ ဘာဖြစ်လိုလိုတော့ ဒီအသက်အရွယ်ကျမှု ကျွန်တော်ဟာ ပန်းတစ်ပွင့်လို ပွင့်လန်းလာလိုပဲ။ ဒါဟာ သူ ကျွန်တော်အပေါ်မှာထားရှိတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ထောက်ခံအေးပေးမှုတိကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်’။

မင်္ဂလား၏ အသက် ၈၀ ပြည့်မွေးနေတွင် သူတို့နှစ်ဦး လက်ထပ်ကြသည်။ ဂရာစာက ‘သူက နက်နက်နဲ့ချစ်တတ်တယ်’၊ ဒါပေမဲ့လူရှေ့သူရှေ့ ပွဲထွက်ရင်တော့ ထိန်းချုပ်ဖြို့ကြုံစားတယ်။ သီးသန့်အချိန်မှာတော့ သူဟာလူသားတစ်ယောက်လို လွှတ်လွှတ်လပ်လပ် နေတယ်။ လူတွေ့ကိုလည်း သူပျော်ရွှေ့နေတယ်ဆိုတာကို သူက သိစေချင်တယ်’။

မင်္ဂလားဘဝတစ်လျှောက် အချစ်နှင့် တာဝန်အကြားကဲကုလသချုံတွင် တာဝန်က အမြဲတမ်းအနိုင်ယူသည်။ တော်လျှို့ရေးသမားနှင့် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်၏ဘဝတွင် အချစ်အတွက် နေရာမရှိပါ။

၁၆၀ မြန်းဆီ (Mra Hninzi)

သို့သော် မင်္ဂလားအနေဖြင့် အချစ်နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အချိန်ရွှေဆိုင်ခြင်း၊ မရရှိနိုင်ခြင်းကြံးတွေ့ရသော်လည်း စိတ်ဓာတ်မကျခဲ့ပါ။ အချစ်၏စွမ်းအားကို ထောင်ထဲတွင်ရှိနေချိန်၌ ယုံကြည်ချက် ပိုရှိလာသည်။ သူတစ်ခါက က ကျွန်တော့အား ပြောဖူးသည်။ ‘လူတစ်ယောက်က မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်မိပြီဆိုရင် အဲဒီမိန်းမရဲ့အပြစ်တွေ့ကို မမြင်တော့ဘူး။ အချစ်ကပဲ လွမ်းချုပ်တယ်။ တဗြားလူတွေ သူဆီမှာမြင်တဲ့အပြစ်တွေ့ကိုကိုယ် ဝရှုမစိုက်နိုင်ဘူး။ သူကို ချစ်တာတစ်ခုပဲ သိတယ်’။

မင်္ဂလား၏ခံစားချက်မှာ သူပြောပြသည့်အတိုင်းပင်။နောက်ဆုံး အသက် ၈၀ အရွယ်တွင် ရရာတာမှာချေလှန်ကျမှ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပျော်ရွှင်မှုကိုခံစားရပေသည်။ ရာစုနှစ်တစ်ဝက်တိုင်တိုင် သူရှာဖွေနေခဲ့သည့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြှုပ်ယောက်သိမ်းပိုင်းကို တွေ့ရှိသွားပေပြီ။

■

စွန့်လွှာတွေ့ခြင်းသည်လည်း ဦးဆောင်ခြင်းပင်

တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုလျှင် မင်္ဂလား၏ အထူးကဲဆုံး ခေါင်းဆောင်မှုသည် ခေါင်းဆောင်ရာထူးကို စွန့်လွှာတွေ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

လွှာတ်လပ်သည့် တောင်အာရာရိကျေး ပထမဦးဆုံး ဒီမိုကရေစီစနစ်အရ ရွှေးချယ်တင်မြောက်ခံရသော သမ္မတဖြစ်လာသည့်အခါ သူဆန္ဒရှိခဲ့လျှင် သမ္မတရာထူးကို ရာသက်ပန်ဆက်ခံနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အများသဘောဖြင့် ဒုတိယတစ်ကြိမ် ငါးနှစ်သက်တမ်း အရွေးချယ်ခံရမည်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတာဝန်ကိုသူသိသည်။ စီရိုးလုပ်ရာမှ ဖို့ဆာ ပြောသကဲ့သို့ ‘လမ်းကြောင်းထွင်ပေးဖို့ဖြစ်တယ်၊ ပဲကိုင်ဖို့ မဟုတ်ဘူး’။ သို့နှင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် သူသမ္မတဖြစ်ပြီး တစ်နှစ်အကြော် သူက ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် သူအသက် ၈၀ ပြည့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အသက် ၈၀ ကျော်လူတစ်ယောက်သည် နှင့်ငံရေးတွင် ဝင်မရှုပ်သင့်တော့ ကြောင်း’ မှတ်ချက်ပြုသည်။ ဒုတိယအကြိမ် သမ္မတ ရွှေးကောက်ခံမည်လားမေးရာ သူက ‘အရွေးမခံပါဘူး’ ဟု ဖြေသည်။ တကယ်လည်း အရွေးမခံပါ။ ယင်းသည် ခေါင်းဆောင်အရည်အချင်းကို ဖွင့်ဆိုသည့် လုပ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

မင်္ဂလားသည် သမ္မတဖြစ်လာသည့် ပထမဦးဆုံးနိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား မဟုတ်ပါ။ သူသည် ၂၀ရာစု မလေ့တစ်ခု၏ အစိတ်

အပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ကင်ညာမှုကင်ညာတာ၊ ဂါနာမှုနကရှုမာ၊ ငင်ဘာဘွေးမှုမူရိတိလည်း နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများဖြစ်ခဲ့သည်။ အာဖရိကအနေဖြင့် မကြေဖွေးသေးသည်မှာ မိမိသဘောဖြင့် ရာထူးကို စွန့်လွှာတိသည့် သမ္မတဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံအရသော်လည်းကောင်း၊ လူထူးဆန္ဒအရသော်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်။ အများစုမှာ ပြင်ညီ သဘောအရ ထွက်ခွာသည်၊ သို့မဟုတ် အေကေ ငါ့ ဖြင့် ဦးမြို့ဌောက် ရသည်။

မင်္ဂလားအနေဖြင့် အာဖရိကန်တိသည် မိမိတိုနိုင်ငံကို မိမိတိုကိုယ်တိုင် အုပ်ချုပ်နိုင်သည့် အရည်အချင်းရှိကြသည်။ သို့သော် အာဖရိကသည် ဖွဲ့စည်းပုံပိုမိုကရေးစနစ်များ ကျင့်သုံးသည့် ပထဝိတိုက် ဖြစ်နိုင်သည်ဆိုခြင်းကို ပြတ်သားစွာပြသလိုသည်။ သူသည် ရွှေ့ဝါရှင်တန်၏ အာဖရိကန်ပုံရိပ်ဖြစ်သည်။ ရွှေ့ဝါရှင်တန်က သမ္မတသက်တမ်း နှစ်ကြိမ်အုပ်ချုပ်မည်။ ပြီးလျှင် သာမန်ပြည်သူ့ဘဝတွင် ပြန်နေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ဝါရှင်တန်က (အများအကြံပြုသလို) ရာသက်ပန် အုပ်ချုပ်ခြင်းအခွင့်အရေးကို စွန့်လွှာတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် အမေရိကန် သမ္မတ အုပ်ချုပ်မှုပုံစံကိုချေမှတ်ခဲ့သည်၏ရှင်တန်ကဲ့သို့ပင်၊ မိမိခြေရာများ သည် သတဲတွင် ပထမဆုံးခြေရာများဖြစ်ပြီး အခြားသူများက လိုက်နင်း မည်ဆိုသည်ကို နားလည်ထားသည်။ မင်္ဂလားက သူချေမှတ်နိုင်သည် ပေါ်လစိတစ်ခုချင်းထက် ယခုနှုန်းနှုန်းသည် ပို့စွဲမည်ဆိုသည်ကို သိထားသည်။

သူအလုပ်မှနောက်ဆုံးအနားယူပြီးသည့်အခါ အငြိမ်းစားဘဝ ဖြင့်သာနေတော့မည်။ ရောမခေါင်းဆောင် စင်စီနားတော်စီကဲ့သို့ မိမိ ကျေးလက်သို့ပြန်သွားပြီး ဆိတ်ဖြိမ်သောဘဝတွင် နေထိုင်သင့်သည်ဟု စဉ်းစားသည်။ မင်္ဂလားက ဆိတ်ဖြိမ်သောဘဝကို နှစ်သက်လှသည် တော့ မဟုတ်ပါ၊ သူကထင်ရှားကျော်ကြားမှုကို နှစ်သက်သေးသည်။ သို့သော် မိမိသဘောနှင့် မိမိအလုပ်မှုအနားယူပြီးမှ ပြည်သူများက

သူအား တိတ်တဆိုးသမ္မတ ဆက်ဖြစ်ချင်နေသေးသည်ဟူလည်း အပြော မခံနိုင်ပါ။ ဘတ်ခုံပေါ်မှတွက်ခွာပြီးသည့်အခါ ကန္တလန်ကာကြားမှ ခေါင်းပြုပြီး ပြန်ကြည့်နေရှိ မဖြစ်ပါ။ ထိုကြောင့် သူကိုဆက်ခံသည့် ဒုတိယသမ္မတတက်ပြီးသည့်ရွှေ့ပိုင်းနှစ်များတွင် ထိုသူ၏ပေါ်လစိများ တွင် ဝင်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ခိုင်မာစ္စာချထားသည်။ သူက ရွှေ့ချေရာလမ်းကြောင်းကို ချမှတ်လမ်းညွှန်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ နောက်လူများက ထိုလမ်းကြောင်းအတိုင်း ပုံကိုင်ပေးရန် အချိန်ရောက်ပြီဖြစ်သည်။

မင်္ဂလားက ကိစ္စရပ်တိုင်းအတွက် တိုက်ခိုက်နေရှိမဖြစ်၊ တစ်ခါတစ်ရုံ လက်လွှတ်သင့်ကိစ္စများရှိသည်ကို နားလည်သည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် မလိုအပ်သည့်နေရာတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှ မလုပ်သင့်ပါ။ ရော်ဘင်ကျွန်းတွင် အကျဉ်းသားများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အမြဲလိုလို စကားစစ်ထိုးနေတတ်ကြသည်။ သူတို့သည် နေရာင်အောက်ရှိ ခေါင်းစဉ်အားလုံးကို အချေအတင်ပြောကြသည်။ သို့သော် သူတို့မပျက်မကွက် ဆွေးနွေးနေကျခေါင်းစဉ်များမှာ ကွွန်မြှာနစ်ပါတီနှင့် အေအင်နှစ်ဖို့သည် တစ်ခုတည်းဟုတ်၊ မဟုတ်၊ တောင်အာဖရိက၏ အနာဂတ် ဒီမိုကရက်တစ်အစိုးရတွင် ဒပ်ချုံအာဖရိကန်လွှာများမှုံးသည့်အမျိုးသားပါတီကိုပါဝင်စေသင့်၊ မသင့်နှင့်ခွန်းပြီးခွန်းငယ် အများဆုံး ပြောဖြစ်သည့်ခေါင်းစဉ် (ရယ်စရာလည်းအကောင်းဆုံးဖြစ်သည်) မှာ ကျားတိရစ္စနှင့်သည် အာဖရိကလာတိဟုတ်၊ မဟုတ်တို့ဖြစ်ဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ အာဖရိကတွင်ကျားမရှိပါ။ ဒါနို့ယနှင့်အာရှေ့အုပ်မြှုပ်ဖြစ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နှစ်များစွာတစ်လျှောက် အကျဉ်းသားအတော်များများက အာဖရိက သည် ကျား၏မွေးရပ်မြေဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည့်ကြသည်။ ထိုကိစ္စကို အသည်းအသန် ငြင်းခုံကြသည်။ အထူးသဖြင့် ဤကိစ္စကို အာပေါင်အာရင်းသုန်းသန်နှင့် ပူည့်ပူည့်ပြောတတ်သည့် အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ရှိသည်။ တစ်နောက်တွင် မင်္ဂလားက ထိုသူအား အာဖရိကတွင် ကျားမရှိ ဆုံးသည်မှာ ရိုးစင်းသိသည့်အချက်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ပြော

လိုက်သည်။ ထိအကျဉ်းသားက ဒေါသပါက်ကွဲသည်။ မင်္ဂလားက ထိသူနှင့်ဖက်ပြီး ရန်မဖြစ်ပါ။ အလျှော့ပေးလိုက်သည်။ ‘ကောင်းပြီလေ’ ဟုသာပြောလိုက်ပြီး အမှန်ပေါ်မည့်နေ့ကို စောင့်နေလိုက်သည်။ နောက် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း သူတို့ထောင်သို့ အကျဉ်းသားတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။ ထိသူကသတ္တေသနလေ့လာသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ လူညွှန်ခံရသွားဖူးသူလည်းဖြစ်သည်။ သူက ကျားသည် အာဖရိကဇာတိ မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြသဖြင့် တွင်တွင်ပြုးခဲ့သော အကျဉ်းသား အပါ အဝင် အားလုံးကကျေနှင့်သွားကြသည်။ မင်္ဂလားက အထူးတလည် ပိတ် ဖြစ်မနေပါ။

မင်္ဂလားသည် အမြဲတစေ ခေါင်းမာခဲ့သည်။ သူခေါင်းမာမှုကို ရော်ဘင်ကျွန်းမှ သူနှင့်အရင်နှိုးဆုံးလုပ်ဖောက်ကိုပိုင်ဖက်မှားမှုအစ သူဇီး ဂရာစာမာချေလ်အဆုံး တွက်ဆိုကြသည်။ သူဆုံးဖြတ်ပြီးသည်ကိစ္စတစ်ခု ကို မည်သူမျှမပြောင်းလဲစေနိုင်ပါ။ သို့သော သူဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင် လျှင် အနှစ်လက္ခဏာပြသည့်အကျိုးဆက်များ ရှိနိုင်သည့်အထောက် အထားကို ကြံ့တွေ့ရပါက သူကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ဆင်သည်။ သူထုတေသနပြုကြည်ချက်တစ်ခုအတွက် အနိုင်ယူပြောဆီမည်။ ပြင်းခုံမည်။ တိုက်တွန်းဖို့ကြိုးစားမည်။ သို့သော သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်သည် လက်တွေ့ မကျား သို့မဟုတ် အမြော်အမြင်ရှိသော ရွှေးချယ်မှုမဟုတ် ဆိုသည်ကို သိရှိသည့်နှင့် သူအလျှော့ပေးလိုက်မည်။

တစ်နောက် မင်္ဂလားက ကျွန်တော်အား အသက် ၁၈ နှစ် အောက်အရွယ်ကို မဲဆန္ဒပေးခွင့်ပြသည့် နိုင်ငံအမည်များ ကျွန်တော် သိ မသိမေးသည်။ ရွှေးကောက်ပွဲက နီးကပ်နေသည်။ တောင်အာဖရိက လူဦးရောင်တစ်ဝါရီသည် အသက် ၁၈ နှစ်အောက်ဖြစ်နေသည်။ အများစုံမှာ မင်္ဂလား၏ အာဖရိကန်အမျိုးသားကွန်ရက်ပါတီကို မပေးမည့်တောင်အာဖရိကသား လူမည်းလူငယ်များဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် သုတေသနပြုရှာဖွေပြီး ထူးခြားသိသူမှု မရှိ

လှသော စာရင်းကို ပေးလိုက်သည်။ ကျူးဘား နိုကာရှာရွာ၊ မြိုက် ကိုရီးယား အင်ဒိုနိုးရှားနှင့် အိုရန်နိုင်ငံတို့ ဖြစ်သည်။ သို့သော သူက ကျေနှုပ်ပြီး ‘သိပ်ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကောင်းတယ်’ ဟု ပြောသည်။ ယင်းသည် သူ၏အမြင်ဆုံးချိုးကျူးစကားပင်ဖြစ်သည်။ ရက်သတ္တ နှစ်ပတ်ကြောသော သူကမဲ့ဆန္ဒပေးခွင့်ရှိသည့်အရွယ်ကို အသက် ၁၄ နှစ်သို့လျှော့ချရန် တောင်အာဖရိက တယ်လီပါးရှင်းတွင်အဆိုပြုသည်။ မိခိုယာများတွင်လည်းကောင်း၊ သူပါတီတွင်လည်းကောင်း ချက်ချင်း လက်ငင်းအုတ်အောင်သောင်းတင်း ဖြစ်သွားသည်။ ပြည်သူပြည်သားများ က ထိအဆိုပြုချက်သည် ပါကြောင်ကြောင်နိုင်သည်ဟု မြင်ကြသည်။ အချို့က ထိထက်ဆီးရှားစွာ ဝေနှုန်းကြသည်။

နောက်ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်ကြောသော ကျွန်တော်က သူ၏စိတ်ကူးကို လူကြိုက်မများလှဟုပြောပြီး သူအားကျိုစတယ်လိုက်သည်။ သူက မျက်မှောင်ကြုတ်သည်။ ခေါင်းကို နောက်သို့ အနည်းငယ်လှန် လိုက်သည်။ ထိုနောက် သူလုပ်ရပ်ကို သူခေါင်းခံမည်ဟု ပြောသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောတိုက ခိုင်မာလွန်းသည်။ အမျိုးသားအုပ်ချုပ်မှုကော်မတီဝင် ရာမှာဖို့ဆာက ပြောပြုသည်၊ မင်္ဂလားက သူ့ကြံ့ကြော်ကို အများစုံးစားနိုင်အောင်ချုပြုခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ထောက်ခံသူက သူတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ ပြောင်းလဲမှုကို ဘယ်သူမှ လက်မခဲ့နိုင်ဘူးဆိုတာ သူ သိလိုက်ရတယ်။ သူက နားလည်မှုအပြည့်နဲ့ လက်ခံတယ်။ သုန်းမှုနှင့်အောင်တာတို့ ဘာတို့ မရှိဘူး။

မင်္ဂလား တစ်ခုခုကို နောက်ပြန်ပြောင်းလဲလိုက်ပြုဆိုလျှင် သင့်အနေဖြင့် သူယခင်ကအခြားအတွေးရှိခဲ့သည်ကိုပင် မသိနိုင်တော့ပါ။ သူကအခြားတစ်ဖက်သို့ ကူးပြောင်းပြီး ထိုတစ်ခုကို ယခုမှ သက်ဝင် ယုံကြည်သူ အသစ်တစ်ဦးကဲ့သို့ အင်တိုက်အားတို့ကြပွဲဖက်မည်။ သူယခင်က ဆန့်ကျင်ဘက်အတွေးကို အားပေးခဲ့သည်ကိုပင် ရယ်မော မည်။ နောင်နှစ်များတွင် ၁၄ နှစ်အရွယ် မဲပေးရန်ကိစ္စပေါ်လာတိုင်း

၁၆၆ မြန်ငံးဆီ (Mra Hninzi)

မင်္ဂလားက ကျွန်တော့အား မျက်စိတစ်ဖက်မြိတ်ပြသည်။ အရှုံးပေးခြင်းသည်လည်း အောင်နိုင်ခြင်းအမျိုးအစား တစ်ခုပင်ဟုသူနားလည်သည်။ အရှုံးပေးခြင်းဆိုသည်မှာ အောင်နိုင်သည့်ဘက်သို့ ကူးပြောင်းခြင်းဖြစ်၍ သင်လည်းထိအောင်နိုင်မှုကို ရပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

■

အမြင်နစ်ခလုံးမှန်စမြဲပင်

နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားသည် ဝိရောဓိဖြစ်ခြင်းဆိုလျှင် သူ ဝိရောဓိနှင့်သူပင် အနေကျသည်။ ကျွန်တော်သူနှင့်ရှိစဉ်က ဝါလ်တို့ မန်း၏ ‘ကိုယ့်အကြောင်းသီချင်း’ ကဗျာစာသားကို တစ်ခါတစ်ရု စဉ်းစားမိသည်။

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ဝိရောဓိဖြစ်နေပါသလား
ဟုတ်ပါပြီ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ဝိရောဓိ ဖြစ်နေပါသည်
(ကျွန်ုပ်သည်အမြင်ကျယ်သည်၊ ကျွန်ုပ်ထံတွင် အတွေးအခေါ် အမြောက်အမြားရှိသည်။)

သူသည် အမြင်ကျယ်သည်။ သူထံတွင် အတွေးအခေါ် အမြောက်အမြားရှိသည်။ သူဘာသာဝိရောဓိ ဖြစ်နေတတ်သည်။ တစ်သမတ်တည်းဖြစ်တိုင်း စစ်မှန်သောအကျင့်သီလတစ်ခု မဖြစ်သလို တစ်သမတ်တည်း မဖြစ်ခြင်းသည်လည်း အလိုအလျောက် အပြစ်အနာ အဆာမဖြစ်ဆိုသည်ကို သူနားလည်သည်။ လူသားတို့သည် ခက်ခဲရှုပ် ထွေးသော သဘောရှိပြီး လူများတွင်စွဲဆော်မှု အမြောက်အမြားရှိ သည်ကို သူသီသည်။

ကျွန်တော်တို့ အင်တာဗျားချိန်တစ်ချိန်က မင်္ဂလားအား ကျွန်တော်မေးသည်။ ‘လက်နက်ကိုင်လူပ်ရားမှုကို ကျင့်သုံးခဲ့တာဟာ

၁၆၈ မြန်းသီ (Mra Hninzi)

လက်နက်မဲ့လှပ်ရွားမှုအနေနဲ့ အပါသိုက်လူမျိုးခဲ့ခြားရေးစနစ်ကို
ဘယ်လိုမှ အောင်နိုင်မှုမဟုတ်ဘူးလို့ ထင်လိုလား၊ ဒါမှုမဟုတ် အဲဒီ
နည်းလမ်းကသာ အောင်နိုင်စိကို အစိတ်စိတ်အမြဲ့မြဲ မကွဲအောင်
ကာကွယ်နိုင်မယ ထင်လိုလား။ ထိုအခိုန်က ကျွန်တော်တို့ အတူအလုပ်
လုပ်သည်မှာ တစ်လခန့်သာရှိသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦး
အကြောင်းတစ်ဦး သိရန်ကြီးစားနေဆဲကာလ ဖြစ်သည်။ ရှုပိုင်းရက်
သတ္တပတ်များတွင် မင်္ဂလားကအဖြေများကို နည်းလမ်းတကျပေး
သည်။ ဝန်ကျယ်ရှုပ်ထွေးသည့် မေးခွန်းများဆုံးလည်း သတင်းစာ
ကွန်ဖရန်တစ်ခုမှာကဲ့သို့ ဟန်ကြီးပန်ကြီးနိုင်ပြီး တွက်ဆနိုင်သော အဖြေ
များကို ပေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပိုရင်းနှီးလာသည့်အခါ သူက ကျွန်တော်
မေးခွန်းများကို ကြားဖြတ်ပြီး ဆက်စပ်လာတ်လမ်းများ ပြောပြခြင်း၊
ပိုနက်နဲ့သည့်အချက်တစ်ချက်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။
သို့သော် ကျွန်တော်တို့ဆက်ဆံရေး၏ ထိုအခိုန်ကာလတွင် ကျွန်တော်တို့
အကျပ်အတည်းကြံတွေ့ရသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် သူက မေးခွန်းတစ်ခုကို
ခကေတာ စဉ်းစားသည်။ ထိုနောက် အဝေးသို့ကြည့်မည်။ ပြီးလျှင်
တဖြည့်ဖြည့်ချင်းဖြောက်ပြီး ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ သူက ကျွန်တော်အား
စိတ်ရှုပ်ခြင်းနှင့် စိတ်အနောင့်အယုက်ဖြစ်ခြင်းတို့ ပေါင်းစပ်ထားသည်
အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်သည်။

ထိုနောက် သူက ‘ရစ်ချွတ်၊ နှစ်ခုစလုံးလည်းဖြစ်နိုင်တာပဲ’
ဟုပြောသည်။

နှစ်ခုစလုံးလည်းဖြစ်နိုင်တာပဲ။

များသောအားဖြင့် ကျွန်တော်မေးခွန်းမေးလျှင် ဒီစုစုမေးတတ်
သည်။ ဤသို့လား၊ ထိုသို့လား၊ အကြောင်းရင်းသည် ‘အေး’လား၊ ‘ဘီ’
လား၊ ဟုတ်လား၊ မဟုတ်ဘူးလား၊ အတော်ပိုင်းတွင် ထိုမေးခွန်းများက
မင်္ဂလားအား မချင့်မရဲဖြစ်စေသည်ကို ကျွန်တော်သတိပြုမိသည်။
သူ့အတွက် အဖြေသည်အမြဲလိုလို နှစ်ခုလုံးဖြစ်နေတတ်သည်။ ဟုတ်

မင်္ဂလားထွင်သောလမ်း ၁၆၉

သည်၊ မဟုတ်ပါပြောလောက်အောင် ရှိုးရှင်းမှုမရှိပါ။ လုပ်ဆောင်ချက်
တစ်ခု၏အကြောင်းရင်းသည် ရှင်းလင်းပြတ်သားခဲ့သည်ကို သူသိသည်။
အခက်ခဲဆုံးမေးခွန်းများအတွက် အဖြေများသည်ရှိုးရှင်းမှုမရှိပါ။ ရှင်း
လင်းချက်အားလုံးသည် မှန်ကန်မှုရှိနိုင်သည်။ ပြဿနာတိုင်းတွင်
အကြောင်းရင်းတစ်ခုထက် ပိုရှိသည်။ နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားက လောက
ကို ထိုကဲ့သို့မြှင့်သည်။

သူ တစ်ခါက ကျွန်တော်အား နိုးဆာလူငယ်တစ်ယောက် ဖို့
ကျေးရွားလေးကို စွန့်ခွာပြီး အနီးတစ်ယောက်ရှာဖွေရန် သွားသည့်
အကြောင်း ပုံဆောင်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုံးကို ပြောပြသည်။ ထိုလူငယ်က
ကမ္မာပတ်ပြီး ပြစ်မဲ့ကင်းသော အမျိုးသမီးကို ရွာဖွေသော်လည်း မတွေ့
ရှိပေ။ နောက်ဆုံးတွင် သတို့သမီးမပါဘဲ သူရွားလေးသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။
ရွာအဝင်လမ်းတွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို တွေ့ပြီး ‘အင်း၊ ငါ့အနီး
လောင်းကို တွေ့ပြီ’ ဟု ပြောသည်။ ထိုအမျိုးသမီးသည် သူတဲ့နှင့် ကပ်
လျက်တဲ့တွင် တစ်ချိန်လုံး နေထိုင်ခဲ့သူပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ထိုဇာတ်
လမ်းကို နားထောင်ပြီးသည့်အခါ ‘ဒီဇာတ်လမ်းကရတဲ့သင်ခန်းစာက’
လူတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့အရာကိုရှာဖို့ ဝေးဝေးလဲလဲ သွားဖို့
မလိုဘူး၊ ဘာဖြစ်လိုလဲဆိုတော့ အဲဒီအရာက ကိုယ်ရှေ့မှာ ရှိလိုပဲ ဆိုတာ
လား၊ ဒါမှုမဟုတ် ကိုယ်နဲ့အနီးကပ်ဆုံး၊ အရင်းနီးဆုံးအရာတွေကို တန်
ဖို့သိနိုင်ဖို့အတွက် တစ်ခါတစ်ရဲ ကျယ်ပြန်တဲ့အတွေ့အကြွေ့နဲ့ အသိပညာ
ပဟုသုတေသန ရှိသင့်တယ်ဆိုတာလား’ ဟု မေးလိုက်သည်။

သူက တစ်ခကေတာ စဉ်းစားပြီး ခေါင်းညီတို့ကိုသည်။ ထို
နောက် ‘အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူချက်တစ်ခုထက် ပိုရှိနိုင်တယ်။ နှစ်ခုလုံး
မှန်နိုင်တယ်’ ဟု ဖြေသည်။

မင်္ဂလားထွင်သောလမ်း မှုအနေ
ဖြင့် လောကကြီးကို အဖြောအမည်းဖြင့်သာ မြှင့်မည်ဟု ထင်ကြသည်။
သူ့လူကြီးဘဝ အစိတ်အပိုင်းအများစုကို ရှိုးစင်းပြီးပြတ်သားသည်

စံခဲ့ယူချက်တစ်ခုအတွက် စတေးခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။ သူဘက်တွင် အမှန်တရား ရှိသည်။ ကမ္မာ့အမြင်တွင်လည်း ရေပန်းစားသည်။ အပါ သိုက်အတွက်တော့ ကာကွယ်မည့်သူ မရှိသလောက်ပင်။ သို့သော် ထောင်မှုထွက်လာသည့် အသက် ဂုံ၊ နှစ်ရှိုး သက်ကြီးရွယ်အိုသည် အများပြည်သူခန်းမျန်းထားသည်ထက်ပိုပြီး ပိုင်းခြားဝေဖန်တတ်သည်။ သူက လူဖြေတို့၏စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမ်းနှင့် လူမည်းတို့၏စိတ်ဖိုးမှုကို နား လည်သည်။ မျိုးနှယ်စုစုပေါင်းတွင်းအားနှင့် ခေတ်မိစနစ်၏စွမ်းအားကို လက်ခံသည်။ ပြည်သူပိုင်သိမ်းခြင်းစနစ်၏ ဆွဲဆောင်မှုနှင့် လွတ်လပ် သည့် ဧဒ္ဓကွက်၏ ဆွဲဆောင်မှုနှစ်ခုလုံးကို မြင်သည်။ ဒပ်ချုံအဖရိကန် တို့ ရပ်ဂါးဘိုးကတားကို ရှုံးသွပ်မှုနှင့် လွတ်မြောက်ရေးလှုပ်ရှားသူတို့ ယင်းအားကတားကို မူန်းတီးမှုကိုနားလည်သည်။ သူအမြဲလိုလို ကိစ္စ ရပ်တိုင်းကို ရှုံးထောင့်နှစ်ဖက်မှုမြင်သည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ပြေလည်မည့် နည်းလမ်းရှာဖွေရန်ကြီးစားသည်။ ယင်းသည် ပြည်သူများကို တိုက်တွန်း စည်းရုံးရန် မြှုမြှုခိုင်မာနေသာခံစားချက်မှ ပေါက်ဖွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ယေဘုယျအားဖြင့် အတွေးအမြင်ပုံ သေမထားသည့် သူ၏ လောကအမြင်ကြောင့်ဖြစ်ပြီး လူသားတို့၏ ပင့်ကူမျှင်သဖွယ်ရှုပ်ထွေး သည့်စွဲဆော်မှုများကို သဘောပေါက်ခံစားနှင့်၍လည်း ဖြစ်သည်။

သူ၏နားလည်မှုများအပေါ် ပိုင်းခြားဝေဖန်နှင့်မှုကို သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် ဆက်ဆံရေးတွင်မြင်နိုင်သည်။ သူကလူတို့၏ စွဲဆော်မှုအားလုံးကို အကောင်းနှင့်အဆိုး၊ ဂုဏ်ရှိခြင်းနှင့်ယူတ်ညွှေခြင်း စသည်ဖြစ်နှစ်မျိုးရောစပ်ပြီးမြင်သည်။ အကြောင်းကိစ္စရပ်များကို သူသုံး သပ်သည့်အခါ သူ၏နှစ်ဖက်အမြင်မှာ သိသာသည်။ မည်သည့်ဘက် ကမ္မာ့ အားသာချက်အထူးရပိုင်ခွင့် မရှိ၊ မှန်ကန်မှု အပြည့်မရှိ။ သူ ကျွန်းတော်အားပြောပြသည့် ရော်ဘင်ကွန်းမှ အစားအသောက်တိုက်ပွဲ အကြောင်း ကျွန်းတော် မှတ်မိသေးသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ခံသားများနှင့် အခြားအသားအရောင်ရှိသည့်အကျဉ်းသားများသည် အသားပိုပါသည်။

အစားအသောက်စားရသည်။ အာဖရိကန်အကျဉ်းသားများက သူတို့ လည်း ထိုအစားအသောက်မျိုးရသင့်သည်ဟု ဆန္ဒပြတောင်းဆိုကြ သည်။ သူတို့ကို နားလည်ပေးရန် လွှာယူကူပါသည်။ သို့သော် သူက အိန္ဒိယနှင့် အခြားအသားအရောင်ရှိသည့်အကျဉ်းသားများပြင့် စကား ပြောကြည့်သည်။ ထိုသူတို့က ‘ဟန်ဆောင်ညီမျှမှု’ ကြောင့် သူတို့၏ အစားအသောက်ညွှေဖျင်းသွားမည်ကို စိုးရိမ်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မင်္ဂလားက ထောင်အာကာပိုင်များကို အားလုံးအတွက် ပိုကောင်း သောအစားအသောက် စိစြုပေးရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ သူက ဘက်စုံ မြင်သည်။ ဘက်စုံစကားပြောသည်။ ဘက်စုံပြောလည်အောင် ကြိုးစား သည်။

သို့သော် လူတိုင်းကို စိတ်ချမ်းသာအောင်လုပ်ဖို့ အမြတမ်း တော့ မလွယ်ကူပါ။ တစ်ခါတစ်ခါက်ခဲကျပ်တည်းသည့်အနေအထား မျိုးတွင် သူအနေဖြင့် နှစ်ဖက်လုံးကို နားလည်မှုပေးနိုင်သော်လည်း တစ်ဖက်ကိုသာ ရွေးချယ်ရသည်။ သူကအေးအေးရောဂါနှင့် အိတ်ချုံအိုင်ပါ ကိစ္စကို နှုတ်ဆိတ်နေတတ်သည့် အာဖရိကန်မလေ့ကို နားလည်သည်။ သို့သော် နိုင်ငံတွင် ထိုရောဂါခံစားနေရသော သန်းပေါင်းများစွာသော သူတို့အတွက် ကာကွယ်ဆေး မတင်သွေးခြင်းသည် မှားယွင်းမှုတစ်ခု ဖြစ်နေကြောင်း ခံယူသည်။ သူက စိရိုးလုပ်ရာမှုပို့ဆာကို သူ၏ ဆက်ခံသူ အဖြစ် အလိုရှိသည်။ သို့သော် သူ၏အရင်းနှီးဆုံး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် များက ပင်သာဘုံးမာယ်ကိုကို ပိုနှစ်သက်ခြင်းရေးရှင်းကို သူ နားလည်သည်။ ထိုပြင် ဝင်နှုန်းကွာရှင်းပြတ်စံခြင်းသည် သူ၏ ကိုယ်ရေး ဆုံးဖြတ်ချက်များအနက် အနာကျင်ဆုံးဖြစ်သည်မှာ မှန်သည်။ သူ ဝင်နှုန်း၏အားသာချက်များကို မြင်ပေးနိုင်သေးသည်။ သို့သော် လုပ်သင့်သည် ကို လုပ်လိုက်သည်။ သူက အကောင်းနှင့်အဆိုးကို စိတ်ထဲတွင် အမြှုန်းတဲ့ ခံစားနိုင်သည်။ သူဝင်နှုန်းတွင် နှစ်သက်သောအချက်များကို မှတ်မိနေသလို ဝင်နှုန်းက သူကို ထိပါးအောင် ပြုမှုနေသည်တို့လည်း

ခံစားရသည်။ ခွဲခွဲရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် နာကျင်မှုဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာခံစားရသည်။

နိုင်ငံ၏ ပထမအစိုးရဖွဲ့စည်းရေးအတွက် စောင်ဆွေးနွေးရာ တွင် သဘောတူညီချက်ရရှိရေးအတွက် သူအခြေခံအပေးအယူများစွာ လုပ်ခဲ့ရသည်။ သူ၏လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အများစုက သဲသဲမဲ့ကန်ကွက် ကြော်လည်း သူကအမျိုးသားပါတီကို သူတို့၏နိုင်ငံဝန်ထမ်း အလုပ်များ ဆက်လုပ်ခွင့်ပေးသည်။ စုပေါင်းအစိုးရဖွဲ့စည်းရန် သဘောတူလိုက်သဖြင့် ဒီကလတ်ခံက ဒုသမ္မတအဖြစ် တာဝန်ထမ်းအဆင်သည်။ သို့သော် သူကအမျိုးသားရေးဝါဒတို့၏အမြင်ကို နားလည်သည်။အလုပ်စွဲများမြှုပ်နှံသော ဦးတည်ချက်သည်သာ အရေးကြီးဆုံးဟု သူသိသည်။ သို့သော်လည်း အချို့မှုများသည် စောင်ညိုနိုင်း၍မရမှန်း သိသည်။ လူတစ်ယောက်မဲတစ်မဲ၊ လူတကာလက်ခံနိုင်သည့် ဒီမိုကရေစီ စနစ်ထိမှုကျော်လွန်လျှင် မည်သည့်အရာမှ ပြတ်သားမှုမရှိလှပပါ။

ပြတ်သားမှုမရှိသော အရာတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရန် မလွှယ်ကူပါ။ အဖြူနှင့်အမည်းတို့ ဆွဲဆောင်မှုရှိသည်မှာ နိုးရှင်းပြီး ပြည့်စုံ၍ ဖြစ်သည်။ အမြင်တွင် ရှင်းလင်းပြတ်သားသည်။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် ‘ဟုတ်သည်’၊ သို့မဟုတ် ‘မဟုတ်ပါ’ ကို အမှန်နှင့်ပိုနီးစပ်သော ‘နှစ်ခုလုံး’၊ သို့မဟုတ် ‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’ ထက်ပိုသုံးနှင့်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့လူများသည် ပြောနေကျ ‘ဟုတ်သည်’၊ သို့မဟုတ် ‘မဟုတ်ပါ’ ကို စွမ်းအားရှိသည်ဟု ယူဆပြီးပြောကြသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် မေးခွန်းတစ်ခု၏ ရှုထောင့်နှစ်ဖက်၊ သို့မဟုတ် အများကို စဉ်းစားတွေးတော့သည့် အလေ့အထက် မင်းလားကဲ့သို့ ပျိုးထောင်သင့်သည်။ အကောင်းအဆိုးနှစ်မျိုးလုံးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျှင် တစ်ဖက်တည်း စဉ်းစားခြင်းဖြင့် မပြင်နိုင်သောရလဒ်များကို ရကောင်းရနိုင်ပါသည်။ ဤသို့ စဉ်းစားတွေးတော့ရန်အတွက် အားထုတ်မှုလိုအပ်သည်။ ကျွန်တော်တို့မိမိသဘောအမြင်ကို စွဲစွဲမြှုပ်နှံလျှင် ပင် ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောအမြင်ကို သူတို့နေရာမှ စဉ်းစားပေးရမည်။

ယင်းအတွက် လိုအင်ဆန္တရှိရမည်။ စာနာကြည့်တတ်ရမည်။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းရမည်။ ဆူလာဘ်အနေဖြင့်၊ မင်းလားဖြစ်စဉ်မှာကဲ့သို့ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ဟုမျှတစွာ ဖော်ဆိုနိုင်သော ရှုမြင်တွေးခေါ်မှုကို ရရှိပေမည်။ ■

မိမိအတွက်သီးသန့်ကမ္မာလေးတစ်ခုထားရှိပါ

ဝေးလံသော်လည်း လူပသည့် ကျွန်းတစ်ကျွန်း၌ပင်လျှင် မင်္ဂလားက သီးခြားနေရာလေးတစ်ခုလိုချင်သည်။ ထိုနေရာတွင် သူ စိတ်ကို လွှတ်ချိပြီး သူကိုယ်သူ စူးစမ်းနိုင်မည်။

ရောဘင်ကျွန်းတွင် အစောပိုင်းနှစ်များသည် မျှော်လင့်စရာ မရှိခဲ့ပါ။ ထောင်ကြပ်များသည် ရှိန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်။ အလုပ်က တောင့်မခံနိုင်လောက်အောင် ကြမ်းတမ်းသည်။ ထို့ပြင် အကျဉ်းသား များသည် ခြောက်လတစ်ကြိမ် ဓည့်သည်တစ်ယောက်နှင့် စာတစ်စောင် သာ ခွင့်ပြုချက်ရရှိသည်။ မင်္ဂလားအတွက် အပြင်လောကသည် အလားတူပင် ကြမ်းတမ်းသည်။ သူ၏သားအကြီးသည် ယာဉ်တိုက်ခြင်း ကြောင့် သေဆုံးသွားသည်။ ဝင်နိုသည် ခြိမ်းခြောက်မှုများစွာ ခံနေရ သည်။ အောင်နှစ်စီသည် ပြည်ပသို့ တိမ်းရွှေ့ငွေ့နေရသည်။ အပါသိုက် အစိုးရက သူတို့အင်အားကို သူတို့ကျေစ်လျှော်ခိုင်မာစေသည်။

သိဖြင့် ၁၉၇၀ ပြည်လွှန်နှစ်များတွင် အဆိုပါများပြားလှသော ပြဿနာများကြားတွင် နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားက ဥယျာဉ်တစ်ခုစိုက်ပျိုး ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဤကိစ္စသည် အပြောလွှယ်သော်လည်း အလုပ်ခက်သည်။ ရွှေးဦးစွာ အကျဉ်းထောင်အာဏာပိုင်များထံမှ ခွင့်တောင်းခံရသည်။ ထိုသူတို့က ထိုအပြစ်ကင်းသည့်တောင်းဆိုချက်ကို သံသယရှိကြသည်။

ထောင်တွင် တောင်းဆိုချက်လေးတစ်ခုအတွက် ခွင့်ပြုချက်ရရှိရန် လပိုင်းများစွာ ကြောတတ်သည်။ သူက သူ၏အစားအစာနှင့် သူ၏ အဖော်အကျဉ်းသားများ၏ အစားအစာကိုဖြည့်ဆည်းရန် လတ်ဆတ် သောဟင်းသီးဟင်းရွက်များ စိုက်ပျိုးလိုက်ကြောင်းရှင်းပြသည်။ သူ၏ တောင်းဆိုမှုကို အာဏာပိုင်များက လိုက်လျောစေရန် တိုက်တွန်းဖို့ စည်းရုံးလုံးဆော်မှုတစ်ရပ်ကို ပြင်ဆင်သည်။ ထောင်အုပ်ချုပ်ရေး အဆင့် ဆင့်အကြား စာများသွားလိုက်လာလိုက်နှင့် မှတ်စုများလည်း ရေးမှတ်ကြ သည်။ ရွှေးနေများကို တိုင်ပင်သည်။ နောက်ဆုံး အကျဉ်းသားများ၏ အတန်းလိုက် အကျဉ်းခန်းထောက်များရှေ့ရှိ ဖုန်ဝင်းအတွင်း မင်္ဂလားအား သေးငယ်ကျဉ်းမြောင်းသောဥယျာဉ်တစ်ခုစိုက်ပျိုးရန် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

မြေကြီးကခြောက်သွေ့ပြီး ကျောက်တုံးများပြည့်နှင်းနေသည့် ဖြေရှင်းဖြစ်သည်။ တစ်ပေအကျယ်နှင့် ၃၅ ပေရှည်သော ဥယျာဉ်သည် အကျဉ်းခန်းများနှင့် မျဉ်းပြုင်ကျေနေသည်။ သူမြေတုံးနေစဉ်နှင့် စိုက်ပျိုး နေစဉ် အစောင့်များ စောင့်ကြည့်ရန်နေရာချုထားသည်။

ရွှေ့ပိုင်းတွင် သူလက်များကိုသာ အသုံးပြုသည်။ မကြာမိ ကိုပြား၊ ထွန်ခြစ်စသည့်တန်ဆာပလာအချို့ရသည်။ မိသားစုနှင့် မိတ်ဆွေများကို သူထံမျိုးစွေများပို့ပေးရန် တောင်းဆိုသည်။ အခြားသူ များက ထိုဝင်းထဲတွင် ချက်ကာကစားခြင်း၊ သို့မဟုတ် စာဖတ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် စကားပြောခြင်းတို့ လုပ်နေသည့်အချိန်တွင် မင်္ဂလားက သူဥယျာဉ်ကို ပြုစုနေသည်။ အခြားအကျဉ်းသားများက သက်ကြီးရွယ် အိုနှင့် သူ၏ဥယျာဉ်ကိုကြည့်ပြီး ပြီးကြသည်။ သူကတော့ သူဥယျာဉ် အတွက်ပိုတိ ဖြစ်နေသည်။

‘မြေဆီလွှာက သိပ်မကောင်းဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်းတော် အတော် လေး ရိတ်သိမ်းနိုင်ခဲ့တယ်’။

သူက ခရမ်းချွော်သီး၊ ကြက်သွန်း၊ ငရှတ်သီး၊ ဟင်းနှစ်ယိုတိ စိုက်ပျိုးသည်။ သူ၏ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို မီးဖို့ချောင်းသို့ ပေးခွင့်

ပြေထားသည်။ အကျဉ်းသားများ၏ ပုံမှန်အစားအစာဖြစ်သည့် ပြောင်းဆန်နှင့် ရုပန်ရခါ အသားတုံးဖြင့် ပေါင်းစပ်ဟင်းလျှောဖြစ်လာသည်။ ပထမနှစ်များတွင် ထောင်အရာထမ်းများက မင်္ဂလားနှင့် သူ၏ဥယျာဉ်ကို အယုံအကြည်က်းမဲ့သည်။ သူတို့ မဖော်ထုတ်နိုင်သည့် ယုတ်ည့်သောစော်မှုတစ်ရပ်ရှုမည်ဟု သံသယရှိသည်။ မင်္ဂလားက သူတို့တွဲပြန်ချက်ကို ရယ်ချင်စိတ် ဖြစ်မိသည်။

‘ရော်ဘင်ကျွန်းအနှစ်မှာ သချိုင်းတွေ အများကြီးရှိတယ’ ဟု မင်္ဂလားက ကျွန်တော်အား တစ်နေ့နက်တွင်ပြောသည်။ ‘ဝင်းထက်ကျွန်တော်ဥယျာဉ်ကို တူးနေတုန်းက ကျွန်တော် လူရှိးအတော်များများ တွေ့တယ’၊ ကျွန်တော် အဲဒီအရှုံးတွေကိုယူပြီး အနည်းငယ်စီ ချိုးလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ နေရာ်အောက်မှာ အခြားလုမ်းတယ်။ တစ်နေ့တော့ အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိ (စီအို) က ရောက်လာပြီး အရှုံးတွေကို တွေ့တော့ ကျွန်တော်ရဲ့ဘက်တစ်ယောက်ကို ‘ဒါဘာအရှုံးတွေလဲ။ မင်္ဂလားက ဒီအရှုံးတွေနဲ့ ဘာလုပ်တာလဲ’ လို့မေးတယ်။ သူက ကြောက်ကြောက်ရဲ့ရွဲ့ပြုစွဲဖြစ်နေတယ်။ အမေးခံရတဲ့ အကျဉ်းသားက ပခုံးတွေနဲ့ပြီး မသိဘူးလို့ပြောလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်ဆီလာပြီး ‘မင်္ဂလားခင်ဗျား ဒီအရှုံးတွေနဲ့ဘာလုပ်နေတာလဲ’ လို့မေးတယ်။ ကျွန်တော်က ‘ကျွန်တော်မြော်အဖြစ်သုံးနေတယ်။ ဒါတွေကိုကြိုးပြီး မြော်အလုပ်နေတယ်’ လို့ပြောလိုက်တယ်။ စီအိုက သံသယရှိတယ်။ ‘အရှုံးဆိုတာလူသိများတဲ့ ခိုင်မှာတဲ့မြော်အဖြစ်တယ်’ လို့ ထပ်ပြောပေမယ့် စီအိုက သံသယမကင်းသေးဘူး။ ‘အခုကစပြီးမြို့ထက်မြော်သဲ ဝယ်ပေးမယ်။ ခင်ဗျားဘာလိုလဲ ဘယ်လောက်လဲ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောရင်ဝယ်ပေးမယ်။ အရှုံးတွေကို မတူးပါနဲ့တော့’ လို့ ပြောတယ်။ နောက်မှ ကျွန်တော်သိရတာက ကျွန်တော် အရှုံးတွေကို တူးထုတ်တာဟာ ရော်ဘင်ကျွန်းမှာ အကျဉ်းသားတွေကို တိတ်တိတ်ဖြုပ်ထားတယ်လို့ ထုတ်ဖော်ပြီး အကျဉ်းပီးစီးနဲ့ အစိုးရကို အရှုံးခွဲဖို့ဖြစ်မှာ သူက စိုးရိမ်နေခဲ့တယ်။

မင်္ဂလားက သူ၏စိုက်ခင်းအကြောင်း ဝင်နှိန်င့် အခြားသူများထံရေးသောစာများတွင် ဖော်ပြုလေ့ရှိသည်။ သူစိုက်ပင်များနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွှေက်များအကြောင်းကို သူသားသမီးများအကြောင်းကဲ့သို့ ရေးသားဖော်ပြသည်။ ရာသီအကြောင်း၊ မြို့ဆီလွှာအကြောင်း၊ ဆွတ်ခွဲချိန်အကြောင်းများ ရေးသည်။ အချို့လူများအနေဖြင့် သူက သီးနှံများအကြောင်း စကားအဖြစ်ရေးနေသည်ဟု ထင်ကောင်းထင်မည် ဖြစ်သော်လည်း သူက သူကို စိတ်ချမ်းသာမှုပေးသောလုပ်ငန်းအကြောင်းရေးနောင်းများသာ ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ရော်ဘင်ကျွန်ဦးဖိနိုင်ချုပ်ချုပ်မှုလျော့နည်းလာသည့်အခါ မင်္ဂလားက ဟင်းသီးဟင်းရွှေက်များကို အစောင့်များသို့ သူတို့မိသားစုများအတွက် ပေးသည်။ သူကိုလည်း လက်ရှိဝင်းအပြင်၌ ဒုတိယစိုက်ခင်းတစ်ခု လုပ်ကိုင်ရန်ခွင့်ပြုသည်။ မကြာမိထောင်ကြပ်များက သူအား ပျိုးစွဲများပေးကြပြီး သူက ယင်းမှ ထွက်ကုန်ပြန်ပေးသည်။

ကျွန်တော် သူနှင့်အင်တာပျူးများ လုပ်နေစဉ်အချိန်ကာလက ရော်ဘင်ကျွန်းကိုကြည့်လို့သဖြင့် ကိုပ်တောင်းမြို့သို့ သွားသည်။ သူနှင့်နောက်တစ်ကြိမ်တွေ့ဆုံးသည့်အခါ ကျွန်တော်ရော်ဘင်ကျွန်းသို့ ရောက်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြုလိုက်သည်။ သူ၏ပထမမေးခွန်းမှာ ကျွန်တော် သူ၏အကျဉ်းခန်းကိုမြင်ခဲ့လား၊ ထုံးကျောက်မိမ်းကို တွေ့ခဲ့လား၊ တိုက်ပိတ်သည့်အဆောင်ကို တွေ့ခဲ့လား စသည်တို့ မဟုတ်ပါ။ ‘သူတို့က ကျွန်တော်စိုက်ခင်းကို လိုက်ပြရဲ့လား’ ဟုသာ မေးသည်။

တကယ်တော့ သူတို့ မပြုလိုက်ပါ။ ကျွန်တော်ကို လိုက်ပြသည့်အစောင့်များသည် မင်္ဂလားက ရော်ဘင်ကျွန်းတွင်ရှိစဉ်က ထိုနေရာတွင် တာဝန်ကျသူများမဟုတ်ပါ။ သူတို့က စိုက်ခင်းအကြောင်းကိုပင် မသိပါ။ ကျွန်တော် ကျွန်အရာအားလုံးတွေ့ခဲ့သည်။ စိုက်ခင်း မရှိပါ။ မင်္ဂလားက စီတ်ပျက်သွားသည်။

စိတ်ချမ်းသာစရာရှေးပါးသည် ရော်ဘင်ကျွန်းတွင် မင်္ဂလား၏ စိုက်ခင်းသည် သူ၏ကိုယ်ပိုင် သီးသန်ကဗ္ဗာလေးဖြစ်ခဲ့သည်။ သူစိတ်ကို

၁၃၈ မြန်းဆီ (Mra Hninzi)

တည်ပြစ်အေးဆေးစေသည်။ အပြင်လောက၊ သူမိသားစု၊ လွှတ်မြှာက ရောက်ပမ်းမှု စသည်တို့အတွက် အဆက်မပြတ် စိတ်ပူပန်ခြင်းမှ အာရုံးပြောင်းစေသည်။ အပြင်ဘက်တွင် အရာရာညီးမ်းနေချိန်၌ သူစိုက်ခင်းသည် ရှင်သနလှပနေသည်။ မင်္ဂလားသည် အာရုံးစုံစိုက်မှု အား ကောင်းသူဖြစ်သည်။ အခြားအကျဉ်းသားများက သူစိုက်ပျီးရေး လုပ်နေချိန်တွင် မည်မျှအာရုံးဖွံ့ဖြိုးရှိခြင်းကြောင်း သတိပြုမိကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူစိုက်ခင်းသည် သူဘဝဖြစ်သွားသည်။ ‘သူက အဲဒိုက်ခင်းကို ခုံမင်းနှစ်သက်တယ်’ ဟု အာမက်ကသရာဒါက ပြောသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလားအား ပိုးလုပ်စီးအကျဉ်းထောင်သို့ ရွှေပြီးနောက် သူအနေဖြင့်စိုက်ပျီးရေးကို ယခင်ထက်ပင် ပိုမို စိတ်ဝင်စားလာသည်။ သူနှင့် အခြားအကျဉ်းသားသုံးဦးတို့အား ထောင်၏ တတိယထပ်ရှိ အခန်းကျယ်တစ်ခုတွင် နေရာချေပေးသည်။ ထိုအထပ်တွင် သူတို့လေးဦးသာရှိသည့်အလောက် ဆက်စပ်ဝရန်တာကျယ်သို့ လွှတ်လပ်စွာဝင်ထွက်သွားလာနိုင်သည်။ မင်္ဂလားက ထိုနေရာတွင် အထင်ကြီးလောက်သော ဥယျာဉ်တစ်ခုစိုက်ပျီးသည်။ ၄၄ ဂါလံ ဆန်သည် ဆိပ်ပါ ၃၂ လုံးကို ပါးမှဖြတ်ပြီး မြေကြီးထည့်သည်။ ထိုနောက် ခရမ်းချုပ်သီး၊ ကြောက်သွန်၊ ခရမ်းသီး၊ စတော်ဘယ်ရုံ၊ ဟင်းနှစ်ယ်၊ ဂေါ်ဖိတုပ်၊ ဂေါ်ဖိပွင့်စိမ်း၊ မုံလာဥန်၊ ဆလတ်ရွှေက်နှင့်ဂေါ်ဖိပွင့်တို့ စိုက်ပျီးသည်။ နံနက်လေ့ကျင့်ခန်းများပြီးလျှင် စိုက်ခင်း၌ နှစ်နာရီ အလုပ်လုပ်သည်။ ညာနေဘက်တွင်လည်း နှစ်နာရီအလုပ်လုပ်သည်။ စိုက်ပျီးရေးသည် စိတ်ဝင်စားမှုရှိသည့်အလုပ်တစ်ခု အသွင်ထက် အမိဘာယ်ပို့ရှိလာသည်။ စိတ်လွှတ်လပ်ပေါ့ပါးသည့်အချိန်ဖြစ်ပြီး ယင်းအချိန်တွင် ဘဝခိုင်မာရေးနှင့် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းအားတို့ကို ဖော်ထုတ်သည့်အလုပ်တစ်ခုလုပ်နိုင်သည်။

တစ်နေ့ သူပြန်ပြောင်းသတိရသည်ကို ကျွန်ုတော်အား ပြောပြသည်။ ‘ကျွန်ုတော်ရတဲ့မြေကြီးက မြေဆီလွှာ ကောင်းတယ်။ ထောင်အပြင်ဘက်က မြေကြီးလေ။ နောက်ပြီး မြေသွေကောင်းလည်း

ရတယ်။ အပင်တွေ ရှင်သနလိုက်တာ မပြောနဲ့။ မင်္ဂလား သူ၏ စိုက်ခင်းအကြောင်း ပြောနေသည့်အချိန်တွင် သူမျက်နှာတစ်ခုလုံးသည် ရှင်ပြနေသည်။

သူစိုက်ပျီးရေးအကြောင်း လေ့လာသည်။ သူကိုယ်ပိုင်ငွေပေးပြီး စိုက်ပျီးရေးစာအုပ်များနှင့် သစ်သီးဝလ်ပန်းမန်စိုက်ပျီးခြင်း အတတ်ပညာစာအုပ်များကို မှုယူသည်။ တစ်ခါက သူအသုံးပြုခဲ့သည့် မြေသွေအမျိုးမျိုးအကြောင်း နာရီဝက်ခနဲ့ ကျွန်ုတော်အား ပြောပြသည်။ ဥပမာ- ခိုချေးမြေသွေအကြောင်း အန္တရာယ်များကြောင်း၊ အားပြင်းလွန်းကြောင်း၊ သတိထားသုံးစွဲရကြောင်း၊ အမှုနှင့်ချေပြီး ရေစိမ်ရကြောင်း၊ ပါးပါးလေးသာထည့်ရကြောင်း ပြောပြသည်။ သူ မြေသွေအကြောင်းပြောလျှင် နိုင်ငံရေးအကြောင်း ပြောသကဲ့သို့ပင် ခုံညားစွာ ပြောသည်။

သူ မြေပဲစိုက်ပျီးရေး မအောင်မြင်ခဲ့သည်ကိုလည်း တသာ ပြောသည်။ ‘ကျွန်ုတော် မြေပဲစိုက်တဲ့ပညာ မကျွမ်းကျင်ဘူး။ အပင်တွေ မရှင်သနခဲ့ဘူး။’ သို့သော် တစ်ခါက ထောင်အကြီးအကဲက ထောင်ကြပ်များအား မင်္ဂလား၏ ဟင်းနှစ်ယ်ခုံးပေးရန် မှာကြားသည်ကို သိရှုသူပိတ်ဖြစ်ရသည်။ သူ၏ဟင်းနှစ်ယ်ပင်များသည် မြင့်မားစွာ ရှင်သနလျက်ရှိခဲ့သည်။ ‘ကျွန်ုတော် အဲဒို့ညာ်ရှိအတွက် ဂုဏ်ယူတယ်။ တန်္တော်နှင့်ရှင်းပို့ရင် မိုးဖို့ချောင်ဝန်ထမ်းအားလုံးကို ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေပေးနိုင်တယ်။ တန်္တော်နှင့်နှေ့တိုင်းပဲ’ ဟုပြောသည်။

၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလားအား ကိုပ်တောင်းပြီးသို့ ပရေ့စတိတ်ခွဲစိတ်ကုသရန် ပြောင်းရွှေ့သည်။ ဆေးခုံးမှုဆင်းသောအခါသူအား ပထမထပ်တွင်ထားသဖြင့် သူအဖော်များနှင့်ကွဲသွားသည်။ စိုက်ပျီးရေးလုပ်ရန်လည်း အခွင့်မသာတော့ပါ။ ထိုဆုံးရှုံးမှုအတွက် လပေါင်းများစွာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသည်။

သီးသန်အေးပြီးမှ မရှိ၊ ပိုင်ဆိုင်မှုတို့လည်း ရှားပါးသည်လောက်ကြီးတွင် သူ့ယျာဉ်တည်ရှိရာ မြေကွက်လေးသည် သူ၏လုံးလုံး

လျားလျား ပိုင်ဆိုင်မှုပင်။ သူတန်ဖိုးထားသည့်အရာများနှင့် အိပ်မက်များကို ရန်လိုအန္တကျင်ပြီး သူကိုစိန်ခေါ်ခဏ်ခတ်သည့် လောကြီးကို သူထိန်းချုပ်မှုမရှိနိုင်သည့်အခါန်တွင် ထိုမြေနေရာလေးသည် လုပသည်။ ပုံစံနေသားတကျဖြစ်သည်။ အသစ်တစ်ဖန် ဆန်းသစ်ခြင်းလည်းရှိသည်။ ကြီးစားအားထုတ်မှုအတွက် ဆုလာသိချီးမြှင့်သည်။ ရာသိတိုက အခါန်မှုန်ပြောင်းသည်။ မျိုးစောင်းများက အပင်များအဖြစ် ရှင်သန်လာသည်။ ရှိုးတံတို့ ထွက်လာသည်။ အရွက် အစိုး အညှောင့်တို့လည်း ထွက်လာသည်။

အဆိပါဉာဏ်ကို ပျိုးထောင်ခြင်းအားဖြင့် မင်္ဂလား၏ ကလေးဘဝ ရွှေးဖြစ်ဟောင်းအောက်မေ့ဖွယ်ကို ပြန်လည်နီးကြစေသည်။ သူ၏ အကျဉ်းထောင်မှတ်တမ်းတွင် ဖော်ပြထားချက်အရ သူကိုကြီးကြယ်ခမ်းနားသော မက်ဟီကက်ဇွယ်နီးသို့ သူဖော်သေဆုံးပြီး နောက် ခေါ်ဆောင်သွားသည်ကို အမှတ်ရသည်။ ထိုစဉ်က ဘုရင်ကြီး၏ ဉာဏ်ကို တွေ့ရသည်ကို သေချာမှတ်မိသည်။ ‘ထိုဉာဏ်သည် ယူကလစ်ပင်ကြီးနှစ်ပင်၏ အရိုင်အဘဝါသရသည်။ ဉာဏ်အရှေ့ဘက်တွင် မက်မွန်ပင်နှင့် ဖူးစားပြောင်းတို့ စိုက်ထားသည်။ ပိုမိုကျယ်ပြန့်သောအနောက်ဘက်ဉာဏ်တွင် ပန်းသီးပင်များ၊ ဖူးစားပြောင်းများ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် ပန်းစိုက်ခင်း၊ ထိုပြင် ကျူးမျိုးစိုက်ဘက် တစ်ခုရှိသည်’။ မင်္ဂလားက ထိုဉာဏ်ကို အုံထွန်းခြုံကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးသည့် အခါများတွင် မင်္ဂလားက ဉာဏ်စိုက်ပျိုးခြင်းအသုံးအနှစ်းများကို စကားအဖြစ်ထည့်ပြောလေ့ရှိသည်။ လူတို့ကိုအပင်များကဲ့သို့ ပျိုးထောင်၍ရနိုင်သည်ဟု သူက ပြောသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည်လည်း ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ပြု ပျိုးထောင်သင့်ဟု သူက ပြောသည်။ သို့သော် ဗောလ်တရို့၏ အတ်ကောင်က ကန်ဒီးဒီးကဲ့သို့ လောကြီးနှင့်ကင်းကွာပြီး ဆောင်ရွက်လောက်အောင်တော့ မဖြစ်သင့်ပါ။ မင်္ဂလားအတွက် သူဘဝသည် အများအတွက်အကျိုးဆောင်ခြင်းဖြစ်၍ သူဉာဏ်သည် လောကမျိုးများနှင့်

ဝရ်န်းသုန်းကားအခြေအနေတို့မှ နားခိုရာဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့နားခိုခြင်းသည် သူ၏အမိန့်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်ရန် အားအင်ပေးသည်။ ထိုဉာဏ်သည် သူ၏ဆုတ်ခွာရာ မဟုတ်ပါ။ လူသစ်စိတ်သစ်ဖြစ်စေသည့်နေရာ ဖြစ်သည်။

‘စိတ်အာရုံကို ဖမ်းစားသော်လည်း ခက်ခဲပင်ပန်းမှ အထူးမရှိသည့် နှစ်လိုဖွယ်ရာ အလုပ်တစ်ခုအပေါ် အာရုံစုံစိတ်ခြင်းထက် စိတ်အေးလက်အေး ပိုဖြစ်စေသောအရာမရှိ’ ဟု ဆယ်မြှို့ရယ် ရွှေန်ဆင်က တစ်ခါကပြောဖူးသည်။ ယင်းသည် ရွှေန်ဆင်အတွက် ဓာတ်သဘောဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားအတွက်မူ ဉာဏ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်သည့်လူများ အတွက် အခြားအရာတစ်ခု ဖြစ်နိုင်သည်။ အမိကမှာ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်စိတွင်လောကြီးနှင့် ယာယ်ကင်းကွာသော ပျော်ရွှေ့ဖွယ်ရာ၊ ကျေန်ပ်အားရဖွယ်ရာသီးခြားနေရာလေးတစ်ခု လိုအပ်လျက်ရှိသည်။

မင်္ဂလား ကျွန်တော်အား တစ်ခါက ပြောဖူးသလို ‘လူတိုင်းလူတိုင်းအနေနဲ့ ကိုယ်အတွက် သီးခြားကဲ့မှာလေးတစ်ခု ရှာဖွေထားရှိသင့်တယ်’။

မင်အဲလား၏ လက်ဆောင်မှန်

ဟုတ်ပါသည်။ ကျွန်တော်မင်အဲလား၏ အကြံ့ဟက်ကို လိုက်နာ ခဲ့ပါသည်။ မေရီနှင့်ကျွန်တော်တို့သည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် အိမ်ထောင် ပြုခဲ့ကြပါသည်။ နောက်သုံးနှစ်ကြားသည့် ခရစ္စမတ်အကြံ့နေ့တွင် ကျွန်တော်တို့ သူထံ ဖုန်းဆက်ပြီး မေရီကိုယ်ဝန်ဆောင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းပေးသည်။ သူကဝမ်းမြောက်ကြည်နှီးသည်။ သူရယ်ချင် ရအောင် ကျွန်တော်က ယောက်ဗျားလေးမွေးလျှင် ကျွန်တော်တို့သူကို 'ရှိလိုလှားလှား' အမည်မှည်မည်ဟု ပြောလိုက်သည်။ လူနည်းစုသာ သိထားသည်မှာ၊ ရှိလိုလှားလှားသည် မင်အဲလား၏ ပထမနာမည်ရင်း ဖြစ်သည်။ နှိုးဆာဘာသာစကားတွင် 'သစ်ပင်လျှပ်သူ' ဟု အမိပှာယ်ရ သည်။ ထိနာမည်ကို စာလုံးပေါင်းရခြင်းထက် ရွတ်ဆိုရခြင်းက ပို့ခက် သည်။ သူအား မည်သူမျှထိနာမည်ဖြင့်ခေါ်ခြင်းကို မကြားဖူးပါ။ သူ ကိုယ်တိုင်လည်း မသုံးပါ။ ကျွန်တော်က အတွင်းစကားအဖြစ် နောက် ပြောင်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့သော သူမရယ်ပါ။ သူခေါ် တိတ် ဆိတ်သွားသည်။ ကျွန်တော်ထိနာမည်ကို မပိုမသ ပြောလိုက်မိသလား စိုးရိမ်သွားသည်။ လူဖြူအမေရီကန် တစ်ယောက်က သူနာမည်ကို ရယ် စရာပြောသည်ကို လွှန်သည်ဟုထင်သွားပါသလား။ သို့သော ထိုတိတ် ဆိတ်မှုအပြီးတွင် သူကမရှိနှင့် စကားပြောလိုကြောင်း ပြောသည်။ ပေရဲကို ဖုန်းပေးလိုက်သောအခါ မြှုပူသတိပေးသည့်နှင့်တူသော သူ

အသံကြီးဖြင့် 'ငါမင်းနဲ့ ရှိလိုလှားလှားလေးကို တွေ့ချင်လှပြီ' ဟု ပြောသ ကို ကြားရသည်။

လအနည်းငယ်ကြာသော ကျွန်တော်တို့ သားဦးလေးမွေးဖွားပြီးချိန် ဆေးရှုံးရှိစဉ် ခက်ထန်သည့်သွင်ပြင်ရှိ သူနာပြုဆရာမတစ်ဦးက သူ၏စာရေးရန်ကလစ်ကတ်ပြားကို ကျွန်တော်တို့အားပေးပြီး ကလေး နာမည်ကို ရေးခိုင်းသည်။ ကျွန်တော်တို့တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ခရစ္စမတ်ချိန်က ဖုန်းဆက်ခဲ့ခြင်းကို သတိရကြသည်။ ရှိလိုလှားလှား အင်း၊ ပထမနာမည်အနေဖြင့်တော့ ပေး၍ဖြစ်မည်မဟုတ်။ ထိုနောက်ကျွန်တော်က စာလုံးကြီးများဖြင့် 'ဂေဘရိယယ်ရှိလိုလှားလှား စတင်ကယ်လ်' ဟု ရေးလိုက်သည်။

ကျွန်တော်၏ သားများငယ်သေးသည်။ သို့သော သူတို့၏ နာမည်ခံကို နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် တွေ့ဆုံးသည်။ သားငယ်အင်တန်က မင်အဲလား၏ အလယ်နာမည်ကို တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ယင်းသည် 'မာဒီး ဘား' ဖြစ်သည်။ မင်အဲလားမျိုးနှယ်နာမည်ဖြစ်ပြီး မိတ်ဆွေများက ထိုနာမည်ဖြင့် ခေါ်ကြသည်။ ကျွန်တော်သားငယ်များက နယ်လ်ဆန် မင်အဲလားသည် မည်သူနည်း၊ သူမည်သည့် အရာတို့ကို ကိုယ်စားပြု သနည်း၊ သူတို့ဘဝတွင် မည်သည့်နေရာက ပါဝင်ခဲ့သနည်း စသည်တို့ကို နားလည်ပါသလား။ နားမလည်ပါ။ သူတို့အတွက် မင်အဲလားသည် ပြီး ရွင်နေသော ဆံဖြူသက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူတို့ကို ပွဲဖက်သည်။ လက်ကိုင်သည်။ မည်သည့်အားကစားလုပ်သည့်ကို မေးသည်။ နံနက်စာ ဘာစားသလဲမေးသည်။ ထိုမျှလောက်သာ သိသည်။ သို့သော တစ်နေ့ သူတို့ သိလာလိမ့်မည်။ မင်အဲလားဆိုသည့်မှာ မည်သူနည်း။ သူမည် သည့်အရာကို စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သနည်း။ ထိုပြင် သူသည် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုံကို ချည်နောင်ထားသည့် သံယောဇ်ကြီးတစ်များဖြစ်သည် ဆိုသည်ကို တစ်နေ့သံယောဇ်ကြားမည်မှာသေချာသည်။ ဤသူရဲ့ကောင်းဆန် သည်သမိုင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သူတို့ကိုရိုက်ကာကွယ်ခဲ့သည့်တန်ဖိုးရှိသော

အခြင်းအရာတို့၏ အထူးဆွဲသည့်မျှင် တစ်ချောင်ဖြင့် ဆက်နှယ်နေသည်ကို သူတို့ သိလာလိမ့်မည်။ ကျွန်တော့အနေဖြင့် ထိုဆက်နှယ်မှု သည် သူတို့ကို လူတော်လူကောင်းများဖြစ်စေပြီး သူတို့ရရှိထားသည့် လက်ဆောင်မွန်အတွက် ပြန်လည်ပေးဆပ်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်စွာမျှော်လင့်ပါသည်။

မင်္ဂလားမှ ကျွန်တော့သားများကိုပေးသော အမွှအနှစ်ကို စဉ်းစားသည့်အခါ ကျွန်တော့အနေဖြင့် မင်္ဂလားသူ၏ပထမသားနှင့် ဖလှယ်ခဲ့သည့် ရင်နှင့်ဖွယ်ရာစကားများကို ပြန်ပြောင်းမှုတ်မိပါသည်။ ထိုသားက သူအားမိသားစုနှင့် တစ်ညာတာမျှပင်အတူမနေနိုင်သည့် အကြောင်းရင်းကို မေးခဲ့သည်။ မင်္ဂလားက သူကိုသန်းပေါင်းများစွာ သော အခြားကလေးတို့ကလည်း လိုအပ်ချက်ရှိသည်ဟုဖော်ခဲ့သည်။ ခဲယဉ်းပြီး ရက်စက်သည့်စကားလုံးများဟု ထင်ရသော်လည်း ယင်းသည် မင်္ဂလား၏ ရှိုးစင်းသော်လည်း မခံသာသည့် တွက်ချက်မှု တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလားအနေဖြင့် သူ၏စတေးမှုများမှုတစ်ဆင့် ဆုတောင်းသည်မှာ တစ်နေ့တွင် အခြားဖခင်များနှင့်မိခင်များသည် သူတို့သားသမီးများကို ထိုစကားမျိုးပြောရန်လိုအပ်ချက် မရှိစေဖို့ဖြစ်သည်။ သူသားသည်လည်း လွှတ်လပ်မှုရှိသည့်နိုင်ငံတိုင်နိုင်းကို အမွှော်ပြီး မွေးရာပါရပိုင်ခွင့်ဖြစ်သည့် လွှတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ခိုက်ရယူရန် လိုအပ်ချက်မရှိစေရန် ဆုတောင်းသည်။ အကျယ်သဘောတွင် မင်္ဂလားသည် သူဘဝ၊ သူတန်းထိုးထားသည့်အရာများ၊ သူ၏အောင်မြင်မှုများနှင့် သူနေရာဆက်ခံမည့် သူတစ်ဦးချင်းအကြေား အမှုပ်အတန်းတစ်ခု ရှို့စေချင်သည်။ သူအနေဖြင့် မည်မျှတစ်မှုထူးခြားသောသူ ဖြစ်သော်ပြားလည်း သူသည်ခေတ်ကြာညာင်းသည့် ခေါင်းဆောင်မှု အစဉ်အဆက်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်ကြောင်း သင့်ကို ပြောလိမ့်မည်။ လူသားတို့၏လွှတ်မြောက်ရေးကို ခို့င်မာကျယ်ပြန့်အောင် ရှုန်းကန်လှုပ်ရားနေသော ရွှေမှုပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် နောင်လာမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး၏ ကြားဆက်ဖြစ်စဉ်တစ်ခုဟု သူ ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလားသည် ကလေးဘဝကပင် ခေါင်းဆောင်မှုစံများတွင် မြှုပ်နှံဆည်းပူးသည်။ သူကိုပြစ်ပျိုးထောင်ခဲ့သည် ဘုရင်ထံမှ 'နားထောင်ခြင်းနှင့် လမ်းညွှန်ပေးခြင်း' သည် 'တစ်ဖက်သတ်အုပ်ချုပ်ခြင်း' ထက်ပိုအရေးကြီးသည်ကို နားလည်ခဲ့သည်။ သူက ဘုရင်၏ခြေရင်းတွင် ထိုင်ပြီး ရွှေးဟောင်း ဒီဆာအုပ်စုခေါင်းဆောင်များ သူတို့လူမျိုးအတွက် ကာကွယ်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်အတ်လမ်းများကို နားထောင်ကာ သူကိုယ်သူ ရှိုးရာအဖရိကန်သူရဲကောင်းများ၏ အမွှဆက်ခံသူအဖြစ် မြင်သည်။ သူတက်ခဲ့သည့်ကြောင်းများ၏ အကိုလိပ်ကြောင်းအုပ်များထံမှ သင်ကြားလေ့လာမှု၊ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် စည်းကမ်းရှိမှုတို့ အရေးပါသည့်အကြောင်းသူနားလည်ခဲ့သည်။ ဖို့တဲ့ရဲရွှေတွင်ရှိစဉ်က သူ ဝင်စတန်ချာချိုးလုံ၏ စိတ်လှုပ်ရှုံးဖွယ်ရာ စစ်မိန့်ခွွဲခွဲးများကို နားထောင်ပြီး ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်သည် နိုင်ငံတစ်ခုကို မည်မျှ စိတ်ဓာတ်တက်ကြော်စေနိုင်သည်ကို သူ သိရှိသည်။ ဂျိုဟန်းနှစ်ဘတ်မှ သူ၏ပထမဆရာ ဝါလ်တာဆစ်စူလူးထံမှ မိမိရည်မှုန်းချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် လက်တွေ့ကျေရန်နှင့် ယထာဘူတာကျရန် သင်ယူခဲ့သည်။ သူ၏ဥပဒေအကျိုးဆောင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်နှင့် စိတ်ဆွေအော်လီဗာတမ်းဘို့ထံမှ သူခံစားချက်များကို ထိန်းတတ်ရန်၊ စိတ်ရှုည်ရန်နှင့် တူ့ပြန်ဆောင်ရွက်မှု အလျင်မလိုရန်တတ်သိခဲ့သည်။ အကျဉ်းထောင်တွင် နှစ် ၂၀ ကျော် အချုပ်မခံရမိ တော်အာဖရိက နိုင်ငံအပြင်ဘက်သို့ သွားခဲ့သည့် တစ်ခုတည်းသောခရီးတွင် တန်ဖိုးသိန်းသမ္မတကျူးလီးယပ်စိနိုင်ရိုးရေးက အသင့်အတင့် နေအိမ်တစ်လုံးတွင်နေထိုင်ပြီး၊ ယာဉ်ငယ်တစ်စီးသား စီးကာ ပြည်သူလူထုကို ကိုယ်စားပြုသောသမ္မတအဖြစ် သူကိုယ်သူနေထိုင်ပြုသည်ကို သဘောကျွဲ အထင်ကြီးသည်။ အာအစ်အဘာဘာတွင် ဟောလီဆယ်လတ်ဆီ၏ မဟာဆန်းသော ကြုံနှေ့နှင့်အဆန်းတကြယ် ဖန်တီးထားသော ဝတ်စုံများကို အုံပြုမိသည်။ ရော်ဘင်ကျွန်းတွင် မိမိကိုယ်ပြန်သင်သည့်များ ရှို့သော်လည်း ဘဝတစ်သက်တာမိတ်ဆွေ ဝါလ်တာဆစ်စူလူး (အခြားအကျဉ်းသားများက ဝါလ်တာအား သူ၏

အမြောက်မြင်ကြောင့် ‘အာလာ’ ဟုခေါ်ကြသည်) ထံမှ အခြားသူတို့၏ အထင်အမြင်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်၊ ပြိုင်ဘက်များနှင့် တည့်အောင် ပေါင်းရန်၊ အပြည့်အဝသဘာတူလီမှုရအောင် ကြီးပမ်းရန်တို့ကို တတ်သိနားလည်ခဲ့သည်။

အကျဉ်းထောင်မှုလွှတ်ပြီး တောင်အာဖရိက၏ ပထမဦးဆုံး ဒီမိုကရခိုနည်းလမ်းအရ ရွှေးကောက်တင်ကြောက်ထားသော သမ္မတ ဖြစ်လာသည့်တိုင်အောင် မင်္ဂလားသည် အခြားခေါင်းဆောင်များထံမှ မှတ်သားသင်ယူသည်။ သမ္မတရော်ရှုံးတွင် ကမ္မားခေါင်းဆောင်ကြီးများထံ အလည်ခရီးထွက်သည် အစိအစဉ်တွင် မင်္ဂလားထံလည်ရန် လည်းပါရှိသဖြင့် သူဝမ်းသာဂုဏ်ယူမြို့ကြောင်း၊ အမေရိကန်သမ္မတ၏ စေတနာကောင်းခြင်းကို သူသဘာကျကြောင်း၊ ဘီလ်ကလင်တန်၏ နွေးထွေးမှာ ထက္ကလုံးလရှိမှာ နှုပျိုးလန်းဆန်းမှုတို့ကို အားကျကြောင်း၊ သူ၏ခေါင်းဆောင်မှုထက်ပိုပြီး လွှတ်လွှတ်လပ်လပ်ရှိသော ဟန်ပန်သည် ထိရောက်မှု ပိုမြင့်မားနိုင်စွမ်းရှိသည်ကို သူသိရကြောင်း၊ တိုနိုဘလဲ့ပုံးထံမှ လည်း ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအနေဖြင့် အတွေးအခေါ်နှင့် ပေါ်လစီများ ကို ပြည့်သူများသို့ရှင်းပြရန်မှာ မဲဆန္ဒရှင်ပြည့်သူများအနေဖြင့် ထိပေါ်လစီအပေါ် သဘောအမြင် မတူလျှင်ပင် အရေးကြီးကြောင်း သိရှိရသည်။

ခေါင်းဆောင်မှုကွင်းဆက်ဖြစ်ရပ်သည် အာဖရိကန်တို့ ခေါ်သည့် ‘အူဘန်တူ’ (အနောက်တိုင်းသားတို့ခေါ်သည် ‘လူသားအချင်းချင်း ရင်းနှီးနားလည်မှု’) ကြောင့် မင်္ဂလားအတွက် အထူးအရေးကြီးသည်။ ဤအတွေးအခေါ်သည် ကျွန်တော်အခန်း င တွင် ဖော်ပြခဲ့သလို မင်္ဂလားမည်သို့တွေးခေါ်သည်။ မင်္ဂလားမိမိကိုယ်ကိုယ် မည်သို့မြင်သည်ကို နားလည်နိုင်ဖို့အတွက် အရေးကြီးသည်။ အဆိုပါစကားလုံးသည် ဇူလုံးစကားပုံးတစ်ခု (အူမန်တူ၊ ငုမန်တူ၊ ငါဘန်တူ) မှုလာသည်။ ယင်းကို ‘လူတစ်ယောက်သည် အခြားလူများမှ တစ်ဆင့်သာ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်သည်’ ဟုဘာသာပြန်ဆိုကြသည်။ ဤအတွေးအခေါ်

အရ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိအတွက် အပြည့်အဝ လုပ်ဆောင်ခြင်းဟူ၍ မရှိပါ။ ယင်းသည် ရီနေဆန်ခေတ်ကစပြီး အနောက်တိုင်းကို ကြီးစိုးခဲ့သော တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သည့် ကိုယ်ပိုင်မူမှ ကွဲပြားခြားနားလှပေသည်။ အူဘန်တူက လူများကို တစ်ဦးချင်းအနေဖြင့်မမြင်ဘဲ အခြားသားတို့၏အတိုင်းအဆမရှိ ရွှေ့ထွေးသောကွန်ရက်၏ အစိတ်အပိုင်းအဖြစ်မြင်သည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးနှောင်ဖွဲ့လျက်ရှိသည်။ ‘ကျွန်ုပ်’ သည် ‘ကျွန်ုပ်တို့’ ထက် အဆင့်နိမ့်သည်။ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှု အထိုက်ဖြစ်တည် မနေပါ။

မင်္ဂလားက တစ်ခါတစ်ရုံ သူ၏မြေးများအကြောင်းပြောလျှင် ကျွန်တော်က ‘အဲဒီကလေးက မင်္ဂလားသားသမီးတစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ ကလေးလည်းမဟုတ်ဘူး’ ဟုပြောလျှင် သူကပြုပြီး ခေါင်းကိုခါကာ ‘ကျွန်တော်တို့ ဓမ္မလှုံးစွာအောင်တွေ့ရွှေ့မျိုးတွေ့ရဲ့ သားသမီးတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့မြေးတွေ့ပဲ ‘ဟုပြောသည်။ မင်္ဂလားက အနောက်တိုင်း ဆွေမျိုးဆက်ယေားများ၏ တိကျမှုကို ရယ်ချင်သည်။ သူမျက်စိတွင် ကျွန်တော်တို့အားလုံးသည် ဆွေမျိုးဆက်ယေားကြီး တစ်ဦး၏ အကိုင်းအခက်များဖြစ်သည်။ ယင်းသည် အူဘန်တူဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ မင်္ဂလားနှင့် ဆက်စပ်မှုတစ်ခုရှိကောင်း ရှိနိုင်သောလည်း သူကတစ်ယောက်တည်း ထူးချွန်စွာရပ်တည်သည်။ အများထဲက တစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ထက် ပိုခမ်းနှားထင်ရှားသော ပြယ်တစ်ခု၊ လူသားတို့၏ အကောင်းဆုံးအနေအထားကို သရုပ်ထင်စေသူဖြစ်သည်။ သူအတွေးအကြောင်းများသည် တစ်မှုထူးခြားမှု ရှိသလို လူတကာလည်း လက်ခံကျင့်သုံးနိုင်သည်။ သူက ကျွန်တော်တို့ကို စိတ်လှပ်ရှားစေနိုင်သည့် အကြောင်းရင်းများမှာ သူသည် သမားရှိုးကျသူရဲကောင်း၏ ယနေ့စုနှုန်းနှုန်းနှုန်းဖြစ်သည်။ သူကမထင်မရှားနေရာမှ ပေါက်ဖွှားလာသည်။ လေးနှုန်းသောစိန်ခေါ်မှုတစ်ရုံကို တာဝန်ယူရင်ဆိုင်သည်။ ကြိမ်းတမ်းသောစမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုတို့ကို ကြွေ့တွေ့ရသည်။ ဝမ်းနည်းကြွေ့ဂွဲဖွံ့ဖြိုးရာတို့လည်း ခံစားရသည်။ ကျုံးလုံးပါး ဖြစ်ခဲ့

သည်။ ပြီးမှုပြန်လည်သက်ဝင်လွှပ်ရှားပြီး အမျိုးသားသင့်မြတ်ရေးကို ရယူနိုင်သည်။ ဗုဒ္ဓ၊ မိုးဒေါ်၊ မို့ဟာမကို၊ ယေရှုတို့၏ ဖြစ်စဉ်နှင့် အလား တူပင် မင်္ဂလား၏ဘဝသည် တူညီသောင့်တိုက်မှုများရှိသည်။ တူညီသောအာရုံးလွှဲဆော်မှုရှိသည်။

အခြားထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ပင် မင်္ဂလားသည် ယုံကြည်မှုကို အပ်နှင့်နိုင်သည် စေဆော်မှုရှိသည်။ ယုံကြည်မှုသည် ဦးဆောင်မှု၏ အုတ်မြစ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးမှ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးသည် ဦးသားသည် လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိသည်။ တည်ရာ ကိုသိသည်ဟု မှတ်ယူကြသည်။ သို့သော် ယုံကြည်မှုသည် ပိုနက်နဲ့သော အဆင့်တွင်ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးသည် မျက်မြင်အတိုင်းဖြစ်တည်သည်။ အများပြည်သူရေးမှ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မျက်ကွယ်မှုပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။ နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားသည် အရှိ အရှိအတိုင်းပင်။ သူ့အနေဖြင့် အများပြည်သူရေးတွင် ကျင့်သုံးသည် တန်ဖိုးများသည် သူကိုယ်တိုင်ကျင့်သုံးသည့် တန်ဖိုးများပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အတူရှိနေစဉ်က သူတစ်ခါမျှ ကိုယ်ကိုရှုံးသို့ ညွတ်ပြီး ‘မှတ်တမ်းလွှတ်ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီလူကတော့ အတော်ဆိုးတယ်’ ဆိုသည့် အတင်းစကားမျိုး မပြောဖူးပါ။ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားများ ပြောလေ့ပြောထရှိသော်လည်း ရှုတ်ချွဲသည့်စကားမျိုး မပြောတတ်ပါ။

သို့သော် သူသင့်ကိုစိတ်ဓာတ်ကျအောင်မလုပ်နိုင်၊ သဘောထားသေးသိမှုမှုနိုင်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပါ။ တစ်ခါတစ်ရုံ သူကိစ္စရပ်များကို ထိပ်တိုက်မရင်ဆိုင်ပါ။ ကတိမတည်ပါ။ စိတ်ထက်သန်မှုနှင့် မိမိကိုယ်ကိုယ်အောက်ကျိုးခြင်းတို့သည် အများပြည်သူရေးတွင် အကျင့်ကောင်းတစ်ခုအဖြစ် လက်ခံမည်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွင် အရေးတကြီး မလိုအပ်ပါ။ သူလည်းလူသားတစ်ဦးမှာ လူသားတစ်ဦးကဲ့သို့အာသိများရှိသည်ဟု ဖုံးကွယ်ထားခြင်းမရှိပါ။ သို့သော် ထိန်းချုပ်ရန်တော်တွင် အများမရှိခြင်း၏ အတူထူးကဲသည်။ သူထူးကဲသည်မှာ သူသိသည်မှာ အဆိုးနှစ်ခုမှုရွေးချယ်မှု ပြုလုပ်ရခြင်းမျိုးရှိတတ်သည်။ ကောင်းသော ခေါင်းဆောင်များလည်း ဆိုးသောအကျိုးဆက်ရှိသည်ဆုံးဖြတ်ချက်များ

မဟုတ်ဘဲ အမှားများကို အောင်နိုင်၍ဖြစ်သည်။

သူထောင်မှလွှတ်လာချိန်တွင် သူမျက်နှာရပ်ပုံလွှာကို သန်းပေါင်းများစွာသော ပိုစိတာနှင့် တိရှုပ်များပေါ်တွင် ရိုက်နိုပ်ခြင်းဖြင့် သူကို အမွမ်းတင်သည်ကို သူအုံးကြုံမှုရှိ၍ မရှိ ကျွန်တော်တစ်ခါက မေးလိုက်သည်။ သူသည်အသက်ရှင်လျက်ရှိသေးသည့် ဒဏ္ဍာရှိတစ်ခုဟု ကျွန်တော် ကျိုစထုလိုက်သည်။

သူက ‘မဟုတ်ပါဘူး’ ဟု အလန့်တကြားပြင်းသည်။ ‘လူတွေက ကိုယ့်ကိုကယ်တင်ရှင်တစ်ယောက်လို့ဖြင်တာ မသင့်တော်ဘူးလို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ သူတို့အထင်နဲ့မကိုက်ညီရင် စိတ်ပျက် သွားမယ်လေ။ သူတို့သိသင့်တာက ခေါင်းဆောင်ဆိုတာလည်း အသွေးနဲ့အသားနဲ့ပဲ့ပါ လူသားဆန်မှာပဲ။ ကျွန်တော်ကိုလည်း လူသားဆန်တယ်လို့ မြင်စေချင်တယ်။ ကိုယ့်ကိုကယ်တင်ရှင်လို့ ထင်ရင် သူတို့ မျှော်လင့်ချက်က မြင့်မားလွန်းတယ်။ သူရဲ့ကောင်းတစ်ယောက်လို့ထင်နိုင်တယ်။ ဒဏ္ဍာရှိလို့တော့ မထင်စေချင်ဘူး။’

ကမ္မာကြီးက မင်္ဂလားကို အမွမ်းတင်ရုံမက သူကို လူမည်းစင်တာကလေ့စ်ကဲ့သို့ တသသ ဖြစ်စေအောင်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကျင့်အရေးတစ်ခုအတွက် မခန့်မှန်းနိုင်သော စတော်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်နဲ့ပျော်ပျောင်းသော သက်ကြီးရွယ်အိုးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ စစ်မှန်သည် ကောင်းခြင်းလက္ခဏာပြည့်စုံသည် အပြုးသက်တအဖြစ်လည်းကောင်း တင်စားကြသည်။ သူရဲ့ကောင်း ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ သူကနာတ်သားတစ်ပါးလို့တော့ အပြစ်မကင်းပါ။ သူဘဝတွင် ခက်ခဲနက်နဲ့သော ဆုံးဖြတ်ချက်များစွာကို ချုံချုပ်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်များသည် မှားယွင်းမှုနိုင်သလို မမှားတခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ အချို့ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် လူများကို ထိခိုက်နာကျင်စေသည်။ အသက်ပင် ဆုံးရွေးချယ်မှု ပြုလုပ်ရခြင်းမျိုးရှိတတ်သည်။ ကောင်းသော ခေါင်းဆောင်များလည်း ဆိုးသောအကျိုးဆက်ရှိသည်ဆုံးဖြတ်ချက်များ

ကို တစ်ခါတစ်ရဲ ချရပါသည်။

တစ်ခါန်တည်းမှာပင် ခက်ခဲသောဆုံးဖြတ်ချက်များ ချရခြင်း ကြောင့် ရှိရင်းစွဲများကိုချိုးဖောက်ရန် မလိုအပ်ပါ။ သူ့ပြောသလို သင့်ကိုယ်သင်၊ သင့်ပန်းတိုင်သို့လှမ်းသည့် နည်းလမ်းတွင် ရောင်ပြန်ဟပ်ပါစေ။ တစ်ခါတစ်ရဲသူက ‘သင်သည်သင်ရှာဖွေသော ပြောင်းလဲမှုဖြစ်ပါစေ’ ဆိုသည့်ဂါန္း၏စကားကို ညွှန်းဆိုသည်။ မင်္ဂလားက ‘သဘောထားသေးသိမ်ခြင်း’ မှ အပ ကျွန်းအရာအားလုံးကို သည်းခံနိုင်ပါသည်။ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုကို အဆုံးသတ်ရန် ပန်းတိုင်သို့ ချိတက်ရာတွင် ခွဲခြားဆက်ဆံရန်ဘယ်သောအခါမှ မစဉ်စားပါ။ မွန်မြတ်သည့်ပန်းတိုင်သို့ အရောက်လှမ်းရာတွင် ယုတ်ည့်သောနည်းလမ်းများကို အသုံးမချုပ်ပါ။ လက်တွေ့ဆန်သောနည်းလမ်းများ သုံးသင့်ပါသည်။ လောဘအော တိုက်သောနည်းလမ်းများ မသုံးသင့်ပါ။

ထိုလက်တွေ့ဆန်မှုနှင့် မိမိကိုယ်ကိုယ်နှင့်ချမှုကြောင့် မင်္ဂလားက သူ့အား ကယ်တင်ရှင်အဖြစ်မြင်ခြင်းကို လက်မခံခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအမြင်သည် ဘားတန်းကိုအမြင့်တွင် ထားလွန်းသည်။ အဆုံးစွန်တွင် သူကတိများကိုဖြည့်ဆည်းနိုင်သည်ထက် ပိုမပေးချင်သလို လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်း မှန်းချက်ထက်လျော့ပြီး မဆောင်ရွက်လိုပါ။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက်၊ ထိုပြင် သေချာပေါက်အနေဖြင့် ကယ်တင်ရှင်တစ်ယောက် ကျွန်းရန်လမ်းပေပ်ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့် ကျွန်တော်ကဒဏ္ဍာရီနှင့် သူ့ရဲကောင်းအကြား ကွာခြားချက်ကို သူကို မေးကြည့်သည်။ ‘အင်း၊ သိတယ်မဟုတ်လား၊ ဒဏ္ဍာရီဆိုတာ ရှားပါးတယ်။ တကယ်လည်း ဘယ်သူမှုမသိ မမြင်ဖူးကြဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တောင်အာဖရိကမှာ သူ့ရဲကောင်းတွေ ထောင်ပေါင်းချိတယ်။ သူ့ရဲကောင်းဆိုတာ ယုံကြည်ချက်တစ်ခုရှိပြီး ရွှေ့မ်းသတ္တိရှိတယ်၊ အများအကျိုးအတွက် သူ့အသက်ကို စတေးဖို့ဝိုင်းမလေးဘူး’။ မင်္ဂလားက သူ သူ့ရဲကောင်းတစ်ဦးမှန်း သိသည်။ သို့သော် သူ့ရဲကောင်းသည်ပင် လျှင် သူများပခုံးကို မို့ရသည်။ မိမိတို့အသက်များကို စတေးပြီး တိုက်ပဲ

မင်္ဂလားထွေ်သောလမ်း ၁၉၁

ဝင်သူများ ထောင်ချိန္တိ၍ သာ သူလည်း တိုက်ပဲဝင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုထောင်ချိသည့်အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ၏ လူမသိသူမသိ ရွှေ့မ်းသတ္တိတို့ကြောင့် သူလည်း သူသတ္တိကို ပြနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွှေ့မ်းသတ္တိသည် ယနေ့ယခုအာမြစ်တွေ့ယိုနိုင်သည်။ မင်္ဂလားသည် အသုန်သဘောအရ လက်တွေ့ဆန်သည်။ သူမထိတွေ့နိုင်သည့် အရာမှန်သမျှကို ယုံကြည်မှုကင်းမဲ့ပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ အထက်စီးမှ ပါဝါပိုရှိသူကို ရည်ညွှန်းကိုကားခြင်းနှင့် မှိခိုခြင်းမှ ရောင်ရှားသည်။ သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကိုအားကိုးသည်။ ဝေးလံသော အထင်ကရ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အားမကိုးပါ။ သူခုံမတောင်းပါ။ စဉ်စားသည်။ ပြီးလျှင်လှပ်သည်။ အရာရာသည် အကြောင်းရင်းတစ်ခုရှိ၍ ဖြစ်ပျက်သည်ဟု ပြောသူများကို သူက ‘ကျွန်ုပ်တို့သည် အကြောင်းရင်း ကျွန်ုပ်တို့သာလျှင် ကိစ္စရပ်တို့ကို ဖြစ်ပျက်စေနိုင်သည်’ ဟုသူပြောမည်။ ဦးတည်ရာက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပုံမသွင်းပါ။ ကျွန်ုပ်တို့က မိမိကိုယ်ကိုယ် ပုံသွင်းသည်။

ခေါင်းဆောင်များအနေဖြင့် သူတို့တွင် နောင်တတရားများ မရှိဟု ပြောသည်မှာ လက်သုံးစကားလှိုဖြစ်နေသည်။ နောင်တရှိသည်ဟု ပြောခြင်းသည် ပျော့ည့်ခြင်းကိုပြသည်ဟု ထင်ကြသလိုပင်။ မင်္ဂလားကတော့ နောင်တများစွာရှိသည်။ အရေးကြီးဆုံးကိစ္စရပ်များအတွက် သူမှန်ကန်စွာရွေးချယ်ခဲ့သည်ဟု သူယုံကြည်သည်။ သို့သော် လမ်းခံရီးတွင် လမ်းများသို့ ချိုးဝင်မြှင့်ခြင်းများစွာရှိသည်။ သူ မသွားမိသည့်လမ်းအကြောင်း စဉ်စားတတ်သည်။ သူ၏ ကိုယ်ရေးဘဝကို စတေးခဲ့ခြင်းသည် ထိုက်တန်မှု ရှိ မရှိ တွေးတော်တတ်သည်။ အဆုံးစွန်တွင် အဖြေမှာ ‘ထိုက်တန်ပါသည်’ ဖြစ်မည်။ သို့သော် သူခုံစားရသည့် နာကျင်ဝေအနာတို့ကို မသက်သာစေပါ။

ခရစ်ဟာနီလုပ်ကြံးခံရပြီးနောက် ကျွန်တော်မင်္ဂလားအကြောင်းအကျိုးအတွက် သူ့အသက်သို့ လိုက်သွားသည်။ မင်္ဂလားက ဟာနီ၏အနီးမှ ဆုံးမနှင့်တွေ့သည်။ သူနှင့်နှစ်ယောက်တည်းစကားပြောပြီးသောအခါ မင်္ဂလားက ထိုနေရာရှိ လူ ၂၀ ခန့်ကို စကားပြောသည်။ ဟာနီ၏ အနီး

အတွက် စာနာမှက ထင်သာမြင်သာသည်။ သူသည် အလွန် ကြံခိုင်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ‘သူ၊ ရဲ၊ စိတ်ဒဏ်ရာတွေကို မျက်စိန့်၊ မမြင်ရဘူး။ မမြင်ရတဲ့ ဒဏ်ရာတွေဟာ မြင်ရတဲ့ ဒဏ်ရာတွေထက် ပိုမိုခံစားရတယ်’ ဟု မင်္ဂလားက ပြောသည်။ သူအကြောင်း သူပြောနေခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ကျွန်တော် ရိပ်မိလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့၏ နောက်ဆုံးတရားဝင် အင်တာပျူးကို သူ၏ ဟောင်တန်နေအိမ်၌ စနေ၊ တန်ဗျာနှင့် နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် ပြုလုပ်သည်။ ကျွန်တော်ကသူပိုပြီး ကပ္ပါယာဆန်အောင်၊ ဒသန်ဆန်အောင် စွဲဆော်သည်။ သူကအမြဲတမ်းလိုလို ရွှေ့ရှုံးသားသည်။ ထိုနောက်ဆုံး နေ့ချို့ ကျွန်တော်က သူကိုသူဘာသာ ဝေဖန်ဆန်းစစ်စေချင်သည်။ ထုံးစံအတိုင်းပင် ကျွန်တော်မေးခွန်းများကို သူက လက်တွေ့ကျသော ပေါ်လစီနှင့်ကိုက်ညီသော အဖြေများသာပေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်တော်၏ တိုက်တွန်းမှုများကြောင့် သူက ခေတ္တရပ်နားသည်။ ပြတင်းမှ အပြင်ဘက်ထိုကြည့်သည်။ ထို့နောက် ‘လောကြီးမှာ လူတွေဟာ လာလိုက်သွားလိုက်ပဲ’ ကျွန်တော်လည်း အချိန်တန်ရင် သွားရမှာပဲ ဟုပြောသည်။ သူ၏နှစ်ရေးကောင်းခြင်းသည်ပင်လျှင် လက်တွေ့ကျသည်။

အင်တာပျူး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ သူကမတ်တတ်ရပ်သည်။ ကျွန်တော်က သူကိုလက်ခွဲနှင့်ဆက်သည်။ အချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခု အထိ ကျွန်တော်သူကို တွေ့နိုင်းမည်မဟုတ်ဟုသိသည်။ အထူးရင်းနှီးမှုရှိသည့် ခရီးတစ်ခု၏လမ်းဆုံးသို့ ရောက်ပြီဆုံးသည်ကို သိသည်။ ကျွန်တော်လက်မောင်းတစ်ဖက်ဖြင့် သူအားပုံးမှ သိုင်းဖက်ထားလိုက်သည်။ မင်္ဂလားသည် ခံစားမှုကိုကာယက်မြောက် ဖော်ပြတ်သော လူစားမျိုး မဟုတ်ပါ။ သူက ကောက်သာမှုမလုပ်၊ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် သူလက်မောင်းဖြင့် ကျွန်တော်အား ပြန်ဖက်ပြီး သူဆီသို့ဆွဲပွဲလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော် သူကို မဖက်သဲမနေနိုင်၍ ခပ်တင်းတင်းဖက်လိုက်သည်။ သူဦးခေါင်းနှင့် ကျွန်တော်ဦးခေါင်းထိနေသည်။

သူလက်မောင်းက ကျွန်တော် ကျောပေါ်မှာ။ ကျွန်တော်ခံစားချက်ကို ကျွန်တော်သိသည်။ မျက်ရည်မကျအောင် မနည်းထိန်းထားရသည်။ သူက အသက် ဘုရားနှစ်မှာပင် ခုံညားထည်ဝါသည်။ ဤအချိန်မျိုးတွင် ကျွန်တော် အယ်ဒီဒယ်နိယယ် ပြောသောစကားများကို သတိရသည်။ အယ်ဒယ်နိယယ်သည် ရော်ဘင်ကျွန်းမှ အရပ် ၅ ပေ ၃ လက်မသာရှိသည့်အကျဉ်းသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး သူ၏ ပြောပြုချက်အရ မျှော်လင့်ချက်ကုန်ဆုံးနေသောအချိန်တွင် သူ မင်္ဂလားအား မြင်ရလျှင်၊ ထိတွေ့ရလျှင် ဖက်ရလျှင် သူနှစ်သိမ့်မှုရသည်။ အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည် လန်းဆန်းသည်။ လောကြီးတွင် ဆက်လက်နေထိုင်လိုသည် ဆန္ဒရှိလာသည်။ ကျွန်တော်က ရာပေါင်းများစွာသော၊ ထောင်ပေါင်းများစွာလည်း ဖြစ်နိုင်သည့်လူများ ဆယ်စုနှစ်များစွာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြသည်ကို တွေးတောမိသည်။ အခြေအနေဆုံးသောသွားများ ကြောက်ရွှေ့စွားထိုးတော်နေသောသွား၊ နာကျင်မှုတို့အပြင် သေဆုံးမှုကိုပါရင်ဆိုင်ရပြီး သေခါနီးသောသွားများ နေသာထိုင်သာရှိအောင်၊ အားအင်ရအောင် သူကို ဖက်တွယ်ကိုင်ထားသွားရှိခဲ့သည်။ သူက ထိုခံစားချက်ကို နားလည်သဖြင့် ကျွန်တော် သူကို ဖက်ထားသည်ကို လက်ခံသည်။

အချိန်အတော်ကြာပြီးနောက် သူက ‘ကောင်းပြီလေ’ ဟုပြော၍ ကျွန်တော်တို့ ခွာလိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော် နောက်သို့ ဆုတ်နေပြီး သူ လောကားပေါ်တက်သွားသည်ကို ကြည့်နေလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ အတူအလုပ်လုပ်ခြင်း ပြီးဆုံးသွားသည့် နောက်ပိုင်းနှစ်များတွင် မင်္ဂလားနှင့် ကျွန်တော် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တွေ့သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်သူနှင့် ယခင်ရင်းနှီးမှုမျိုး ရသေးသည်ဟု ပြောလျှင် ကျွန်တော်ညာရာကျမည်။ ကျွန်တော်ထိုကဲသို့သော ရင်းနှီးမှုမျိုး ပြန်မလိုချင်ပါဟု ပြောလျှင်လည်း ညာရာကျမည်။ ကျွန်တော်မည်သူနှင့်တူသနည်းဆိုသော် သူနှင့်ထောင်တဲ့တွင် အခက်အခဲပေါင်းများစွာကို ကျောလွှားပြီး အတူအနီးကပ်နေထိုင်ခဲ့သော ရာပေါင်းများစွာသော အကျဉ်းသားအဖော်များနှင့် တူသည်။ ထိုသူတို့လည်း ထောင်မှ

ထုတ်ပြီးနောက် မင်္ဂလားနှင့် ယခင်ကလို လေးနက်သည် ဆက်န္တယ်မှု မရှိတော့ပါ။ ကျွန်တော်စကားပြောဖြစ်သည့် ဒါဇ်များစွာသော အကျဉ်းသားတို့ အောက်မေ့တမ်းတသည့် တစ်ခုတည်းသောအရာများ နေ့စဉ် ရင်းနှီးစွာစွမ်းအားထက်သန်သည်ဆက်န္တယ်မှုရှိခဲ့သော အကျဉ်းသားနှုပ်တ် ငူမြောင့် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်လည်း သူကို အောက်မေ့တမ်းတပါသည်။ သို့သော် အခြားသူများသိသလို ကျွန်တော်လည်း သိသည်မှာ ထိုအချိန်ကာလကို ပြန်လည်အသက် မသွင်းနိုင်ပါ။ အချိန် နေရာနှင့် လျော်လိုစွာ ဖြစ်ပျက်သည့် အကြောင်းခြင်းရှုဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းသည် ဆက်န္တယ်မှု၏ စွမ်းအားကိုတော့ လျော့မသွားစေပါ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး သူ၏ဆက်န္တယ်မှု အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုစိုက် ပိုင်သိမ်းထားကြပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ မင်္ဂလား၏ ကိုယ်ရေးအတွေ့အတွေ့တို့အတွက် ကျွန်တော်တို့ အတူအလုပ်လုပ်စဉ်က သူ၏နှင့်သူ့အတွေးအခေါ်များကို ကျွန်တော်နှင့်သွေးသွင်းထားသည်။ အကြိမ်များစွာ ကျွန်တော်မိမိကိုယ် ကိုယ် 'နယ်လ်ဆန်မင်္ဂလားဆိုရင် ဘာလုပ်မလဲ' ဟု မေးမိသည်။ ယင်းသည် စွမ်းအားပြင်းသော လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ နှင့်သွေးသွင်းချိန်တွင် အနည်းဆုံး ကျွန်တော်သည် ပုံမှန်ထက်ပို့သာသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာသည်။ စိတ်တည်ပြွဲမှုပုံရှိသည်။ ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်မှုတို့ကို ပိုနှင့်သွေးသွင်းမိသည်။ စိတ်ရင်းကောင်းအောင် ထားမိသည်။ ထိုပြောင်းလဲမှုများ ကျွန်တော်နှင့်အစဉ်အမြဲရှိသည်ဟု ပြောလိုသော် လည်း ရုံဖန်ရံခါ လွှတ်ထွက်သွားတတ်သည်။ သို့သော် မင်္ဂလား၏ စံနမူနာသည်ကျွန်တော်နှင့်အတူ အမြဲရှိသည်။ သင်နှင့် ရှိမည်ဟုလည်း ကျွန်တော် မျှော်လင့်ပါသည်။ သူ၏၀၁၀၁အဖြစ်အပျက်များသည် ကျွန်တော်တို့နှင့်အလျမ်းဝေးသည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း သူ၏စံနမူနာသည် ကျွန်တော်တို့ ဖက်တွယ်ထားရန် စည်းမျဉ်းနှင့် တန်ဖိုးတစ်ခုဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ အခက်အခဲများရှိခဲ့လျှင် ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားရန် လမ်းညွှန်ချက်ပေးနိုင်ပါမည်။

ကျွန်တော် မေရီနှင့် လက်မထပ်မံတစ်နေ့တွင် မင်္ဂလားက မေရီကို 'ရစ်ချေတ်က ဦးရဲ့သားဆိုတော်မျိုးမျိုးများဆောင်အတွက် ကောင်းချီးပေးပါတယ်' ဟုပြောသည်။ ကျွန်တော်ကို သူ့သားဟုညွှန်း၍ ကျွန်တော် ပါတီဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သူ့ကို ချစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တွင် အခြားညီအစ်ကိုမောင်နှုမများ သန်းနှင့်ချို့၍ ရှိသေးသည်ကို ကျွန်တော် သိထားပါသည်။ ■

Today စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေသော
ဆရာမမြန်နှင့်ဆီ (Mra Hninzi) ရေးသားသည်
စာအုပ်များ

အုပ္ပလုတ္တာနိုင်မြို့ပြရုန်းတော်လမ်းတို့များ

စာရေးသူအကြောင်း

ရှစ်ခုတ်စတင်ဂလ် (Richard Stengel) သည် *Time* မဂ္ဂဇင်း၏အယ်ဒီတာဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၉၃ ခုနှစ်၏ အရောင်းသွက်စာအုပ် တစ်အုပ်ဖြစ်ခဲ့သောတောင်အာဖရိကခေါင်းဆောင်နယ်လ်ဆန်မင်းတော်၏ ကိုယ်ရေးအထွေပွဲတို့ *Long Walk to Freedom* ပြုစုရာတွင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် အော်စကာဆုအတွက် ဆန်ခါ တင်အန္တားခံရသော မှတ်တမ်းရုပ်ရှင် *Mandela* ၏ တွဲဖက်ထုတ်လုပ်သူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် *January Sun, You're Too Kind* စသည့် စာအုပ်များကိုလည်း ရေးသားထားသည်။ သူယခုနယူးယောက်မြို့တွင် သူ၏အောင်းအခြင်း၊ *Mary Pfaff*၊ သားနှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ နေထိုင်ယျက် ရှိသည်။

စာမျခိုင်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၆၄၈၀၆၁၂

စာမျခိုင်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၄၅၅၀၄၁၀

ရသစာပေအနေဖြင့် ရင်ခုန်လှိုက်မော်ဖြစ်ခေါင် ခံစားဖတ်ရှုနိုင်သလို လောကသဘာဝကို ဆင်ခြင်နိုင်ရန် အတွေးဆန့်လိုသူတို့ အတွက်လည်း မငြင်းကွယ်သာသော တိုက်ဆိုင်မှု ဖြစ်ရပ်များက အလိုပြည့်အောင် ကုပ္ပါယ်နိုင်သည်။ သူတာ ရသ နှစ်ဖြာ ရစေမည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ‘တကယ့်ဖြစ်ရပ်များသည်’ စိတ်ကူးယဉ်ဖြစ်ရပ်များထက် ပိုမိုဆန်းကြယ်သည်’ ဟူသော ဆိုဖို့စကားကို ခြင်းချက်မရှိထောက်ခံပေးမည့် ဤစာအုပ်ပါ ဖြစ်ရပ်မှန်အတ်လမ်းတို့များသည် သင်၏ စိတ်ဝင်စားမှု အလျဉ်းကို တသွေ်သွင်တိုးမြှင့်စီးဆင်းစေမည်မှာ သေချာလှသည်။

အုပ္ပလုတ္တာနိုင်မြို့ပြရုန်းတော်လမ်းတို့များ - ၂

လူလောကဟူသည် ဖြစ်ရပ်ပေါင်းစုံ ကတ်လမ်းပေါင်းစုံဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော နေရာရှာနာက တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာအုပ်၌ လောကလူသားတို့၏ ဘဝအနေအထားအမျိုးမျိုးတွင် ကြော်ကြော် သော တိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်ရပ်များကို စိတ်ဝင်စားဖျယ်တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ လူလောကအတွင်းရှိ ထိတ်လန်းဖွေ့ဖွေ့ အောင်းအခြင်း၊ ကြည်နှုံးဖွေ့ဖွေ့ စသည့် ရသ အမျိုးမျိုးတို့ကို ခံစားလိုသူများအတွက် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် ဖြစ်သည်။

**Today စာအုပ်တိက်မှ ရရှိနိုင်သော
စာအုပ်များ**

- ၁။ ကွန်ပြုတာတွေဘယ်လို အလုပ်လုပ်သလ ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)
- ၂။ လွှဲယ်ကူးလေ့လာ အင်တာနက်နည်းပညာ ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)
- ၃။ လွှဲယ်ကူးလေ့လာ ကွန်ပြုတာအဆင့်တိုးမြှင့်ခြင်းနှင့်ပြုပြင်ခြင်းပညာ ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)
- ၄။ ၂၁ ရာစုနည်းပညာများကိုစိန်ခေါ်ခြင်းနှင့် အခြား ကွန်ပြုတာဆောင်းပါးများ ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)
- ၅။ ဆိုက်ဘာရွာထဲက အသိဉာဏ်ရှိတဲ့အိမ်ကလေးနှင့် အခြားကွန်ပြုတာဆောင်းပါးများ ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)
- ၆။ ပြင်းဆီခြင်းသည်အပြစ်မဟုတ်ပါ (ဒေါက်တာသာတွေနှင့်) ပေါင်းသင်းရခက်သူတိနှင့် အဆင်ပြောစက်ဆံနည်းများ (ဒေါက်တာကျောစိန်)
- ၇။ ကြိုးမဲ့ဆက်သွယ်ရေး ဘယ်လိုအလုပ်လုပ်သလ ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)
- ၈။ ရိုဘေးမှာလည်း အသည်းနဲ့ပါနှင့် အခြားကွန်ပြုတာဆောင်းပါးများ ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)
- ၉။ ကိုယ်တိုင်လေ့လာလက်ပိတော်ပွဲကွန်ပြုတာ ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)
- ၁၀။ လွှဲယ်ကူးလေ့လာကွန်ပြုတာ (2011 Version) ဖိုးနိုင်ဝင်း (Masterpiece)

Myanmar Series

၁၁။ Presenting Myanmar

(Maung Kyaa Nyo)

၁၂။ Myanmar Attraction and Delights	(BaThan)
၁၃။ Myanmar Culture	(K)
၁၄။ Myanmar Gems	(Dr Khin Maung Nyunt)
၁၅။ Myanmar Memorabilia	(U Tin U - Myaung)

လုပ် တစ်

- ၁၆။ ဖက်ရှင်အလှ နေ့စဉ်ဘဝ တင်မိုးလွင် (Talents & Models) (မြတ်ပြိုမ်း)
- ၁၇။ ဖေဖေပေးခဲ့မယ့်အမွှ တင်မိုးလွင် (Talents & Models) (မြတ်ပြိုမ်း)

လုပ် တစ်

- ၁၈။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များအတွက် ဖွယ်ရာမှုလမ်းညွှန် (မောင်ဆုရွင်)
- ၁၉။ အကောင်းဆုံး ဆုံးဖြတ်ချက်များ ခုမှတ်နှင့်ဖိုး (မြတ်ပြိုမ်း)
- ၂၀။ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်ဘဝအောင်မြှင့်ရေးအလေ့အကျင့်များ (ဒေါက်တာသိန်းလွင်)

- ၂၁။ အပြုသဘောဓိတ်ကောင်းနှင့်ယှဉ်ပြီးနေတတ်သောအလေ့အကျင့် (ဒေါက်တာသိန်းလွင်)
- ၂၂။ ပေါင်းသင်းရခက်သူတိနှင့် အဆင်ပြောစက်ဆံနည်းများ (ဒေါက်တာကျောစိန်)

- ၂၃။ ဖအနှစ်ညီးသင်ပေးတဲ့ ဆင်းရဲနည်း ခမ်းသာနည်း (မြတ်ပြိုမ်း)
- ၂၄။ ငွေ့မြို့များရွာစေသူ ရဲမြှင့်(စွန်းဦးတိတွင်)

- ၂၅။ စိတ်ဖိစ်းမှုလျော့ချုနည်းများ (ဒေါက်တာသိန်းလွင်)
- ၂၆။ အနှစ်ရှား အကာပစ် ဘဝသစ်မှာမွှေ့ပေါ်ခြင်း (မြတ်ပြိုမ်း)

- ၂၇။ ညီနှင်းဆွေးနွေးမှုအတတ်ပညာ (ဒေါက်တာသိန်းလွင်)
- ၂၈။ မင်းဒီန်ခဲကိုရွှေတာ . . . ငါ ရဲမြှင့်(စွန်းဦးတိတွင်)

- ၂၉။ စာဖတ်သူတစ်ဦး၏ ဒိုင်ယာရီ (ကျောစောမင်း)
- ၃၀။ လူသားဘဝ (သဘ္ဗာရှင်)

- ၃၁။ နှင့်တကာဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် ရဲမြှင့်(စွန်းဦးတိတွင်)

၃၂။ ဘဝတွင် အောင်မြင်ပျော်ရွင်သူတို့၏ ယဉ်ချက်ချက်၁၀၀

(ဒေါက်တာကျော်စိန်)

၃၃။ စီးပွားဖြစ် သစ်ခွဲစိုက်ပျိုးရေး

(နေမျိုးနိုင်)

၃၄။ မိတ္ထုကြည်လျင် ကဗျာတစ်ခွင့်

(တူအေးအယ်ခီတာအဖွဲ့)

၃၅။ သီရိဂေဟာနည်း ၁၀၀

(ကြည်မင်း)

၃၆။ တကယ်တိုးတက်ကြီးပွားလိုလျင်. ဆောင်းပါးများ

(မြေမြင်(စွန်းနှီးတိတွင်)

၃၇။ အရှေ့တောင်ဘက်သို့တစ္ဆေတစောင်း

(နိုင်လော်)

ကဏ္ဍာဏုံး စဉ်

၃၈။ ရောင်စုံဆေးခြယ် စာသင်မယ်(၁)

(ကာတွန်းသံချောင်း)

၃၉။ ရောင်စုံဆေးခြယ် စာသင်မယ်(၂)

(ကာတွန်းသံချောင်း)

၄၀။ ရောင်စုံခြယ်စဉ် စာလည်းသင်

(မောင်မောင်လေး)

၄၁။ သင့်ကလေး ဥက္ကာကြီးရှင်ဖြစ်အောင်

(ဒေါက်တာသိန်းလွင်)

၄၂။ ကြိုကဗျာမှ လပါမာန်သို့

(ရေွွေး)

၄၃။ ကဗျာအုံဖွယ်တိရှားနှင့်များ

ဘုန်းမြင့် (မြန်မာစာ)

၄၄။ ကလေးလူငယ် သုတစ္ဆောင်စုံကျမ်း အမေး-အဖြေ ၅၀၀ (မောင်ဆူရှင်)

၄၅။ Picture Dictionary 1000 Words and Pictures

(တူအေးအယ်ခီတာအဖွဲ့)

၄၆။ ဗုံလုံးရောင်စုံဆေးခြယ်

(ကာတွန်းလော်ပိတ်)

၄၇။ မြန်မာ့ပွဲတော် မြန်မာ့ရွှေခင်း ရောင်စုံဆေးခြယ်

(ကာတွန်းချစ်သူ)

၄၈။ ကာတွန်းအတ်ကောင်ရေးဆွဲနည်း

(ကလောင်စုံ)

၄၉။ တော်ပျော်လေးဘော်ဘော် ရောင်စုံဆေးခြယ်

(ကာတွန်းမောင်မောင်လေး)

၅၀။ ပြုတ်သားကလေး မောင်ခွေး ရောင်စုံဆေးခြယ် (ကာတွန်းသစ်ထွက်း)

၅၁။ ခိုးခိုးရှုန်းရောင်စုံဆေးခြယ်

(ကာတွန်းနိုင်လင်း)

သုတ စဉ်

၅၂။ ဟုံ်ခုံ်ခုံ်

ဦးလှကောင်း (R.M.C.G)

၅၃။ ဆရာလော်ရှိုံးနေ့ရပြည့်အထိမ်းအမှတ်စာတမ်းများ (ကလောင်စုံ)

၅၄။ လူမြိုက်၊ လူတော်၊ ပညာရှိ (တူအေးအယ်ခီတာအဖွဲ့)

၅၅။ အိုပရာရဲ့ အကောင်းစားအိုများ (ဝါဝါဆွဲ)

၅၆။ အချိန်ကုန်ငွေကုန်သက်သာစောင့် (ဒုတိယအကြိမ်)

(တူအေးအယ်ခီတာအဖွဲ့)

၅၇။ မှန်တိုင်းကိုမှုံး အန်တုလေသော် (မိုးမိုးတာရောစန်)

၅၈။ လူအဖိုးတန် (ဒေါက်တာကေ)

၅၉။ အိမ်ဖြူတော်ကိုတန်းစီခြင်း (ကြည်မင်း)

၆၀။ ဟောပြောပွဲအတွေ့အကြံး (ပါမောက္ဂဒေါက်တာအောင်ထွန်းသက်)

၆၁။ မွန်ရည်မှုကိုပျိုးထောင်ခြင်း (ကြည်မင်း)

၆၂။ ဘဝတွင်သက်တူအလှဖက်စရာ (ကြည်မင်း)

၆၃။ အမြင့်မားဆုံးပျော်ရွင်ချမ်းမြှေ့မှုံး (ဒေါက်တာသိန်းလွင်)

၆၄။ မိသားစုနှင့်လူမှုံးရေးအမေးအဖြေများ (ပါမောက္ဂဒေါက်တာခင်အောင်းဝင်း (စိတ်ပညာ))

ရသ စဉ်

၆၅။ အုံဖွယ်တိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်ရပ်မှန် အတ်လမ်းတို့များ မြန်င်းဆီ (Mra Hninzi)

၆၆။ မိုးနတ်မင်းကြီးအပြောပိနှင့် အခြားဆောင်းပါးများ (ဒေါက်တာအောင်ကျော်မြင့်)

၆၇။ အုံဖွယ်တိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်ရပ်မှန်အတ်လမ်းတို့များ - J မြန်င်းဆီ (Mra Hninzi)

၆၈။ Cပြည့် (ကာတွန်းမောင်မောင်လေး)

၆၉။ ကျွန်းတော်ဒေါက်တာဂေါ်လာာ (ဒေါက်တာအောင်ကျော်မြင့်)

ကျွန်းမာရေး စဉ်

- ၃၀။ A-Z မိသာစု ကျွန်းမာရေးလမ်းညွှန် (ဒေါက်တာမေမိုးနယ်)
 ၃၁။ ရင်သွေးလေး လမ်းစလျှောက်ပြီခိုလျှင် ... (ဒေါက်တာမာမာဆွဲ)
 ၃၂။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်လောင်းများလက်စွဲ (ဒေါက်တာခင်အေးထွေး)
 ၃၃။ ရင်သွေးငယ်အတွက် အိမ်ဘွင်းသမားတော် (ဒေါက်တာမာမာဆွဲ)
 ၃၄။ နိုင်ငံတကာနို့ရာဆေးဝါးများ (ဒေါက်တာအောင်နိုင်ဒေါက်တာဖြူဖြူဝင်း)
 ၃၅။ သွေးချို့-ဆီးချို့ရောဂါ ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရေးအတွက်
 မှန်ကန်သည့်စားသောက်နည်း (ဒေါက်တာလှုကြည်)
 ၃၆။ မိခင်လောင်းတို့အတွက် ကျွန်းမာရေးလမ်းညွှန် (ဒေါက်တာမာမာဆွဲ)
 ၃၇။ သက်ရှည်ကျွန်းမာ တရုတ်နို့ရာဓာတ်စာ
 ဒေါက်တာအောင်နိုင် (ဆေးသုတေသန)
 ၃၈။ နှလုံးနှင့်သွေးကြောရောဂါများကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရေးအတွက်
 မှန်ကန်သည် စားသောက်နည်း (ဒေါက်တာလှုကြည်)
 ၃၉။ သက်ကြီးဘဝအာဟာရနှင့်ကျွန်းမာရေး (ဒေါက်တာလှုကြည်)
 ၄၀။ အဆီး ကစီးနှင့် ကယ်လိုရီ (ဒေါက်တာလှုကြည်)
 ၄၁။ အသစ်စက်စက် ဖေဖော် မေမေနဲ့ ပေါက်စလေး (ဒေါက်တာမာမာဆွဲ)
 ၄၂။ အရက်နှင့်ဆက်နှယ်နေသောစိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပြဿနာများ:
 (မောင်မီးအိုင်)
 ၄၃။ အရိုးပုံ အရိုးပါးအကြောင်း သိကောင်းစရာ (ဒေါက်တာလှုကြည်)
 ၄၄။ သက်ရှည်ကျွန်းမာဆောင်ပါးများ (တူးအယ်ခီတာအဖွဲ့)
 ၄၅။ သွေးဆုံးချိန်ခါ မေး-ဖြေ ၁၀၀ (ဒေါက်တာမာမာဆွဲ)
 ၄၆။ အိုင်မပေါ်ဘူးလား (ဒေါက်တာလှုကြည်)
 ၄၇။ သားအိမ်ဒေါင်းကင်ဆာ မေး-ဖြေ ၁၀၀ (ဒေါက်တာမာမာဆွဲ)
 ၄၈။ ဆီးကျိုတ်ကင်ဆာ မေး-ဖြေ ၁၀၀ (ဒေါက်တာသန်းထွေး)
 ၄၉။ အစာအိမ်ဝေဒနာ မေး-ဖြေ ၁၀၀
 ဒေါက်တာမြှင့်သန်း(ညောင်လေးပင်)

၉၀။ မိုင်ဝရိန်းခေါင်းကိုက်ရောဂါ မေး-ဖြေ ၁၀၀

ဒေါက်တာအောင်နိုင်(ဆေးသုတေသန)

ပညာရုံး စဉ်

- ၉၁။ သင့်ရင်သွေး မိမိကိုယ်မိမိယုံကြည်မှုပျိုးထောင်ရေး (ဒေါက်တာကျော်စိန်း)
- ၉၂။ မိဘကောင်းတို့ ရင်သွေးပြုစုံပျိုးထောင်နည်း (ပါမောက္ခဒေါ်အေးသန်း)
- ၉၃။ အားလပ်ရက် ဂေါက်သီးသင်ခန်းစာများ (ဆန်းထွေး)
- ၉၄။ အပျို့-လူပျို့ အကြိုန်စုံများ (ပါမောက္ခဒေါ်အေးသန်း)
- ၉၅။ အိမ်မွေးခွေးများကို ပြုစုံစောင့်ပြောက်ခြင်း (ဒေါက်တာခင်စန်းမော်)
- ၉၆။ ဖင်ဘဝဇာတ်လမ်းစွဲ (ဒေါက်တာကျော်စိန်း)
- ၉၇။ စာရေးသူလက်စွဲ (မောင်ခုရှင်)
- ၉၈။ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများအတွက် အဂ်လိပ်စာ (ဘဝသစ်ပီးအောင်ကျော်)
- ၉၉။ အိုင်ဆိုတော်ဂေါက်သီးသော့ချက်များ (ဆန်းထွေး)
- ၁၀၀။ ဂေါက်ရိုက်ကြော်အောင် (ဆန်းထွေး)
- ၁၀၁။ လက်တွေ့ မိဘဘဝ တည်ဆောက်နည်း (အောင်မြှတ်ကျော်စိန်း)
- ၁၀၂။ စနော တန်ဗျာနှေးလပ်ရက်တွင် ခွေးကိုလေ့ကျင့်ခြင်း (ဒေါက်တာခင်စန်းမော်)
- ၁၀၃။ အခြေခံခိုင်းနှင့် ဂရပ်ဖစ်အနုပညာ (ဆန်းနိုညိုး)
- ၁၀၄။ သင့်ကလေး လူကောင်း-လူတော်ဖြစ်အောင်ပုံဖော်နည်း (ဒေါက်တာကျော်စိန်း)
- ၁၀၅။ နိုင်ငံတကာသတင်းမီဒီယာ (ရဲတင်း)
- ၁၀၆။ အယ်လေးရှုင်းကို ပြုစုံစောင့်ပြောက်ခြင်း (ဒေါက်တာခင်စန်းမော်)
- ၁၀၇။ အသုံးချေအဂ်လိပ်စာ (ဘဝသစ်ပီးအောင်ကျော်)
- ၁၀၈။ စွဲယုံစွဲသူတော်လိပ်စာ (ဘဝသစ်ပီးအောင်ကျော်)

စီပံ့သွေးမှု စဉ်

၁၀၉။ စံပြခေါင်းဆောင်၊ စံပြခေါင်းဆောင်မှု	(မောင်ပေါ်ထွန်း)
၁၁၀။ ရဲ့ဂိုတ်ဖြင့်ဘဝကို အနိုင်ယူပါ	(ဒေါက်တာသိန်းလွင်)
၁၁၁။ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးရဲ့ နှလုံးသား	(ကြည်မင်း)
၁၁၂။ မန်နေဂျာနှင့် လုပ်ငန်းခွင့် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ (တူော်အယ်ခိုက်အဖွဲ့)	
၁၁၃။ အဆင့်မြင့်ဝန်ဆောင်မှုနည်းပူးဘာများ	(ကြည်မင်း)
၁၁၄။ အသေးအမျှားအရေးများနည်းလမ်း ၁၀၀	(မောင်ဆူရှင်)
၁၁၅။ အမှုဆောင်ဘရာရှိချုပ်	ရဲမြင့်(စွန်းဦးတိထွင်)
၁၁၆။ စနစ်ကျသောအစည်းအဝေးများ	{ကြည်မင်း}
၁၁၇။ အရောင်းမန်နေဂျာကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်မြောက်ရေး	(ဒေါက်တာအောင်သန်း)
၁၁၈။ ဆွန်ဗျားရှင်သန်အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းများ	(ကြည်မင်း)
၁၁၉။ ပါဝလ်မူး (၂၄) ချက်	(ကြည်မင်း)
၁၂၀။ အစေခံခေါင်းဆောင်	(ဒေါက်တာသာထွန်းဦး)
၁၂၁။ မြို့တော်ဝန်၏ခေါင်းဆောင်မှု	(နိုင်ဇော်)
၁၂၂။ အချိန်စီမံခိန့်ခွဲနည်းမှတ်စုများ	(ကြည်မင်း)
၁၂၃။ စွန်းဦးတိထွင်လုပ်ငန်းရှင် (ဒုတိယအကြိမ်)	ရဲမြင့် (စွန်းဦးတိထွင်)
၁၂၄။ ကုမ္ပဏီပျက်ကိန်းဟောစာတမ်းနှင့် စီမံခန့်ခွဲရောင်းဝယ်မှုဆောင်းပါးများ	ရဲမြင့် (စွန်းဦးတိထွင်)
၁၂၅။ တစ်မိန်းမန်နေဂျာ၏ ခေါင်းဆောင်မှုပညာ	(ကြည်မင်း)
၁၂၆။ သခင်ယောရှု၏ စီမံခန့်ခွဲမှုနည်းလမ်းများ	(ဒေါက်တာသာထွန်းဦး)
၁၂၇။ လေ့ကျင့်အောင်မြင်လုပ်ငန်းရှင် (ဒုတိယအကြိမ်)	(ကြည်မင်း)
၁၂၈။ စီမံခန့်ခွဲမှု ရွှေ့ပြေးပညာရှင်ပါတာဒုရပ်ကား၏ စီမံခန့်ခွဲရေးအဆိုများ	(မောင်ဆူရှင်)
၁၂၉။ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်သာလုပ်	(ကြည်မင်း)
၁၂၁။ ကောရာ၏အလက်နှုံးထံမှ ခေါင်းဆောင်မှုပညာ	(ကြည်မင်း)

၁၃၁။ ခေါင်းဆောင်တိုင်းတွင်ရှိအပ်သည့်

ခေါင်းဆောင်လက္ခဏာ ၂၁ ရပ်	(ဦးလှမင်း)
၁၃၂။ အောင်မြင်လိုသူအတွက် အကြံပြုချက်	(ဒေါက်တာသာထွန်းဦး)
၁၃၃။ ဦးဆောင်စွန်းစား စီးပွားတည်ဆောက်ခြင်း	(ကြည်မင်း)
၁၃၄။ တစ်မိန်းမန်နေဂျာ၏ ခိုင်မာသောစိတ်ဓာတ်၊ ဖျတ်လတ်သောကိုယ်	(ကြည်မင်း)
၁၃၅။ အောင်မြင်လိုလျင် လူတွေအောင်မြင်အောင် ကူညီပါ (ဒေါက်တာသိန်းလွင်)	
၁၃၆။ စက်၏လူသား ဟွန်၏ (ဒုတိယအကြိမ်)	(ကြည်မင်း)
၁၃၇။ ဂရိတ်ဘော့စိုးဖြစ်စေမည့် ကျင့်ထုံးနည်းလမ်းများ	(ခင်ပပလင်း)
၁၃၈။ အဆုံးမှုသည် အောင်ပွဲဆီသို့	(ဦးလှမင်း)
၁၃၉။ Jack Welch နည်းလမ်းများ	ရဲမြင့် (စွန်းဦးတိထွင်)
၁၄၀။ ရွှေ့မြို့ငွေ့မြို့ရွာစေသူတို့၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ	(ဦးလှမင်း)
၁၄၁။ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာအမေးအဖြေများ ၁၂၂	(ဒေါက်တာခင်စုန်းရှိ)
၁၄၂။ ကဗျာ့မိဒီယာဘုရင် ရွှေ့ပတ်မားဒေါ်၏လျှို့ဝှက်ချက်များ	ရဲမြင့် (စွန်းဦးတိထွင်)
၁၄၃။ သန်းကြွယ်သူငွေးကြီး Donald Trump ၏ အောင်မြင်မှုကို ရနိုင်သောနည်းလမ်းများ	(ကျော်ကျော်လှိုင်)
၁၄၄။ အောင်မြင်သူဖြစ်လာနည်းနှင့်လက်တွေ့တိုးတက် အောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းများ	(ဒေါက်တာမောင်မောင်သိမ်း)
၁၄၅။ တန်လှုံးနှင်းခင်းရဲ့မင်းလာရှိသောရွေးချယ်မှု	(ဦးလှမင်း)
၁၄၆။ ဘဝကိုပြောင်းလဲစေသောအရာများ (လူသောသားရပ်တည်ချက်)	(မင်းပထူး)
၁၄၇။ ခေါင်းဆောင်လက်စွဲ	(ဒေါက်တာသာထွန်းဦး)
၁၄၈။ စောင်ညီနှိမ်းမှုလက်စွဲ	(ဒေါက်တာအောင်မြှတ်ကျော်စိန်)
၁၄၉။ မန်နေဂျာလက်စွဲ	(ဦးလှမင်း)

၁၅၀။ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်နိုင်မည့်ဆွန်လျှော်လမ်းပြမှတ်တိုင်များ

(ဦးလှမင်း)

၁၅၁။ ၂၄ နှစ်မှာ အောင်မြဲလသူ John Lee (တူဒေးအယ်ခီတာအဖွဲ့)

၁၅၂။ ကိုယ်တိုင်ခေါင်းဆောင်ကောင်းဖြစ်အောင်လေ့ကျင့်နည်း
(ဒေါက်တာသိန်းလွင်)

၁၅၃။ မေတ္တာစေတနာဖြင့် စီမံအုပ်ချုပ်နည်း ၂၂၂ သွယ် (ကြည်မင်း)

၁၅၄။ စီမံဆက်ဆံရေးတွင် ဆောင်ရန်ရောင်ရန် ၂၂၆ ချက် (ကြည်မင်း)

၁၅၅။ အချိန်ကိုအကျိုးရှိရှိစီမံခန့်ခွဲနည်း ၂၆၂ သွယ် (ကြည်မင်း)

၁၅၆။ မန်နေဂျာကောင်းအတွက် အချက်အလက် ၂၉၀ (ကြည်မင်း)

၁၅၇။ အကျင့်အတည်းအတွင်းခေါင်းဆောင်ခြင်း (မင်းပထူး)

၁၅၈။ အမေရိကန်စစ်တဗ္ဗာသိုလ်မှာသင်ကြားပေးတဲ့ခေါင်းဆောင်မှုပညာ
(ဦးလှမင်း)

၁၅၉။ မန်နေဂျာတစ်ဦးပြင်ဆင်ရန် (ဒေါက်တာခင်စန်းရီ)

၁၆၀။ အာရာမှုသစ်သုံး CEO ၏ အောင်မြင်သောစီးပွားရေး
စီပံ့ခန့်ခွဲမှုနည်းသစ်များ ခဲ့မြင့် (စွဲနှီးတိတွင်)

၁၆၁။ ပြောင်းလဲခြင်းဖြင့် တိုးတက်စေ (မင်းပထူး)

၁၆၂။ စွမ်းဆောင်ရည်တိုးတက်မှုလက်စွဲ (ဦးလှမင်း)

၁၆၃။ အပြောင်းထန်ဆုံး Navy Seals သင်တန်းမှ
အလေးနက်ဆုံးသင်ခန်းစာများ (ဒေါက်တာသိန်းလွင်)

၁၆၄။ အခက်အခဲ၊ စိန်ခေါ်မှုနှင့်အခွင့်အရေး (ဒေါက်တာသာထွန်းရီး)

၁၆၅။ ခေါင်းဆောင်တိုင်းသိသင့်သောလမ်းညွှန်မှုနည်းလမ်းများ
(ဦးလှမင်း)

၁၆၆။ စိတ်စေတနာကောင်းဖြင့် အကျိုးဆောင်ခြင်း (ဒုတိယအကြိမ်)
(ဒေါက်တာသိန်းလွင်)

အထွေးအမြဲး စဉ်

၁၆၇။ ထာဝရအောင်မြင်ရေးနီတိများ (တူဒေးအယ်ခီတာအဖွဲ့)

၁၆၈။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ဂိုးကွယ် (မြတ်ငြိမ်း)

၁၆၉။ ဘဝရည်မှန်းချက်များ ပြည့်ဝအောင်မြင်ရေးလမ်းညွှန် (ဦးလှမင်း)

TODAY
BOOKSTORE

တူဒေးစာအုပ်ဆိုင်

အသက္ကရိတ်ဆွဲ . . . စာအုပ်စာပေ

ရန်ကုန်မြို့။

- ❖ ရန်ကုန်းစင်တာ၊ အခန်းအမှတ် - အက်စ် (၂၇)၊
ပထမထပ်၊ ရန်ကုန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ❖ စိန်ဂေဟာ စုပါစင်တာ၊ ဒုတိယထပ်၊
အမှတ် ၄၄၊ ပြည်လမ်း။
- ❖ ဝမ်းပွင့်ကုန်တိုက် (မြို့ညီထပ်)၊ အမှတ် ၂၄၅၊
ဘားကရာလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်။
- ❖ ဝမ်းပွင့် Shopping Mall(ကဗျာအေး)၊
အခန်းအမှတ် ၂၆၊ ဒုတိယထပ်၊
ကဗျာအေးဘုရားလမ်း၊ မရမ်းကုန်မြို့နယ်။
- ❖ မော်တင်တာဝါ (Junction Centre)၊
အခန်းအမှတ် ၃၁၀၊ ၃ လွှာ၊ အနော်ရထာလမ်းနှင့်
လမ်းသုစ်(မော်တင်)လမ်းထောင့်၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်။
- ❖ အမှတ် (၁၅၄-၁၅၆)၊ ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်း
သာလမ်းထောင့်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်။

ပန္တထော်မြို့။

- ❖ အမှတ်-၄၊ ၂၆ ဘီလမ်း၊ ၃၈ × ၂၉ လမ်းကြား၊
မီးရထားတိုက်တန်း၊ ချမ်းအေးသားမြို့နယ်၊
မန္တလေးမြို့၊ ဖုန်း - ၀၉ ၉၁၀ ၂၃၅၂၄။